

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2008/EES/38/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. febrúar 2005 um breytingu á ákvörðun 2004/292/EB um að taka upp Traces-kerfið og um breytingu á ákvörðun 92/486/EBE (2005/123/EB).....	1
2008/EES/38/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. janúar 2005 um breytingu á ákvörðun 2001/881/EB um skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit með dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum og um uppfærslu ítarlegra reglna um eftirlit sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar (2005/13/EB).....	3
2008/EES/38/03	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 26. janúar 2005 um breytingu á ákvörðunum 2001/881/EB og 2002/459/EB að því er varðar skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum (2005/102/EB).....	5
2008/EES/38/04	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 3. febrúar 2005 um breytingu á ákvörðun 2002/300/EB um skrá yfir svæði sem eru viðurkennd með tilliti til bónamíosis (<i>Bonamia ostreae</i>) og/eða marteilíosis (<i>Marteilia refringens</i>) (2005/104/EB)	40
2008/EES/38/05	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 2. febrúar 2005 um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2002/308/EB um skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðingar og/eða iðradreps (2005/107/EB).....	43
2008/EES/38/06	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 28. janúar 2005 um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB um samþykkt áætlana um að ná stöðu viðurkenndra svæða og viðurkenndra eldisstöðva á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðingar og iðradreps í fiski (2005/67/EB).....	65
2008/EES/38/07	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 15. apríl 2005 um tímabundin viðskipti með tiltekið fræ af tegund sojabaua, Glycine max, sem uppfyllir ekki kröfur í tilskipun ráðsins 2002/57/EB (2005/310/EB).....	69
2008/EES/38/08	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 2. mars 2005 um að heimila Eistlandi, Lettlandi, Litháen og Möltu að samþykkja strangari kröfur að því er varðar flughafra, Avena fatua, í sáðkorni (2005/200/EB)	71

2008/EES/38/09	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 8. mars 2005 um að leysa Tékkland, Eistland, Kýpur, Lettland, Litháen, Möltu og Pólland undan þeirri skyldu að beita, að því er varðar tilteknar tegundir, tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 1999/105/EB og 2002/57/EB um markaðssetningu fóðurjurttafræs, sáðkorns, efnis fyrir kynlausa fjölgun vínviðar, fjölgunarefnis í skógrækt og oliu- og trefjajurttafræs (2005/325/EB)	73
2008/EES/38/10	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 9. júní 2005 um tímabundna markaðssetningu tiltekna fræs af ertu, Pisum sativa, hestabaunum, Vicia faba, og líni, Linum usitatissimum, sem uppfyllir ekki kröfur í tilskipunum ráðsins 66/401/EBE eða 2002/57/EB (2005/435/EB)	78
2008/EES/38/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/34/EB frá 17. maí 2005 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EB í því skyni að bæta við virku efnunum etoxasóli og tepraloxýdími	81
2008/EES/38/12	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 648/2004 frá 31. mars 2004 um þvotta- og hreinsiefni	84
2008/EES/38/13	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/20/EB frá 9. mars 2005 um breytingu á tilskipun 94/62/EB um umbúðir og umbúðaúrgang	119
2008/EES/38/14	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1228/2003 frá 26. júní 2003 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri.	121
2008/EES/38/15	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 11. nóvember 2003 um að koma á fót evrópskum hópi eftirlitsaðila með rafmagni og gasi (2003/796/EB)	131
2008/EES/38/16	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/54/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku og um niðurfellingu á tilskipun 96/92/EB	133
2008/EES/38/17	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/55/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og um niðurfellingu á tilskipun 98/30/EB	152
2008/EES/38/18	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 8. júlí 2004 um samhfæingu tíðnirófsins fyrir þráðlausar sendingar á tíðnisviðinu 79 Ghz til notkunar fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum í Bandalaginu (2004/545/EB)	174
2008/EES/38/19	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 17. janúar 2005 um samhfæingu á tíðnisviðinu 24 GHz fyrir þráðlausar sendingar til tímabundinnar notkunar fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum í Bandalaginu (2005/50/EB)	176
2008/EES/38/20	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 13/2004 frá 8. desember 2003 um samsetningu skrár yfir skipgengar vatnaleiðir sem liggja að sjó sem kveðið er á um í d-lið 3. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1108/70	182
2008/EES/38/21	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2005/23/EB frá 8. mars 2005 um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/25/EB um lágmarkspjálfun sjómanna	185
2008/EES/38/22	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 781/2005 frá 24. maí 2005 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd	187
2008/EES/38/23	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 857/2005 frá 6. júní 2005 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd	189
2008/EES/38/24	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/36/EB frá 21. apríl 2004 um öryggi loftfara frá þriðju löndum sem nota flugvelli Bandalagsins.	191

2008/EES/38/25	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 488/2005 frá 21. mars 2005 um gjöld og þóknanir sem Flugöryggisstofnun Evrópu leggur á.....	202
2008/EES/38/26	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 4. mars 2005 til framkvæmdar á tilskipun ráðsins 95/64/EB um gerð hagskýrslna í tengslum við vöru- og farþegaflutninga á sjó og um breytingu á viðaukum við hana (2005/366/EB)	221
2008/EES/38/27	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 750/2005 frá 18. maí 2005 um landa- og svæðaflokkunarkerfi í hagskýrslum um utanríkisverslun Bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess.	288
2008/EES/38/28	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 772/2005 frá 20. maí 2005 um lýsingu á umfangi könnunaratriða og skilgreiningu tæknilega sniðsins fyrir árlega hagskýrslugerð Bandalagsins um stáliðnað fyrir viðmiðunarárin 2003–2009.....	298
2008/EES/38/29	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 782/2005 frá 24. maí 2005 um snið fyrir afhendingu niðurstaðna í hagskýrslum um urging	318
2008/EES/38/30	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 783/2005 frá 24. maí 2005 um breytingu á II. viðauka við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2150/2002 um hagskýrslur um úrgang	330
2008/EES/38/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 430/2005 frá 15. mars 2005 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 577/98 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í Bandalaginu að því er varðar kerfisskráningu fyrir gagnaflutninga frá og með árinu 2006 og notkun hlutaúrtaks við gagnasöfnun um formgerðarbreytur.	334
2008/EES/38/32	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar frá 18. mars 2005 um breytingu á ákvörðun 97/80/EB um framkvæmdarákvæði tilskipunar ráðsins 96/16/EB um tölfraðilegar kannanir vegna mjólkur og mjólkurafurða (2005/288/EB)	359
2008/EES/38/33	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 448/2005 frá 15. mars 2005 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3880/91 um að aðildarríki sem stunda fiskveiðar á Norðaustur-Atlantshafi leggi fram aflaskýrslur	370
2008/EES/38/34	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 14. desember 2004 um að stuðla að viðeigandi fyrirkomulagi að því er varðar starfskjör stjórnenda skráðra félaga (2004/913/EB).	393
2008/EES/38/35	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 15. febrúar 2005 um hlutverk stjórnarmanna, sem eru ekki framkvæmdastjórar, eða eftirlitsstjórnarmanna markaðsskráðra félaga svo og um stjórnarnefndir (eftirlitsstjórnarnefndir) (2005/162/EB).	398
2008/EES/38/36	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1073/2005 frá 7. júlí 2005 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1725/2003 um innleiðingu tiltekinna, alþjóðlegra reikningsskilastaðla í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 að því er varðar IFRIC-túlkun 2	411

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

- 1. Fastanefnd EFTA-rikkanna**
- 2. Eftirlitsstofnun EFTA**
- 3. EFTA-dómstóllinn**

III EB-STOFNANIR

- 1. Ráðið**
- 2. Framkvæmdastjórnin**
- 3. Dómstóllinn**

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/01

frá 9. febrúar 2005

um breytingu á ákvörðun 2004/292/EB um að taka upp Traces-kerfið og um breytingu á ákvörðun 92/486/EBE (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 279)

(2005/123/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af ákvörðun ráðsins 92/438/EBE frá 13. júlí 1992 um tölvuvæðingu dýraheilbrigðisreglna um innflutning (Shift-áætlunin), breytingu á tilskipunum 90/675/EBE, 91/496/EBE, 91/628/EBE og ákvörðun 90/424/EBE og niðurfellingu á ákvörðun 88/192/EBE ⁽²⁾, einkum 12. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/24/EB frá 30. desember 2003 um þróun á samþættu dýraheilbrigðistölvukerfi ⁽³⁾ er kveðið á um þróun Traces-tölvukerfisins.
- 2) Að færa inn í Traces-kerfið allar þær upplýsingar, sem eru í samræmda dýraheilbrigðis- og innflutningsvottorðinu fyrir afurðir, sem kveðið er á um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 136/2004 frá 22. janúar 2004 um reglur um heilbrigðiseftirlit dýralæknis á skoðunarstöðvum Bandalagsins á landamærum með afurðum sem eru fluttar inn frá þriðju löndum ⁽⁴⁾, felur í sér stóraukið vinnuálag í skoðunarstöðvum á landamærum.

- 3) Innflutningur til Bandalagsins á afurðum úr dýraríkinu, sem falla undir sérstakar verklagsreglur, sem kveðið er á um í tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽⁵⁾, skal hins vegar sendur um Traces-kerfið.
- 4) Samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/292/EB frá 30. mars 2004 um að taka upp Traces-kerfið og um breytingu á ákvörðun 92/486/EBE ⁽⁶⁾ skulu aðildarríkin nota Traces-kerfið frá 1. apríl 2004.
- 5) Aðildarríkin þurfa tíma til að efla vitund vöruflutningsaðila og til að þjálfa þá til að tryggja að þeir taki virkan þátt í að færa upplýsingar inn í Traces-kerfið.
- 6) Þörf er á umfangsmiklum prófunum á tengingum milli Traces-kerfisins og fyrirbyggjandi tölvuvæðdra heilbrigðisyfirlýsingakerfa í sumum aðildarríkjunna.
- 7) Breyta ber ákvörðun 2004/292/EB til samræmis við þetta.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

Í stað 2. mgr. 3. gr. ákvörðunar 2004/292/EB komi eftirfarandi:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 39, 11.2.2005, bls. 53. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/33/EB (Stjtið. EB L 315, 19.11.2002, bls. 14).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 243, 25.8.1992, bls. 27. Ákvörðuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 8, 14.1.2003, bls. 44.

⁽⁴⁾ Stjtið. ESB L 21, 28.1.2004, bls. 11.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 (Stjtið. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1. Leiðrétting í Stjtið. ESB L 191, 28.5.2004, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. ESB L 94, 31.3.2004, bls. 63.

„2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirfarandi upplýsingar séu færðar inn í Traces-kerfið frá 31. desember 2004:

- a) I. og II. hluti heilbrigðisvottorða sem varða viðskipti og III. hluti ef dýraheilbrigðiseftirlit fer fram,
- b) samræmda dýraheilbrigðis- og innflutningsvottorðið fyrir öll dýr sem flutt eru til Bandalagsins og
- c) samræmda dýraheilbrigðis- og innflutningsvottorðið fyrir allar sendingar sem hefur verið hafnað og fyrir allar afurðir sem falla undir eftirfarandi sérstakar verklagsreglur samkvæmt tilskipun 97/78/EB:
 - i) sérstakar verklagsreglur við eftirlit skv. 4. mgr. 8. gr.,
 - ii) verklagsreglur við umflutning sendinga frá einu þriðja landi til annars þriðja lands í 1. mgr. 11. gr.,
 - iii) verklagsreglur við flutning sendinga inn á frísvæði, í tollfrjálsa vöruhegrymslu eða tollvöruhegrymslu í 1. mgr. 12. gr.,

iv) verklagsreglur við dreifingu vista til skipa í sjóflutningum í 1. mgr. 13. gr. og

v) verklagsreglur við endurinnflutning á afurðum sem eiga uppruna sinn í Bandalaginu í 1. mgr. 15. gr.

3. Með fyrirvara um c-lið 2. mgr. skulu aðildarríkin sjá til þess að öll samræmd dýraheilbrigðis- og innflutningsvottorð fyrir allar afurðir, sem fluttar eru inn til Bandalagsins óháð tollfyrirkomulaginu sem gildir um þær, séu skráð í Traces-kerfið frá 30. júní 2005.“

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. febrúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/02

frá 3. janúar 2005

um breytingu á ákvörðun 2001/881/EB um skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit með dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum og um uppfærslu ítarlegra reglna um eftirlit sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar (*)

(tilkynnt með númeri C(2004) 5598)

(2005/13/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

- 2) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/881/EB ⁽³⁾ er ákvarðað hversu oft framkvæmdastjórnin skuli framkvæma skoðanir á skoðunarstöðvum á landamærum í Bandalaginu, einkum að því er varðar grunnvirki, búnað og það starf sem fer fram á viðkomandi skoðunarstöð á landamærum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

- 3) Frá því að samhæfðir staðlar fyrir aðstöðu í skoðunarstöðvum á landamærum voru innleiddir með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/812/EB ⁽⁴⁾, hefur meirihluti skoðunarstöðva á landamærum nú uppfyllt lágmarkskröfur að því er varðar slíka aðstöðu.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til Bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

- 4) Árangursríkt eftirlit með innflutningi veltur bæði á því að viðeigandi aðstaða sé fyrir hendi og á skilvirkri framkvæmd þeirra verklagsreglna sem mælt er fyrir um í löggjöf um heilbrigðiseftirlit með dýrum og skal framvegis lögð höfuðáhersla á síðarnefnda atriðið í skoðunarferðum Matvæla- og dýraheilbrigðisskrifstofunnar.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Mikilvægt er að viðhalda öruggum landamærum til að koma í veg fyrir aðflutning lífvera sem hugsanlega geta verið skaðlegar heilbrigði dýra og manna og skal Matvæla- og dýraheilbrigðisskrifstofa framkvæmdastjórnarinnar hafa eftirlit með rétttri framkvæmd löggjafar Bandalagsins.

- 5) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 745/2004 ⁽⁵⁾ um ráðstafanir varðandi innflutning afurða úr dýraríkinu til einkaneyslu veitir aðildarríkjunum lagaramma til að sinna eftirliti við alla komustaði til Bandalagsins til viðbótar við eftirlit á skoðunarstöðvum á landamærum samkvæmt fyrirkomulagi dýraheilbrigðiseftirlitsins; slíkt eftirlit utan skoðunarstöðva á landamærum ætti einnig að vera undir eftirliti Matvæla- og dýraheilbrigðisskrifstofunnar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjúd. ESB L 6, 8.1.2005, bls. 8. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 137/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjúd. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 (Stjúd. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1).

⁽²⁾ Stjúd. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽³⁾ Stjúd. EB L 326, 11.12.2001, bls. 44. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2004/608/EB (Stjúd. ESB L 274, 24.8.2004, bls. 15).

⁽⁴⁾ Stjúd. EB L 306, 23.11.2001, bls. 28.

⁽⁵⁾ Stjúd. ESB L 122, 26.4.2004, bls. 1.

- 6) Tíðni og umfang skoðunarferða Matvæla- og dýraheilbrigðisskrifstofunnar til að meta innflutningseftirlit í skoðunarstöðvum á landamærum aðildarríkjanna á grundvelli áhættunnar fyrir heilbrigði dýra og manna í Bandalaginu, að teknu tilliti til allra upplýsinga sem framkvæmdastjórnin hefur aðgang að, þ.m.t. viðskiptavenjur í Bandalaginu, tiltækar tölfraðilegar upplýsingar samkvæmt dýraheilbrigðislöggjöf, niðurstöður fyrri skoðunarferða skrifstofunnar, hugsanlegir erfiðleikar og allar aðrar upplýsingar sem máli skipta.
- 7) Breyta ber ákvörðun 2001/881/EB til samræmis við það.
- 8) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað 2. gr. ákvörðunar 2001/881/EB komi eftirfarandi:

„2. gr.

1. Sérfræðingar framkvæmdastjórnarinnar á sviði dýraheilbrigðis skulu framkvæma reglulegar skoðanir í aðildarríkjunum í samvinnu við sérfræðinga frá aðildarríkjunum til að ganga úr skugga um hvort farið sé að löggjöf Bandalagsins um innflutningseftirlit á skoðunarstöðvum á landamærum sem skráðar eru í viðaukanum. Skoðunarferðirnar miða að því að meta áhættuna fyrir heilbrigði dýra og manna í Bandalaginu og taka til allra þátta framkvæmdar löggjafar Bandalagsins um eftirlit með innflutningi dýra, þ.m.t. grunnvirki, búnaður og verklagsreglur.

2. Framkvæmdastjórnin getur einnig, að höfðu samráði við viðkomandi aðildarríki og með tilliti til heilbrigðis dýra og manna, lagt mat á eftirlit með innflutningi og persónulegum farangri farþega á öðrum komustöðum sem ekki eru skráðir sem skoðunarstöðvar á landamærum.

3. Skoðanir sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar á sviði dýraheilbrigðis byggjast á mati á öllum viðeigandi þáttum sem lýst er í 4. mgr. og hugsanlegri áhættu og afleiðingum þessara þátta fyrir heilbrigði dýra og manna í Bandalaginu.

4. Þegar framkvæmdastjórnin skipuleggur skoðanir Matvæla- og dýraheilbrigðisskrifstofunnar fastsetur hún hvar og hversu oft þær eiga sér stað, að teknu tilliti til fyrri skoðana í aðildarríkjunum, gagnanna sem safnað hefur verið samkvæmt Traceskerfinu, upplýsinga frá aðildarríkjum samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 745/2004 og eftirfarandi færibreytna:

- megin- og eiginlegra viðskiptavenja sem varða öll aðildarríki, þ.m.t. gerð og tegund dýra eða viðkomandi vara og upprunaland þeirra,
- viðeigandi upplýsinga um mögulegan, ólöglegan innflutning og hugsanlega áhættu á að sjúkdómar berist,
- upplýsinga sem tiltækar eru samkvæmt hraðviðvörðunarakerfinu,
- annarra upplýsinga sem kunna að skipta máli.

5. Ár hvert skal framkvæmdastjórnin senda aðildarríkjunum eintak af skoðunarskýrslu um allar skoðunarstöðvar á landamærum, sem hafa verið heimsóttar síðustu tólf mánuði, ásamt skýrslu um framvindu almenns ástands á viðkomandi skoðunarstöðvum.“

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. janúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/03

frá 26. janúar 2005

um breytingu á ákvörðunum 2001/881/EB og 2002/459/EB að því er varðar skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 126)

(2005/102/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/425/EBE frá 26. júní 1990 um eftirlit með dýraheilbrigði og dýrarækt í viðskiptum innan Bandalagsins með tiltekin dýr á fæti og afurðir til að stuðla að því að hinum innri markaði verði komið á ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/496/EBE frá 15. júlí 1991 um setningu meginreglna um fyrirkomulag heilbrigðiseftirlits með dýrum sem eru flutt til Bandalagsins frá þriðju löndum og breytingu á tilskipunum 89/662/EBE, 90/425/EBE og 90/675/EBE ⁽²⁾, einkum 4. mgr. 6. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB frá 18. desember 1997 um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til Bandalagsins frá þriðju löndum ⁽³⁾, einkum 2. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Uppfæra skal ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/881/EB frá 7. desember 2001 um skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem eru viðurkenndar fyrir dýraheilbrigðiseftirlit með dýrum og dýraafurðum frá þriðju löndum og um uppfærslu ítarlegra reglna um eftirlit sérfræðinga framkvæmdastjórnarinnar ⁽⁴⁾, einkum með tilliti til þróunar í tilteknum aðildarríkjum varðandi þessar stöðvar og skoðana sem framkvæmdar eru í samræmi við þá ákvörðun. Skráin yfir skoðunarstöðvar á landamærum sem er sett fram í ákvörðun 2001/881/EB (skráin) hefur að geyma númer TRACES-einingar fyrir hverja skoðunarstöð á landamærum. TRACES er tölvukerfi sem var tekið upp með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/292/EB ⁽⁵⁾ og kemur í stað fyrra Animo-kerfis, er byggist á netkerfi sem var innleitt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 91/398/EBE ⁽⁶⁾, til þess að rekja flutning dýra og tiltekinna afurða við viðskipti innan Bandalagsins og við innflutning.
- 2) Í kjölfar fullnægjandi skoðunar í samræmi við ákvörðun 2001/881/EB skal bæta skoðunarstöðvum í Daugavpils, Riga, Rezekne og Ventspils í Lettlandi, í Castellón á Spáni og í Gyékényes, Kelebia og Eperjeske í Ungverjalandi við skrána.
- 3) Að beiðni Breska konungsríkisins skal höfnin í North Shields felld brott úr skránni og að beiðni Frakklands skulu Divonne og höfnin í La Rochelle Rochefort felldar brott úr skránni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjútö. ESB L 33, 5.2.2005, bls. 30. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjútö. EB L 224, 18.8.1990, bls. 29. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/33/EB (Stjútö. EB L 315, 19.11.2002, bls. 14).

⁽²⁾ Stjútö. EB L 268, 24.9.1991, bls. 56. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 2003.

⁽³⁾ Stjútö. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 882/2004 (Stjútö. ESB L 165, 30.4.2004, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjútö. EB L 326, 11.12.2001, bls. 44. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2004/608/EB (Stjútö. ESB L 274, 24.8.2004, bls. 15).

⁽⁵⁾ Stjútö. ESB L 94, 31.3.2004, bls. 63.

⁽⁶⁾ Stjútö. EB L 221, 9.8.1991, bls. 30.

- 4) Að auki skal uppfæra skrána með tilliti til nýlegra breytinga á flokkum dýra eða afurða, sem unnt er að skoða í stöðvunum, og á skipulagi skoðunarmiðstöðva, sem tilheyra stöðvunum, að því er varðar nokkrar skoðunarstöðvar á landamærum sem þegar hafa verið samþykktar í samræmi við ákvörðun 2001/881/EB.
- 5) Þessari skrá hefur verið breytt nokkrum sinnum. Til glöggvunar á löggjöf Bandalagsins er því rétt að skráin, sem sett er fram í þessari ákvörðun, komi í staðinn fyrir hana. Breyta ber ákvörðun 2001/881/EB til samræmis við þetta.
- 6) Skráin yfir einingar í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/459/EB frá 4. júní 2002 um að skrá einingar í Animo-tölvukerfinu og um niðurfellingu á ákvörðun 2000/287/EB⁽¹⁾ hefur að geyma númer TRACES-einingar fyrir hverja skoðunarstöð á landamærum í Bandalaginu. Til að tryggja samræmi í löggjöf Bandalagsins skal því uppfæra skrána með tilliti til viðeigandi breytinga og til að viðhalda nákvæmlega eins skrá og í ákvörðun 2001/881/EB. Breyta ber ákvörðun 2002/459/EB til samræmis við þetta.
- 7) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við ákvörðun 2001/881/EB komi texti I. viðauka við þessa ákvörðun.

2. gr.

Viðaukanum við ákvörðun 2002/459/EB er breytt í samræmi við II. viðauka við þessa ákvörðun.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. janúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 159, 17.6.2002, bls. 27. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2004/477/EB (Stjútíð. ESB L 160, 30.4.2004, bls. 53). Leiðrétt í Stjútíð. ESB L 212, 12.6.2004, p. 53.

I. VIÐAUKI

„PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANEXO — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — ANNESS — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA
 — LIITE — BILAGA

SEZNAM SCHVÁLENÝCH STANOVIŠŤ HRANIČNÍCH KONTROL	SUTARTŲ PASIENIO KONTROLĖS POSTŲ SĄRAŠAS
LISTE OVER GODKENDTE GRÆNSEKONTROLSTEDER	A MEGÁLLAPODÁS SZERINTI HATÁRELLENŐRZŐ PONTOK
VERZEICHNIS DER ZUGELASSENEN GRENZKONTROLLSTELLEN	LISTA TA' POSTIJET MIFTIEHMA GHAL SPEZZJONIJIET TA' FRUNTIERA
KOKKULEPITUD PIIRIKONTROLLI PUNKTIDE NIMEKIRI	LIJST VAN DE ERKENDE INSPECTIEPOSTEN AAN DE GRENS
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΓΓΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΜΕΘΟΡΙΑΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ	WYKAZ UZGODNIONYCH PUNKTÓW KONTROLI GRANICZNEJ
LIST OF AGREED BORDER INSPECTIONS POSTS	LISTA DOS POSTOS DE INSPECÇÃO APROVADOS
LISTA DE PUESTOS DE INSPECCIÓN FRONTERIZOS AUTORIZADOS	ZOZNAM SCHVÁLENÝCH HRANIČNÝCH INŠPEKČNÝCH STANÍC
LISTES DES POSTES D'INSPECTION FRONTALIERS AGRÉES	SEZNAM DOGOVORJENIH MEJNIH KONTROLNIH TOČK
ELENCO DEI POSTI DI ISPEZIONE FRONTALIERI RICONOSCIUTI	LUETTELO HYVÄKSYTYISTÄ RAJATARKASTUSASEMISTA
APSTIPRINĀTO ROBEŽKONTROLES PUNKTU SARAĶSTS	FÖRTECKNING ÖVER GODKÄNDA GRÄNSKONTROLLSTATIONER

1 = Název

Pavadinimas

Navn

Név

Name

Isem

Nimi

Naam

Ονομασία

Nazwa

Name

Nome

Nombre

Meno

Nom

Ime

Nome

Nimi

Vārds

Namn

2 = TRACES kód

TRACES kodas

Traces-kode

Traces-kód

TRACES-Code

Kodići-Traces

Traces-kood

Traces-code

Κωδικός Traces

Kod Traces

Traces Code

Código Traces

Código Traces

Kód Traces

Code Traces

Traces-koda

Codice Traces

Traces-koodi

Dzīvnieka kods

Traces-kod

3 =	Typ	Tipas
	Type	Típus
	Art	Tip
	Tüüp	Type
	Φύση	Rodzaj punktu
	Type	Tipo
	Tipo	Typ
	Type	Tip
	Tipo	Tyyppi
	Tips	Typ
A =	Letišť	Oro uostas
	Lufthavn	Repülőtér
	Flughafen	Ajruport
	Lennujaam	Luchthaven
	Αεροδρόμιο	Na lotnisku
	Airport	Aeroporto
	Aeropuerto	Letisko
	Aéroport	Letališče
	Aeroporto	Lentokenttä
	Lidosta	Flygplats
F =	Železnice	Geležinkelis
	Jernbane	Vasút
	Schiene	Ferrovija
	Raudtee	Spoorweg
	Σιδηρόδρομος	Na przejściu kolejowym
	Raila	Caminho-de-ferro
	Ferrocarril	Železnica
	Rail	Železnica
	Ferrovia	Rautatie
	Dzelzceļš	Järnväg
P =	Přístav	Uostas
	Havn	Kikötő
	Hafen	Port
	Sadam	Zeehaven
	Λιμένας	Na przejściu morskim
	Port	Porto
	Puerto	Přístav
	Port	Pristanišče
	Porto	Satama
	Osta	Hamn

R =	Silnice	Kelias
	Landevej	Közü
	Straße	Triq
	Maantee	Weg
	Οδός	Na przejściu drogowym
	Road	Estrada
	Carretera	Cesta
	Route	Cesta
	Strada	Maantie
	Celš	Väg
4 =	Kontrolní středisko	Kontrolės centras
	Inspektionscenter	Ellenőrző központ
	Kontrollzentrum	Centru ta' spezzjoni
	Kontrollkeskus	Inspectiecentrum
	Κέντρο ελέγχου	Ośrodek kontroli
	Inspection centre	Centro de inspecção
	Centro de inspección	Inšpekčné stredisko
	Centre d'inspection	Kontrolno središče
	Centro d'ispezione	Tarkastuskeskus
	Pārbaudes centrs	Kontrollcentrum
5 =	Produkty	Produktai
	Produkter	Termékek
	Erzeugnisse	Prodotti
	Tooted	Producten
	Προϊόντα	Produkty
	Products	Produtos
	Productos	Produkty
	Produits	Proizvodi
	Prodotti	Tuotteet
	Produkti	Produkter
HC =	Všechny výrobky pro lidskou spotřebu	Visi žmonių maistui tinkami vartoti produktai
	Alle produkter til konsum	Az emberi fogyasztásra szánt összes termék
	Alle zum menschlichen Verzehr bestimmten Erzeugnisse	Il-Prodotti kollha għall-Konsum tal-Bniedem
	Kõik inimtarbitavad tooted	Producten voor menselijke consumptie
	Όλα τα προϊόντα για ανθρώπινη κατανάλωση	Produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi
	All Products for Human Consumption	Todos os produtos para consumo humano
	Todos los productos destinados al consumo humano	Všetky produkty na ľudskú spotrebu
	Tous produits de consommation humaine	Vsi proizvodi za prehrano ljudi
	Prodotti per il consumo umano	Kaikki ihmisravinnoksi tarkoitettut tuotteet
	Visi patēriņa produkti	Produkter avsedda för konsumtion

NHC =	Ostatní výrobky	Kiti produktai
	Andre produkter	Egyéb termékek
	Andere Erzeugnisse	Prodotti Ohra
	Teised tooted	Andere producten
	Λοιπά προϊόντα	Produkty nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi
	Other Products	Outros produtos
	Otros productos	Ostatné produkty
	Autres produits	Drugi proizvodi
	Altri prodotti	Muut tuotteet
	Citi produkti	Andra produkter
NT =	žádné teplotní požadavky	Nėra temperatūros reikalavimų
	ingen temperaturkrav	nincsenek hőmérsékleti követelmények
	Ohne Temperaturanforderungen	ebda htiğijiet ta' temperatura
	Ilma temperatuuri nõueteta	geen temperaturen vereist
	Δεν απαιτείται χαμηλή θερμοκρασία	Produkty niewymagające przechowywania w obniżonej temperaturze
	no temperature requirements	sem exigências quanto à temperatura
	Sin requisitos de temperatura	Žiadne požiadavky na teplotu
	sans conditions de température	Nobenih temperaturnih zahtev
	che non richiedono temperature specifiche	Ei alhaisen lämpötilan vaatimuksia
	Nav prasību attiecībā uz temperatūru	Inga krav på temperatur
T =	Zmražené/chlazené výrobky	Užšaldyti/atšaldyti produktai
	Frosne/kølede produkter	Fagyasztott/hűtött termékek
	Gefrorene/gekühlte Erzeugnisse	Prodotti ffrizati/mkesshin
	Külmutatud/jahutatud tooted	Bevroren/gekoelde producten
	Προϊόντα κατεψυγμένα/διατηρημένα με απλή ψύξη	Produkty wymagające przechowywania w obniżonej temperaturze
	Frozen/chilled products	Produtos congelados/refrigerados
	Productos congelados/refrigerados	Mrazené/chladené produkty
	Produits congelés/réfrigérés	Zamrznjeni/ohlajeni proizvodi
	Prodotti congelati/refrigerati	Pakastetut/jäähdytettyt tuotteet
	Sasaldēti/atdzesēti produkti	Frysta/kylda produkter
T(FR) =	Zmražené výrobky	Užšaldyti produktai
	Frosne produkter	Fagyasztott termékek
	Gefrorene Erzeugnisse	Prodotti ffrizati
	Külmutatud tooted	Bevroren producten
	Προϊόντα κατεψυγμένα	Produkty wymagające przechowywania w temperaturze mrożenia
	Frozen products	Produtos congelados
	Productos congelados	Mrazené produkty
	Produits congelés	Zamrznjeni proizvodi
	Prodotti congelati	Pakastetut tuotteet
	Sasaldēti produkti	Frysta produkter

T(CH) = Chlazené výrobky	Atšaldyti produktai
Kølede produkter	Hűtött termékek
Gekühlte Erzeugnisse	Prodotti mkesshin
Jahutatud tooted	Gekoelde producten
Διατηρημένα με απλή ψύξη	Produkty wymagające przechowywania w temperaturze chłodzenia
Chilled products	Produtos refrigerados
Productos refrigerados	Chlazené produkty
Produits réfrigérés	Ohlajeni proizvodi
Prodotti refrigerati	Jäähdytetty tuotteet
Atdzesēti produkti	Kylda produkter
6 = Živá zvířata	Gyvi gyvūnai
Levende dyr	Élő állatok
Lebende Tiere	Animali hajjin
Elusloomad	Levende dieren
Ζωντανά ζώα	Zwierzęta
Live animals	Animais vivos
Animales vivos	Živé zvieratá
Animaux vivants	Žive živali
Animali vivi	Elävät eläimet
Dzīvi dzīvnieki	Levande djur
U = Kopytníci: skot, prasata, ovce, kozy, volně žijící a domácí lichokopytníci	Kanopiniai: galvijai, kiaulės, avys, ožkos, laukiniai ir naminiai neporakanopiniai
Hovdyr: Kvæg, svin, får, geder og husdyr eller vildtlevende dyr af hesteracen	Patások: marha, sertések, juh, kecskék, vad és házi páratlanújú patások
Huftiere: Rinder, Schweine, Schafe, Ziegen, Wildpferde, Hauspferde	Hoefdieren: runderen, varkens, schapen, geiten, wilde en gedomesticeerde eenhoevigen
Kabja- ja sõralised: veised, sead, lambad, kitsed, mets- ja koduhobused	Ungulati: baqar, hniezer, naghag, moghoz, solipedi salvağgi u domestiçi
Οπληφόρα: βοοειδή, χοίροι, πρόβατα, αίγες, άγρια και κατοικίδια μόνοπλα	Ungulados: bovinos, suínos, ovinos, caprinos, solípedes domésticos ou selvagens
Ungulates: cattle, pigs, sheep, goats, wild and domestic solipeds	Zwierzęta kopytne: bydło, świnie, owce, kozy, konie i koniowate
Ungulados: bovinos, porcinos, ovinos, caprinos, solípedos domésticos y salvajes	Kopytníky: dobytok, ošípané, ovce, kozy, volně žijúce a domácí nepárnokopytníky
Ongulés: les bovins, porcins, ovins, caprins et solipèdes domestiques ou sauvages	Kopitarji: govedo, prašiči, ovce, koze, divji in domači enokopitarji
Ungulati: bovini, suini, ovini, caprini e solipedi domestici o selvatici	Sorkka- ja kavioläimet: naudat, siat, lampaat, vuohet, luonnonvaraiset ja kotieläiminä pidettävät kavioläimet
Nagaiņi: liellopi, cūkas, aitas, kazas, savvaļas un mājas nepārnadži	Hovdjur: nötkreatur, svin, får, getter, vilda och tama hovdjur

E =	Registrovaní koňoviti podle definice ve směrnici Rady 90/426/EHS Registrerede heste som defineret i Rådets direktiv 90/426/EØF Registrierte Equiden wie in der Richtlinie 90/426/EWG des Rates bestimmt Nõukogu direktiivis 90/426/EMÜ märgitud registreeritud hobuslased Καταχωρισμένα ιπποειδή όπως ορίζεται στην οδηγία 90/426/ΕΟΚ του Συμβουλίου Registered Equidae as defined in Council Directive 90/426/EEC Équidos registrados definidos en la Directiva 90/426/CEE del Consejo Équidés enregistrés au sens de la directive 90/426/CEE du Conseil Equidi registrati ai sensi della direttiva 90/426/CEE del Consiglio Reģistrēts Equidae saskaņā ar Padomes Direktīvu 90/426/EEK	Registruoti kanopiniai, kaip numatyta Tarybos direktyvoje 90/426/EEB A 90/426/EGK tanácsi irányelv szerint regisztrált lófélék Ekvidi rregistriati kif iddefinit fid-Direttiva tal-Kunsill 90/426/KEE Geregistreerde paardachtigen als omschreven in Richtlijn 90/426/EEG van de Raad Konie i koniowate określone w dyrektywie Rady 90/426/EWG Equídeos registados conforme definido na Directiva 90/426/CEE do Conselho Registrované zvieratá koňovité, ako je definované v smernici Rady 90/426/EHS Registrirani kopitarji, kakor so opredeljeni v Direktivi Sveta 90/426/EGS Rekisteröidyt hevoseläimet kuten määritellään neuvoston direktiivissä 90/426/ETY Registrerade hästdjur enligt definitionen i rådets direktiv 90/426/EEG
O =	Ostatní zvířata (včetně zvířat v zoologické zahradě) Andre dyr (herunder dyr fra zoologiske haver) Andere Tiere (einschließlich Zootiere) Teised loomad (k.a loomaaia loomad) Λοιπά ζώα (συμπεριλαμβανομένων των ζώων των ζωολογικών κήπων) Other animals (including zoo animals) Otros animales (incluidos los de zoológico) Autres animaux (y compris animaux de zoos) Altri animali (compresi gli animali dei giardini zoologici) Citi dzīvnieki (ieskaitot zoodārza dzīvniekus)	Kiti gyvūnai (įskaitant zoologijos sodų gyvūnus) egyéb állatok (beleértve az állatkerti állatokat) Animali oħra (inkluzi animali taż-żu) Andere dieren (met inbegrip van dierentuindieren) Pozostałe zwierzęta (w tym do ogrodów zoologicznych) Outros animais (incluindo animais de jardim zoológico) Ostatné zvieratá (vrátane zvierat v ZOO) Druge živali (vključno z živalmi za živalski vrt) Muut eläimet (myös eläintarhoissa olevat eläimet) Andra djur (även djur från djurparker)
5-6 =	Zvláštní poznámky Særlige betingelser Spezielle Bemerkungen Erimärkused Ειδικές παρατηρήσεις Special remarks Menciones especiales Mentions spéciales Note particolari Īpašas atzīmes	Specialios pastabos Különleges észrevételek Rimarki speċjali Bijzondere opmerkingen Szczególne uwagi Menções especiais Osobitné poznámky Posebne opombe Erityismainintoja Anmärkningar

(*) =	Pozdrženo na základě článku 6 směrnice 97/78/ES až do dalšího oznámení, jak je uvedeno ve sloupcích 1, 4, 5 a 6 Ophævet indtil videre iht. artikel 6 i direktiv 97/78/EF som angivet i kolonne 1, 4, 5 og 6 Bis auf weiteres nach Artikel 6 der Richtlinie 97/78/EG ausgesetzt, wie in den Spalten 1, 4, 5 und 6 vermerkt Peatatud direktiivi 97/78/EÜ artikli 6 alusel edasise teavitamiseni nagu märgitud veergudes 1, 4, 5 ja 6 Έχει ανασταλεί σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 97/78/EK μέχρι νεωτέρας όπως σημειώνεται στις στήλες 1, 4, 5 και 6 Suspended on the basis of Article 6 of Directive 97/78/EC until further notice, as noted in columns 1, 4, 5 and 6 Autorización suspendida hasta nuevo aviso en virtud del artículo 6 de la Directiva 97/78/CE del Consejo (columnas 1, 4, 5 y 6) Suspendu jusqu'à nouvel ordre sur la base de l'article 6 de la directive 97/78/CE, comme indiqué dans les colonnes 1, 4, 5 et 6 Sospeso a norma dell'articolo 6 della direttiva 97/78/CE fino a ulteriore comunicazione, secondo quanto indicato nelle colonne 1, 4, 5 e 6 Apturēts, pamatojoties uz Direktīvas 97/98/EK 6. pantu līdz tālākiem ziņojumiem, kā minēts kolonnās 1, 4, 5 un 6	Sustabdyta remiantis Direktyvos 97/78/EB 6 straipsniu iki tolimesnio pranešimo, kaip Murodyta 1, 4, 5 ir 6 skiltyse További értesítésig a 97/78/EK irányelv 6. cikke alapján felfüggesztve, amint az 1., 4., 5. és 6. oszlopban jelezve van Sospiza abbaži ta' l-Artikolu 6 tad-Direttiva 97/78/KE sakemm jinhareġ avviż ieħor, kif imsemmi fil-kolonn 1, 4, 5 u 6 Erkenning voorlopig opgeschort op grond van artikel 6 van Richtlijn 97/78/EG, zoals aangegeven in de kolommen 1, 4, 5 en 6 Zawieszona do odwołania na podstawie art. 6 dyrektywy 97/78/WE, zgodnie treścią kolumn 1, 4, 5 i 6 Suspensas, com base no artigo 6.o da Directiva 97/78/CE, até que haja novas disposições, tal como referido nas colunas 1, 4, 5 e 6 Pozastavené na základe článku 6 smernice 97/78/ES do ďalšieho oznámenia, ako je uvedené v stĺpcoch 1, 4, 5 a 6 Odloženo na podlagi člena 6 Direktive 97/78/ES, do nadaljnjega, kakor je navedeno v stolpcih 1, 4, 5 in 6 Ei sovelleta direktiivin 97/78/EY 6 artiklan perusteella kunnes toisin ilmoitetaan, siten kuin 1, 4, 5 ja 6 sarakkeessa esitetään Upphævd tills vidare på grundval av artikel 6 direktiv 97/78/EG, vilket anges i kolumnerna 1, 4, 5 och 6
(1) =	Kontrola v souladu s požadavky rozhodnutí Komise 93/352/EHS s výkonem čl. 19 odst. 3 směrnice Rady 97/78/ES Kontrol efter Kommissionens beslutning 93/352/EØF vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, i Rådets direktiv 97/78/EF Kontrolle erfolgt in Übereinstimmung mit den Anforderungen der Entscheidung 93/352/EG der Kommission, die in Ausführung des Artikels 19 Absatz 3 der Richtlinie 97/78/EG des Rates angenommen wurde Kontrollida kooskõlas komisjoni otsusega 93/352/EMÜ nõukogu direktiivi 97/78/EÜ artikli 19 lõike 3 täideviimisel Ελέγχεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις της απόφασης 93/352/EOK της Επιτροπής που έχει ληφθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 19 παράγραφος 3 της οδηγίας 97/78/EK του Συμβουλίου Checking in line with the requirements of Commission Decision 93/352/EEC taken in execution of article 19(3) of Council Directive 97/78/EC De acuerdo con los requisitos de la Decisión 93/352/CEE de la Comisión, adoptada en aplicación del apartado 3 del artículo 19 de la Directiva 97/78/CE del Consejo Contrôles dans les conditions de la décision 93/352/CEE de la Commission prise en application de l'article 19, paragraphe 3, de la directive 97/78/CE du Conseil Controllo secondo le disposizioni della decisione 93/352/CEE della Commissione in applicazione dell'articolo 19, paragrafo 3 della direttiva 97/78/CE del Consiglio Pārbaude saskaņā ar Komisijas Lēmuma 93/352/EEK prasībām, ieviešot Padomes Direktīvas 97/78/EK 19. panta 3. punktu	Patikrinimas pagal Komisijos sprendimo 93/352/EEB reikalavimus, vykdanč Tarybos direktyvos 97/78/EB 19 straipsnio 3 punktą A 93/352/EGK bizottsági határozat követelményeivel összhangban ellenőrizve, a 97/78/EK tanácsi irányelv 19. cikkének (3) bekezdése szerint végrehajtva Iðcekkjar skond il-htigijiet tad-Deciżjoni tal-Kummissjoni 93/352/KEE meħuda biex jitwettaq l-Artikolu 19(3) tad-Direttiva tal-Kunsill 97/78/KE Controle overeenkomstig Beschikking 93/352/EEG van de Commissie, vastgesteld ter uitvoering van artikel 19, lid 3, van Richtlijn 97/78/EG van de Raad Kontrola zgodna z wymogami decyzji Komisji 93/352/EWG podjętej w ramach wykonania art. 19 ust. 3 dyrektywy Rady 97/78/WE Controlos nas condições da Decisão 93/352/CEE da Comissão, em aplicação do n.º 3 do artigo 19.º da Directiva 97/78/CE do Conselho Kontrola v súlade s požiadavkami rozhodnutia Komisie 93/352/EHS, prijatými pri vykonávaní článku 19 ods. 3 smernice Rady 97/78/ES Preverjanje v skladu z zahtevami Odločbe Komisije 93/352/EGS, z namenom izvrševanja člena 19(3) Direktive Sveta 97/78/ES Tarkastus suoritetaan komission päätöksen 93/352/ETY, jolla pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 97/78/EY 19 artiklan 3 kohta, vaatimusten mukaisesti Kontroll i enlighet med kraven i kommissionens beslut 93/352/EEG, som antagis för tillämpning av artikel 19.3 i rådets direktiv 97/78/EG

(2) =	Pouze balené výrobky Kun emballerede produkter Nur umhüllte Erzeugnisse Ainult pakitud tooted Συσκευασμένα προϊόντα μόνο Packed products only Únicamente productos embalados Produits emballés uniquement Prodotti imballati unicamente Tikai fasēti produkti	Tiktai supakuoti produktai Csak becsomagolt áruk Prodotti ppakkjati biss Uitsluitend verpakte producten Tylko produkty pakowane Apenas produtos embalados Len balené produkty Samo pakirani proizvodi Ainoastaan pakutat tuotteet Endast förpackade produkter
(3) =	Pouze rybářské výrobky Kun fiskeprodukter Ausschließlich Fischereierzeugnisse Ainult pakitud kalatooted Αλιεύματα μόνο Fishery products only Únicamente productos pesqueros Produits de la pêche uniquement Prodotti della pesca unicamente Tikai zivju produkti	Tiktai žuvininkystės produktai Csak halászati termékek Prodotti tas-sajd biss Uitsluitend visserijproducten Tylko produkty rybne Apenas produtos da pesca Len produkty rybolovu Samo ribiški proizvodi Ainoastaan kalastustuotteet Endast fiskeriprodukter
(4) =	Pouze živočišné bílkoviny Kun animalske proteiner Nur tierisches Eiweiß Ainult loomsed valgud Ζωικές πρωτεΐνες μόνο Animal proteins only Únicamente proteínas animales Uniquement protéines animales Unicamente proteine animali Tikai dzīvnieku proteīns	Tiktai gyvuliniai baltymai Csak állati fehérjék Proteini ta' l-animali biss Uitsluitend dierlijke eiwitten Tylko białko zwierzęce Apenas proteínas animais Len živočišne bielkoviny Samo živalske beljakovine Ainoastaan eläinproteiinit Endast djurprotein
(5) =	Pouze surové kůže s vlnou Kun uld, skind og huder Nur Wolle, Häute und Felle Ainult villad, karusnahad ja loomanahad Έρπο και δέρματα μόνο Wool hides and skins only Únicamente lana, cueros y pieles Laine et peaux uniquement Lana e pelli unicamente Tikai dzīvnieku vilna un zvērādas	Tiktai vilnos, kailiai ir odos Csak írhák és bőrok Glud tas-suf biss Uitsluitend wol, huiden en vellen Tylko skóry futerkowe i inne Apenas lã e peles Len vlnené prikrývky a kože Samo kožuh in koža Ainoastaan villa, vuodat ja nahat Endast ull, hudar och skinn

(6) = Pouze tekuté tuky, oleje a rybí tuky	Tiktai skysti riebalai, aliejus ir žuvų taukai
Nur flüssige Fette, Öle und Fischöle	Csak folyékony zsírok, olajok és halolajok
Kun flydende fedtstoffer, olier og fiskeolier	Xahmijiet likwidi, żjut, u żjut tal-hut biss
Ainult vedelad rasvad, õlid ja kalaõlid	Uitsluitend vloeibare vetten, oliën en visolie
Μόνον υγρά λίπη, έλαια και ιχθυέλαια	Tylko płynne tłuszcze, oleje i oleje rybne
Only liquid fats, oils, and fish oils	Apenas gorduras líquidas, óleos e óleos de peixe
Sólo grasas líquidas, aceites y aceites de pescado	Len tekuté tuky, oleje a rybíe oleje
Graisses, huiles et huiles de poisson liquides uniquement	Samo tekoče maščobe, olja in ribja olja
Esclusivamente grassi liquidi, oli e oli di pesce	Ainoastaan nestemäiset rasvat, öljyt ja kalaöljyt
Tikai šķidrie tauki, eļļa un zivju eļļa	Endast flytande fetter, oljor och fiskoljor
(7) = Islandští poníci (pouze od dubna do října)	Islandijos poniai (tiktai nuo balandžio iki spalio mėn.)
Islandske ponyer (kun fra april til oktober)	Izlandi pónik (csak áprilistól októberig)
Islandponys (nur von April bis Oktober)	Ponijiet Islandizi (minn April sa Ottubru biss))
Islandi ponid (ainult aprillist oktoobrini)	IIslandse pony's (enkel van april tot oktober)
Μικρόσωμα άλογα (πόνυς) (από τον Απρίλιο έως τον Οκτώβριο μόνο)	Kucyki islandzkie (tylko od kwietnia do października)
Icelandic ponies (from April to October only)	Póneis da Islândia (apenas de Abril a Outubro)
Poneys de Islandia (únicamente desde abril hasta octubre)	Islandské poníky (len od apríla do októbra)
Poneys d'Islande (d'avril à octobre uniquement)	Islandski poniji (samo od aprila do oktobra)
Poneys islandesi (solo da aprile ad ottobre)	Islanninponit (ainoastaan huhtikuusta lokakuuhun)
Islandes poniji (tikai no aprīļa līdz oktobrim)	Islandshästar (endast från april till oktober)
(8) = Pouze koňovití	Tiktai kanopiniai
Kun enhovede dyr	Csak lófélék
Nur Einhufer	Ekwidi biss
Ainult hobuslased	Uitsluitend paardachtigen
Μόνο ιπποειδή	Tylko koniowate
Equidaes only	Apenas equídeos
Équidos únicamente	Len zvieratá koňovité
Équidés uniquement	Samo equidae
Unicamente equidi	Ainoastaan hevoset
Tikai Equidae	Endast hästdjur

- (9) = Pouze tropické ryby
Kun tropiske fisk
Nur tropische Fische
Ainult troopilised kalad
Τροπικά ψάρια μόνο
Tropical fish only
Únicamente peces tropicales
Poissons tropicaux uniquement
Unicamente pesci tropicali
Tikai tropu zivis
Tiktai tropinės žuvis
Csak trópusi halak
Hut tropikali biss
Uitsluitend tropische vissen
Tylko ryby tropikalne
Apenas peixes tropicais
Len tropické ryby
Samo tropske ribe
Ainoastaan trooppiset kalat
Endast tropiska fiskar
- (10) = Pouze kočky, psi, hlodavci, zajícovci, živé ryby, plazi a jini ptáci kromě ptáků nadřádu běžci
Kun katte, hunde, gnave, harer, levende fisk, krybdyr og andre fugle end strudsefugle
Nur Katzen, Hunde, Nagetiere, Hasentiere, lebende Fische, Reptilien und andere Vögel als Laufvögel
Ainult kassid, koerad, närilised, jäneselised, eluskalad, roomajad ja muud linnud, välja arvatud jaanalinnulased
Μόνο γάτες, σκύλοι, τρωκτικά, λαγόμορφα, ζωντανά ψάρια, ερπετά και πτηνά, εκτός από τα στρουθιοειδή
Only cats, dogs, rodents, lagomorphs, live fish, reptiles and other birds than ratites
Únicamente gatos, perros, roedores, lagomorfos, peces vivos, reptiles y aves, excepto las ratidas
Uniquement chats, chiens, rongeurs, lagomorphes, poissons vivants, reptiles et autres oiseaux que les ratites
Unicamente cani, gatti, roditori, lagomorfi, pesci vivi, rettili ed uccelli diversi dai ratiti
Tikai kaķi, suņi, graužēji, lagomorfs, dzīvas zivis, reptiļi un putni, izņemot ratites
Tiktai katės, šunys, graužikai, kiškiniai, gyvos žuvis, ropliai ir kiti paukščiai, išskyrus ratitae genties paukščius
Csak macskák, kutyák, rágcsálók, nyúlfélelek, élő halak, hüllők és egyéb, nem ritka madarak
qtates, klieb, rodenti, lagomorfi, hut haj, rettili u ghasafar li mhumix ratiti, biss
Uitsluitend katten, honden, knaagdieren, haasachtigen, levende vis, reptielen en vogels (met uitzondering van loopvogels)
Tylko koty, psy, gryzonie, zające i króliki, żywe ryby, gady i ptaki inne niż bezgrzebieniowe
Apenas gatos, cães, roedores, lagomorfos, peixes vivos, répteis e aves excepto ratites
Len mačky, psy, hlodavce, zajacovitě zvieratá, živé ryby, plazy a iné vtáky a bežce
Samo mačke, psi, glodalci, lagomorfi, žive ribe, plazilci in ptiči
Ainoastaan kissat, koirat, jysijät, jäniseläimet, elävät kalat, matelijat ja muut kuin sileälataisiin kuuluvat linnut
Endast katter, hundar, gnagare, hardjur, levande fiskar, reptiler och fåglar, andra än strutsar
- (11) = Pouze krmiva ve velkém
Kun foderstoffer i løs afladning
Nur Futtermittel als Schüttgut
Ainult pakendamata loomatoit
Ζωοτροφές χύμα μόνο
Only feedstuffs in bulk
Únicamente alimentos a granel para animales
Aliments pour animaux en vrac uniquement
Alimenti per animali in massa unicamente
Tikai beramā lopbarība
Tiktai neįpakuoti pašarai
Csak ömlesztett takarmányok
Oğgetti ta' l-ghalf fi kwantitajiet kbar biss
Uitsluitend onverpakte diervoeders
Tylko żywność luzem
Apenas alimentos para animais a granel
Len voľne uložené krmivá
Samo krma v razsutem stanju
Ainoastaan pakkaamaton rehu
Endast foder i lösvikt

- (12) = Pro (U), v případě lichokopytníků, pouze ti odesláni do zoologické zahrady; a pro (O) pouze jednodenní kuřata, ryby, psi, kočky, hmyz nebo jiná zvířata odeslaná do zoologické zahrady.
- Ved (U), for så vidt angår dyr af hestefamilien, kun dyr sendt til en zoologisk have; og ved (O), kun daggamle kyllinger, fisk, hunde, katte, insekter eller andre dyr sendt til en zoologisk have.
- Für (U) im Fall von Einhufern, nur an einen Zoo versandte Tiere; und für (O) nur Eintagsküken, Fische, Hunde, Katzen, Insekten oder andere für einen Zoo bestimmte Tiere.
- Ainult (U) loomaaeda saatmiseks mõeldud kabjaliste puhul; ja ainult (O) ühepäevaste tibude, kalade, koerte, kasside, putukate ja teiste loomaaeda saatmiseks mõeldud loomade puhul
- Για την κατηγορία (U) στην περίπτωση των μόνοπλων, μόνο αυτά προς μεταφορά σε ζωολογικό κήπο· και για την κατηγορία (O), μόνο νεοσσοί μιας ημέρας, ψάρια, σκύλοι, γάτες, έντομα, ή άλλα ζώα προς μεταφορά σε ζωολογικό κήπο.
- For (U) in the case of solipeds, only those consigned to a zoo; and for (O), only day old chicks, fish, dogs, cats, insects, or other animals consigned to a zoo.
- En lo que se refiere a (U) en el caso de solípedos, sólo los destinados a un zoológico; en cuanto a (O), sólo polluelos de un día, peces, perros, gatos, insectos u otros animales destinados a un zoológico.
- Pour «U», dans le cas des solipèdes, uniquement ceux expédiés dans un zoo, et pour «O», uniquement les poussins d'un jour, poissons, chiens, chats, insectes ou autres animaux expédiés dans un zoo.
- Per (U) nel caso di solipedi, soltanto quelli destinati ad uno zoo, e per (O), soltanto pulcini di un giorno, pesci, cani, gatti, insetti o altri animali destinati ad uno zoo.
- (U) Tikai tie nepārnadži, kas ir nodoti zoodārzam; (O) tikai vienu dienu veci cāļi, zivis, suņi, kaķi, kukaiņi un citi dzīvnieki, kas ir nodoti zoodārzam
- (U) neporakanopinių atveju, tiktai jei vežami į zoologijos sodą, ir (O) – tiktai vienadieniai viščiukai, žuvys, šunys, katės, vabzdžiai arba kiti į zoologijos sodą vežami gyvūnai
- Az (U) esetében páratlanujjú patások csak az állatkertbe szállított egyedek; az (O) esetében csak naposcsibék, halak, kuttyák, macskák, rovarok vagy egyéb állatkertbe szállított állatok.
- Għal (U) fil-każ ta' solipedi, dawk biss ikkonsenjati lil żu; u għal (O), flieles ta' ġurnata żmien, hut, klieb, qtates, insetti, jew annimali ohra kkonsenjati lil żu, biss
- Voor (U) in het geval van eenhoevigen uitsluitend naar een zoo verzonden dieren; en voor (O) uitsluitend eendagskuikens, vissen, honden, katten, insecten of andere naar een zoo verzonden dieren.
- Przy (U) w przypadku koniowatych, tylko przeznaczone do zoo; a przy (O), tylko jednodzienne kurczęta, ryby, psy, koty, owady i inne zwierzęta przeznaczone do zoo
- Relativamente a (U), no caso dos solípedes, só os de jardim zoológico; relativamente a (O), só pintos do dia, peixes, cães, gatos, insectos, ou outros animais de jardim zoológico.
- Pre (U) v prípade nepárnokopytníkov, len tie, ktoré sa posielajú do ZOO; a pre (O) len jednodňové kurčatá, ryby, psy, mačky, hmyz alebo iné zvieratá posielané do ZOO
- Za (U) v primeru enokopitarjev, samo tisti, namenjeni v živalski vrt; in za (O), samo dan stari piščanci, ribe, psi, mačke žuželke, ali druge živali, namenjene v živalski vrt.
- Sorkka- ja kavieläimistä (U) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut kavieläimet; muista eläimistä (O) ainoastaan eläintarhaan tarkoitettut untuvikot, kalat, koirat, kissat, hyönteiset tai muut eläimet.
- För (U) när det gäller vilda och tama hovdjur, endast sådana som finns i djurparker; och för (O), endast daggamla kycklingar, fiskar, hundar, katter, insekter eller andra djur i djurparker.

(13) = Nagylak v Maďarsku: Toto je stanoviště hraniční kontroly (pro výrobky) a hraniční přechod (pro živá zvířata) na maďarsko-rumunské hranici, které podléhá přechodným opatřením pro výrobky i pro živá zvířata vyjednaných a stanovených ve Smlouvě o přistoupení. Viz rozhodnutí Komise 2003/630/ES – Úř. věst. L 218, 30.8.2003, s. 55 a 2004/253/ES – Úř. věst. L 79, 17.3.2004.

Nagylak HU: Dette er et grænsekontrolsted (for produkter) og overgangssted (for levende dyr) på grænsen mellem Ungarn og Rumænien, som er omfattet af overgangsbestemmelser, man har forhandlet sig frem til og fastsat i tiltrædelsestraktaten, for så vidt angår såvel produkter som levende dyr. Jf. Kommissionens beslutning 2003/630/EF (EUT L 218 af 30.8.2003, s. 55) og 2004/253/EF (EUT L 79 af 17.3.2004, s. 47).

Nagylak HU: Dies ist eine Grenzkontrollstelle (für Erzeugnisse) und ein Grenzübergang (für lebende Tiere) an der Grenze zwischen Ungarn und Rumänien, der sowohl für Erzeugnisse als auch für lebende Tiere Übergangsmaßnahmen gemäß dem Beitrittsvertrag unterliegt. Siehe Entscheidungen 2003/630/EG (ABl. L 218 vom 30.8.2003, S. 55) und 2004/253/EG der Kommission (ABl. L 79 vom 17.3.2004, S. 47).

Nagylak HU: See on Ungari-Rumeenia piiri piirikontrolli punkt (toodete) ja ületuskoht (elusloomade) jaoks, mis allub läbiräägitud ja ühinemislepinguga kehtestatud üleminekumeetmetele nii toodetele kui elusloomadele. Vt komisjoni otsused 2003/630/EÜ – ELT L 218, 30.8.2003, lk 55 ja 2004/253/EÜ – ELT L 79, 17.3.2004.

Nagylak HU: πρόκειται για μεθοριακό σταθμό επιθεώρησης (για προϊόντα) και σημείο διέλευσης (για ζώα ζώα) στα ουγγρορουμανικά σύνορα, που υπόκειται σε μεταβατικά μέτρα τα οποία αποτέλεσαν αντικείμενο διαπραγμάτευσης και ενσωματώθηκαν στη συνθήκη προσχώρησης τόσο για τα προϊόντα όσο και για τα ζώα ζώα. Βλέπε απόφαση 2003/630/ΕΚ της Επιτροπής — ΕΕ L 218 της 30.8.2003, σ. 55 + 2004/253/ΕΚ — ΕΕ L 79 της 17.3.2004.

Nagylak HU: This is a border inspection post (for products) and crossing point (for live animals) on the Hungarian Romanian Border, subject to transitional measures as negotiated and laid down in the Treaty of Accession for both products and live animals. See Commission Decision 2003/630/EC — OJ L 218, 30.8.2003, p. 55 and 2004/253/EC — OJ L 79, 17.3.2004.

Nagylak HU: Se trata de un puesto de inspección fronterizo (para productos) y un punto de paso (para animales vivos) de la frontera húngaro-rumana, sujeta a medidas transitorias, tanto para productos como para animales vivos, tal como se negoció y estableció en el Tratado de adhesión. Véase la Decisión 2003/630/CE de la Comisión — DO L 218 de 30.8.2003, p. 55 y 2004/253/CE — DO L 79 de 17.3.2004.

Nagylak HU: Il s'agit d'un poste d'inspection frontalier (pour les produits) et d'un lieu de passage en frontière (pour les animaux vivants) à la frontière entre la Hongrie et la Roumanie, qui est soumis à des mesures transitoires conformément aux négociations et aux dispositions inscrites dans le traité d'adhésion pour les produits et les animaux vivants. Voir la décision 2003/630/CE de la Commission (JO L 218 du 30.8.2003, p. 55) et 2004/253/CE (JO L 79 du 17.3.2004).

Nagylak HU: si tratta di un posto d'ispezione (per i prodotti) e di un punto di attraversamento (per gli animali vivi) sul confine Ungheria-Romania, assoggettato alle misure transitorie negoziate e stabilite nel trattato di adesione per i prodotti e per gli animali vivi. Cfr. decisione 2003/630/CE della Commissione — GU L 218 del 30.8.2003, pag. 55 + 2004/253/CE — GU L 79 del 17.3.2004.

Nagylak HU: tai pasienio kontrolės postas (produktams) ir vežimo punktas (gyviems gyvūnams), esantis Vengrijos – Rumunijos pasienyje, pritaikant pereinamojo laikotarpio priemones, kaip suderėta ir numatyta Stojimo sutartyje, produktams ir gyviems gyvūnams. Žr. Komisijos sprendimas 2003/630/EB – OL L 218, 2003 8 30, p. 55 ir 2004/253/EB – OL L 79, 2004 3 17.

Nagylak HU: Ez egy határellenőrző poszt (áruk számára) és egy határátkelő a magyar-román határon, amelyre mind az áruk, mind az állatok esetében a csatlakozási szerződésben megítárgyalt és meghatározott átmeneti intézkedések vonatkoznak. Lásd a 2003/630/EK – HL L 218., 2003.8.30., 55. o. és a 2004/253/EK – HL L 79., 2004.3.17. bizottsági határozatokat.

Nagylak HU: Dan huwa post ta' spezzjoni ta' fruntiera (ghall-prodotti) u l-punt tal-qsim (ghall-annimali hajjin) fuq il-Fruntiera bejn l-Ungerija u r-Rumanija, suggett għal miżuri transizzjonali kif innegozjati u stipulati fit-Trattat ta' Adezzjoni kemm għall-prodotti kif ukoll għall-annimali hajjin. Ara d-Deciżjonijiet tal-Kummissjoni 2003/630/KE – OJ L 218, 30.8.2003, p. 55 u 2004/253/KE – OJ L 79, 17.3.2004.

Nagylak HU: Dit is een grensinspectiepost (voor producten) en een doorlaatpost (voor levende dieren) aan de Hongaars-Roemeense grens waar zowel voor producten als voor levende dieren overgangsmaatregelen gelden zoals overeengekomen en neergelegd in het Toetredingsverdrag. Zie Beschikkingen 2003/630/EG van de Commissie (PB L 218 van 30.8.2003, blz. 55) en 2004/253/EG van de Commissie (PB L 79 van 17.3.2004, blz. 47).

Nagylak HU: Jest to punkt kontroli granicznej (dla produktów) i przejście (dla żywych zwierząt) na granicy węgiersko-rumunskiej, podlegający środkom tymczasowym wynegocjowanym i określonym w Traktacie o Przystąpieniu zarówno dla produktów, jak i żywych zwierząt. Patrz: decyzje Komisji 2003/630/WE – Dz.U. L 218 z 30.8.2003, str. 55 i 2004/253/WE – Dz.U. L 79 z 17.3.2004.

Nagylak HU: Trata-se de um posto de inspecção fronteiriço (para produtos) e um ponto de passagem (para animais vivos) na fronteira húngaro-romena, sujeito a medidas de transição, quer para produtos quer para animais vivos, tal como negociadas e estabelecidas no Acto de Adesão. Ver Decisão 2003/630/CE — JO L 218 de 30.8.2003, p. 55 + 2004/253/CE — JO L 79 de 17.3.2004.

Nagylak HU: Toto je hraničná inšpekčná stanica (pre produkty) a priešečník (pre živé zvieratá) na maďarsko-rumunských hraniciach podľa prechodných opatrení, ako boli dohodnuté a ustanovené v Zmluve o pristúpení pre produkty aj živé zvieratá. Pozri rozhodnutia Komisie 2003/630/ES – Ú. v. EÚ L 218, 30.8.2003, s. 55, a 2004/253/ES – Ú. v. EÚ L 79, 17.3.2004.

Nagylak HU: To je mejna kontrolna točka (za proizvode) in prehodna točka (za žive živali) na madžarsko-romunski meji, za katero veljajo prehodni ukrepi, kakor so bili izpogajani in določeni v Pogodbi o pristopu, tako za proizvode kot za žive živali. Glej odločbi Komisije 2009/630/ES (UL L 218, 30.8.2003, str. 55) in 2004/253/ES (UL L 79, 17.3.2004).

Nagylak HU: Tämä on Unkarin Romanian rajan vastainen rajatarkastusasema (tavarat) ja ylikulkuasema (elävät eläimet), johon sovelletaan sekä tavaroiden että elävien eläinten osalta liittymissopimuksessa määrättyjä siirtymätoimenpiteitä. Ks. komission päätös 2003/630/EY (EUVL L 218, 30.8.2003, s. 55) ja 2004/253/EY (EUVL L 79, 17.3.2004).

- Nagilaka, Ungārja (Nagylak, HU): šis ir robežas pārbaudes punkts (produktiem) un robežas šķērsošanas punkts (dzīvīem dzīvniekiem) uz Ungārijas–Rumānijas robežas, kas ir pakļauta pārejas perioda kontrolei, kā ir apspriests un formulēts Pievienošanās līgumā attiecībā gan uz produktiem, gan dzīvīem dzīvniekiem. Skatīt Komisijas Lēmumus 2003/630/EK – OV L 218, 30.8.2003, 55. lpp., un 2004/253/EK – OV L 79, 17.3.2004.
- Nagylak HU: Detta är en gränskontrollstation (för produkter) och gränsovergång (för levande djur) vid den ungersk-rumänska gränsen, som är föremål för framförhandlade övergångsbestämmelser enligt anslutningsfördraget, både vad avser produkter och levande djur. Se kommissionens beslut 2003/630/EG (EUT L 218, 30.8.2003, s. 55) och 2004/253/EG (EUT L 79, 17.3.2004).
- (14) = Určeno k přepravě přes Evropské společenství pro zásilky s určitými výrobky živočišného původu pro lidskou spotřebu, které směřují do nebo pocházejí z Ruska podle zvláštních postupů tušených v příslušném právu Společenství.
- Skirta tam tikrų gyvulinės kilmės produktų, skirtų žmonių maistui, siuntų tranzitui per Europos bendriją, vežamų į arba iš Rusijos vadovaujantis specialia atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose numatyta tvarka.
- Udpeget EF-transitsted for sender af visse animalske produkter til konsum, som transporteres til eller fra Rusland i henhold til de særlige procedurer, der er fastsat i de relevante EF-bestemmelser.
- Az Európai Közösségen keresztül történő tranzit szállításra kijelölve bizonyos emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek szállítmányai számára, amelyek Oroszországból érkeznek a vonatkozó közösségi jogszabályokban előre elrendelt különleges eljárások szerint.
- Für den Versand von zum menschlichen Verzehr bestimmten Erzeugnissen tierischen Ursprungs aus oder nach Russland durch das Zollgebiet der Europäischen Gemeinschaft gemäß den in den einschlägigen Rechtsvorschriften der Gemeinschaft vorgesehenen Verfahren.
- Allokat ghat-trağitt tul il-Komunità Ewropea għal kunsinji ta' certi prodotti għall-konsum tal-bniedem li joriginaw mill-annimali, provenjenti minn jew diretti lejn ir-Russja taht il-proċeduri speċifiċi previsti fil-legislazzjoni Komunitarja rilevanti
- Määratud transiidiks üle Euroopa Ühenduse teatud inimtarbimiseks mõeldud loomset päritolu toodete partidele, mis lähevad Venemaale või tulevad sealst ning kuuluvad vastavate ühenduse õigusaktidega ettenähtud erikorra alla
- Aangewezen voor doorvoer door de Europese Gemeenschap van partijen van bepaalde producten van dierlijke oorsprong die bestemd zijn voor menselijke consumptie, bestemd voor of afkomstig van Rusland, overeenkomstig de specifieke procedures van de relevante communautaire wetgeving.
- Προς διαμετακόμιση ορισμένων προϊόντων ζωικής προέλευσης που προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο μέσω της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, προερχόμενων από και κατευθυνόμενων προς τη Ρωσία, σύμφωνα με ειδικές διαδικασίες που προβλέπονται στη σχετική κοινοτική νομοθεσία.
- Przeznaczone do przewozu przez Wspólnotę Europejską przesyłek pewnych produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, przywożonych lub pochodzących z Rosji, na podstawie szczególnych procedur przewidzianych w odpowiednich przepisach Wspólnoty.
- Designated for transit across the European Community for consignments of certain products of animal origin for human consumption, coming to or from Russia under the specific procedures foreseen in relevant Community legislation
- Designado para o trânsito, na Comunidade Europeia, de remessas de certos produtos de origem animal destinados ao consumo humano, com destino à Rússia ou dela provenientes, ao abrigo dos procedimentos específicos previstos pela legislação comunitária pertinente.
- Určené na tranzit cez Európske spoločenstvo pre zásielky určitých produktov živočíšneho pôvodu na ľudskú spotrebu, pochádzajúce z Ruska, podľa osobitných postupov plánovaných v príslušnej legislatíve Spoločenstva.
- Določeno za tranzit preko Evropske skupnosti za pošiljke nekaterih proizvodov živalskega izvora za prehrano ljudi, ki prihajajo iz Rusije po posebnih postopkih, predvidenih v ustreznih zakonodaji Skupnosti.
- Désigné pour le transit, dans la Communauté européenne, d'envois de certains produits d'origine animale destinés à la consommation humaine, en provenance ou à destination de la Russie selon les procédures particulières prévues par la législation communautaire applicable.
- Asetettu passitukseen Euroopan yhteisön kautta, kun on kyse tiettyjen ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden lähetyksistä, jotka tulevat Venäjälle tai lähtevät sieltä yhteisön lainsäädännön mukaisia erityismenettelyjä noudattaen.
- Designato per il transito nella Comunità europea di partite di taluni prodotti di origine animale destinati al consumo umano, provenienti dalla o diretti in Russia, secondo le procedure specifiche previste nella pertinente legislazione comunitaria.
- För transit genom Europeiska gemenskapen av sändningar av vissa produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, som transporteras till eller från Ryssland enligt de särskilda förfaranden som fastställts i relevant gemenskapslagstiftning.
- Norikojums sūtījumu tranzītam caur Eiropas Kopienu noteiktu dzīvnieku izcelsmes produktu, kas tiek sūtīti uz Krieviju vai no tās, patēriņam saskaņā ar noteiktu, attiecīgā Kopienas likumdošanā paredzētu kārtību.

Země: Belgie	Šalis: Belgija
Land: Belgien	Ország: Belgium
Land: Belgien	Pajjiz: Belgju
Riik: Belgia	Land: Belgie
Χώρα: Βέλγιο	Kraj: Belgia
Country: Belgium	País: Bélgica
País: Bélgica	Krajina: Belgicko
Pays: Belgique	Država: Belgija
Paese: Belgio	Maa: Belgia
Valsts: Beļģija	Land: Belgien

1	2	3	4	5	6
Antwerpen	0502699	P		HC, NHC	
Brussel-Zaventem	0502899	A	Centre 1	HC	
			Centre 2	HC	
			Centre 3	NHC	U, E, O
Charleroi	0503299	A		HC(2)	
Gent	0502999	P		HC-NT(6) NHC-NT(6)	
Liège	0503099	A		HC, NHC-NT, NHC-T(FR)	U, E, O
Oostende	0502599	P		HC-T(2)	
Oostende	0503199	A	Centre 1	HC(2)	
			Centre 2		E, O
Zeebrugge	0502799	P	OHCZ	HC, NHC	
			FCT	HC	

Země: Česká republika	Šalis: Čekijos Respublika
Land: Tjekkiet	Ország: Cseh Köztársaság
Land: Tschechische Republik	Pajjiz: Repubblika Čeka
Riik: Tšehhi Vabariik	Land: Tsjechië
Χώρα: Τσεχική Δημοκρατία	Kraj: Czechy
Country: Czech Republic	País: República Checa
País: República Checa	Krajina: Česká republika
Pays: République tchèque	Država: Češka
Paese: Repubblica ceca	Maa: Tšekki
Valsts: Čehija	Land: Tjeckien

1	2	3	4	5	6
Praha-Ruzyně	2200099	A		HC(2), NHC(2)	E, O

Země: Dánsko	Šalis: Danija
Land: Danmark	Ország: Dánia
Land: Dänemark	Pajjiž: Danimarka
Riik: Taani	Land: Denemarken
Χώρα: Δανία	Kraj: Dania
Country: Denmark	País: Dinamarca
País: Dinamarca	Krajina: Dánsko
Pays: Danemark	Država: Danska
Paese: Danimarca	Maa: Tanska
Valsts: Dānija	Land: Danmark

1	2	3	4	5	6
Ålborg 1	0902299	P		HC-T(FR)(1)(2)	
Ålborg 2	0951699	P		HC(2), NHC(2)	
Århus	0902199	P		HC(1)(2), NHC-T(FR) NHC-NT(2)(11)	
Esbjerg	0902399	P		HC-T(FR)(1)(2), NHC- T(FR)(2), NHC- NT(11)	
Fredericia	0911099	P		HC(1)(2), NHC(2), NHC-(NT) 11	
Hanstholm	0911399	P		HC-T(FR)(1)(3)	
Hirtshals	0911599	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)(2)	
			Centre 2	HC-T(FR)(1)(2)	
Billund	0901799	A		HC-T(1)(2), NHC(2)	U, E, O
København	0911699	A	Centre 1	HC(1)(2), NHC(2)	
			Centre 3		U, E, O
			Centre 2	HC(1)(2), NHC(2)	
København	0921699	P		HC(1), NHC	
Rønne	0941699	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	
Kolding	0901899	P		NHC(11)	
Skagen	0901999	P		HC-T(FR)(1)(2)(3)	

Zemē: Nēmecko	Šalis: Vokietija
Land: Tyskland	Ország: Németország
Land: Deutschland	Pajiz: Ģermanja
Riik: Saksamaa	Land: Duitsland
Χώρα: Γερμανία	Kraj: Niemcy
Country: Germany	País: Alemanha
País: Alemania	Krajina: Nemecko
Pays: Allemagne	Država: Nemčija
Paese: Germania	Maa: Saksa
Valsts: Vācija	Land: Tyskland

1	2	3	4	5	6
Berlin-Tegel	0150299	A		HC, NHC	O
Brake	0151599	P		NHC-NT(4)	
Bremen	0150699	P		HC, NHC	
Bremerhaven	0150799	P		HC, NHC	
Cuxhaven	0151699	P	IC 1	HC-T (FR)(3)	
			IC 2	HC-T(FR)(3)	
Düsseldorf	0151999	A		HC(2), NHT-CH(2) NHC-NT(2)	O
Frankfurt/Main	0151099	A		HC, NHC	U, E, O
Hahn Airport	0155999	A		HC(2), NHC(2)	O
Hamburg Flughafen	0150999	A		HC, NHC	U, E, O
Hamburg Hafen (*)	0150899	P		HC, NHC	(*) E(7)
Hannover-Langenhagen	0151799	A		HC(2), NHC(2)	O
Kiel	0152699	P		HC, NHC	E
Köln	0152099	A		HC, NHC	O
Konstanz Straße	0153199	R		HC, NHC	U, E, O
Lübeck	0152799	P		HC, NHC	U, E
München	0149699	A		HC(2), NHC(2)	O
Rostock	0151399	P		HC, NHC	U, E, O
Rügen	0151199	P		HC,NHC	
Schönefeld	0150599	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O
Stuttgart	0149099	A		HC(2), NHC(2)	O
Weil/Rhein	0149199	R		HC, NHC	U, E, O
Weil/Rhein Mannheim	0153299	F		HC, NHC	

Země: Estonsko	Šalis: Estija
Land: Estland	Ország: Észtország
Land: Estland	Pajjiž: Estonja
Riik: Eesti	Land: Estland
Χώρα: Εσθονία	Kraj: Estonia
Country: Estonia	País: Estónia
País: Estonia	Krajina: Estónsko
Pays: Estonie	Država: Estonija
Paese: Estonia	Maa: Viro
Valsts: Igaunija	Land: Estland

1	2	3	4	5	6
Luhamaa	2300199	R		HC, NHC	U, E
Muuga	2300399	P	I/C 1	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
Narva	2300299	R		HC, NHC-NT	O
Paldiski	2300599	P		HC(2), NHC-NT(2)	
Paljassaare	2300499	P		HC-T(FR)(2)	O

Země: Řecko	Šalis: Graikija
Land: Grækenland	Ország: Görögország
Land: Griechenland	Pajjiž: Grečja
Riik: Kreeka	Land: Griekenland
Χώρα: Ελλάδα	Kraj: Grecja
Country: Greece	País: Grécia
País: Grecia	Krajina: Grécko
Pays: Grèce	Država: Grčija
Paese: Grecia	Maa: Kreikka
Valsts: Grieķija	Land: Grekland

1	2	3	4	5	6
Evzoni	1006099	R		HC, NHC	U, E, O
Athens International Airport	1005599	A	I/C 1	HC(2), NHC-NT(2)	U, E, O
Idomeni	1006299	F			U, E
Kakavia	1007099	R		HC(2), NHC-NT	
Neos Kafkassos	1006399	F		HC(2), NHC-NT	U, E, O
Neos Kafkassos	1006399	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Ormenion (*)	1006699	R		HC(2), NHC-NT	(*) U, (*) O, (*) E
Peplos (*)	1007299	R		HC(2), NHC-NT	(*) U, (*) O
Pireas	1005499	P		HC(2), NHC-NT,	
Promachonas	1006199	F			U, E, O
Promachonas	1006199	R		HC, NHC	U, E, O
Thessaloniki	1005799	A		HC(2), NHC-NT,	O
Thessaloniki	1005699	P		HC(2), NHC-NT	U, E

Země: Španělsko	Šalis: Ispanija
Land: Spanien	Ország: Spanyolország
Land: Spanien	Pajjiž: Spanja
Riik: Hispaania	Land: Spanje
Χώρα: Ισπανία	Kraj: Hiszpania
Country: Spain	País: Espanha
País: España	Krajina: Španielsko
Pays: Espagne	Država: Španija
Paese: Spagna	Maa: Espanja
Valsts: Spānija	Land: Spanien

1	2	3	4	5	6
A Coruña — Laxe	1148899	P	A Coruña	HC, NHC	
			Laxe	HC	
Algeciras	1147599	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Alicante	1149999	A		HC(2), NHC(2)	O
Alicante	1148299	P		HC, NHC-NT	
Almería	1150099	A		HC(2), NHC(2)	O
Almería	1148399	P		HC, NHC	
Asturias	1150199	A		HC(2)	
Barcelona	1150299	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	O
			Flightcare	HC(2), NHC(2)	O
Barcelona	1147199	P		HC, NHC	
Bilbao	1150399	A		HC(2), NHC(2),	O
Bilbao	1148499	P		HC, NHC-NT, NHC-T(FR)	
Cádiz	1147499	P		HC, NHC	
Cartagena	1148599	P		HC, NHC	
Castellón	1149799	P		HC-NT, NHC-NT	
Gijón	1148699	P		HC, NHC	
Gran Canaria	1150499	A		HC(2), NHC-NT(2)	O
Huelva	1148799	P	Puerto Interior	HC	
			Puerto Exterior	NHC-NT	
Las Palmas de Gran Canaria	1148199	P	Productos	HC, NHC	
			Animales		U, E, O
Madrid	1147899	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	U, E, O
			Flightcare	HC(2), NHC-T(CH)(2) NHC-NT(2)	U, E, O
			PER4	HC-T(CH)(2)	
			SFS	HC(2), NHC-T(CH)(2) NHC-NT(2)	O
Málaga	1150599	A	Iberia	HC(2), NHC(2)	O
			DHL	HC(2), NHC(2)	
Málaga	1147399	P		HC, NHC	U, E, O

1	2	3	4	5	6
Marín	1149599	P		HC, NHC-T(FR) NHC-NT	
Palma de Mallorca	1147999	A		HC(2), NHC(2)	O
Pasajes (*)	1147799	P		HC (*), NHC (*)	
Santa Cruz de Tenerife	1148099	P	Dársena	HC	
			Dique	NHC	U, E, O
Santander	1150799	A		HC(2), NHC(2)	
Santander	1148999	P		HC, NHC	
Santiago de Compostela	1149899	A		HC(2), NHC(2)	
San Sebastián (*)	1150699	A		HC(2) (*), NHC(2) (*)	
Sevilla	1150899	A		HC(2), NHC(2)	O
Sevilla	1149099	P		HC, NHC	
Tarragona	1149199	P		HC, NHC	
Tenerife Norte	1150999	A		HC(2)	
Tenerife Sur	1149699	A	Productos	HC(2), NHC(2)	
			Animales		U, E, O
Valencia	1151099	A		HC(2), NHC(2)	O
Valencia	1147299	P		HC, NHC	
Vigo	1151199	A		HC(2), NHC(2)	
Vigo	1147699	P	T. C. Guixar	HC, NHC-T(FR) NHC-NT	
			Pantalan 3	HC-T(FR)(2,3)	
			Frioya	HC-T(FR)(2,3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(2,3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2,3)	
			Vieirasa	HC-T(FR)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2,3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)	
Vilagarcia-Ribeira-Caramiñal	1149499	P	Vilagarcia	HC(2), NHC(2,11)	
			Ribeira	HC	
			Caramiñal	HC	
Vitoria	1149299	A	Productos	HC(2), NHC-NT(2) NHC-T (CH)(2)	
			Animales		U, E, O
Zaragoza	1149399	A		HC(2)	

Zemē: Francie	Šalis: Prancūzija
Land: Frankrig	Ország: Franciaország
Land: Frankreich	Pajjiž: Franza
Riik: Prantsusmaa	Land: Frankrijk
Χώρα: Γαλλία	Kraj: Francja
Country: France	País: França
País: Francia	Krajina: Francúzsko
Pays: France	Država: Francija
Paese: Francia	Maa: Ranska
Valsts: Francija	Land: Frankrike

1	2	3	4	5	6
Beauvais	0216099	A			E
Bordeaux	0213399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Bordeaux	0213399	P		HC-NT	
Boulogne	0216299	P		HC-T(1)(3), HC-NT(1)(3)	
Brest	0212999	A		HC-T(CH)(1)(2)	
Brest	0212999	P		HC-T(FR), NHC-T(FR)	
Châteauroux-Déols	0213699	A		HC-T(2)	
Concarneau-Douarnenez	0222999	P	Concarneau	HC-T(1)(3)	
			Douarnenez	HC-T(FR)(1)(3)	
Deauville	0211499	A			E
Dunkerque	0215999	P		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	
Ferney-Voltaire (Genève)	0220199	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Le Havre	0217699	P	Hangar 56	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Dugrand	HC-T(1)	
			EFBS	HC-T(1)	
			Fécamp	NHC-NT(6)	
Lorient	0215699	P	STEF TFE	HC-T(1), HC-NT	
			CCIM	NHC	
Lyon-Saint-Exupéry	0216999	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Marseille-Port	0211399	P	Hangar 14		U, E, O
			Hangar 26-Mourepiane	NHC-NT	
			Hôtel des services publics de la Madrague	HC-T(1), HC-NT	
Marseille-Fos-sur-Mer	0231399	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Marseille-aéroport	0221399	A		HC-T(1), HC-NT, NHC-NT	O
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nantes-Saint-Nazaire	0214499	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Nice	0210699	A		HC-T(CH)(2)	O
Orly	0229499	A	SFS	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Air France	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			France Handling	HC-T(1), HC-NT, NHC	

1	2	3	4	5	6
Réunion-Port Réunion	0229999	P		HC, NHC	O
Réunion-Roland-Garros	0219999	A		HC, NHC	O
Roissy-Charles-de-Gaulle	0219399	A	Air France	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			France Handling	HC-T(1), HC-NT, NHC	
			Centre SFS	HC-T(1), HC-NT	
			Station animale		U, E, O
Rouen	0227699	P		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Louis-Bâle	0216899	A		HC-T(1), HC-NT, NHC	O
Saint-Louis-Bâle	0216899	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	
Saint-Malo	0213599	P		NHC-NT	
Saint-Julien Bardonnex	0217499	R		HC-T(1), HC-NT, NHC	U, O
Sète	0213499	P	Sète	NHC-NT	
			Frontignan	HC-T(1), HC-NT	
Toulouse-Blagnac	0213199	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC	O
Vatry	0215199	A		HC-T(CH)(2)	

Země: Írsko	Šalis: Airija
Land: Írland	Ország: Írország
Land: Írland	Pajjiž: Írlanda
Riik: Iirimaa	Land: Íerland
Χώρα: Ιρλανδία	Kraj: Irlandia
Country: Ireland	País: Irlanda
País: Irlanda	Krajina: Írsko
Pays: Irlande	Država: Írska
Paese: Irlanda	Maa: Írlanti
Valsts: Īrija	Land: Írland

1	2	3	4	5	6
Dublin Airport	0802999	A			E, O
Dublin Port	0802899	P		HC, NHC	
Shannon	0803199	A		HC(2) NHC(2)	U, E, O

Země: Itálie	Šalis: Itálie
Land: Italien	Ország: Olaszország
Land: Italien	Pajjiž: Italja
Riik: Itaalia	Land: Italië
Χώρα: Ιταλία	Kraj: Włochy
Country: Italy	País: Itália
País: Italia	Krajina: Taliansko
Pays: Italie	Država: Italija
Paese: Italia	Maa: Italia
Valsts: Itālija	Land: Italien

1	2	3	4	5	6
Ancona	0310199	A		HC, NHC	
Ancona	0300199	P		HC	
Bari	0300299	P		HC, NHC	
Bergamo	0303999	A		HC, NHC	
Bologna-Borgo Panigale	0300499	A		HC, NHC	O
Campocologno	0303199	F			U
Chiasso	0310599	F		HC, NHC	U, O
Chiasso	0300599	R		HC, NHC	U, O
Gaeta	0303299	P		HC-T(3)	
Genova	0301099	P	Calata Sanità (terminal Sech)	HC, NHC-NT	
			Calata Bettolo (terminal Grimaldi)	HC-T(FR)	
			Nino Ronco (terminal Messina)	NHC-NT	
			Porto di Voltri (Voltri)	HC, NHC-NT	
			Porto di Vado (Vado Ligure — Savona)	HC-T(FR), NHC-NT	
			Ponte Paleocapa	NHC-NT(6)	
Genova	0311099	A		HC, NHC	O
Gioia Tauro	0304099	P		HC, NHC	
Gran San Bernardo-Pollein	0302099	R		HC, NHC	
La Spezia	0303399	P		HC, NHC	U, E
Livorno — Pisa	0301399	P	Porto Commerciale	HC, NHC	
			Sintermar	HC, NHC	
			Lorenzini	HC, NHC-NT	
			Terminal Darsena Toscana	HC, NHC	
Livorno — Pisa	0304299	A		HC(2), NHC(2)	
Milano — Linate	0301299	A		HC, NHC	O
Milano — Malpensa	0301599	A	Magazzini aeroportuali	HC, NHC	U, E, O
			Cargo City	HC, NHC	O
Napoli	0301899	P	Molo Bausan	HC, NHC	

1	2	3	4	5	6
Napoli	0311899	A		HC, NHC-NT	
Olbia	0302299	P		HC-T(FR)(3)	
Palermo	0301999	A		HC, NHC	
Palermo	0311999	P		HC, NHC	
Ravenna	0303499	P	Frigoterminal	HC-T(FR), HC-T(CH), HC-NT	
			Sapir 1	NHC-NT	
			Sapir 2	HC-T(FR), HC-T(CH), HC-NT	
			Setramar	NHC-NT	
			Docks Cereali	NHC-NT	
Reggio Calabria	0301799	P		HC, NHC	O
Reggio Calabria	0311799	A		HC, NHC	
Roma — Fiumicino	0300899	A	Alitalia	HC, NHC	O
			Cargo City ADR	HC, NHC	E, O
Rimini	0304199	A		HC(2), NHC(2)	
Salerno	0303599	P		HC, NHC	
Taranto	0303699	P		HC, NHC	
Torino — Caselle	0302599	A		HC-T(2), NHC-NT(2)	O
Trapani	0303799	P		HC	
Trieste	0302699	P	Hangar 69	HC, NHC	
			Molo «O»		U, E
			Mag. FRIGOMAR	HC-T (*)	
Venezia	0312799	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	
Venezia	0302799	P		HC, NHC	
Verona	0302999	A		HC(2) NHC(2)	

Země: Kypr	Šalis: Kipras
Land: Cypern	Ország: Ciprus
Land: Zypern	Pajjiž: Ćipru
Riik: Kūpros	Land: Cyprus
Χώρα: Κύπρος	Kraj: Cypr
Country: Cyprus	País: Chipre
País: Chipre	Krajina: Cyprus
Pays: Chypre	Država: Ciper
Paese: Cipro	Maa: Kypros
Valsts: Kipra	Land: Cypern

1	2	3	4	5	6
Larnaka	2140099	A		HC(2), NHC-NT(2)	O
Lemesos	2150099	P		HC(2), NHC-NT	

Zemē: Lotyšsko	Šalis: Latvija
Land: Letland	Ország: Lettország
Land: Lettland	Pajjiz: Latvja
Riik: Läti	Land: Letland
Χώρα: Λεττονία	Kraj: Łotwa
Country: Latvia	País: Letónia
País: Letonia	Krajina: Lotyšsko
Pays: Lettonie	Država: Latvija
Paese: Lettonia	Maa: Latvia
Valsts: Latvija	Land: Lettland

1	2	3	4	5	6
Daugavpils	2981699	F		HC(2), NHC(NT)(2)	O
Grebņeva(14)	2972199	R		HC, NHC-T(CH), NHC-NT	
Pāternieki	2973199	R	IC1	HC, NHC-T(CH), NHC-NT	
			IC2		U, E, O
Rēzekne(14)	2974299	F		HC(2), NHC(NT)(2)	
Rīga (Riga port)	2921099	P		HC(2), NHC(2)	
Rīga (Baltmarine Terminal)	2905099	P		HC-T(FR)(2)	
Terehova(14)	2972299	R		HC, NHC-NT	E, O
Ventspils	2931199	P		HC(2), NHC(2)	

Zemē: Litva	Šalis: Lietuva
Land: Litauen	Ország: Litvánia
Land: Litauen	Pajjiz: Litwanja
Riik: Leedu	Land: Litouwen
Χώρα: Λιθουανία	Kraj: Litwa
Country: Lithuania	País: Lituânia
País: Lituania	Krajina: Litva
Pays: Lituanie	Država: Litva
Paese: Lituania	Maa: Liettua
Valsts: Lietuva	Land: Litauen

1	2	3	4	5	6
Kena(14)	3001399	F		HC-T(FR), HC-NT, NHC-T(FR), NHC-NT	
Kybartai(14)	3001899	R		HC, NHC	
Kybartai(14)	3002199	F		HC, NHC	
Lavoriškės(14)	3001199	R		HC, NHC	
Medininkai(14)	3001299	R		HC, NHC-T(FR) NHC-NT	U, E, O
Molo	3001699	P		HC-T(FR)(2), HC- NT(2) NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)	
Malkų įlankos	3001599	P		HC, NHC	
Pilies	3002299	P		HC-T(FR)(2), HC- NT(2) NHC-T(FR)(2), NHC-NT(2)	
Panemunė(14)	3001799	R		HC, NHC	
Pagėgiai(14)	3002099	F		HC, NHC	
Šalčininkai(14)	3001499	R		HC, NHC	
Vilnius	3001999	A		HC, NHC	O

Země: Lucembursko	Šalis: Liuksemburgas
Land: Luxembourg	Ország: Luxemburg
Land: Luxemburg	Pajjiž: Lussemburgu
Riik: Luksemburg	Land: Luxemburg
Χώρα: Λουξεμβούργο	Kraj: Luksemburg
Country: Luxembourg	País: Luxemburgo
País: Luxemburgo	Krajina: Luksembursko
Pays: Luxembourg	Država: Luksemburg
Paese: Lussemburgo	Maa: Luxemburg
Valsts: Luksemburga	Land: Luxemburg

1	2	3	4	5	6
Luxembourg	0600199	A	Centre 1	HC	
			Centre 2	NHC-NT	
			Centre 3		U, E, O
			Centre 4	NHC-T(CH)(2)	

Země: Maďarsko	Šalis: Vengrija
Land: Ungarn	Ország: Magyarország
Land: Ungarn	Pajjiž: Ungerija
Riik: Ungari	Land: Hongarije
Χώρα: Ουγγαρία	Kraj: Węgry
Country: Hungary	País: Hungria
País: Hungria	Krajina: Maďarsko
Pays: Hongrie	Država: Mađarska
Paese: Ungheria	Maa: Unkari
Valsts: Ungārija	Land: Ungern

1	2	3	4	5	6
Budapest-Ferihegy	2400399	A		HC(2), NHC-T(CH)(2) NHC-NT(2)	O
Eperjeske	2402899	F		HC-T(CH)(2), HC(NT(2), NHC- T(CH)(2), NHC-NT(2),	
Gyékényes	2400499	F		HC(2), NHC(2)	
Kelebia	2402499	F		HC-T(CH)(2), HC(NT(2), NHC- T(CH)(2), NHC-NT(2),	
Letenye	2401199	R		HC(2), NHC-NT(2)	E
Nagylak (13)	2401699	R		HC, NHC,	U, E, O
Röszke	2402299	R		HC(2), NHC-NT(2)	E
Záhony	2402799	R		HC, NHC-NT(2)	U, E

Země: Malta	Šalis: Malta
Land: Malta	Ország: Málta
Land: Malta	Pajjiž: Malta
Riik: Malta	Land: Malta
Χώρα: Μάλτα	Kraj: Malta
Country: Malta	País: Malta
País: Malta	Krajina: Malta
Pays: Malte	Država: Malta
Paese: Malta	Maa: Malta
Valsts: Malta	Land: Malta

1	2	3	4	5	6
Luqa	3101099	A		HC(2), NHC(2)	O
Marsaxxlok	3103099	P		HC, NHC	

Země: Nizozemsko	Šalis: Nyderlandai
Land: Nederlandene	Ország: Hollandia
Land: Niederlande	Pajjiž: Olanda
Riik: Madalmaad	Land: Nederland
Χώρα: Κάτω Χώρες	Kraj: Niderlandy
Country: Netherlands	País: Países Baixos
País: Países Bajos	Krajina: Holandsko
Pays: Pays-Bas	Država: Nizozemska
Paese: Paesi Bassi	Maa: Alankomaat
Valsts: Nīderlande	Land: Nederlāndema

1	2	3	4	5	6
Amsterdam	0401399	A	KLM-1	HC(2), NHC	
			Aero Ground Services	HC(2), NHC-T(FR) NHC-NT(2)	O(9)(10)
			KLM-2		U, E, O(12)
			Freshport	HC(2) NHC(2)	O(9)(10)
Amsterdam	0401799	P	Cornelius Vrolijk	HC-T(FR)(2)(3)	
			Daalimpex Velzen	HC-T	
			PCA	HC(2), NHC(2)	
			Kloosterboer IJmuiden	HC-T(FR)	
Eemshaven	0401899	P		HC-T(2), NHC-T(FR)(2)	
Harlingen	0402099	P	Daalimpex	HC-T	
Maastricht	0401599	A		HC, NHC	U, E, O
Moerdijk	0402699	P		HC-NT	
Rotterdam	0401699	P	EBS	NHC-NT(11)	
			Eurofrigo Karimatastraat	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Eurofrigo, Abel Tasmanstraat	HC	
			Kloosterboer	HC-T(FR)	
			Wibaco	HC-T(FR)(2), HC-NT(2)	
			Van Heezik	HC-T(FR)(2)	
Vlissingen	0402199	P	Van Bon	HC(2), NHC	
			Kloosterboer	HC-T(2), HC-NT	

Země: Rakousko	Šalis: Austrija
Land: Østrig	Ország: Ausztria
Land: Österreich	Pajjiž: Awstrija
Riik: Austria	Land: Oostenrijk
Χώρα: Αυστρία	Kraj: Austria
Country: Austria	País: Áustria
País: Austria	Krajina: Rakúsko
Pays: Autriche	Država: Avstrija
Paese: Austria	Maa: Itávalta
Valsts: Austrija	Land: Österrike

1	2	3	4	5	6
Feldkirch-Buchs	1301399	F		HC-NT(2), NHC-NT	
Feldkirch-Tisis	1301399	R		HC(2), NHC-NT	E
Höchst	1300699	R		HC, NHC-NT	U, E, O
Linz	1300999	A		HC(2), NHC(2)	O, E, U(8)
Wien-Schwechat	1301599	A		HC(2), NHC(2)	O

Země: Polsko	Šalis: Lenkija
Land: Polen	Ország: Lengyelország
Land: Polen	Pajjiž: Polonja
Riik: Poola	Land: Polen
Χώρα: Πολωνία	Kraj: Polska
Country: Poland	País: Polónia
País: Polonia	Krajina: Poľsko
Pays: Pologne	Država: Poljska
Paese: Polonia	Maa: Puola
Valsts: Polija	Land: Polen

1	2	3	4	5	6
Bezledy(14)	2528199	R		HC, NHC	U, E, O
Gdynia	2522199	P	IC 1	HC, NHC	U, E, O
			IC 2	HC-T (FR)	
Korczowa	2518199	R		HC, NHC	U, E, O
Kukuryki-Koroszczyn	2506199	R		HC, NHC	U, E, O
Kuźnica Białostocka(14)	2520199	R		HC, NHC	U, E, O
Świnoujście	2532299	P		HC, NHC	
Szczecin	2532199	P		HC, NHC	
Warszawa Okęcie	2514199	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O

Země: Portugalsko	Šalis: Portugaliya
Land: Portugal	Ország: Portugália
Land: Portugal	Pajjiž: Portugall
Riik: Portugal	Land: Portugal
Χώρα: Πορτογαλία	Kraj: Portugalia
Country: Portugal	País: Portugal
País: Portugal	Krajina: Portugalsko
Pays: Portugal	Država: Portugalska
Paese: Portogallo	Maa: Portugali
Valsts: Portugāle	Land: Portugal

1	2	3	4	5	6
Aveiro	1204499	P		HC-T(FR)(3)	
Faro	1203599	A		HC-T(2)	O
Funchal (Madeira)	1205699	A		HC, NHC	O
Funchal (Madeira)	1203699	P		HC-T	
Horta (Açores)	1204299	P		HC-T(FR)(3)	
Lisboa	1203399	A	Centre 1	HC(2), NHC-NT(2)	O
			Centre 2		U, E
Lisboa	1203999	P	Liscont	HC(2), NHC-NT	
			Xabregas	HC-T(FR),HC-NT, NHC-NT	
			Docapesca	HC(2)	
Peniche	1204699	P		HC-T(FR)(3)	
Ponta Delgada (Açores)	1203799	A		NHC-NT	
Ponta Delgada (Açores)	1205799	P		HC-T(FR)(3) NHC-T(FR)(3)	
Porto	1203499	A		HC-T, NHC-NT	O
Porto	1204099	P		HC-T, NHC-NT	
Praia da Vitória (Açores)	1203899	P			U, E
Setúbal	1204899	P		HC(2), NHC	
Viana do Castelo	1204399	P		HC-T(FR)(3)	

Země: Slovinsko	Šalis: Slovēnija
Land: Slovenien	Ország: Szlovénia
Land: Slowenien	Pajjiž: Slovenja
Riik: Sloveenia	Land: Slovenië
Χώρα: Σλοβενία	Kraj: Slowenia
Country: Slovenia	País: Eslovénia
País: Eslovenia	Krajina: Slovinsko
Pays: Slovénie	Država: Slovenija
Paese: Slovenia	Maa: Slovenia
Valsts: Slovēnija	Land: Slovenien

1	2	3	4	5	6
Dobova	2600699	F		HC(2), NHC(2)	U, E
Jelsane	2600299	R		HC, NHC-NT, NHC- T(CH)	O
Koper	2600399	P		HC, NHC-T(CH), NHC-NT	
Ljubljana Brnik	2600499	A		HC(2), NHC(2)	O
Obrežje	2600599	R		HC, NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	U, E, O

Země: Slovensko	Šalis: Slovakia
Land: Slovakiet	Ország: Szlovákia
Land: Slowakei	Pajjiž: Slovakja
Riik: Slovakkia	Land: Slowakije
Χώρα: Σλοβακία	Kraj: Slowacja
Country: Slovakia	País: Eslováquia
País: Eslovaquia	Krajina: Slovensko
Pays: Slovaquie	Država: Slovaška
Paese: Slovacchia	Maa: Slovakia
Valsts: Slovēķija	Land: Slovakien

1	2	3	4	5	6
Vyšné Nemecké	3300199	R	I/C 1	HC, NHC	
			I/C 2		U, E
Čierna nad Tisou	3300299	F		HC, NHC	

Země: Finsko	Šalis: Suomija
Land: Finland	Ország: Finnország
Land: Finnland	Pajjiž: Finlandja
Riik: Soome	Land: Finland
Χώρα: Φινλανδία	Kraj: Finlandia
Country: Finland	País: Finlândia
País: Finlandia	Krajina: Fínsko
Pays: Finlande	Država: Finska
Paese: Finlandia	Maa: Suomi
Valsts: Somija	Land: Finland

1	2	3	4	5	6
Hamina	1420599	P		HC(2), NHC(2)	
Helsinki	1410199	A		HC(2), NHC(2)	O
Helsinki	1400199	P		HC, NHC-NT	U, E, O
Ivalo	1411299	R		HC, NHC	
Vaalamaa	1410599	R		HC, NHC	U, E, O

Země: Švédsko	Šalis: Švédija
Land: Sverige	Ország: Svédország
Land: Schweden	Pajjiž: Svezja
Riik: Rootsi	Land: Zweden
Χώρα: Σουηδία	Kraj: Szwecja
Country: Sweden	País: Suécia
País: Suecia	Krajina: Švédsko
Pays: Suède	Država: Švedska
Paese: Svezia	Maa: Ruotsi
Valsts: Zviedrija	Land: Sverige

1	2	3	4	5	6
Göteborg	1614299	P		HC(1), NHC	U, E, O
Göteborg–Landvetter	1614199	A		HC(1), NHC	U, E, O
Helsingborg	1612399	P		HC(1), NHC	
Norrköping	1605199	A			U, E
Norrköping	1605299	P		HC(2)	
Stockholm	1601199	P		HC(1)	
Stockholm–Arlanda	1601299	A		HC(1), NHC	U, E, O
Varberg	1613199	P		NHC	E(7)

Země: Spojené království	Šalis: Jungtiné Karalysté
Land: Det Forenede Kongerige	Ország: Egyesült Királyság
Land: Vereinigtes Königreich	Pajjiž: Renju Unit
Riik: Ühendkuningriik	Land: Verenigd Koninkrijk
Χώρα: Ηνωμένο Βασίλειο	Kraj: Zjednoczone Królestwo
Country: United Kingdom	País: Reino Unido
País: Reino Unido	Krajina: Spojené kráľovstvo
Pays: Royaume-Uni	Država: Združeno kraljestvo
Paese: Regno Unito	Maa: Yhdistynyt kuningaskunta
Valsts: Apvienotā Karaliste	Land: Förenade kungariket

1	2	3	4	5	6
Aberdeen	0730399	P		HC-T(FR)(1,2,3)	
Belfast	0741099	A		HC-T(1)(2), HC-NT(2), NHC(2)	
Belfast	0740099	P		HC-T(FR)(1), NHC-T(FR),	
Bristol	0711099	P		HC-T(FR)(1), HC-NT(1), NHC-NT	
East Midlands	0712199	A		HC-T(1), HC-NT(1), NHC-T(FR), NHC-NT	
Falmouth	0714299	P		HC-T(1), HC-NT(1)	

1	2	3	4	5	6
Felixstowe	0713099	P	TCEF	HC-T(1), NHC-T(FR), NHC-NT	
			ATEF	HC-NT(1)	
Gatwick	0713299	A	IC1		O
			IC2	HC-T(1)(2), HC- NT(1)(2), NHC(2)	
Glasgow	0731099	A		HC-T(1), HC-NT(1), NHC-NT	
Glasson	0710399	P		NHC-NT	
Goole	0714099	P		NHC-NT(4)	
Grangemouth	0730899	P		NHC-NT(4)	
Grimsby — Immingham	0712299	P	Centre 1	HC-T(FR)(1)	
			Centre 2	NHC-NT	
Grove Wharf Wharton	0711599	P		NHC-NT	
Heathrow	0712499	A	Centre 1	HC-T(1)(2), HC- NT(1)(2), NHC(2)	
			Centre 2	HC-T(1)(2), HC- NT(1)(2)	
			Animal Reception Centre		U, E, O
Hull	0714199	P		HC-T(1), HC-NT(1), NHC-NT	
Invergordon	0730299	P		NHC-NT(4)	
Ipswich	0713199	P		HC-T(FR)(1), HC- NT(1), NHC-T(FR), NHC-NT	
Liverpool	0712099	P		HC-T(FR)(1)(2), HC- NT(1), NHC-NT	
Luton	0710099	A			U, E
Manchester	0713799	A		HC-T(1)(2), HC- NT(1)(2), NHC(2)	O(10)
Peterhead	0730699	P		HC-T(FR)(1,2,3)	
Portsmouth	0711299	P		HC-T(FR)(1), HC- NT(1), NHC-T(FR), NHC-NT	
Prestwick	0731199	A			U, E
Shoreham	0713499	P		NHC-NT(5)	
Southampton	0711399	P		HC-T(1), HC-NT(1), NHC	
Stansted	0714399	A		HC-NT(1)(2), NHC- NT(2)	U, E
Sutton Bridge	0713599	P		NHC-NT(4)	
Thamesport	0711899	P		HC-T(1), HC-NT(1), NHC	
Tilbury	0710899	P		HC-T(1), HC-NT(1), NHC-T(FR), NHC- NT“	

II. VIÐAUKI

Viðaukanum við ákvörðun 2002/459/EB er breytt sem hér segir:

1. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum í EISTLANDI

bætist bætast við eftirfarandi færslur:

„2300399 P Muuga

2300299 R Narva“

2. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum á SPÁNI

bætist við eftirfarandi færsla:

„1149799 P Castellón“

3. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum í FRAKKLANDI

falli eftirfarandi færslur brott:

„0211799 P La Rochelle Rochefort

0210199 R Divonne“

4. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum í ÞÝSKALANDI

bætist við eftirfarandi færsla:

„015199 P Rügen“

5. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum í UNGVERJALANDI

bætist við eftirfarandi færslur:

„2402899 F Eperjeske

2400499 F Gyékényes

2402499 F Kelebia“

6. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum í LETTLANDI

bætist við eftirfarandi færslur:

„2981699 F Daugavpils

2972199 R Grebneva

2974299 F Rezekne

2921099 P Riga Port

2905099 P Riga Baltmarine Terminal

2931199 P Ventspils“

7. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum á MÖLTU

bætist við eftirfarandi færsla:

„3103099 P Marsaxxlok“

8. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum í SLÓVENÍU

bætist við eftirfarandi færslur:

„2600699	F	Dobova
2600299	R	Jelsane
2600399	P	Koper
2600499	A	Brnik“

9. Í liðnum um skoðunarstöðvar á landamærum í BRESKA KONUNGSRÍKINU,

falli eftirfarandi færsla brott:

„0712999	P	Tyne-Northshields“
----------	---	--------------------

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/04

frá 3. febrúar 2005

um breytingu á ákvörðun 2002/300/EB um skrá yfir svæði sem eru viðurkennd með tilliti til
bónamíósis (*Bonamia ostreae*) og/eða martelíósis (*Marteilia refringens*) (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 217)

(2005/104/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, einkum 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/300/EB frá 18. apríl 2002 um skrá yfir svæði sem eru viðurkennd með tilliti til bónamíósis (*Bonamia ostreae*) og/eða martelíósis (*Marteilia refringens*) ⁽²⁾ er mælt fyrir um svæði innan Bandalagsins sem teljast laus við lindýra-sjúkdómana ostruveiki [α: bónamíósis] (*Bonamia ostreae*) og/eða martelíuveiki [α: martelíósis] (*Marteilia refringens*).
- 2) Danmörk hefur lagt fram skjöl því til stuðnings að öðlast stöðu viðurkennds svæðis með tilliti til ostruveiki og martelíuveiki fyrir Limafjarðarsvæðið. Af gögnunum sem voru lögð fram má ráða að svæðið standist kröfur tilskipunar 91/67/EBE. Það á því rétt á stöðu viðurkennds svæðis og skal því bætt við skrána yfir viðurkennd svæði sem er sett fram í ákvörðun 2002/300/EB.
- 3) Að auki hefur Írland lagt fram beiðni um breytingu á skránni yfir svæði á Írlandi sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki í ákvörðun 2002/300/EB, til að gera ná-

kvæmari landfræðilega lýsingu á einu svæðanna þar sem sjúkdómurinn hefur greinst. Því skal lýsingin „Logmore, Belmullet“ koma í stað „Loughmore, Blacksod Bay“.

- 4) Breyta ber ákvörðun 2002/300/EB til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukinn við þessa ákvörðun kemur í stað viðaukans við ákvörðun 2002/300/EB.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. febrúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 33, 5.2.2005, bls. 71. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 103, 19.4.2002, bls. 24. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2003/729/EB (Stjtið. ESB L 262, 14.10.2003, bls. 37).

VIÐAUKI

„VIÐAUKI

**SVÆÐI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL ANNARS EÐA BEGGJA LINDÝRASJÚKDÓMANNA OSTRUVEIKI
(*BONAMIA OSTREA*) OG MARTELÍUVEIKI (*MARTEILIA REFRINGENS*)**

1.A. Svæði á Írlandi sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki (*B. Ostreae*)

- Öll strandlengja Írlands, að eftirtöldum sex svæðum undanskildum:
- Cork Harbour,
- Galway Bay,
- Ballinakill Harbour,
- Clew Bay,
- Achill Sound,
- Logmore, Belmullet.

1.B. Svæði á Írlandi sem eru viðurkennd með tilliti til martelíuveiki (*M. Refringens*)

- Öll strandlengja Írlands.

2.A. Svæði í Breska konungsríkinu, á Ermarsundseyjum og Mön sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki (*B. Ostreae*)

- Öll strandlengja Stóra-Bretlands, að eftirtöldum svæðum undanskildum:
 - suðurströnd Cornwall frá Lizard að Start Point,
 - svæðið umhverfis ármynni Solent frá Portland Bill að Selsey Bill,
 - svæðið með fram strönd Essex frá Shoeburyness að Landguard point.
- Öll strandlengja Norður-Írlands.
- Öll strandlengja Guernsey og Herm.
- Svæði á Jersey: svæðið samanstendur af ströndinni þar sem sjávarfalla gætir og svæðinu næst ströndinni milli meðalflóðmarka á eyjunni Jersey og ímyndaðrar línu sem dregin er þrjár sjómílar frá meðalfjörumörkum á eyjunni Jersey. Svæðið liggur í flóanum milli Normandí og Bretagne, sunnan við Ermarsund.
- Öll strandlengja Manar.

2.B. Svæði í Breska konungsríkinu, á Ermarsundseyjum og Mön sem eru viðurkennd með tilliti til martelíuveiki (*M. Refringens*)

- Öll strandlengja Stóra-Bretlands.
- Öll strandlengja Norður-Írlands.
- Öll strandlengja Guernsey og Herm.

-
- Svæði á Jersey: svæðið samanstendur af ströndinni þar sem sjávarfalla gætir og svæðinu næst ströndinni milli meðalflóðmarka á eyjunni Jersey og ímyndaðrar línu sem dregin er þrjár sjómílar frá meðalfjörumörkum á eyjunni Jersey. Svæðið liggur í flóanum milli Normandí og Bretagne, sunnan við Ermarsund.
 - Öll strandlengja Manar.
3. Svæði í Danmörku sem eru viðurkennd með tilliti til ostruveiki (*B. Ostreae*) og marteliuveiki (*M. Refringens*)
- Limafjörður frá Thyborøn í vestri til Hals í austri.“
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/05

frá 2. febrúar 2005

um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2002/308/EB um skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar með tilliti til fisksjúkdómanna veirublæðingar og/eða iðradreps (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 188)

(2005/107/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, einkum 5. og 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/308/EB ⁽²⁾ er skrá yfir viðurkennd svæði og viðurkenndar eldisstöðvar á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til tiltekinna fisksjúkdóma.

2) Frakkland hefur lagt fram skjöl til að öðlast stöðu viðurkenndra svæða fyrir tiltekin svæði á yfirráðasvæði sínu með tilliti til veirublæðis og iðradreps. Af gögnunum, sem voru lögð fram, má ráða að þessi svæði standast kröfur 5. gr. tilskipunar 91/67/EBE. Þau eiga því rétt á stöðu viðurkenndra svæða og skal þeim bætt á skrána yfir viðurkennd svæði.

3) Danmörk, Frakkland og Ítalía hafa lagt fram skjöl til að öðlast stöðu viðurkenndra eldisstöðva fyrir tilteknar eldisstöðvar á yfirráðasvæði sínu, á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðis og iðradreps. Af gögnunum, sem voru lögð fram, má ráða að þessar eldisstöðvar standast kröfur 6. gr. tilskipunar 91/67/EBE. Þær eiga því rétt á stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt og skal þeim bætt á skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar.

4) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/634/EB ⁽³⁾ eru áætlanir, sem aðildarríkin hafa lagt fram til að öðlast stöðu viðurkenndra svæða og viðurkenndra eldisstöðva með tilliti til veirublæðis og iðradreps, samþykktar og skráðar. Ítalía hefur tilkynnt að tveimur áætlunum, sem voru samþykktar með fyrrgreindri ákvörðun, sé lokið. Af gögnunum, sem voru lögð fram, má ráða að ein eldisstöð á rétt á stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt og skal bæta henni á skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar, en eitt svæði á rétt á stöðu viðurkennds svæðis og skal bæta því á skrána yfir viðurkennd svæði.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 34, 8.2.2005, bls. 21. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 106, 23.4.2002, bls. 28. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2004/850/EB (Stjtið. ESB L 368, 15.12.2004, bls. 28).

⁽³⁾ Stjtið. ESB L 220, 3.9.2003, bls. 8. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2004/328/EB (Stjtið. ESB L 104, 8.4.2004, bls. 129).

5) Breyta ber ákvörðun 2002/308/EB til samræmis við þetta.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2002/308/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað I. viðauka komi I. viðauki við þessa ákvörðun.

2. Í stað II. viðauka komi II. viðauki við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. febrúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

VIÐURKENND SVÆÐI MEÐ TILLITI TIL FISKSJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS EÐA IÐRADREPS^{1.A.} SVÆÐI ⁽¹⁾ Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

— Hansted Å	— Slette Å
— Hovmølle Å	— Bredkær Bæk
— Grenå	— Vandløb til Kilen
— Treå	— Resenkær Å
— Alling Å	— Klostermølle Å
— Kastbjerg	— Hvidbjerg Å
— Villestrup Å	— Knidals Å
— Korup Å	— Spang Å
— Sæby Å	— Simsted Å
— Elling Å	— Skals Å
— Uggerby Å	— Jordbro Å
— Lindenberg Å	— Fåremølle Å
— Øster Å	— Flynder Å
— Hasseris Å	— Damhus Å
— Binderup Å	— Karup Å
— Vidkær Å	— Gudenåen
— Dybvad Å	— Halkær Å
— Bjørnsholm Å	— Storåen
— Trend Å	— Århus Å
— Lerkenfeld Å	— Bygholm Å
— Vester Å	— Grejs Å
— Lønnerup med tilløb	— Ørum Å.

1.B. SVÆÐI Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

- Danmörk ⁽²⁾

2. SVÆÐI Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**2.1. BADEN WÜRTTEMBERG ⁽³⁾**

- Isenburger Tal frá upptökum að vatnsfrárás eldisstöðvarinnar Falkenstein,
- Eyach og þverár hennar frá upptökum að fyrsta stíflugarðinum forstreymis, nálægt bænum Haigerloch,
- Andelsbach og þverár hennar frá upptökum að hverflinum nálægt bænum Krauchenwies,
- Lauchert og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við hverfilinn nálægt bænum Sigmaringendorf,
- Grosse Lauter og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við fossinn nálægt Lauterach,
- Wolfegger Aach og þverár hennar frá upptökum að hindruninni við fossinn í grennd við Baienfurth,
- Vatnasvið ENZ, sem tekur til Grosse Enz, Kleine Enz og Eyach frá upptökum þeirra að ófæru hindruninni í miðri Neuenbürg.

⁽¹⁾ Vatnasvið og tilheyrandi strandsvæði.

⁽²⁾ Að öllum svæðum inn til landsins og strandsvæðum á yfirráðasvæði hennar meðtöldum.

⁽³⁾ Hlutar af vatnasviðum.

3. **SVÆÐI Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**3.1. **HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ASTÚRÍA****Svæði inn til landsins**

— Öll vatnasvið Astúríu.

Strandsvæði

— Allar strendur Astúríu.

3.2. **HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ GALISÍA****Svæði inn til landsins**

— Vatnasvið Galisíu:

— að meðtöldum vatnasviðum árinna Eo, árinna Sil frá upptökum í fylkinu Léon, árinna Miño frá upptökum að hindruninni við Frieira og árinna Limia frá upptökum að hindruninni við Das Conchas,

— að undanskildu vatnasviði árinna Tamega.

Strandsvæði

— Strandsvæði Galisíu frá mynni árinna Eo (Isla Pancha) að Punta Picos (mynni árinna Miño).

3.3. **HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ ARAGÓN****Svæði inn til landsins**

— Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,

— áin Isuela frá upptökum að hindruninni við Arguis,

— áin Flúmen frá upptökum að hindruninni við Santa María de Belsue,

— áin Guatizalema frá upptökum að hindruninni við Vadiello,

— áin Cinca frá upptökum að hindruninni við Grado,

— áin Esera frá upptökum að hindruninni við Barasona,

— áin Noguera-Ribagorzana frá upptökum að hindruninni við Santa Ana,

— áin Matarraña frá upptökum að hindruninni við Aguas de Pena,

— áin Pena frá upptökum að hindruninni við Pena,

— áin Guadalaviar-Turia frá upptökum að hindruninni við Gerneralísimo í fylkinu Valencia,

— áin Mijares frá upptökum að hindruninni við Arenós í fylkinu Castellón.

Önnur vatnsföll í héraðinu Aragón teljast vera sóttvarnabelti.

3.4. **HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ NAVARRA****Svæði inn til landsins**

— Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,

— áin Bidasoa frá upptökum að mynni hennar,

— áin Leizarán frá upptökum að hindruninni við Leizarán (Muga).

Önnur vatnsföll í héraðinu Navarra teljast vera sóttvarnabelti.

3.5. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ KASTILÍA-LEÓN

Svæði inn til landsins

- Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,
- áin Duero frá upptökum að hindruninni við Aldeávila,
- áin Sil,
- áin Tiétar frá upptökum að hindruninni við Rosarito,
- áin Alberche frá upptökum að hindruninni við Burguillo.

Önnur vatnsföll í sjálfstjórnarhéraðinu Kastilía-León teljast vera sóttvarnabelti.

3.6. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ KANTABRÍA

Svæði inn til landsins

- Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði,
- vatnasvið eftirtalinna áa frá upptökum til sjávar:
- árinna Deva,
- árinna Nansa,
- árinna Saja-Besaya,
- árinna Pas-Pisveña,
- árinna Asón,
- árinna Agüera.

Vatnasvið ána Gandarillas, Escudo og Miera y Campiazo teljast vera sóttvarnabelti.

Strandsvæði

- Öll strandlengja Kantabríu frá mynni árinna Deva að Ontón-víkinni.

3.7. HÉRAÐ: SJÁLFSTJÓRNARHÉRAÐIÐ LA RIOJA.

Svæði inn til landsins

Vatnasvið fljótsins Ebro frá upptökum að Mequinenza-stíflunni í Aragón-héraði.

4.A. **SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

4.A.1. ADOUR-GARONNE

Vatnasvið

- Charente-lægðin,
- Seudre-lægðin,
- lægðir ána sem renna til sjávar í Gironde-ármynninu í Charente-Maritime-umdæmi,
- vatnasvið Nive og Nivelles (Pyrenées-Atlantiques),
- Forges-vatnasvæðið (Landes),
- vatnasvið Dronne (Dordogne) frá upptökum að Églisottes-stíflunni við Monfourat,
- vatnasvið Beauronne (Dordogne) frá upptökum að Faye-stíflunni,
- vatnasvið Valouse (Dordogne) frá upptökum að Étang des Roches Noires-stíflunni,
- vatnasvið Paillasse (Gironde) frá upptökum að Grand Forge-stíflunni,

- vatnasvið Ciron (Lot-et-Garonne, Gironde), frá upptökum að Moulin-de-Castaing-stíflunni,
- vatnasvið Petite Leyre (Landes), frá upptökum að Pont-de-l'Espine-stíflunni við Argelouse,
- vatnasvið Pave (Landes) frá upptökum að Pave-stíflunni,
- vatnasvið Escource (Landes), frá upptökum að Moulin-de-Barbe-stíflunni,
- vatnasvið Geloux (Landes), frá upptökum að D38-stíflunni við Saint-Martin-d'Oney,
- vatnasvið Estrigon (Landes), frá upptökum að Campet et Lamolère-stíflunni,
- vatnasvið Estampon (Landes) frá upptökum að Ancienne Minoterie-stíflunni við Roquefort,
- vatnasvið Gélise (Landes, Lot-et-Garonne), frá upptökum að stíflunni neðan við ármót Gélise og Osse,
- vatnasvið Magescq (Landes) frá upptökum að mynni,
- vatnasvið Luys (Pyrénées-Atlantiques), frá upptökum að Moulin-d'Oro-stíflunni,
- vatnasvið Neez (Pyrénées-Atlantiques), frá upptökum að Jurançon-stíflunni,
- vatnasvið Beez (Pyrénées-Atlantiques), frá upptökum að Nay-stíflunni,
- vatnasvið Gave de Cauterets (Hautes-Pyrénées), frá upptökum að Calypso-stíflunni við Soulom-virkjunina.

Strandsvæði

- Öll Atlantshafsströndin milli norðurmarka Vendée-umdæmis og suðurmarka Charente-Maritime-umdæmis.

4.A.2. LOIRE-BRETAGNE

Svæði inn til landsins

- Öll vatnasvið á Bretagne-skaga, að eftirtöldum vatnasviðum undanskildum:
 - Vilaine,
 - neðri hluta vatnasviðs árinna Éloir,
- Sèvre Niortaise-lægðin,
- Lay-lægðin,
- Eftirtalin vatnasvið Vienne-lægðarinnar:
 - vatnasvið árinna Vienne frá upptökum að Châtelleraut-stíflunni í Vienne-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Gartempe frá upptökum að Saint-Pierre-de-Maillé-stíflunni (með rimlagrind) í Vienne-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Creuse frá upptökum að Bénavent-stíflunni í Indre-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Suir frá upptökum að Douadic-stíflunni í Indre-umdæmi,
 - vatnasvið árinna Claise frá upptökum að Bossay-sur-Claise-stíflunni í Indre- og Loire-umdæmi,
 - vatnasvið lækjanna Velleches og Trois-Moulins frá upptökum að Trois-Moulins-stíflunum í Vienne-umdæmi,
 - vatnasvið ána sem renna í Atlantshaf í Vendée-umdæmi.

Strandsvæði

- Öll strönd Bretagne-skaga, að eftirtöldum svæðum undanskildum:
 - Rade de Brest,
 - Anse de Camaret,
 - strandsvæðinu milli Trévignon-odda og mynnis árinna Laïta,
 - strandsvæðinu milli mynnis árinna Tohon og ytri marka umdæmisins.

4.A.3. SEINE-NORMANDIE

Svæði inn til landsins

- Sélune-lægðin.

4.A.4. AQUITAINE-HÉRAÐ

Vatnasvið

- Vatnasvið árinna Vignac frá upptökum að hindruninni „la Forge“,
- vatnasvið árinna Gouaneyre frá upptökum að hindruninni „Maillères-stíflunni“,
- vatnasvið árinna Susselgue frá upptökum að hindruninni „Susselgue“,
- vatnasvið árinna Luzou frá upptökum að hindruninni við eldisstöðina „Laluque“,
- vatnasvið árinna Gouadas frá upptökum að hindruninni við „l'Étang de la Glacière à Saint-Vincent-de-Paul“,
- vatnasvið árinna Bayse frá upptökum að hindruninni við „Moulin de Lartia et de Manobre“,
- vatnasvið árinna Rancez frá upptökum að hindruninni við Rancez,
- vatnasvið árinna Eyre frá upptökum að ármynninu við Arcachon.

4.A.5. MIDI-PYRÉNÉES

Vatnasvið

- Vatnasvið árinna Cernon frá upptökum að hindruninni við Saint-Georges-de-Luzençon,
- vatnasvið árinna Dourdou frá upptökum ána Dourdou og Grauzon að ófæru hindruninni við Vabres-l'Abbaye.

4.A.6. AIN

- Svæði inn til landsins Étangs de la Dombes.

4.B. **SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS**

4.B.1. LOIRE-BRETAGNE

Svæði inn til landsins

- Sá hluti Loire-lægðarinnar sem er efri hluti Huisne-vatnasviðsins frá upptökum vatnsfallanna að Ferté-Bernard-stíflunum.

4.C. **SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS**

4.C.1. LOIRE-BRETAGNE

Svæði inn til landsins

- Eftirtalin vatnasvið Vienne-lægðarinnar:
 - vatnasvið Anglin frá upptökum að stíflunum við:
 - orkuveríð í Châtellerault við ána Vienne í Vienne-umdæmi,
 - Saint-Pierre-de-Maillé við ána Gartempe, í Vienne-umdæmi,

- Bénavent við ána Creuse í Indre-umdæmi,
- Douadic við ána Suin í Indre-umdæmi,
- Bossay-sur-Claise við ána Claise í Indre og Loire-umdæmi.

5.A. SVÆÐI Á ÍRLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS

- Írland ⁽⁴⁾, að eyjunni Cape Clear undanskilinni.

5.B. SVÆÐI Á ÍRLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

- Írland ⁽⁴⁾.

6.A. SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

6.A.1. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Svæði inn til landsins

- Zona Val di Fiemme, Fassa e Cembra: vatnasvið árinna Avisio, frá upptökum að tilbúnu hindruninni við Serra San Giorgio sem liggur í sveitarfélaginu Giovio,
- Zona Val delle Sorne: vatnasvið árinna Sorna frá upptökum að tilbúnu hindruninni, sem vatnsaflsvirkjunin í Chizzola (Ala) myndar, ofan við ána Adige,
- Zona Torrente Adanà: vatnasvið árinna Adanà frá upptökum að tilbúnni röð hindrana forstreymis við eldisstöðina Armani Cornelio-Lardaro,
- Zona Rio Manes: svæði þar sem safnast vatn úr Manes-ánni og nær niður að fossi 200 metra forstreymis við eldisstöðina „Troticoltura Giovanelli“ í grennd við „La Zinquantina“,
- Zona Val di Ledro: vatnasvið ána Massangla og Ponale frá upptökum að vatnsaflsvirkjuninni við Centrale í sveitarfélaginu Molina di Ledro,
- Zona Valsugana: vatnasvið árinna Brenta frá upptökum að Marzotto-stíflunni við Mantincelli í sveitarfélaginu Grigno,
- Zona Val del Fersina: vatnasvið árinna Fersina frá upptökum að fossinum við Ponte Alto.

6.A.2. HÉRAÐIÐ LOMBARDIA, SÝSLAN BRESCIA

Svæði inn til landsins

- Zona Ogliolo: vatnasvið frá upptökum lækjarins Ogliolo að fossinum, forstreymis við fiskeldisstöðina Adamello, þar sem lækurinn Ogliolo rennur í ána Oglio,
- Zona Fiume Caffaro: vatnasvið frá upptökum vatnsfallsins Caffaro að tilbúnu hindruninni sem er 1 km forstreymis frá eldisstöðinni.
- Zona Val Brembana: vatnasvið árinna Brembo, frá upptökum hennar að ófæru hindrununum í sveitarfélaginu Ponte S. Pietro.

6.A.3. HÉRAÐIÐ ÚMBRÍA

6.A.4. HÉRAÐIÐ VENETO

Svæði inn til landsins

- Zona Belluno: Vatnasvið í sýslunni Belluno frá upptökum fljótsins Ardo að hindruninni forstreymis (áður en Ardo rennur í ána Piave) við eldisstöðina Centro Sperimentale di Acquacoltura, Valli di Bolzano Bellunese, Belluno.

⁽⁴⁾ Að öllum svæðum inn til landsins og strandsvæðum á yfirráðasvæði þess meðtöldum.

- 6.A.5. HÉRAÐIÐ TOSCANA
Svæði inn til landsins
- Zona Valle del fiume Serchio: vatnasvið árinna Serchio frá upptökum að hindruninni við Piaggione-stífluna.
- 6.A.6. HÉRAÐIÐ ÚMBRÍA
Svæði inn til landsins
- Fosso di Terria: vatnasvið árinna Terria frá upptökum að hindruninni neðan við fiskeldisstöðina Ditta Mountain Fish, þar sem áin Terria rennur í ána Nera.
- 6.B. **SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS**
- 6.B.1. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO
Svæði inn til landsins
- Zona Valle dei Laghi: vatnasvið stöðuvatnanna San Massenza, Toblino og Cavedine að hindruninni forstremis í suðurhluta Cavedine-vatns sem nær að vatnsaflsvirkjuninni í sveitarfélaginu Torbole.
- 6.C. **SVÆÐI Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS**
- 6.C.1. HÉRAÐIÐ ÚMBRÍA, SÝSLAN PERUGÍA
- Zona Lago Trasimeno: stöðuvatnið Trasimeno.
- 6.C.2. HÉRAÐIÐ TRENTINO ALTO ADIGE, SJÁLFSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO
- Zona Val Rendena: vatnasvið frá upptökum árinna Sarca að Oltresarca-stíflunni í sveitarfélaginu Villa Rendena,
- 7.A. **SVÆÐI Í SVÍÐJÓÐ SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS**
- Svíþjóð⁽⁵⁾:
 - að undanteknu svæði á vesturströndinni, sem er innan hálfhrings með 20 kílómetra geisla umhverfis fiskeldisstöðina á eyinni Björkö, ásamt ármynnum og vatnasviðum á Götum og Sævi að fyrsta fiskigarðinum í hvorri á (við Trollhättan annars vegar og aðrásina í stöðuvatnið Aspen hins vegar).
- 7.B. **SVÆÐI Í SVÍÐJÓÐ SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS**
- Svíþjóð⁽⁵⁾:
8. **SVÆÐI Í BRESKA KONUNGRÍKINU, Á ERMARSUNDSEYJUM OG MÖN SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**
- Stóra-Bretland⁽⁵⁾,
 - Norður-Írland⁽⁵⁾,
 - Guernsey⁽⁵⁾,
 - Mön⁽⁵⁾.

⁽⁵⁾ Að öllum svæðum inn til landsins og strandsvæðum á yfirráðasvæði þess/hennar meðtöldum.“

II. VIÐAUKI

II. VIÐAUKI

VIÐURKENNDAR FISKELDISSTÖÐVAR MEÐ TILLITI TIL FISKSJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS EÐA IÐRADREPS

1. FISKELDISSTÖÐVAR Í BELGÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.	La Fontaine aux truites	B-6769 Gérouville
----	-------------------------	-------------------

2. FISKELDISSTÖÐVAR Í DANMÖRKU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1.	Vork Dambrug	DK-6040 Egtved
2.	Egebæk Dambrug	DK-6880 Tarm
3.	Bækkelund Dambrug	DK-6950 Ringkøbing
4.	Borups Geddeopdræt	DK-6950 Ringkøbing
5.	Bornholms Lakseklækkeri	DK-3730 Nexø
6.	Langes Dambrug	DK-6940 Lem St.
7.	Brænderigårdens Dambrug	DK-6971 Spjald
8.	Siglund Fiskeopdræt	DK-4780 Stege
9.	Ravning Fiskeri	DK-7182 Bredsten
10.	Ravnkær Dambrug	DK-7182 Bredsten
11.	Hulsig Dambrug	DK-7183 Randbøl
12.	Liegård Fiskeri	DK-7183 Randbøl
13.	Grønbjerglund Dambrug	DK-7183 Randbøl

3.A. FISKELDISSTÖÐVAR Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

3.A.1. NEDRA-SAXLAND

1.	Jochen Moeller	Fischzucht Harkenbleck D-30966 Hemmingen-Harkenbleck
2.	Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen	(eingöngu klakstöð) D-37586 Dassel
3.	Dr. R. Rosengarten	Forellenzucht Sieben Quellen D-49124 Georgsmarienhütte
4.	Klaus Kröger	Fischzucht Klaus Kröger D-21256 Handeloh Wörme
5.	Ingeborg Riggert-Schlumbohm	Forellenzucht W. Riggert D-29465 Schnega
6.	Volker Buchtmann	Fischzucht Nordbach D-21441 Garstedt
7.	Sven Kramer	Forellenzucht Kaierde D-31073 Delligsen
8.	Hans-Peter Klusak	Fischzucht Grönegau D-49328 Melle
9.	F. Feuerhake	Forellenzucht Rheden D-31039 Rheden
10.	Horst Pöpke	Fischzucht Pöpke Hauptstraße 14 D-21745 Hemmoor

3.A.2. THÜRINGEN

1.	Firma Tautenhahn	D-98646 Trostadt
2.	Fischzucht Salza GmbH	D-99734 Nordhausen-Salza
3.	Fischzucht Kindelbrück GmbH	D-99638 Kindelbrück
4.	Reinhardt Strecker	Forellenzucht Orgelmühle D-37351 Dingelstadt

3.A.3. BADEN-WÜRTTEMBERG

1.	Heiner Feldmann	Riedlingen/Neufra D-88630 Pfullendorf
2.	Walter Dietmayer	Forellenzucht Walter Dietmayer Hettingen D-72501 Gammertingen
3.	Heiner Feldmann	Bad Waldsee D-88630 Pfullendorf
4.	Heiner Feldmann	Bergatreute D-88630 Pfullendorf
5.	Oliver Fricke	Anlage Wuchzenhofen Boschenmühle D-87764 Mariasteinbach-Legau 13
6.	Peter Schmaus	Fischzucht Schmaus, Steinental D-88410 Steinental/Hauerz
7.	Josef Schnetz	Fenkenmühle D-88263 Horgenzell
8.	Erwin Steinhart	Quellwasseranlage Steinhart Hettingen D-72513 Hettingen
9.	Hugo Strobel	Quellwasseranlage Otterswang Sägmühle D-72505 Hausen am Andelsbach
10.	Reinhard Lenz	Forsthaus Gaimühle D-64759 Sensbachtal
11.	Peter Hofer	Sulzbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
12.	Stephan Hofer	Oberer Lautenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
13.	Stephan Hofer	Unterer Lautenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
14.	Stephan Hofer	Schelklingen D-78727 Aistaig/Oberndorf
15.	Hubert Schuppert	Brutanlage: Obere Fischzucht Mastanlage: Untere Fischzucht D-88454 Unteressendorf
16.	Johannes Dreier	Brunnentobel D-88299 Leutkirch/Hebrachhofen
17.	Peter Störk	Wagenhausen D-88348 Saulgau
18.	Erwin Steinhart	Geislingen/St. D-73312 Geislingen/St.
19.	Joachim Schindler	Forellenzucht Lohmühle D-72275 Alpirsbach
20.	Georg Sohnius	Forellenzucht Sohnius D-72160 Horb-Diessen

21.	Claus Lehr	Forellenzucht Reinerzau D-72275 Alpirsbach-Reinerzau
22.	Hugo Hager	Bruthausanlage D-88639 Walbertsweiler
23.	Hugo Hager	Waldanlage D-88639 Walbertsweiler
24.	Gumpper und Stoll GmbH	Forellenhof Rössle Honau D-72805 Liechtenstein
25.	Ulrich Ibele	Pfrungen D-88271 Pfrungen D-64759 Sensbachtal
26.	Hans Schmutz	Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage) D-89155 Erbach
27.	Wilhelm Drafehn	Obersimonswald D-77960 Seelbach
28.	Wilhelm Drafehn	Brutanlage Seelbach D-77960 Seelbach
29.	Franz Schwarz	Oberharmersbach D-77784 Oberharmersbach
30.	Meinrad Nuber	Langenenslingen D-88515 Langenenslingen
31.	Anton Spieß	Höhmühle D-88353 Kißleg
32.	Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg	Argenweg 50 D-88085 Langenargen Anlage Osterhofen
33.	Kreissportfischereiverein Biberach	Warthausen D-88400 Biberach
34.	Hans Schmutz	Gossenzugen D-89155 Erbach
35.	Reinhard Rösch	Haigerach D-77723 Gengenbach
36.	Harald Tress	Unterlauchringen D-79787 Unterlauchringen
37.	Alfred Tröndle	Tiefenstein D-79774 Albbruck
38.	Alfred Tröndle	Unterlupfen D-79774 Unterlupfen
39.	Peter Hofer	Schenkenbach D-78727 Aisteig/Oberndorf
40.	Heiner Feldmann	Bainders D-88630 Pfullendorf
41.	Andreas Zordel	Fischzucht Im Gänsebrunnen D-75305 Neuenbürg
42.	Hans Fischböck	Forellenzucht am Kocherursprung D-73447 Oberkochen
43.	Reinhold Bihler	Dorfstraße 22 D-88430 Rot a.d. Rot Haslach Anlage: Einöde
44.	Josef Dürr	Forellenzucht Igersheim D-97980 Bad Mergentheim
45.	Kurt Englerth und Sohn GBR	Anlage Berneck D-72297 Seewald

46.	Fischzucht Anton Jung	Anlage Rohrsee D-88353 Kißleg
47.	Staatliches Forstamt Wangen	Anlage Karssee D-88239 Wangen i.A.
48.	Simon Phillipson	Anlage Weißenbronnen D-88364 Wolfegg
49.	Hans Klaiber	Anlage Bad Wildbad D-75337 Enzklosterle
50.	Josef Hönig	Forellenzucht Hönig D-76646 Bruchsal-Heidelberg
51.	Werner Baur	Blitzenreute D-88273 Fronreute-Blitzenreute
52.	Gerhard Weihmann	Mägerkingen D-72574 Bad Urach-Seeburg
53.	Hubert Belser GBR	Dettingen D-72401 Haigerloch-Gruol
54.	Staatliche Forstämter Ravensburg und Wangen	Altdorfer Wald D-88214 Ravensburg
55.	Anton Jung	Bunkhoferweiher, Schanzwiesweiher und Häcklerweiher D-88353 Kißleg
56.	Hildegart Litke	Holzweiher D-88480 Achstetten
57.	Werner Wägele	Ellerazhofer Weiher D-88319 Aitrach
58.	Ernst Graf	Hatzenweiler Osterbergstr. 8 D-88239 Wangen-Hatzenweiler
59.	Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg	Argenweg 50 D-88085 Langenargen Anlage Obereisenbach
60.	Forellenzucht Kunzmann	Heinz Kunzmann Unterer Steinweg 64 D-75438 Knittlingen
61.	Meinrad Nuber	Ochsenhausen Obere Wiesen 1 D-88416 Ochsenhausen
62.	Bezirksfischereiverein Nagoldtal e.V.	Kentheim Lange Steige 34 D-75365 Calw
63.	Bernd und Volker Fähnrich	Neumühle D-88260 Ratzenried-Argenbühl
64.	Klaiber "An der Tierwiese"	Hans Klaiber Rathausweg 7 D-75377 Enzklosterle
65.	Parey, Bittigkoffer — Unterreichenbach	Klaus Parey, Mörikeweg 17 D-75331 Engelsbrunn 2
66.	Farm Sauter Anlage Pflögelberg	Gerhard Sauter D-88239 Wangen-Pflögelberg 6
67.	Krattenmacher Anlage Osterhofen	Krattenmacher, Hittelhofen Gasthaus D-88339 Bad Waldsee
68.	Fähnrich Anlage Argenmühle D-88260 Ratzenried-Argenmühle	Bernd und Volker Fähnrich Von Rütistrasse D-88339 Bad Waldsee

69.	Gumpper und Stoll Anlage Unterhausen	Gumpper und Stoll GmbH und Co.KG Heerstr. 20 D-72805 Lichtenstein-Honau
70.	Durach Anlage Altann	Antonie Durach Panoramastr. 23 D-88346 Wolfegg-Altann
71.	Städler Anlage Raunsmühle	Paul Städler Raunsmühle D-88499 Riedlingen-Pfummen
72.	König Anlage Erisdorf	Sigfried König Helfenstr. 2/1 D-88499 Riedlingen-Neufra
73.	Forellenzucht Drafeh Anlage Wittelbach	Wilhelm Drafeh Schuttertalsstraße 1 D-77960 Seelbach-Wittelbach
74.	Wirth Anlage Dengelshofen	Günther Wirth D-88316 Isny-Dengelshofen 219
75.	Krämer, Bad Teinach	Sascha Krämer Poststr. 11 D-75385 Bad Teinach-Zavelstein
76.	Muffler Anlage Eigeltingen	Emil Muffler Brielholzer Hof D-78253 Eigeltingen
77.	Karpfenteichwirtschaft Mönchsroth	Karl Uhl Fischzucht D-91614 Mönchsroth
78.	Krattenmacher Anlage Dietmans	Krattenmacher, Hittelhofen Gasthaus D-8339 Bad Waldsee
79.	Bruthaus Fischzucht Anselm-Schneider	Dagmar Anselm-Schneider Grabenköpfel 1 D-77743 Neuried

3.A.4. NORDRHEIN–WESTFALEN

1.	Wolfgang Lindhorst-Emme	Hirschquelle D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
2.	Wolfgang Lindhorst-Emme	Am Oelbach D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock
3.	Hugo Rameil und Söhne	Sauerländer Forellenzucht D-57368 Lennestadt-Gleierbrück
4.	Peter Horres	Ovenhausen, Jätzer Mühle D-37671 Höxter
5.	Wolfgang Middendorf	Fischzuchtbetrieb Middendorf D-46348 Raesfeld
6.	Michael und Guido Kamp	Lambacher Forellenzucht und Räucherei Lambachtalstr. 58 D-51766 Engelskirchen-Oesinghausen

3.A.5. BÆJARALAND

1.	Gerstner Peter	(Forellenzuchtbetrieb Juraquell) Wellheim D-97332 Volkach
2.	Werner Ruf	Fischzucht Wildbad D-86925 Fuchstal-Leeder
3.	Rogg	Fisch Rogg D-87751 Heimertingen

4.	Fischzucht Graf Anlage D-87737 Reichau	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
5.	Fischzucht Graf Anlage D-87727 Klosterbeuren	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
6.	Fischzucht Graf Anlage D-87743 Egg an der Günz	Fischzucht Graf GbR Engishausen 64 D-87743 Egg an der Günz
7.	Anlage Am großen Dürrmaul D-95671 Bärnau	Andreas Rösch Am großen Dürrmaul 2 D-95671 Bärnau
8.	Andreas Hofer Anlage D-84524 Mitterhausen	Andreas Hofer Vils 6 D-84149 Velden

3.A.6. SAXLAND

1.	Anglerverband Südsachsen "Mulde/Elster" e.V.	Forellenanlage Schlettau D-09487 Schlettau
2.	H. und G. Ermisch GbR	Forellen- und Lachszucht D-01844 Langburkersdorf

3.A.7. HESSEN

1.	Hermann Rameil	Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil D-34311 Naumburg OT Altendorf
----	----------------	--

3.A.8. SLÉSVÍK-HOLTSETALAND

1.	Hubert Mertin	Forellenzucht Mertin Mühlenweg 6 D-24247 Roderbek
----	---------------	---

3.B. FISKELDISSTÖÐVAR Í ÞÝSKALANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS

3.B.1. THÜRINGEN

1.	Thüringer Forstamt Leinefelde	Fischzucht Worbis D-37327 Leinefelde
----	-------------------------------	---

4. FISKELDISSTÖÐVAR Á SPÁNI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

4.1. HÉRAÐ: SJÁLFTJÓRNARHÉRAÐIÐ ARAGÓN

1.	Truchas del Prado	í Alcalá de Ebro, sýslunni Zaragoza (Aragón)
----	-------------------	---

4.2. HÉRAÐ: SJÁLFTJÓRNARHÉRAÐIÐ ANDALÚSÍA

1.	Piscifactoría de Riodulce	D. Julio Domezain Fran. "Piscifactoría de Sierra Nevada S.L." Camino de la Piscifactoría nº 2, Loja-Granada. E-18313
2.	Piscifactoría Manzanil	D. Julio Domezain Fran. "Piscifactoría de Sierra Nevada S.L." Camino de la Piscifactoría nº 2, Loja-Granada. E-18313

5.A. **FISKELDISSTÖÐVAR Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MED TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

5.A.1. ADOUR-GARONNE

1.	Pisciculture de Sarrance	F-64490 Sarrence (Pyrénées-Atlantiques)
2.	Pisciculture des Sources	F-12540 Cornus (Aveyron)
3.	Pisciculture de Pissos	F-40410 Pissos (Landes)
4.	Pisciculture de Tambareau	F-40000 Mont-de-Marsan (Landes)
5.	Pisciculture „Les Fontaines d’Escot“	F-64490 Escot (Pyrénées-Atlantiques)
6.	Pisciculture de la Forge	F-47700 Casteljaloux (Lot-et-Garonne)

5.A.2. ARTOIS-PICARDIE

1.	Pisciculture du Moulin du Roy	F-62156 Rémy (Pas-de-Calais)
2.	Pisciculture du Bléquin	F-62380 Séninghem (Pas-de-Calais)
3.	Pisciculture de Earls Feldmann F-76340 Hodeng-Au-Bosc	F-80580 Bray-Les-Mareuil
4.	Pisciculture Bonnelle à Ponthoile	Bonnelle F-80133 Ponthoile M. Sohier 26 rue George Deray F-80100 Abeville
5.	Pisciculture Bretel à Gezaincourt	Bretel F-80600 Gezaincourt-Doulens M. Sohier 26 rue George Deray F-80100 Abeville

5.A.3. AQUITAINE

1.	SARL Salmoniculture de la Ponte — Station d’Alevinage du Ruisseau Blanc	Le Meysout F-40120 Aure
2.	L’EPST-INRA Pisciculture à Lees Athas	Saillet et Esquit F-64490 Lees Athas INRA — BP-3 F-64310 Saint-Pee-sur-Nivelle
3.	Truites de haut Baretous Route de la Pierre Saint Martin F-64570 Arette reg 64040154	M ^{me} Estournes Françoise Maison Ménin F-64570 Aramits

5.A.4. DRÔME

1.	Pisciculture „Sources de la Fabrique“	40, Chemin de Robinson F-26000 Valence
----	---------------------------------------	---

5.A.5. HAUTE-NORMANDIE

1.	Pisciculture des Godeliers	F-27210 Le Torpt
2.	Pisciculture fédérale de Sainte Gertrude F-76490 Maulevrier	Fédération des associations pour la pêche et la protection du milieu aquatique de Seine-Maritime F-76490 Maulevrier

5.A.6. LOIRE-BRETAGNE

1.	SCEA „Truites du lac de Cartravers“	Bois-Boscher F-22460 Merleac (Côtes-d'Armor)
2.	Pisciculture du Thélodier	F-35190 Cardroc (Ille-et-Vilaine)
3.	Pisciculture de Plainville	F-28400 Marolles-les-Buis (Eure-et-Loir)
4.	Pisciculture Rémon à Parné sur Roc	SARL Remon 21 rue de la Véquerie F-53260 Parné-sur-Roc (de la Mayenne)
5.	Esosiculture de Feins Étang aux Moines 5440 FEINS	AAPPMA 9 rue Kerautret Botmel F-35200 Rennes

5.A.7. RHIN-MEUSE

1.	Pisciculture du ruisseau de Dompierre	F-55300 Lacroix-sur-Meuse (Meuse)
2.	Pisciculture de la source de la Deüe	F-55500 Cousances-aux-Bois (Meuse)

5.A.8. RHÔNE-MÉDITERRANÉE-CORSE

1.	Pisciculture Charles Murgat	Les Fontaines F-38270 Beaufort (Isère)
----	-----------------------------	---

5.A.9. SEINE-NORMANDIE

1.	Pisciculture du Vaucheron	F-55130 Gondrecourt-le-Château (Meuse)
----	---------------------------	--

5.A.10. LANGUEDOC-ROUSSILLON

1.	Pisciculture de Pêcher F-48400 Florac	Fédération de la Lozère pour la pêche et la protection du milieu aquatique F-48400 Florac
----	--	--

5.A.11. MIDI-PYRÉNÉES

1.	Pisciculture de la source du Durzon	SCEA Pisciculture du mas de pommiers F-12230 Nant
----	-------------------------------------	--

5.A.12. ALPES-MARITIMES

1.	Centre piscicole de Roquebilière F-06450 Roquebilière	Fédération des Alpes-Maritimes pour et la pêche et la protection du milieu Aquatique F-06450 Roquebilière
----	--	--

5.A.13. HAUTES-ALPES

1.	Pisciculture Fédérale de la Roche-de-Rame	Pisciculture Fédérale F-05310 La Roche-de-Rame
----	---	---

5.B. **FISKELDISSTÖÐVAR Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS**

5.B.1. ARTOIS-PICARDIE

1.	Pisciculture de Sangheen	F-62102 Calais (Pas-de-Calais)
----	--------------------------	--------------------------------

6.A. **FISKELDISSTÖÐVAR Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

6.A.1. HÉRAÐ: FRIULI VENEZIA GIULIA

Lægð árinna Stella

1.	Azienda ittica agricola Collavini Mario N. I096UD005	Via Tiepolo 12 I-33032 Bertiole (UD)
2.	Impianto ittigenico de Flambro de Talmassons	Ente tutela pesca del Friuli Venezia Giulia Via Colugna 3 I-33100 Udine

Lægð árinna Tagliamento

3.	SGM srl	SGM srl Via Mulino del Cucco 38 Rivoli di Osoppo (UD)
4.	Impianto ittigenico di Forni di Sotto	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine
5.	Impianto di Grauzaria di Moggio Udinese	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine
6.	Impianto ittigenico di Amaro	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine
7.	Impianto ittigenico di Somplago — Mena di Cavazzo Carnico	Ente tutela pesca del Friuli Via Colugna 3 I-33100 Udine

Lægð árinna Bianco

8.	S.A.I.S. srl Loc Blasis Codropio (UD) Cod I027UD001	Mirella Fossaluzza Via Rot 6/2 I-33080 Zoppola (PN)
----	---	---

Lægð árinna Muje

9.	S.A.I.S. srl Poffabro-Frisanco (PN)	Mirella Fossaluzza Via Rot 6/2 I-33080 Zoppola (PN)
----	--	---

6.A.2. SÝSLA: SJÁLFSSTJÓRNARSÝSLAN TRENTO

Noce-lægðin

1.	Ass. Pescatori Solandri (Loc. Fucine)	Cavizzana
2.	Troticoltura di Grossi Roberto N. 121TN010	Grossi Roberto Via Molini n. 11 Monoclassico (TN)

Brenta-lægðin

3.	Campestrin Giovanni	Telve Valsugana (Fontane)
4.	Ittica Resenzola Serafini	Grigno
5.	Ittica Resenzola Selva	Grigno
6.	Leonardi F.lli	Levico Terme (S. Giuliana)
7.	Dellai Giuseppe-Trot. Valsugana	Grigno (Fontana Secca, Maso Puele)
8.	Cappello Paolo	Via Zacconi 21 Loc. Maso Fontane, Roncegno

Adige-lægðin

9.	Celva Remo	Pomarolo
10.	Margonar Domenico	Ala (Pilcante)
11.	Degiuli Pasquale	Mattarello (Regole)
12.	Tamanini Livio	Vigolo Vattaro
13.	Troticoltura Istituto Agrario di S. Michele a/A.	S. Michele all'Adige

Sarca-lægðin

14.	Ass. Pescatori Basso Sarca	Ragoli (Pez)
15.	Stab. Giudicariese La Mola	Tione (Delizia d'Ombra)
16.	Azienda Agricola La Sorgente s.s.	Tione (Saone)
17.	Fonti del Dal s.s.	Lomaso (Dasindo)
18.	Comfish S.r.l. (ex. Paletti)	Preore (Molina)
19.	Ass. Pescatori Basso Sarca	Tenno (Pranzo)
20.	Troticoltura „La Fiana“	Di Valenti Claudio (Bondo)

6.A.3. HÉRAÐ: ÚMBRÍA**Nera-árdalurinn**

1.	Impianto Ittogenico provinciale	Loc Ponte di Cerreto di Spoleto (PG) — ríkisrekið iðjuver (sýslunni Perugia)
----	---------------------------------	--

6.A.4. HÉRAÐ: VENETO**Astico-lægðin**

1.	Centro Ittico Valdastico	Valdastico (Veneto, sýslunni Vicenza)
----	--------------------------	---------------------------------------

Lægð árinna Lietta

2.	Azienda Agricola Lietta srl N. 052TV074	Via Rai 3 I-31010 Ormelle (TV)
----	--	-----------------------------------

Lægð árinna Bacchiglione

3.	Azienda Agricola Triticoltura Grosselle Massimo N. 091VI831	Massimo Grosselle Via Palmirona 18 Sandrigo (VI)
4.	Biasia Luigi N. 013VI831	Biasia Luigi Via Ca'D'Oro 25 Bolzano Vic. (VI)

Lægð árinna Brenta

5.	Polo Guerrino Via S.Martino 51 Loc. Campese I-36061 Bassano del Grappa	Polo Guerrino Via Tre Case 4 I-36056 Tezze sul Brenta
----	---	---

Áin Tione í Fattolé

6.	Piscicoltura Menozzi di Franco e Davide Menozzi S.S.	Davide Menozzi Via Mazzini 32 Bonferraro de Sorgia
----	---	--

Lægð árinna Tartaro/Tioner

7.	Stanzial Eneide Loc Casotto	Stanzial Eneide I-37063 Isola Della Scala VR
----	--------------------------------	---

Áin Celarda

8.	Vincheto di Celarda 021 BL 282	M.I.P.A. via Gregorio XVI, n.8 I-32100 Belluno
----	-----------------------------------	---

Áin Molini

9.	Azienda Agricoltura Triticoltura Rio Molini	Azienda Agricoltura Triticoltura Rio Molini Via Molini 6 I-37020 Brentino Belluno
----	--	---

Áin Sile

10.	Azienda Triticoltura S. Cristina Via Chiesa Vecchia 14 Loc. S. Cristina di Quinto Cod. 064TV015	Azienda Triticoltura S Cristina Via Chiesa Vecchia 14
-----	--	--

6.A.5. HÉRAÐ: VALLE D'AOSTA**Lægð árinna Dora Baltea**

1.	Stabilimento ittogenico regionale	Rue Mont Blanc 14, Morgex (AO)
----	-----------------------------------	--------------------------------

6.A.6. HÉRAÐ: LOMBARDIA

1.	Azienda Troticoltura Foglio A.s.s.	Troticoltura Foglio Angelo. S. S. Piazza Marconi 3 I-25072 Bagolino
2.	Azienda Agricola Pisani Dossi Cascina Oldani, Cisliano (MI)	Giorgio Peterlongo Via Veneto 20 — Milano
3.	Centro ittigenico Unione Pesca Sportiva della Provincia di Sondrio	Unione Pesca Sportiva della Provincia di Sondrio Via Fiume 85, Sondrio
4.	Ittica Acquasarga Allevamento Piscicoltura Valsassinese IT070LC087	Mirella Fossaluzza Via Rot 6/2 Zoppola (PN)

6.A.7. HÉRAÐ: TOSCANA

Lægð árinna Maresca

1.	Allevamento trote di Petrolini Marcello	Petrolini Marcello Via Mulino Vecchio 229 Maresca — S. Marcello P.se (PT)
2.	Azienda agricola Fratelli Mascalchi Loc Carda, Castel Focognano (AR) Cod. IT008AR003	Fratelli Mascalchi Loc Carda, Castel Focognano (AR)

6.A.8. HÉRAÐ: LIGURIA

1.	Incubatoio Ittico provinciale — Masone. Loc Rio Freddo	Provincia de Genova Piazzale Mazzini 2 I-16100 Genova
----	---	---

6.A.9. HÉRAÐ: PIEMONTE

1.	Incubatoio Ittico de valle de Peleussieres, Oulx (TO) Cod. 175TO802	Associazione Pescatori Valsusa Via Martiri della Libertà 1 I-10040 Caprie (TO)
2.	Azienda agricola Canali Cavour di Lucio Fariano	Lucio Fariano Via Marino 8 I-12044 Centallo (CN)
3.	Troticoltura Marco Borroni Loc Gerb Veldieri (CN) Cod. 233CN800	Marco Borroni Via Piave 39 I-12044 Centallo (CN)

6.A.10. HÉRAÐ: PIEMONTE

1.	Impianti ittigenici di POPOLI (PE) Loc S. Callisto	Nouva Azzurro Spa Viale del Lavoro 45 S. Martino BA (VR)
----	---	--

6.A.11. HÉRAÐ: EMILIO-ROMAGNA

1.	Troticoltura Alta Val Secchia srl (RE) Via Porali 1/A — Collagna (RE) Cod. 019RE050	Nicoletta Bestini Via Porali 1/A Collagna (RE)
----	---	--

7. **FISKELDISSTÖÐVAR Í AUSTURRÍKI SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

1.	Alois Köttl	Forellenzucht Alois Köttl A-4872 Neukirchen a.d. Vöckla
2.	Herbert Böck	Forellenhof Kaumberg A-2572 Kaumberg, Höfnergraben 1
3.	Forellenzucht Glück	Erick und Sylvia Glück Hammerweg 13 A-5270 Mauerkirchen
4.	Forellenzuchbetrieb St. Florian	Martin Ebner St. Florian 20 A-5261 Uttendorf
5.	Forellenzucht Jobst	Alois Jobst Bruggen 25 A-9761 Greifenburg“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/06

frá 28. janúar 2005

um breytingu á I. og II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB um samþykkt áætlana um að ná stöðu viðurkenndra svæða og viðurkenndra eldisstöðva á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til veirublæðingar og iðradreps í fiski (*)

(tilkynntur með númeri C(2005) 148)

(2005/67/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾,

einkum 2. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/634/EB ⁽²⁾ eru áætlanir, sem hin ýmsu aðildarríki hafa lagt fram, samþykktar og skráðar. Áætlunum er ætlað að gera aðildarríkjunum kleift að hefja málsmeðferð síðar meir til þess að svæði eða eldisstöð á svæði, sem ekki er viðurkennt, geti öðlast stöðu viðurkennds svæðis eða viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem er ekki viðurkennt að því er varðar fisksjúkdómana veirublæði og iðradrep.
- 2) Í bréfi dagsettu 20. apríl 2004 sótti Kýpur um samþykkt áætlunar fyrir allt yfirráðasvæði Kýpur. Í ljós hefur komið að umsóknin, sem lögð var fram, er í samræmi við 10. gr. tilskipunar 91/67/EBE og skal því samþykkja áætlunina.
- 3) Lokið hefur verið við áætlanirnar sem eiga við um Zona Val Brembana og eldisstöðina Azienda Troicoltura S. Cristina á Ítalíu. Því er rétt að fella þær brott úr I. og II. viðauka við ákvörðun 2003/634/EB.

- 4) Breyta ber ákvörðun 2003/634/EB til samræmis við þetta.

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2003/634/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað I. viðauka komi I. viðauki við þessa ákvörðun.
2. Í stað II. viðauka komi II. viðauki við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. janúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 27, 29.1.2005, bls. 55. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 137/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 (Stjtið. ESB L 22, 16.5.2003, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 220, 3.9.2003, bls. 8. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2004/328/EB (Stjtið. ESB L 104, 8.4.2004, bls. 129).

I. VIÐAUKI

„I. VIÐAUKI

**ÁÆTLANIR SEM ERU LAGÐAR FRAM TIL AÐ NÁ STÖÐU VIÐURKENNDS SVÆÐIS MEÐ TILLITI TIL
FISKSJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS**

1. DANMÖRK

ÁÆTLANIRNAR, SEM DANMÖRK LAGÐI FRAM 22. MAÍ 1995, NÁ YFIR:

- vatnasvið FISKEBÆK Å,
- ALLT JÓTLAND sunnan og vestan vatnasviða Storåen, Karup Å, Gudenåen og Grejs Å,
- allar DANSKAR EYJAR.

2. ÞÝSKALAND

ÁÆTLUNIN, SEM ÞÝSKALAND LAGÐI FRAM 25. FEBRÚAR 1999, NÆR YFIR:

- svæði á vatnasviðinu „OBERN NAGOLD“.

3. ÍTALÍA

3.1. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM Í SJÁLFSTJÓRNARSÝSLUNNI BOLZANO 6. OKTÓBER 2001, EINS OG HENNI VAR BREYTT Í BRÉFI FRÁ 27. MARS 2003, NÆR YFIR:

Zona Provincia di Bolzano

- Svæðið nær yfir öll vatnasvið í sýslunni Bolzano. Svæðið tekur til efri hluta svæðisins ZONA VAL DELL'ADIGE, þ.e. vatnasviðs árinna Adige, frá upptökum hennar í sýslunni Bolzano að landamærum sýslunnar Trento.

(Ath.: Neðri hluti svæðisins ZONA VAL DELL'ADIGE fellur undir samþykktu áætlunina um sjálfstjórnarsýsluna Trento. Litið er svo á að efri og neðri hluti þessa svæðis séu ein heild í faraldsfræðilegu tilliti.)

3.2. ÁÆTLANIRNAR, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR SJÁLFSTJÓRNARSÝSLUNA TRENTO 23. DESEMBER 1996 OG 14. JÚLÍ 1997, NÁ YFIR:

Zona Val di Sole e di Non

- Vatnasviðið frá upptökum vatnsfallsins Noce að stíflunni við S. Giustina.

Zona Val dell'Adige — neðri hlutinn

- Vatnasvið árinna Adige ásamt upptökum hennar á yfirráðasvæði sjálfstjórnarsýslunnar Trento frá landamærum sýslunnar Bolzano að Ala-stíflunni (vatnsorkuver).

(Ath.: Efri hluti svæðisins ZONA VAL DELL'ADIGE fellur undir samþykktu áætlunina um sýsluna Bolzano. Litið er svo á að efri og neðri hluti þessa svæðis séu ein heild í faraldsfræðilegu tilliti.)

Zona Torrente Arnò

- Vatnasviðið frá upptökum fljótsins Arnò að hindrununum forstreymis áður en Arnò rennur í ána Sarca.

Zona Val Banale

- Vatnasvið Ambies-lægðarinnar að stíflunni sem er við vatnsorkuver.

Zona Varone

- Vatnasviðið frá upptökum vatnsfallsins Magnone að fossinum.

Zona Alto e Basso Chiese

- Vatnasvið árinna Chiese frá upptökum að Condino-stíflunni, að frátöldu vatnasvæði fljótanna Adanà og Palvico.

Zona Torrente Palvico

- Vatnasvið Palvico-fljótsins að hindrun úr steinsteypu og grjóti.

3.3. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ VENETO 21. FEBRÚAR 2001, NÆR YFIR:

Zona Torrente Astico

- Vatnasvið árinna Astico frá upptökum hennar (í sjálfstjórnarsýslunni Trento og í sýslunni Vicenza í héraðinu Veneto) að stíflunni sem er í grennd við Pedescala-brúna í sýslunni Vicenza.

Litið er svo á að áin Astico, forstreymis á milli stíflunnar, sem er í grennd við Pedescala-brúna, og Pria Maglio-stíflunnar, sé sóttvarnabelti.

3.4. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ UMBRIA 20. FEBRÚAR 2002, NÆR YFIR:

Zona Fosso de Monterivoso: vatnasvið árinna Monterivoso frá upptökum hennar að ófæru hindrununum við Ferentillo.

3.5. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ LOMBARDIA 23. DESEMBER 2003, NÆR YFIR:

Zona Valle de Torrente Venina: vatnasvið árinna Vienna frá upptökum og með eftirtöldum endimörkum:

- í vestri: dalnum Livrio,
- í suðri: Orobie-ölpunum frá Publino-skarðinu að tindinum Redorta,
- í austri: dölunum Armisa og Armisola.

4. FINNLAND

4.1. ÁÆTLUNIN, SEM FINNLAND LAGÐI FRAM 29. MAÍ 1995, NÆR YFIR:

- öll meginlands- og strandsvæði í Finnlandi nema:
 - Ålandssýslu,
 - svæði í Pyhtää, sem takmarkanir gilda um,
 - svæði sem takmarkanir gilda um og nær yfir sveitarfélögin Uusikaupunki, Pyhäranta og Rauma.

4.2. ÁÆTLUNIN, SEM FINNLAND LAGÐI FRAM 29. MAÍ 1995 OG TEKUR TIL SÉRSTAKRA RÁÐSTAFANA TIL ÚTRÝMINGAR Á VEIRUBLÆÐI OG IÐRADREPI, EINS OG HENNI VAR BREYTT Í BRÉFI FRÁ 27. MARS 2002, 4. JÚNÍ 2002, 12. MARS 2003, 12. JÚNÍ 2003 OG 20. OKTÓBER 2003, NÆR YFIR:

- alla Ålandssýslu,
- svæði í Pyhtää sem takmarkanir gilda um,
- svæði sem takmarkanir gilda um og nær yfir sveitarfélögin Uusikaupunki, Pyhäranta og Rauma.

5. KÝPUR

ÁÆTLANIRNAR, SEM KÝPUR LAGÐI FRAM 20. APRÍL 2004, NÁ YFIR:

- allt yfirráðasvæði Kýpur.“

II. VIÐAUKI

„II. VIÐAUKI

ÁÆTLANIR SEM ERU LAGÐAR FRAM TIL AÐ NÁ STÖÐU VIÐURKENNDRAR ELDISSTÖÐVAR Á SVÆÐI SEM ER EKKI VIÐURKENNT MEÐ TILLITI TIL FISKSKJÚKDÓMANNA VEIRUBLÆÐIS OG IÐRADREPS

1. ÍTALÍA

- 1.1. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR SÝSLUNA UDINE Í HÉRAÐINU FRIULI VENEZIA GIULIA, 2. MAÍ 2000, NÆR YFIR:

eldisstöðvar á vatnasviði árinna Tagliamento:

— Azienda Vidotti Giulio s.n.c., Sutrio

- 1.2. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ VENETO 21. DESEMBER 2003, NÆR YFIR:

eldisstöðina:

— Azienda agricola Bassan Antonio

- 1.3. ÁÆTLUNIN, SEM ÍTALÍA LAGÐI FRAM FYRIR HÉRAÐIÐ PIEMONTE 5 SEPTEMBER 2002, NÆR YFIR:

eldisstöðina:

— Incubatoio ittico di valle — Loc. Cascina Prella — Traversella (TO)“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/07

frá 15. apríl 2005

um tímabundin viðskipti með tiltekið fræ af tegund sojabauna, *Glycine max*, sem uppfyllir ekki kröfur í tilskipun ráðsins 2002/57/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 1137)

(2005/310/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

á ökrum til fræræktar og jafngildi fræs sem er framleitt í þriðju löndum ⁽²⁾.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 5) Rétt er að Austurríki sé samræmingaraðili til þess að tryggja að heildarmagn fræs, sem er leyft samkvæmt þessari ákvörðun, fari ekki yfir það hámarksmagn sem fellur undir þessa ákvörðun.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 21. gr.,

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í Austurríki er ekki fyrir hendi nægilegt magn af sojabaunafræi (*Glycine max*) sem hentar veðurskilyrðum þar og fullnægir kröfum um spírunarhæfni samkvæmt tilskipun 2002/57/EB og þar af leiðandi er ekki hægt að fullnægja þörfum þessa aðildarríkis.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

- 2) Ekki er unnt að anna eftirspurn eftir fræi þessarar tegundar svo vel sé með fræi frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum sem fullnægir öllum kröfum sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB.

Setning sojabaunafræs (*Glycine max*), sem fullnægir ekki kröfum um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB, á markað í Bandalaginu skal leyfð á tímabili sem lýkur 15. júní 2005 í samræmi við skilmálana sem eru settir fram í viðaukanum við þessa ákvörðun og með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- 3) Því ber að veita Austurríki heimild til að leyfa að sáðkorn þessarar tegundar sé sett á markað og gildi um það vægari kröfur á tímabili sem lýkur 15. júní 2005.

- a) spírunarhæfnin skal vera a.m.k. eins og sett er fram í viðaukanum við þessa ákvörðun,

- 4) Auk þess ber að heimila öðrum aðildarríkjum, sem eru í aðstöðu til að útvega Austurríki fræ þessarar tegundar, að leyfa setningu slíks fræs á markað án tillits til þess hvort fræinu er safnað í aðildarríki eða þriðja landi sem fellur undir ákvörðun ráðsins 2003/17/EB frá 16. desember 2002 um jafngildi skoðana sem fara fram í þriðju löndum

- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreina þá spírunarhæfni sem staðfest er í opinberri athugun sem fer fram skv. f- og g-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/57/EB,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 99, 19.4.2005, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 141/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 11.

(¹) Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB (Stjtið. ESB L 14, 18.1.2005, bls. 18).

- c) fræið skal í fyrsta sinn hafa verið sett á markað í samræmi við 2. gr. þessarar ákvörðunar.

(²) Stjtið. EB L 8, 14.1.2003, bls. 10. Ákvörðuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 885/2004 (Stjtið. ESB L 168, 1.5.2004, bls. 1).

2. gr.

Allir fræbirgjar, sem óska eftir því að setja á markað fræ, sem um getur í 1. gr., skulu sækja um leyfi til þess hjá aðildarríkinu þar sem þeir hafa staðfestu eða stunda innflutning. Hlutaðeigandi aðildarríki skal heimila fræbirginum að setja fræið á markað nema:

- fyrir hendi séu nægar vísbendingar til að efast um að fræbirgirinn geti sett á markað það magn af fræi sem hann hefur sótt um leyfi fyrir eða
- heildarmagnið, sem er leyft að setja á markað samkvæmt viðkomandi undanþágu, fari yfir það hámarks magn sem er tilgreint í viðaukanum.

3. gr.

Aðildarríkin skulu veita hvert öðru stjórnsýsluaðstoð við beitingu þessarar ákvörðunar. Austurríki skal vera samræmingaraðildarríki að því er varðar 1. gr. til þess að tryggja að leyfilegt heildarmagn fari ekki yfir hámarks magnið sem er tilgreint í viðaukanum.

Öll aðildarríki, sem taka við umsókn skv. 2. gr., skulu þegar í stað tilkynna samræmingaraðildarríkinu um það magn sem umsóknin tekur til. Samræmingaraðildarríkið skal þegar í stað upplýsa tilkynningarríkið um hvort leyfisveiting leiðir hugsanlega til þess að farið verði yfir hámarks magnið.

4. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það magn af fræi sem þau hafa veitt markaðsleyfi fyrir samkvæmt þessari ákvörðun.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 15. apríl 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

 VIÐAUKI

Tegund	Tegund yrkis	Hámarks- magn (tonn)	Lágmarks- spírunarhæfni (% af hreinu fræi)
Sojabaun <i>Glycine max</i>	(proskaflokkur: mjög snemmsprottið) Dolores Gallec, Merlin, OAC Erin	1 185	70
	(proskaflokkur: snemmsprottið) Amphor, Essor, Idefix, Kent, London	1 275	

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/08

frá 2. mars 2005

um að heimila Eistlandi, Lettlandi, Litháen og Möltu að samþykkja strangari kröfur að því er varðar flughafra, *Avena fatua*, í sáðkorni (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 462)

(Aðeins eistnesku, lettnesku, litháísku og maltnesku textarnir eru fullgildir)

(2005/200/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

- 3) Í Eistlandi, Lettlandi, Litháen og á Möltu gilda strangari kröfur um innlenda framleiðslu sáðkorns en þær sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/402/EBE. Að auki stendur yfir herferð til að útrýma flughöfrum úr korni sem er ræktað í þessum aðildarríkjum.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 4) Því ber að heimila Eistlandi, Lettlandi, Litháen og Möltu að samþykkja strangari kröfur en þær sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/402/EBE að því er varðar markaðssetningu sáðkorns sem er upprunnið í öðrum löndum.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽¹⁾, einkum mgr. 1a í 14. gr.,

með hliðsjón af beiðni Lýðveldisins Eistlands, Lýðveldisins Lettlands, Lýðveldisins Litháens og Lýðveldisins Möltu,

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

- 1) Í tilskipun 66/402/EBE er mælt fyrir um vikmörk að því er varðar flughafra í sáðkorni.

- 2) Eistland, Lettland, Litháen og Malta hafa óskað eftir heimild til að beita strangari kröfum við markaðssetningu sáðkorns en þeim sem settar eru fram í tilskipun 66/402/EBE.

Eistlandi, Lettlandi, Litháen og Möltu er heimilt að mæla fyrir um að sáðkorni, sem á að markaðssetja á yfirráðasvæðum þeirra, verði að fylgja opinbert vottorð, eins og kveðið er á um í 11. gr. tilskipunar 66/402/EBE, til staðfestingar á því að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 2. gr. tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 74/268/EBE ⁽²⁾, séu uppfyllt.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 70, 16.3.2005, bls. 19. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 141/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjóð. EB 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB (Stjóð. ESB L 14, 18.1.2005, bls. 18).

⁽²⁾ Stjóð. EB L 141, 24.5.1974, bls. 19. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 78/511/EBE (Stjóð. EB L 157, 15.6.1978, bls. 34).

2. gr.

Eistland, Lettland, Litháen og Malta skulu tilkynna framkvæmdastjórninni frá hvaða degi og hvernig þau ætli að nýta sér heimildina sem er veitt í 1. gr.

Þegar Eistland, Lettland, Litháen og Malta samþykkja ráðstafanir samkvæmt heimildinni sem kveðið er á um í 1. gr. skulu þau þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir og frá hvaða tíma þær gilda.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

3. gr.

Þessari ákvörðun er beint til Lýðveldisins Eistlands, Lýðveldisins Lettlands, Lýðveldisins Litháens og Lýðveldisins Möltu.

Gjört í Brussel 2. mars 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

MARKOS KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/09

frá 8. mars 2005

um að leysa Tékkland, Eistland, Kýpur, Lettland, Litháen, Möltu og Pólland undan þeirri skyldu að beita, að því er varðar tilteknar tegundir, tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 1999/105/EB og 2002/57/EB um markaðssetningu fódurjurtafræs, sáðkorns, efnis fyrir kynlausa fjölgun vínviðar, fjölgunarefnis í skógrækt og olíu- og trefjajurtafræs (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 525)

(Aðeins tékknesku, eistnesku, grísku, lettnesku, litháísku, maltnesku og pólsku textarnir eru fullgildir)

(2005/325/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs ⁽²⁾, einkum 28. gr.,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af beiðni Tékklands, Eistlands, Kýpur, Lettlands, Litháens, Möltu og Póllands,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja ⁽¹⁾, einkum 23. gr. a,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽²⁾, einkum 23. gr. a,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 68/193/EBE frá 9. apríl 1968 um markaðssetningu efnis fyrir kynlausa fjölgun vínviðar ⁽³⁾, einkum 18. gr. a,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 1999/105/EB frá 22. desember 1999 um markaðssetningu fjölgunarefnis í skógrækt ⁽⁴⁾, einkum 20. gr.,

- 1) Í tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 1999/105/EB og 2002/57/EB eru sett fram tiltekin ákvæði um markaðssetningu fódurjurtafræs, sáðkorns, efnis fyrir kynlausa fjölgun vínviðar, fjölgunarefnis í skógrækt og olíu- og trefjajurtafræs. Í þessum tilskipunum er einnig kveðið á um að leysa meg, að tilteknum skilyrðum uppfylltum, aðildarríkin, að öllu leyti eða að hluta til, undan þeirri skyldu að beita þessum tilskipunum að því er varðar tilteknar tegundir eða efni.
- 2) Fræ tegundanna, sem eru sett fram í I., II. og V. hluta viðaukans, eru yfirleitt ekki ræktuð eða sett á markað í tilteknum aðildarríkjum. Að auki hafa ræktun vínviðar og setning fjölgunarefnis, sem er sett fram í III. hluta viðaukans, á markað afar lítið efnahagslegt gildi í tilteknum aðildarríkjum. Trjátegundirnar, sem eru settar fram í IV. hluta viðaukans, hafa einnig lítið gildi fyrir skógrækt í tilteknum aðildarríkjum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 109, 29.4.2004, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 141/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjóð. EB 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB (Stjóð. ESB L 14, 18.1.2005, bls. 18).

⁽²⁾ Stjóð. EB 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 93, 17.4.1968, bls. 15. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1829/2003 (Stjóð. ESB L 268, 18.10.2003, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjóð. EB L 11, 15.1.2000, bls. 17.

⁽⁵⁾ Stjóð. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/61/EB (Stjóð. ESB L 165, 3.7.2003, bls. 23).

- 3) Meðan þessar aðstæður eru fyrir hendi skal leysa viðeigandi aðildarríki undan þeirri skyldu að beita ákvæðum tilskipana 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 1999/105/EB og 2002/57/EB gagnvart viðkomandi tegundum og efni.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, skulu ekki hafa áhrif á ákvæðin sem kveðið er á um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2199/2003 frá 16. desember 2003 þar sem mælt er fyrir um bráðabirgðaráðstafanir vegna beitingar reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1259/1999 á árinu 2004 að því er varðar eingreiðslukerfi eftir stærð bújarðar fyrir Tékkland, Eistland, Kýpur, Lettland, Litháen, Ungverjaland, Möltu, Pólland, Slóveníu og Slóvakíu ⁽¹⁾.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

1. Aðildarríkin, sem eru sett fram í I. hluta viðaukans við þessa ákvörðun, eru hér með leyst undan þeirri skyldu að beita tilskipun 66/401/EBE, að undanskilinni 1. mgr. 14. gr., gagnvart tegundunum sem eru skráðar í fyrsta dálki töflunnar.

2. Aðildarríkin, sem eru sett fram í II. hluta viðaukans við þessa ákvörðun, eru hér með leyst undan þeirri skyldu að beita tilskipun 66/402/EBE, að undanskilinni 1. mgr. 14. gr., og, þegar Lettland á í hlut, einnig 1. mgr. 19. gr., að því er varðar

maís, gagnvart tegundunum sem eru skráðar í fyrsta dálki töflunnar.

3. Aðildarríkin, sem eru sett fram í III. hluta viðaukans við þessa ákvörðun, eru hér með leyst undan þeirri skyldu að beita tilskipun 68/193/EBE, að undanskildum 12. gr. og a-lið 12. gr., gagnvart tegundunum sem eru skráðar í fyrsta dálki töflunnar.

4. Aðildarríkin, sem eru sett fram í IV. hluta viðaukans við þessa ákvörðun, eru hér með leyst undan þeirri skyldu að beita tilskipun 1999/105/EB, að undanskilinni 1. mgr. 17. gr., gagnvart tegundunum sem eru skráðar í fyrsta dálki töflunnar.

5. Aðildarríkin, sem eru sett fram í V. hluta viðaukans við þessa ákvörðun, eru hér með leyst undan þeirri skyldu að beita tilskipun 2002/57/EB, að undanskilinni 17. gr., og, þegar Malta á í hlut, einnig 1. mgr. 9. gr., að því er varðar sólfífil, gagnvart tegundunum sem eru skráðar í fyrsta dálki töflunnar.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Lýðveldisins Tékklands, Lýðveldisins Eistlands, Lýðveldisins Kýpur, Lýðveldisins Lettlands, Lýðveldisins Litháens, Lýðveldisins Möltu og Lýðveldisins Póllands.

Gjört í Brussel 8. mars 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 328, 17.12.2003, bls. 21. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1766/2004 (Stjótið. ESB L 315, 14.10.2004, bls. 27).

VIDAUKI

I. hluti — tilskipun 66/401/EBE

	CZ	EE	CY	LV	LT	MT	PL
<i>Agrostis canina</i>				X			
<i>Alopecurus pratensis</i>						X	
<i>Arrhenatherum elatius</i>						X	
<i>Bromus catharticus</i>				X	X	X	
<i>Bromus sitchensis</i>				X	X	X	X
<i>Cynodon dactylon</i>	X			X	X		X
<i>Dactylis glomerata</i>						X	
<i>Festuca arundinacea</i>						X	
<i>x Festulolium</i>						X	
<i>Lolium x boucheanum</i>						X	
<i>Phalaris aquatica</i>				X	X	X	X
<i>Phleum bertolinii</i>						X	
<i>Phleum pratense</i>						X	
<i>Poa annua</i>						X	X
<i>Poa nemoralis</i>				X		X	
<i>Poa palustris</i>						X	
<i>Poa trivialis</i>						X	
<i>Trisetum flavescens</i>				X		X	X
<i>Hedysarum coronarium</i>	X			X	X		X
<i>Lotus corniculatus</i>						X	
<i>Lupinus albus</i>						X	
<i>Lupinus angustifolius</i>						X	
<i>Lupinus luteus</i>						X	
<i>Medicago lupulina</i>				X		X	
<i>Medicago x varia</i>						X	
<i>Onobrychis viciifolia</i>						X	
<i>Trifolium alexandrinum</i>				X			X
<i>Trifolium hybridum</i>						X	
<i>Trifolium incarnatum</i>				X		X	
<i>Trifolium repens</i>						X	
<i>Trifolium resupinatum</i>				X		X	
<i>Trigonella foenum-graecum</i>				X	X	X	X
<i>Vicia pannonica</i>				X		X	X
<i>Vicia villosa</i>						X	
<i>Brassica napus var. napobrassica</i>						X	
<i>Phacelia tanacetifolia</i>						X	
<i>Raphanus sativus var. oleiformis</i>						X	

II. hluti — tilskipun 66/402/EBE

	CZ	EE	CY	LV	LT	MT	PL
<i>Oryza sativa</i>	X	X		X	X	X	X
<i>Phalaris canariensis</i>		X		X			
<i>Sorghum bicolor</i>		X		X			X
<i>Sorghum sudanense</i>		X		X	X		X
<i>Sorghum bicolor</i> x <i>Sorghum sudanense</i>		X		X			X
<i>Zea mays</i>				X			

III. hluti — tilskipun 68/193/EBE

	CZ	EE	CY	LV	LT	MT	PL
<i>Vitis</i>		X		X	X		X

IV. hluti — tilskipun 1999/105/EB

	CZ	EE	CY	LV	LT	MT	PL
<i>Abies alba</i>		X			X	X	
<i>Abies cephalonica</i>		X			X	X	
<i>Abies grandis</i>		X			X	X	
<i>Abies pinsapo</i>		X			X	X	
<i>Acer platanoides</i>						X	
<i>Acer pseudoplatanus</i>		X			X	X	
<i>Alnus glutinosa</i>						X	
<i>Alnus incana</i>						X	
<i>Betula pendula</i>						X	
<i>Betula pubescens</i>						X	
<i>Carpinus betulus</i>		X				X	
<i>Castanea sativa</i>		X			X		
<i>Cedrus atlantica</i>		X			X	X	
<i>Cedrus libani</i>		X			X	X	
<i>Fagus sylvatica</i>		X				X	
<i>Fraxinus angustifolia</i>		X			X		
<i>Fraxinus excelsior</i>						X	
<i>Larix decidua</i>						X	
<i>Larix x eurolepis</i>						X	
<i>Larix kaempferi</i>						X	
<i>Larix sibirica</i>					X	X	
<i>Picea abies</i>						X	
<i>Picea sitchensis</i>		X			X	X	
<i>Pinus brutia</i>		X			X		
<i>Pinus canariensis</i>		X			X		
<i>Pinus cembra</i>		X			X	X	

	CZ	EE	CY	LV	LT	MT	PL
<i>Pinus contorta</i>					X	X	
<i>Pinus halepensis</i>		X			X		
<i>Pinus leucodermis</i>		X			X	X	
<i>Pinus nigra</i>		X			X		
<i>Pinus pinaster</i>		X			X		
<i>Pinus pinea</i>		X			X		
<i>Pinus radiata</i>		X			X		
<i>Prunus avium</i>		X					
<i>Pseudotsuga menziesii</i>					X		
<i>Quercus cerris</i>		X			X		
<i>Quercus ilex</i>		X			X		
<i>Quercus petraea</i>		X				X	
<i>Quercus pubescens</i>		X			X	X	
<i>Quercus rubra</i>						X	
<i>Quercus suber</i>		X			X		
<i>Robinia pseudoacacia</i>		X					
<i>Tilia cordata</i>						X	
<i>Tilia platyphyllos</i>		X				X	

V. hluti — tilskipun 2002/57/EB

	CZ	EE	CY	LV	LT	MT	PL
<i>Arachis hypogea</i>	X	X		X	X	X	X
<i>Brassica rapa</i>						X	
<i>Brassica juncea</i>				X		X	
<i>Brassica napus</i>						X	
<i>Brassica nigra</i>						X	X
<i>Cannabis sativa</i>			X			X	
<i>Carthamus tinctorius</i>		X		X		X	X
<i>Carum carvii</i>						X	
<i>Gossypium spp.</i>	X	X		X	X	X	X
<i>Helianthus annuus</i>						X	
<i>Linum usitatissimum</i>						X	
<i>Papaver somniferum</i>			X			X	
<i>Sinapis alba</i>						X	
<i>Glycine max</i>				X		X	

Skýring

Skammstafanir

CZ: Lýðveldið Tékkland

EE: Lýðveldið Eistland

CY: Lýðveldið Kýpur

LV: Lýðveldið Lettland

LT: Lýðveldið Litháen

MT: Lýðveldið Malta

PL: Lýðveldið Pólland

Aðildarríki sem eru merkt með krossi (X) í dálki sínum eru undanþegin.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/10

frá 9. júní 2005

um tímabundna markaðssetningu tiltekins fræs af ertu, *Pisum sativa*, hestabaunum, *Vicia faba*, og líni, *Linum usitatissimum*, sem uppfyllir ekki kröfur í tilskipunum ráðsins 66/401/EBE eða 2002/57/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 1692)

(2005/435/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 17. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í Finnlandi er ekki fyrir hendi nægilegt magn fræs af ertu (*Pisum sativa*), hestabaunum (*Vicia faba*) og líni (*Linum usitatissimum*) sem henta veðurskilyrðum þar og fullnægja kröfum um spírunarhæfni samkvæmt tilskipun 66/401/EBE eða tilskipun 2002/57/EB og þar af leiðandi er ekki hægt að fullnægja þörfum þessa aðildarríkis.
- 2) Ekki er unnt að anna eftirspurn eftir fræi þessara tegunda svo vel sé með fræi frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum sem fullnægir öllum kröfum sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/401/EBE eða tilskipun 2002/57/EB.
- 3) Því ber að veita Finnlandi heimild til að leyfa að sáðkorn þessara tegunda sé sett á markað og gildi um það vægari kröfur á tímabili sem lýkur 31. maí 2005.
- 4) Auk þess ber að heimila öðrum aðildarríkjum, sem eru í aðstöðu til að útvega Finnlandi fræ þessarar tegundar, að leyfa setningu slíks fræs á markað án tillits til þess hvort fræinu er safnað í aðildarríki eða þriðja landi sem fellur undir ákvörðun ráðsins 2003/17/EB frá 16. desember 2002 um jafngildi skoðana sem fara fram í þriðju löndum á ökrum til fræræktar og jafngildi fræs sem er framleitt í þriðju löndum ⁽³⁾.

5) Rétt er að Finnland sé samræmingaraðili til þess að tryggja að heildarmagn fræs, sem leyft er samkvæmt þessari ákvörðun, fari ekki yfir það hámarksmagn sem fellur undir þessa ákvörðun.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA

1. gr.

Setning fræs af ertu (*Pisum sativa*) og hestabaunum (*Vicia faba*), sem fullnægir ekki kröfum um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/401/EBE, á markað í Bandalaginu skal leyfð á tímabili sem lýkur 31. maí 2005 í samræmi við skilmálana sem eru settir fram í viðaukanum við þessa ákvörðun og með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) spírunarhæfnin skal vera a.m.k. eins og sett er fram í viðaukanum við þessa ákvörðun,
- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreina þá spírunarhæfni sem staðfest er í opinberri athugun sem fer fram skv. d-lið Ca-liðar 1. mgr. 2. gr. og d-lið Cb-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 66/401/EBE,
- c) fræið skal í fyrsta sinn hafa verið sett á markað í samræmi við 3. gr. þessarar ákvörðunar.

2. gr.

Setning fræs af líni (*Linum usitatissimum*), sem fullnægir ekki kröfum um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB, á markað í Bandalaginu skal leyfð á tímabili sem lýkur 31. maí 2005 í samræmi við skilmálana sem eru settir fram í viðaukanum við þessa ákvörðun og með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði:

- a) spírunarhæfnin skal vera a.m.k. eins og sett er fram í viðaukanum við þessa ákvörðun,

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtd. ESB L 151, 14.6.2005, bls. 23. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 142/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtd. EB 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB (Stjtd. ESB L 14, 18.1.2005, bls. 18).

⁽²⁾ Stjtd. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/117/EB.

⁽³⁾ Stjtd. EB L 8, 14.1.2003, bls. 10. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2003/403/EB (Stjtd. ESB L 141 7.6.2003, bls. 23).

- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreina þá spírunarhæfni sem staðfest er í opinberri athugun sem fer fram skv. iv-lið f-liðar 1. mgr. 2. gr. og iv-lið g-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/57/EB,
- c) fræið skal í fyrsta sinn hafa verið sett á markað í samræmi við 3. gr. þessarar ákvörðunar.

3. gr.

Allir fræbirgjar, sem óska eftir því að setja á markað fræ sem um getur í 1. og 2. gr., skulu sækja um leyfi til þess hjá aðildarríkinu þar sem þeir hafa staðfestu eða stunda innflutning.

Hlutaðeigandi aðildarríki skal heimila fræbirginum að setja fræið á markað nema:

- a) fyrir hendi séu nægar vísbendingar til að efast um að fræbirgirinn geti sett á markað það magn af fræi sem hann hefur sótt um leyfi fyrir eða
- b) heildarmagníð, sem er leyft að setja á markað samkvæmt viðkomandi undanþágu, fari yfir það hámarks magn sem er tilgreint í viðaukanum.

4. gr.

Aðildarríkin skulu veita hvert öðru stjórnsýsluaðstoð við beitingu þessarar ákvörðunar.

Finnland skal vera samræmingaraðildarríki að því er varðar 1. og 2. gr. til þess að tryggja að leyfilegt heildarmagn fari ekki yfir hámarks magníð sem er tilgreint í viðaukanum.

Öll aðildarríki, sem taka við umsókn skv. 3. gr., skulu þegar í stað tilkynna samræmingaraðildarríkinu um það magn sem umsóknin tekur til. Samræmingaraðildarríkið skal þegar í stað upplýsa tilkynningarríkið um hvort leyfisveiting leiðir hugsanlega til þess að farið verði yfir hámarks magníð.

5. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það magn af fræi sem þau hafa veitt markaðsleyfi fyrir samkvæmt þessari ákvörðun.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. júní 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos KYPRIANOU

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tegundir	Tegund yrkis	Hámarksmagn (tonn)	Lágmarksspírunarhæfni (% af hreinu fræi)
Erta — <i>Pisum sativum</i>	Karita, Sunna, Perttu, Julia, Stok	30	70
Hestabaun — <i>Vicia faba</i>	Kontu	10	70
Lín — <i>Linum usitatissimum</i>	Helmi	20	65

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2005/34/EB

frá 17. maí 2005

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virku efnunum etoxasóli og tepraloxýdími (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE barst yfirvöldum í Frakklandi hinn 21. apríl 1998 umsókn frá Sumitomo Chemical Agro Europe SA um skráningu virka efnisins etoxasóls í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Staðfest var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/43/EB ⁽²⁾ að málsskjölin væru fullnægjandi að því leyti að þau uppfylltu í aðalatriðum gagna- og upplýsingakröfum í II. og III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
- 2) Yfirvöldum á Spáni barst umsókn skv. 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE hinn 11. september 1997 frá BASF AG um skráningu virka efnisins tepraloxýdíms í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Staðfest var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/512/EB ⁽³⁾ að málsskjölin væru fullgerð að því leyti að þau fullnægu í aðalatriðum gagna- og upplýsingakröfunum í II. og III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
- 3) Áhrif þessara virku efna á heilbrigði manna og umhverfið hafa verið metin, í samræmi við ákvæði 2. og 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE, með tilliti til þeirrar notkunar sem umsækjendur hafa í huga. Tilnefndu skýrslugjafaraðildarríkin lögðu drög að matsskýrslum um efnin fyrir framkvæmdastjórnina 8. október 2001 (etoxasól) og 21. janúar 2002 (tepraloxýdími).
- 4) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurmetið drögin að matsskýrslunum innan ramma fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra. Því endurmati lauk 3. desember 2004 með endurmats-

skýrslum framkvæmdastjórnarinnar um etoxasól og tepraloxýdími.

- 5) Endurmat á etoxasóli og tepraloxýdími leiddi ekki í ljós nein þau álitæfni eða vandamál er gæfu tilefni til samráðs við vísindanefndina um plöntur eða Matvælaöryggisstofnun Evrópu.
- 6) Mismunandi rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda viðkomandi virk efni, uppfylli almennt kröfurnar sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 91/414/EBE, einkum að því er varðar þá notkun sem var rannsökuð og lýst í endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því þykir rétt að bæta etoxasóli og tepraloxýdími við í I. viðauka til þess að tryggja að unnt sé að veita leyfi í öllum aðildarríkjunum fyrir plöntuvarnarefnum, sem innihalda þessi virku efni, í samræmi við ákvæði þeirrar tilskipunar.
- 7) Að lokinni skráningu etoxasóls og tepraloxýdíms í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE skulu aðildarríkin fá hæfilegan frest til að beita ákvæðum tilskipunar 91/414/EBE að því er varðar plöntuvarnarefni sem innihalda þessi efni og einkum til að endurskoða gildandi bráðabirgðaleyfi og umbreyta leyfunum, eigi síðar en í lok tímabilsins, í fullnaðarleyfi, breyta þeim eða afturkalla þau í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE.
- 8) Því þykir rétt að breyta tilskipun 91/414/EBE til samræmis við það.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 125, 18.5.2005, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 143/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2005/25/EB (Stjtið. ESB L 90, 8.4.2005, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 14, 19.1.1999, bls. 30.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 228, 15.8.1998, bls. 35.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. nóvember 2005. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvörunartöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. desember 2005.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu endurmeta heimildina fyrir hvert plöntuvarnarefni sem inniheldur etoxasól eða tepraloxýdím til að ganga úr skugga um að skilyrðin, er varða þessi virku efni og eru sett fram í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, hafi verið uppfyllt. Þau skulu breyta leyfunum eða afturkalla þau í samræmi við tilskipun 91/414/EBE eigi síðar en 30. nóvember 2005 ef nauðsyn krefur.

2. Aðildarríkin skulu endurmeta hvert leyft plöntuvarnarefni sem inniheldur etoxasól eða tepraloxýdím annaðhvort sem eina virka efnið eða sem eitt af nokkrum virkum efnum sem hafa öll verið skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE eigi síðar en 31. maí 2005 og skal endurmatið vera í samræmi við samræmdu meginreglurnar, sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, á grundvelli málsskjala sem uppfylla kröfur í III. viðauka við tilskipunina. Þau skulu ákvarða á

grundvelli matsins hvort efnið uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í b-, c-, d- og e-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE.

Í framhaldi af þeirri ákvörðun skulu aðildarríkin:

- a) breyta leyfinu eða afturkalla það, ef nauðsyn krefur, eigi síðar en 30. nóvember 2006 ef um er að ræða plöntuvarnarefni sem inniheldur etoxasól eða tepraloxýdím sem eina virka efnið eða
- b) breyta leyfinu eða afturkalla það, ef nauðsyn krefur, eigi síðar en 30. nóvember 2006 eða eigi síðar en þann dag, ef sá dagur er síðar, sem ákveðinn er fyrir slíka breytingu eða afturköllun í þeirri tilskipun eða tilskipunum þar sem viðkomandi efni eða efnum var bætt við I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE ef um er að ræða plöntuvarnarefni sem inniheldur etoxasól eða tepraloxýdím sem eitt af mörgum virkum efnum.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. júní 2005.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. maí 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Markos Kyprianou

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í I. viðauka við tilskipun 91/414/EEB er eftirfarandi línur bætt við í lok töflunnar

Nr.	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki (*)	Gildistaka	Skráning rennur út	Sértæk ákvæði
100	Etoxasól CAS-númer 153233-91-1 CIPAC-númer 623	(RS)-5- <i>tert</i> -bútýl-2-[2-(2,6-díflúrfenýl)-4,5-dihýdró-1,3-oxasól-4-ýl] fenetól	≥ 948 g/kg	1. júní 2005	31. maí 2015	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem mítlasæfir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um etoxasól, einkum I. og II. viðbættis við hana, í lokagerð frá hendi fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra frá 3. desember 2004. Við heildarmatið ber aðildarríkjunum að gefa vernd vatnalífvera sérstakan gaum. Gera skal ráðstafanir til að draga úr áhættu eftir því sem við á.
101	Tepraloxýdím CAS-númer 149979-41-9 CIPAC-númer 608	(EZ)-(RS)-2-{{1-[(2E)-3-klórallýloxýmínó]própýl}}-3-hýdroxý-5-perhýdrópýran-4-ýlsýklóhex-2-en-1-on	≥ 920 g/kg	1. júní 2005	31. maí 2015	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um tepraloxýdím, einkum I. og II. viðbættis við hana, í lokagerð fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra frá 3. desember 2004. Við heildarmatið ber aðildarríkjunum að gefa vernd landliðdýra utan markhóps sérstakan gaum. Gera skal ráðstafanir til að draga úr áhættu eftir því sem við á.“

(*) Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virku efnanna er að finna í endurmatsskýrslunni.“

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 648/2004**2008/EES/38/12****frá 31. mars 2004****um þvotta- og hreinsiefni (*)**

EVROÞUPINGID OG RAD EVROÞUSAMBANDSINS HABA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Umtalsverðar breytingar hafa verið gerðar nokkrum sinnum á tilskipunum ráðsins 73/404/EBE frá 22. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þvottaefni ⁽³⁾, 73/405/EBE frá 22. nóvember 1973 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðferðir við að prófa lífrænt niðurbrot á anjónískum yfirborðsvirkum efnum ⁽⁴⁾, 82/242/EBE frá 31. mars 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðferðir við að prófa lífrænt niðurbrot á ójónískum yfirborðsvirkum efnum ⁽⁵⁾, 82/243/EBE frá 31. mars 1982 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðferðir við að prófa lífrænt niðurbrot á anjónískum yfirborðsvirkum efnum ⁽⁶⁾ og 86/94/EBE frá 10. mars 1986 um aðra breytingu á tilskipun 73/404/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi þvottaefni ⁽⁷⁾. Til glöggvunar og hagræðingar er æskilegt að viðkomandi ákvæði verði endursamin og sameinuð í einum texta. Ákvæði um merkingu, að því er varðar þvotta- og hreinsiefni, í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 89/542/EBE frá 13. september 1989 ⁽⁸⁾ skulu einnig felld inn í þennan texta.

2) Þar eð markmiðið með þessari reglugerð er að tryggja innri markað fyrir þvotta- og hreinsiefni og aðildarríkin geta ekki náð þessum markmiði til fulls ef ekki eru til sameiginlegar tækniviðmiðanir fyrir Bandalagið í heild og sökum þess að líklegra er að markmiðið náist á vettvangi Bandalagsins getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná megi því markmiði. Reglugerð er rétti löggerningurinn hér því að þar eru gerðar beinar og nákvæmar kröfur til framleiðenda sem þeim ber að uppfylla á sama tíma og á sama hátt í öllu Bandalaginu.

3) Þörf er á nýrri skilgreiningu á þvotta- og hreinsiefnum sem nær yfir sambærilegar notkunaraðferðir og er í samræmi við þá þróun sem á sér stað í aðildarríkjunum.

4) Nauðsynlegt er að setja fram skilgreiningu á yfirborðsvirkum efnum en hana vantar í núgildandi löggjöf.

5) Mikilvægt er gefa skýra og nákvæma lýsingu á viðkomandi tegundum lífbrjótanleika.

6) Samþykkja ber ráðstafanir um þvotta- og hreinsiefni til að tryggja starfsemi innri markaðarins og komast hjá því að leggja höft á viðskipti í Bandalaginu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 104, 8.4.2004, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 144/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 95, 23.4.2003, bls. 24.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 10. apríl 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 4. nóvember 2003 (Stjtið. ESB C 305 E, 16.12.2003, bls. 11) og afstaða Evrópuþingsins frá 14. janúar 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun ráðsins frá 11. mars 2004.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 347, 17.12.1973, bls. 51. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003 (Stjtið. ESB L 122, 16.5.2003, bls. 36).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 347, 17.12.1973, bls. 53. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 82/243/EEC (Stjtið. EB L 109, 22.4.1982, bls. 11).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 109, 22.4.1982, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 109, 22.4.1982, bls. 18.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 80, 25.3.1986, bls. 51.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 291, 10.10.1989, bls. 55.

- 7) Eins og staðfest var í hvítbók Bandalagsins um skipulagsáætlun fyrir framtíðarstefnu í iðefnamálum skal grípa til viðeigandi ráðstafana vegna þvotta- og hreinsiefna til að tryggja öfluga umhverfisvernd, einkum fyrir lífríki í vatni.
- 8) Þvotta- og hreinsiefni heyra þegar undir tiltekin ákvæði Bandalagsins um framleiðslu, rétta meðhöndlun, notkun og merkingu, einkum með skírskotun í tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 89/542/EBE og tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 98/480/EB frá 22. júlí 1998 um góðar umhverfisvenjur í tengslum við þvotta- og hreinsiefni til heimilisnota ⁽¹⁾. gildir um þvotta- og hreinsiefni.
- 9) Tvitólgartvímetýlammoníumklóríð (DTDMAC) og nónýlfenól (þ.m.t. etoxýlatafleiður af alkýlfenóletoxýlati (APE)) eru forgangsefni í yfirstandandi áhættumati sem fram fer á vettvangi Bandalagsins í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽²⁾ og því skal, innan ramma annarra ákvæða Bandalagsins, mæla með og framkvæma nauðsynlegar og fullnægjandi skipulagsáætlanir til að takmarka hættuna á váhrifum frá þessum efnum.
- 10) Núgildandi löggjöf um lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreinsiefnum nær eingöngu yfir frumlífbrjótanleika ⁽⁴⁾ og á aðeins við um mínushlaðin ⁽⁵⁾ og ójónuð, ⁽⁶⁾ yfirborðsvirk efni. Því skal setja nýja löggjöf í staðinn þar sem megináhersla er lögð á fullnaðarlífbrjótanleika og tekið tillit til mikilvægra álitamála í tengslum við hugsanleg eiturhrif þrávirkra umbrotsefna.
- 11) Þetta útheimtir að tekin verði upp ný samstæða prófana sem byggist á EN ISO stöðlum og viðmiðunarreglum Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) og ræðst það af niðurstöðunum úr þessum prófunum hvort veitt verði leyfi fyrir setningu viðkomandi þvotta- og hreinsiefnis á markað.
- 12) Ef tryggja á öfluga umhverfisvernd skal ekki markaðssetja þvotta- og hreinsiefni sem uppfylla ekki kröfur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 13) Vísindanefndin um eiturhrif, eiturhrif í umhverfinu og umhverfið lagði fram álit 25. nóvember 1999 um lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreinsiefnum og mikilvægi prófunaraðferða sem eru notaðar til lögbundins eftirlits á þessu sviði.
- 14) Þegar um er að ræða yfirborðsvirk efni, sem standast ekki prófanir á fullnaðarlífbrjótanleika, skal haldið fast við gildandi kröfur varðandi frumlífbrjótanleika á næsta stigi og bæta áhættumati við. Ekki skal heldur beita undanþágu til að veita markaðsleyfi fyrir yfirborðsvirkum efnum sem standast ekki prófanir varðandi frumlífbrjótanleika.
- 15) Kröfur um frumlífbrjótanleika skulu taka til allra yfirborðsvirkra efna, einkum plúshlaðinna og tvíhægða (amphoteric) efna, en um leið skal gefinn kostur á að nota greiningu með tækjum í þeim tilvikum þar sem hálf sértækar efnagreiningaraðferðir henta ekki.
- 16) Ákvarðanir um prófunaraðferðir fyrir lífbrjótanleika og færslu skráa yfir undanþágur heyra undir tæknimál og ber að endurskoða með hliðsjón af framförum í tækni og vísindum og breytingum á löggjöfinni.
- 17) Með prófunaraðferðum skal vera unnt að fá fram gögn sem veita fullnægjandi vissu um að yfirborðsvirk efni í þvotta- og hreinsiefnum brotna niður við loftháð skilyrði.
- 18) Mismunandi aðferðir við prófun á lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreinsiefnum geta gefið breytilegar niðurstöður. Þegar svo er skal frekara mat unnið til að ákvarða áhættuna sem fylgir áframhaldandi notkun.
- 19) Einnig skal mæla fyrir um ákvæði um setningu á markað í undantekningartilvikum þar sem um er að ræða þvotta- og hreinsiefni með yfirborðsvirkum efnum, sem hafa ekki staðist prófanir á fullnaðarlífbrjótanleika, og skal þar kveðið á um hvert tilvik um sig og tekið mið af öllum viðeigandi upplýsingum til að tryggja umhverfisvernd.
- 20) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 215, 1.8.1998, bls. 73.⁽²⁾ Stjóð. EB L 200, 30.7.1999, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 Evrópuþingsins og ráðsins (Stjóð. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).⁽³⁾ Stjóð. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.⁽⁴⁾ Tilskipanir 73/404/EBE og 86/94/EBE.⁽⁵⁾ Tilskipanir 73/405/EBE og 82/243/EBE.⁽⁶⁾ Tilskipun 82/242/EBE.⁽⁷⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- 21) Rétt er að minna á aðra lárétta löggjöf sem gildir um yfirborðsvirk efni í þvotta- og hreinsiefnum, einkum tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna⁽¹⁾ en samkvæmt henni er heimilt að leggja bann við markaðssetningu og notkun hættulegra efna, sem þessi reglugerð tekur til, tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna⁽²⁾, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 93/67/EBE frá 20. júlí 1993 um meginreglur við mat á áhættu sem mönnum og umhverfi stafar af efnum sem tilkynnt eru í samræmi við tilskipun ráðsins 67/548/EBE⁽³⁾, reglugerð (EBE) nr. 793/93 og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1488/94 frá 28. júní 1994 um meginreglur um mat á áhættu sem mönnum og umhverfi stafar af skráðum efnum⁽⁴⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna⁽⁵⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/10/EB frá 11. febrúar 2004 um samhfæingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um beitingu meginreglna varðandi góðar starfsvenjur við rannsóknir og sannprófun á beitingu þeirra vegna prófana á íðefnum (kerfisbundin útgáfa)⁽⁶⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/9/EB frá 11. febrúar 2004 um skoðun og sannprófun á góðum starfsvenjum við rannsóknir (kerfisbundin útgáfa)⁽⁷⁾, og tilskipun ráðsins 86/609/EBE frá 24. nóvember 1986 um samræmingu á ákvæðum í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna um verndun dýra sem notuð eru í tilrauna- og vísindaskyni⁽⁸⁾.
- 22) Það skal vera á ábyrgð framleiðenda að markaðssetja ekki þvotta- og hreinsiefni, sem samrýmast ekki þessari reglugerð, og að hafa tiltæk tækniskjöl handa innlendum yfirvöldum um öll efni og efnablöndur sem þessi reglugerð tekur til.
- 23) Framleiðendur skulu geta sótt um undanþágu hjá framkvæmdastjórninni sem skal eiga kost á að veita slíka undanþágu í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr.
- 24) Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu geta samþykkt ráðstafanir um eftirlit með þvotta- og hreinsiefnum á markaðnum en skulu varast að endurtaka prófanir sem þar til bærar rannsóknarstofur hafa gert.
- 25) Núverandi ákvæði um merkingu þvotta- og hreinsiefna skulu gilda áfram, þ.m.t. ákvæðin í tilmælum 89/542/EBE en þau eru felld inn í þessa reglugerð til að ná því markmiði að færa reglurnar um þvotta- og hreinsiefni til nútímahorfs. Tekin er upp sértæk merking til að upplýsa neytendur um ilmefni og rotvarnarefni í þvotta- og hreinsiefnum. Heilbrigðisstarfsfólk skal geta fengið tæmandi skrá frá framleiðanda um öll innihaldsefni í tilteknu þvotta- og hreinsiefni til að auðvelda rannsókn á því hvort orsakasamband ríki milli ofnæmissvörunar og váhrifa frá tilteknu íðefni og aðildarríkin skulu geta krafist þess að slík skrá sé einnig tiltæk tilteknum, opinberum aðila sem hefur verið tilnefndur til að veita heilbrigðisstarfsfólki þessar upplýsingar.
- 26) Af framansögðu er ljóst að þörf er á nýrri löggjöf í stað núgildandi löggjafar. Aðildarríkin geta þó haldið áfram að beita núgildandi lögum sínum í tiltekinn tíma.
- 27) Tækniviðaukarnir við þessa reglugerð skulu aðlagðir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.
- 28) Heimilt skal vera að markaðssetja þvotta- og hreinsiefni sem samrýmast þessari reglugerð, sbr. þó önnur viðeigandi ákvæði Bandalagsins.
- 29) Þörf er á verndarákvæði til að tryggja vernd manna og umhverfis gegn allri ófyrirséðri hættu sem tengist þvotta- og hreinsiefnum.
- 30) Prófanir, sem eru tilgreindar fyrir lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna, skulu gerðar á rannsóknarstofum sem uppfylla alþjóðlega viðurkenndan staðal, einkum EN/ISO/IEC/17025 eða meginreglurnar um góðar starfsvenjur við rannsóknir. Ekki er réttlætanlegt að fara fram á að seinni kröfunni sé beitt gagnvart fyrirliggjandi, yfirborðsvirkum efnum svo fremi prófanir, sem gerðar voru á þeim, hafi farið fram áður en framangreindur staðall öðlaðist gildi og tryggi engu að síður sambærileg, vísindaleg gæði.

(¹) Stjótd. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/21/EB (Stjótd. ESB L 57, 25.2.2004, bls. 4).

(²) Stjótd. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003.

(³) Stjótd. EB L 227, 8.9.1993, bls. 9.

(⁴) Stjótd. EB L 161, 29.6.1994, bls. 3.

(⁵) Stjótd. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

(⁶) Stjótd. ESB L 50, 20.2.2004, bls. 44.

(⁷) Stjótd. ESB L 50, 20.2.2004, bls. 28.

(⁸) Stjótd. EB L 358, 18.12.1986, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/65/EB (Stjótd. ESB L 230, 16.9.2003, bls. 32).

- 31) Framkvæmdastjórnin skal rannsaka álitamál, sem varða lífnidurbrot við loftfirrðar aðstæður, lífnidurbrot helstu óyfirborðsvirku, lífrænu efnanna í þvotta- og hreinsiefnum og fosfatinnihaldið, en ekki er fjallað um þau atriði í þessari reglugerð, og leggja tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið ef ástæða er til. Þar til frekari samræming hefur farið fram er aðildarríkjunum heimilt að viðhalda eða setja innlendar reglur um framangreind atriði.
- 32) Tilskipanirnar fimm og tilmæli framkvæmdastjórnarinnar, sem um getur í 1. forsendu, skulu felld úr gildi og þessi reglugerð koma í þeirra stað.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Í þessari reglugerð eru settar reglur sem ætlað er að koma á frjálsum viðskiptum á innri markaðnum með þvotta- og hreinsiefni og yfirborðsvirk efni fyrir þvotta- og hreinsiefni og tryggja einnig öfluga vernd fyrir umhverfið og heilbrigði manna.
2. Til að svo megi verða eru í þessari reglugerð samræmdar eftirfarandi reglur um setningu þvotta- og hreinsiefna og yfirborðsvirkra efna fyrir þvotta- og hreinsiefni á markað með tilliti til:
 - lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreinsiefnum,
 - takmarkana eða banns, að því er varðar yfirborðsvirk efni, vegna lífbrjótanleika,
 - viðbótarmerkingar þvotta- og hreinsiefna, þ.m.t. ilmefni sem eru ofnæmisvakar, og
 - upplýsinga sem framleiðendur þurfa að hafa tiltækar fyrir lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum og heilbrigðisstarfsfólk.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Þvotta- og hreinsiefni“: efni eða efnablöndur sem innihalda sápur og/eða önnur yfirborðsvirk efni til þvotta- og hreingerninga. Þvotta- og hreinsiefni geta verið í ýmsum formum (lögur, duft, deig, stangir, kökur, mótuð stykki, myndir o.s.frv.) og eru markaðssett fyrir eða notuð á heimilum og í stofnunum og atvinnustarfsemi.

Aðrar vörur sem teljast til þvotta- og hreinsiefna eru:

- „hjálparefni til þvotta“: efni sem eru ætluð til að leggja í bleyti (forþvott), skola eða bleikja fatnað, lín til heimilisnota o.fl.,

— „mýkingarefni“: efni sem er ætlað að breyta viðkomu textílefna í ferlum sem koma til viðbótar þvotti á textílefnunum,

— „hreingerningarefni“: efni sem eru ætluð til alhliða hreingerninga á heimilum og/eða annars konar hreingerningar yfirborðsflata (t.d. efna, vara, véla, vélrænna tækja, farartækja og tilheyrandi búnaðar, tækja o.fl.),

— „önnur hreingerningar- og þvottaefni“: efni sem eru ætluð fyrir hvers kyns annan þvott og hreingerningu.

2. „Þvottur“: hreingerning, fatnaðar, vefnaðar, borðbúnaðar og annarra hluta með hörðu yfirborði.

3. „Hreingerning“: hefur þá merkingu sem er skilgreind í EN ISO 862.

4. „Efni“: frumefni og efnasambönd þeirra, náttúruleg eða framleidd, þ.m.t. öll aukefni, sem eru nauðsynleg til að viðhalda stöðugleika varanna, og óhreinindi, sem verða til í vinnslunni, en þó ekki leysiefni sem hægt er að skilja frá án þess að það hafi áhrif á stöðugleika efnisins eða breyti samsetningu þess.

5. „Efnablanda“: blanda eða lausn tveggja eða fleiri efna.

6. „Yfirborðsvirkt efni“: lífrænt efni og/eða efnablanda sem eru notuð í þvotta- og hreinsiefni og hafa yfirborðsvirka eiginleika og eru samsett af einum eða fleiri vatnssæknum og einum eða fleiri vatnsfælum hópum, sem eru þess eðlis og af þeirri stærð að þeir geta minnkað yfirborðsspennu vatns og myndað einföld þekju- eða aðsogslög á skilfleti vatns og lofts, svo og ýrulausnir og/eða örýrulausnir og/eða fitukirni, og geta valdið aðsogi á skilfleti vatns og fastra efna.

7. „Frumlífnidurbrot“: breyting (ummyndun) á sameindabyggingu yfirborðsvirks efnis af völdum örvera þannig að efnið glatar yfirborðsvirkum eiginleikum sínum vegna þess að móðurefnið brotnar niður og missir þar með yfirborðsvirkan eiginleika sinn sem mældur er með prófunaraðferðum í II. viðauka.

8. „Fullnaðarlífnidurbrot við loftháðar aðstæður“: það stig lífnidurbrots sem næst þegar örverur hafa notað upp yfirborðsvirka efnið í návist súrefnis sem leiðir til þess að efnið brotnar niður í koltvísýring, vatn og steinefnasölt annarra frumefna, sem eru til staðar (breyting í ólífrænt form), mælt með prófunaraðferðum skv. III. viðauka, og í nýja frumhluta í örverum (lífmassi).

9. „Setning á markað“: það að setja vöru á markað Bandalagsins og gera hana þannig tiltæka þriðju aðilum, gegn eða án greiðslu. Innflutningur inn á tollsvæði Bandalagsins telst setning á markað.

10. „Framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem ber ábyrgð á setningu þvotta- og hreinsiefnis eða yfirborðsvirks efnis fyrir þvotta- og hreinsiefni á markað. Til framleiðenda teljast einkum framleiðslufyrirtæki, innflutningsfyrirtæki, umbúðafyrirtæki, sem starfa á eigin vegum, og sérhver aðili sem breytir eiginleikum þvotta- og hreinsiefnis eða yfirborðsvirks efnis fyrir þvotta- og hreinsiefni eða annast merkingu eða breytir merkingu slíkra efna. Dreifandi, sem breytir ekki eiginleikum, merkingu eða umbúðum þvotta- og hreinsiefna eða yfirborðsvirkra efna fyrir þvotta- og hreinsiefni, telst ekki framleiðandi nema hann sé einnig innflytjandi.

11. „Heilbrigðisstarfsfólk“: starfandi læknar með leyfi eða einstaklingar, sem starfa undir stjórn starfandi lækna með leyfi, sem annast sjúklinga, sjúkdómsgreina eða veita meðferð og eru bundnir þagnarskyldu.

12. „Þvotta- og hreinsiefni fyrir atvinnustarfsemi og stofnanir“: þvotta- og hreinsiefni til þvotta og hreingerninga utan heimilis sem sérhæft starfsfólk, sem notar sérhæfðar vörur, annast.

3. gr.

Setning á markað

1. Þegar þvotta- og hreinsiefni og yfirborðsvirk efni fyrir þvotta- og hreinsiefni, sem um getur í 1. gr., eru markaðssett skulu þau vera í samræmi við skilyrðin, eiginleikana og viðmiðunarmörkin, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og viðaukum við hana, og, ef við á, tilskipun 98/8/EB og í samræmi við aðra viðeigandi löggjöf Bandalagsins. Yfirborðsvirk efni, sem eru einnig virk efni í skilningi tilskipunar 98/8/EB og eru notuð sem sótthreinsiefni, eru undanskilin ákvæðum II., III., IV. og VIII. viðauka við þessa reglugerð svo fremi að:

- a) þau séu skráð í I. viðauka eða I. viðauka A við tilskipun 98/8/EB eða
- b) þau séu innihaldsefni sæfiefna, sem eru leyfð skv. 1. eða 2. mgr. 15. gr. 98/8/EB, eða
- c) þau séu innihaldsefni sæfiefna sem eru leyfð samkvæmt bráðabirgðaákvæðum eða samkvæmt 10 ára vinnuáætluninni sem kveðið er á um í 16. gr. tilskipunar 98/8/EB.

Þess í stað skulu slík yfirborðsvirk efni teljast sótthreinsiefni og þvotta- og hreinsiefnin, sem þau eru hluti af, heyra undir ákvæði um merkingu fyrir sótthreinsiefni í A-hluta VII. viðauka.

2. Framleiðendur þvotta- og hreinsiefna og/eða yfirborðsvirkra efna fyrir þvotta- og hreinsiefni skulu hafa staðfestu í Bandalaginu.

3. Framleiðendur skulu ábyrgir fyrir samræmi þvotta- og hreinsiefna og/eða yfirborðsvirkra efna fyrir þvotta- og hreinsiefni við ákvæði þessarar reglugerðar og viðaukanna við hana.

4. gr.

Takmarkanir sem byggjast á lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna

1. Samkvæmt þessari reglugerð er heimilt, án frekari takmarkana að því er varðar lífbrjótanleika, að markaðssetja yfirborðsvirk efni og þvotta- og hreinsiefni sem innihalda yfirborðsvirk efni sem uppfylla viðmiðanir um fullnaðarlífniðurbrot við loftháðar aðstæður eins og mælt er fyrir um í III. viðauka.

2. Innihaldi þvotta- og hreinsiefni yfirborðsvirk efni og fullnaðarlífniðurbrot þeirra við loftháðar aðstæður er minna en kveðið er á um í III. viðauka geta framleiðendur þvotta- og hreinsiefna, sem innihalda yfirborðsvirk efni og eru ætluð fyrir atvinnustarfsemi eða stofnanir, og/eða framleiðendur yfirborðsvirkra efna fyrir atvinnustarfsemi eða stofnanir óskað eftir undanþágu. Beiðnir um undanþágu skulu lagðar fram og ákvarðanir teknar um þær í samræmi við 5., 6. og 9. gr.

3. Mæla skal frumlífbrjótanleika allra yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreinsiefnum sem standast ekki prófanir á fullnaðarlífniðurbroti við loftháðar aðstæður. Ef yfirborðsvirk efni í þvotta- og hreinsiefnum hafa minni frumlífbrjótanleika en kveðið er á um í II. viðauka skal ekki veita undanþágu fyrir þau.

5. gr.

Veiting undanþágu

1. Óski framleiðandi eftir undanþágu skal hann senda umsókn þar að lútandi til lögbæra yfirvaldsins í viðkomandi aðildarríki, sem um getur í 1. mgr. 8. gr., og til framkvæmdastjórnarinnar þar sem fram koma þau gögn sem varða viðmiðanirnar sem um getur í 1. mgr. 6. gr. Aðildarríkin geta gert greiðslu gjalds til lögbæra yfirvaldsins í viðkomandi aðildarríki að skilyrði fyrir beiðni um undanþágu. Ef um slíkt gjald er að ræða skal það lagt á án mismununar og ekki vera hærri en sem nemur kostnaði við afgreiðslu umsóknarinnar.

2. Með umsóknum skulu vera tækniskjöl sem innihalda allar nauðsynlegar upplýsingar og rökstuðning fyrir mat á öryggisþáttum sem tengjast sérstaklega notkun þeirra yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreinsiefnum sem samrýmast ekki viðmiðunarmörkum fyrir lífbrjótanleika skv. III. viðauka.

Auk niðurstaðna úr prófunum, sem kveðið er á um í III. viðauka, skulu tækniskjölín innihalda upplýsingar og niðurstöður úr prófunum sem kveðið er á um í II. og IV. viðauka.

Prófanirnar, sem kveðið er á um í 4. lið IV. viðauka, skulu gerðar með stigskiptri aðferð. Stigskipta aðferðin verður skilgreind í skjali með tæknileiðbeiningum sem samþykktar verða í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., eigi síðar en 8. apríl 2007. Í þessu leiðbeiningarskjali verður einnig tiltekið, eftir því sem við á, við hvaða prófanir skuli beita meginreglunum um góðar starfsvenjur við rannsóknir.

3. Þegar lögbæra yfirvaldið í aðildarríkinu fær umsóknir um undanþágu í samræmi við 1. og 2. mgr. skal það kanna umsóknirnar, meta hvort þær uppfylli skilyrðin fyrir undanþágu og tilkynna framkvæmdastjórninni um niðurstöðurnar innan sex mánaða frá því að fullnaðarumsókn berst.

Lögbært yfirvald aðildarríkisins getur, innan þriggja mánaða frá viðtöku umsóknarinnar, farið fram á frekari upplýsingar, sannpröfun og/eða staðfestingarpröfun varðandi efnin, efnablöndurnar eða ummyndunarefni þeirra, sem það hefur fengið tilkynningu um eða fengið upplýsingar um við beitingu þessarar reglugerðar, ef það er talið nauðsynlegt fyrir mat á þeirri áhættu sem kann að fylgja tilteknu efni. Fresturinn, sem lögbæra yfirvaldið hefur til að meta málsskjölin, reiknast ekki fyrir en eftir að þessum viðbótarupplýsingum hefur verið bætt við málsskjölin. Hafi umbeðnar upplýsingar ekki verið lagðar fram innan 12 mánaða telst umsóknin ófullgerð og því ógild. Þegar svo er skal ekki beita ákvæðum 2. mgr. 6. gr.

Ef leitað er eftir frekari upplýsingum um umbrotsefni skal nota þrepaskiptar prófunaráætlanir til að tryggja hámarksnotkun aðferða við prófun í glasi og aðrar prófunaraðferðir án dýra.

4. Framkvæmdastjórninni er heimilt að veita undanþágu í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr., einkum á grundvelli mats sem aðildarríkið annast. Ef þörf krefur skal framkvæmdastjórnin leggja ítarlegra mat á atriði, sem tilgreind eru í 3. mgr. þessarar greinar, áður en hún veitir slíka undanþágu. Hún skal taka ákvörðun innan 12 mánaða frá því að hún fær niðurstöður matsins frá aðildarríkinu nema í þeim tilvikum sem um getur í 4. og 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB en þá er fresturinn 18 mánuðir.

5. Slíkar undanþágur geta falið í sér að setning og notkun yfirborðsvirkra efna, sem innihaldsefna í þvotta- og hreinsiefnum, á markað er leyfð, takmörkuð eða háð ströngum takmörkunum og fer það eftir niðurstöðunum úr viðbótaráættumatinu sem skilgreint er í IV. viðauka. Þær geta falið í sér að veittur er frestur til að hætta í áföngum að markaðssetja og nota yfirborðsvirk efni sem innihaldsefni í þvotta- og hreinsiefni. Framkvæmdastjórnin getur þegar í stað endurskoðað undanþágu ef fram koma upplýsingar sem réttlæta umtalsverða endurskoðun á tækniskjölunum sem fylgdu umsókninni um undanþágu. Því skal framleiðandi, að fenginni beiðni þar að lútandi, afhenda framkvæmdastjórninni tækniskjöl sem hafa verið uppfærð með tilliti til þeirra atriða sem um getur í 2. lið IV. viðauka. Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að framlengja, breyta eða afnema undanþáguna með hliðsjón af þessum uppfærðu upplýsingum. Ákvæði 1.–4. mgr. og 6. mgr. þessarar greinar og ákvæði 6. gr. skulu gilda að breyttu breytanda.

6. Framkvæmdastjórnin skal birta skrá yfir yfirborðsvirk efni, sem veitt hefur verið undanþága fyrir, með tilheyrandi notkunarskilyrðum eða -takmörkunum eins og kveðið er á um í V. viðauka.

6. gr.

Skilyrði fyrir veitingu undanþágu

1. Hafi framkvæmdastjórnin í hyggju að veita undanþágu skal hún gera það í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr. og á grundvelli eftirfarandi viðmiðana:

— efnið skal notað í vörur sem hafa litla útbreiðslu fremur en vörur með mikla útbreiðslu,

— efnið skal einungis notað í sérhæfðar vörur fyrir atvinnustarfsemi og/eða stofnanir,

— áhættan, að því er varðar umhverfi eða heilbrigði, sem fylgir sölumagninu og notkunarmynstrinu í Bandalaginu í heild, skal vera lítil miðað við hinn félagshagfræðilegan ávinning, s.s. aukið öryggi og bættir hollustuhættir í matvælaframleiðslu.

2. Uns Bandalagið hefur tekið ákvörðun um undanþágubeiðnina er heimilt að halda áfram að markaðssetja og nota yfirborðsvirka efnið sem um er að ræða, að því tilskildu að framleiðandi geti sýnt fram á að þetta yfirborðsvirka efni hafi þegar verið í notkun á gildistökudegi þessarar reglugerðar og að undanþágubeiðnin hafi verið lögð fram innan tveggja ára frá þeim degi.

3. Synji framkvæmdastjórnin um undanþágu skal hún gera það innan 12 mánaða frá því að henni berast niðurstöður frá aðildarríki úr matinu sem um getur í 3. mgr. 5. gr. nema í þeim tilvikum sem um getur í 4. og 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB en þá er fresturinn 18 mánuðir. Hún getur kveðið á um aðlögunartímabil þar sem hætt skal í áföngum að markaðssetja og nota yfirborðsvirka efnið sem um er að ræða. Þetta aðlögunartímabil skal ekki vera lengra en tvö ár frá þeim degi sem framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun.

4. Framkvæmdastjórnin skal birta skrá í VI. viðauka yfir yfirborðsvirk efni sem staðfest hefur verið að samrýmast ekki þessari reglugerð.

7. gr.

Prófun yfirborðsvirkra efna

Allar prófanir skv. 3. og 4. gr. og í II., III., IV og VIII. viðauka skulu gerðar í samræmi við staðlana sem um getur í 1. lið I. viðauka og í samræmi við prófunarkröfur skv. 5. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93. Í þessu skyni nægir að beita annaðhvort EN ISO/IEC-staðlinum eða meginreglunum um góðar starfsvenjur við rannsóknir nema í þeim prófunum þar sem skýlt er að nota meginreglurnar um góðar starfsvenjur við rannsóknir. Þegar yfirborðsvirk efni eru notuð í þvotta- og hreinsiefni, sem voru markaðssett fyrir gildistöku framangreinds staðals, er heimilt, í einstökum tilvikum, að taka gildar prófanir sem voru gerðar samkvæmt fremstu, vísindalegu þekkingu þess tíma og samkvæmt staðli sem er sambærilegur við staðlana sem um getur í I. viðauka. Framleiðandi eða aðildarríki getur vísað öllum vafa- og deilumálum til framkvæmdastjórnarinnar. Í slíkum tilvikum skal taka ákvörðun í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 12. gr.

8. gr.

Skyldur aðildarríkjanna

1. Aðildarríkin skulu tilnefna lögbæra yfirvaldið eða yfirvöldin sem bera ábyrgð á miðlun og skiptum á upplýsingum um beitingu þessarar reglugerðar og tilkynna framkvæmdastjórninni um fullt heiti og heimilisfang þessarar yfirvalda.

2. Hvert aðildarríki skal senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni skrá yfir viðurkenndar rannsóknarstofur, með fullu heiti þeirra og heimilisfangi, sem eru til þess bærar að annast prófanir og hafa heimild til þess. Aðildarríkin skulu sýna fram á hæfni framangreindra rannsóknarstofa í samræmi við staðalinn EN ISO/IEC 17025 sem um getur í 1. lið I. viðauka. Þessari kröfu telst fullnægt ef aðildarríkið hefur gengið úr skugga um að fylgt sé meginreglum um góðar starfsvenjur við rannsóknir á rannsóknarstofunum í samræmi við 2. gr. tilskipunar 2004/9/EB.

3. Hafi lögbært yfirvald aðildarríkis ástæðu til að ætla að viðurkennd rannsóknarstofa hafi ekki þá hæfni sem um getur í 2. mgr. skal það vekja máls á því í nefndinni sem um getur í 12. gr. Komist framkvæmdastjórnin að þeirri niðurstöðu að rannsóknarstofan búi ekki yfir tilskilinni hæfni skal heiti viðurkenndu rannsóknarstofunnar tekið af skránni sem um getur í 4. mgr. Ákvæði 2. mgr. 15. gr. gilda nema þegar um er að ræða rannsóknarstofur sem lýsa yfir samræmi við kröfur um góðar starfsvenjur við rannsóknir en þá gilda ákvæði 5. og 6. gr. tilskipunar 2004/9/EB um frávik frá góðum starfsvenjum.

4. Hafi breytingar átt sér stað skal framkvæmdastjórnin birta skránar yfir lögbæru yfirvöldin, sem um getur í 1. mgr., og viðurkenndu rannsóknarstofurnar, sem um getur í 2. mgr., einu sinni á ári í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

9. gr.

Upplýsingar sem framleiðendum ber að veita

1. Með fyrirvara um 17. gr. tilskipunar 1999/45/EB skulu framleiðendur, sem markaðssetja efni og/eða efnablöndur sem heyra undir þessa reglugerð, hafa tiltækar fyrir lögbær yfirvöld aðildarríkjanna:

— upplýsingar um eina eða fleiri niðurstöður úr prófununum sem um getur í III. viðauka,

— fyrir þau yfirborðsvirku efni sem standast ekki prófanirnar sem um getur í III. viðauka og óskað var eftir undanþágu fyrir eins og um getur í 5. gr.:

i) tækniskjölin um niðurstöður prófananna sem um getur í II. viðauka,

ii) tækniskjölin um niðurstöður prófananna og upplýsingarnar sem um getur í IV. viðauka.

2. Þegar efni og/eða efnablöndur, sem falla undir þessa reglugerð, eru markaðssett ber framleiðandi ábyrgð á rétttri framkvæmd viðeigandi prófana sem um getur hér að framan. Hann skal einnig hafa tiltæk skjöl um prófanir, sem hafa verið gerðar, til að sýna fram á samræmi við þessa reglugerð og til að sýna að hann hafi leyfi til að hagnýta eignarréttinn yfir prófunarniðurstöðunum nema þegar um er að ræða prófunarniðurstöður sem hafa þegar verið birtar almenningi.

3. Framleiðendur, sem markaðssetja efnablöndur sem falla undir þessa reglugerð, skulu þegar í stað hafa tiltækt gagnablað yfir innihaldsefni þeirra fyrir allt heilbrigðisstarfsfólk sem þess óskar.

Þetta hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna til að fara þess á leit að slíkt gagnablað verði tiltækt tilteknum, opinberum aðila sem aðildarríkið hefur falið að veita heilbrigðisstarfsfólki þessar upplýsingar.

Þessi tiltekni, opinberi aðili og heilbrigðisstarfsfólkið skal halda upplýsingunum á gagnablaðinu leyndum og einungis nota þær í læknisfræðilegum tilgangi.

10. gr.

Eftirlitsráðstafanir

1. Lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna er heimilt að beita, eins og við á, öllum nauðsynlegum eftirlitsráðstöfunum gagnvart markaðssettum þvotta- og hreinsiefnum til að tryggja að varan samrýmist ákvæðum þessarar reglugerðar. Tilvísunaraðferðirnar eru þær prófunar- og efnagreiningaraðferðir sem um getur í VIII. viðauka. Þessar eftirlitsráðstafanir skulu ekki verða til þess að framleiðendur þurfi að endurtaka prófanir, sem farið hafa fram á rannsóknarstofum sem uppfylla skilyrði skv. 2. mgr. 8. gr., eða greiða fyrir endurtekningar- eða viðbótarprófanir ef upprunalega prófunin hefur leitt í ljós að þvotta- og hreinsiefnin eða yfirborðsefnin, sem eru notuð í þvotta- og hreinsiefnin, eru í samræmi við þessa reglugerð.

2. Ef grunur leikur á því að niðurstöður úr prófun með aðferðum skv. II., III. IV. eða VIII. viðauka hafi verið falsjákvæðar skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna tilkynna það framkvæmdastjórninni sem skal, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr., sannreyna þessar niðurstöður og gera nauðsynlegar ráðstafanir.

11. gr.

Merking

1. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á ákvæði um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna og efnablandna í tilskipunum 67/548/EBE and 1999/45/EB.

2. Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram á söluumbúðum þvotta- og hreinsiefna með auðlæsilegu, sýnilegu og óafmáanlegu lettri:

- a) heiti og viðskiptaheiti vörunnar,
- b) heiti, viðskiptaheiti eða vöruheiti og fullt heimilisfang og símanúmer þess sem er ábyrgur fyrir setningu vörunnar á markað,
- c) heimilisfang, netfang, ef til er, og símanúmer þar sem hægt er að nálgast gagnablaðið sem um getur í 3. mgr. 9. gr.

Sömu upplýsingar skulu koma fram á öllum fylgiskjöllum ef þvotta- og hreinsiefni eru flutt í lausri vigt.

3. Á umbúðum þvotta- og hreinsiefna skal koma fram innihald, í samræmi við forskriftirnar í A-hluta VII. viðauka. Þar skulu einnig koma fram leiðbeiningar um notkun og sérstakar varúðarráðstafanir ef þörf krefur.

4. Þar að auki skulu upplýsingarnar, sem kveðið er á um í B-hluta VII. viðauka, koma fram á umbúðum þvotta- og hreinsiefna sem eru seld almenningi og eru ætluð fyrir þvott á textílefnum.

5. Í þeim tilvikum þar sem gerð er krafa um það í aðildarríki að merkingar skuli vera á tungumáli eða tungumálum aðildarríkisins skulu framleiðandi og dreifingaraðili uppfylla þá kröfu að því er varðar upplýsingarnar sem eru tilgreindar í 3. og 4. mgr.

6. Ákvæði 1.–5. mgr. hafa ekki áhrif á gildandi, innlendar reglur þess efnis að á söluumbúðum þvotta- og hreinsiefna skuli ekki vera myndir af ávöxtum sem geta villt um fyrir neytandanum varðandi notkun vara í vökvaformi.

12. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

13. gr.

Aðlögun viðaukanna

1. Breytingar, sem eru nauðsynlegar vegna aðlögunar viðaukanna, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr. og skulu fylgja evrópskum stöðlum eftir því sem kostur gefst.

2. Einkum skulu breytingar eða viðbætur, sem eru nauðsynlegar til að beita reglunum í þessari reglugerð gagnvart þvotta- og hreinsiefnum, sem eru að stofni til leysar, samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

14. gr.

Ákvæði um frjálsan flutning

Aðildarríkin skulu ekki, af ástæðum sem fjallað er um í þessari reglugerð, banna, takmarka eða hindra setningu þvotta- og hreinsiefna og/eða yfirborðsvirkra efna fyrir þvotta- og hreinsiefni sem eru í samræmi við kröfurnar í þessari reglugerð á markað.

Þar til frekari samræming hefur farið fram er aðildarríkjunum heimilt að viðhalda eða setja innlendar reglur um notkun fosfata í þvotta- og hreinsiefnum.

15. gr.

Verndarskilmálar

1. Hafi aðildarríki gildar ástæður til að ætla að tiltekið þvotta- og hreinsiefni stofni öryggi eða heilbrigði manna eða dýra eða umhverfinu í hættu, þrátt fyrir að efnið uppfylli kröfur samkvæmt þessari reglugerð, er því heimilt að banna setningu þessa þvotta- og hreinsiefnis tímabundið á markað á yfirráðasvæði sínu eða setja sérstök bráðabirgðaskilyrði sem gilda um það.

Það skal þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum þar um og rökstyðja ákvörðun sína.

2. Að höfðu samráði við aðildarríkin eða, ef við á, við viðeigandi tækni- eða vísindanefnd framkvæmdastjórnarinnar skal ákvörðun tekin í málinu innan níutíu daga í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 12. gr.

16. gr.

Endurskoðun

1. Eigi síðar en 8. apríl 2007 skal framkvæmdastjórnin meta, leggja fram skýrslu og, ef ástæða er til, lagafrumvarp um notkun fosfata með það fyrir augum að hætta notkun þeirra í áföngum eða takmarka hana við sérstaka notkun.

2. Eigi síðar en 8. apríl 2009 skal framkvæmdastjórnin endurskoða beitingu þessarar reglugerðar og gefa sérstakan gaum að lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna og endurskoða, leggja fram skýrslu og, ef ástæða er til, lagafrumvarp varðandi:

— lífnidurbrot við loftfirrðar aðstæður,

— lífnidurbrot helstu lífrænu, óyfirborðsvirku innihaldsefnanna í þvotta- og hreinsiefnum.

17. gr.

Löggjöf sem felld skal úr gildi

1. Eftirfarandi tilskipanir eru felldar úr gildi frá og með 8. október 2005:

- tilskipun 73/404/EBE,
- tilskipun 73/405/EBE,
- tilskipun 82/242/EBE,
- tilskipun 82/243/EBE og
- tilskipun 86/94/EBE.

2. Tilmæli 89/542/EBE eru felld úr gildi frá og með 8. október 2005.

3. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa reglugerð.

4. Daginn, sem þessi reglugerð öðlast gildi, skulu aðildarríkin fella úr gildi lög og stjórnáðstafanir sem þau hafa samþykkt samkvæmt tilskipununum sem kveðið er á um í 1. mgr. eða samkvæmt tilmælunum sem um getur í 2. mgr.

18. gr.

Refsiákvæði

1. Eigi síðar en 8. október 2005 skulu aðildarríkin samþykkja:

- viðeigandi laga- eða stjórnáðstafanir til að taka á brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar og
- refsingar sem eru letjandi, skilvirkar og í réttu hlutfalli við brotið.

Þetta tekur til ráðstafana sem gerir ríkjunum kleift að leggja hald á sendingar með þvotta- og hreinsiefnum sem eru ekki í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

2. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

19. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi 8. október 2005.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 31. mars 2004.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. ROCHE

forseti.

I. VIÐAUKI

Staðlar fyrir faggildingu, góðar starfsvenjur við rannsóknir og dýravernd í tengslum við rannsóknarstofur sem eru til þess bærar og hafa heimild til þess að annast nauðsynlegt eftirlit með því hvort þvotta- og hreinsiefni séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar og viðauka við hana.

1. Eftirfarandi staðlar gilda að því er varðar rannsóknarstofur:

EN ISO/IEC 17025, „General requirements for the competence of testing and calibration laboratories“,

tilskipun 2004/10/EB,

tilskipun ráðsins 86/609/EEB.

2. Staðlar sem gilda að því er varðar faggildingaraðila og yfirvöld sem annast eftirlit með því að góðum starfsvenjum sé fylgt við rannsóknir:

EN 45003, Kvörðun og prófanir á faggildingarkerfum fyrir rannsóknarstofur - Almennar kröfur um rekstur og viðurkenningu,

tilskipun 2004/9/EB.

II. VIÐAUKI

PRÓFUNARAÐFERÐIR TIL AÐ ÁKVARÐA FRUMLÍFBRJÓTANLEIKA YFIRBORÐSVIRKRA EFNA Í ÞVOTTA- OG HREINSIEFNUM

Frumlífbrjótanleiki er ákvarðaður með því að mæla eftirstöðvar yfirborðsvirku móðurefnanna í prófunarvökvunum. Þessi viðauki hefst á skrá yfir prófunaraðferðir sem nota má fyrir alla flokka yfirborðsvirkra efna en á eftir koma skrár í A- til D-lið yfir efnagreiningaraðferðir sem eru sérhæfðar fyrir einstaka flokka yfirborðsvirkra efna.

Frumlífbrjótanleiki þarf að vera a.m.k. 80%, mældur með prófunaraðferðunum hér á eftir.

Tilvísunaraðferðin í þessari reglugerð fyrir prófun yfirborðsvirkra efna á rannsóknarstofu byggist á staðfestingarprófuninni í aðferð Efnahags- og framfarastofnunarinnar sem lýst er í 1. lið VIII. viðauka. Leyfilegt er að gera breytingar á staðfestingarprófuninni ef þær eru í samræmi við EN ISO 11733.

Prófunaraðferðir

- 1) Aðferð Efnahags- og framfarastofnunarinnar sem birt var í tækniskýrslu Efnahags- og framfarastofnunarinnar frá 11. júní 1976 um „Tillögur um aðferð til að ákvarða lífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna í tilbúnum þvotta- og hreinsiefnum.“
- 2) Aðferðin, sem er notuð í Frakklandi, staðfest með „arrêté“ frá 24. desember 1987 sem birt var í Journal officiel de la République française frá 30. desember 1987, bls. 15385, og með staðlinum NF 73-260 frá júní 1981 sem franska staðlaráðið (Association française de normalisation, AFNOR) birti.
- 3) Aðferðin, sem er notuð í Þýskalandi, staðfest með „Verordnung über die Abbaubarkeit anionischer und nichtionischer grenzflächenaktiver Stoffe in Wasch- und Reinigungsmitteln“ frá 30. janúar 1977 sem birt var í Bundesgesetzblatt frá 1977, I. hluta, bls. 244, eins og hún er sett fram í reglugerð um breytingu á þeirri reglugerð frá 4. júní 1986 sem birtist í Bundesgesetzblatt, 1986, I. hluta, bls. 851.
- 4) Aðferðin, sem er notuð í Breska konungsríkinu, kölluð „Pourous Pot Test“ og lýst í tækniskýrslu nr. 70 (1978) frá Vatnsrannsóknarstöðinni (Water Research Centre).
- 5) Staðfestingarprófunin samkvæmt aðferð Efnahags- og framfarastofnunarinnar sem lýst er í 1. lið VIII. viðauka (þ.m.t. hugsanlegar breytingar á rekstrarskýrðum eins og lagt er til í EN ISO 11733). Þetta er einnig tilvísunaraðferðin sem er notuð við lausn deilumála.

A. EFNAGREININGARAÐFERÐIR FYRIR MÍNUSHLAÐIN, YFIRBORÐSVIRK EFNI

Mínushlöðnu, yfirborðsvirku efnin eru ákvörðuð í prófunum með MBAS-greiningu (MBAS: virkt, metýlenblátt efni) samkvæmt viðmiðunum sem eru settar í 2. lið VIII. viðauka. Nota skal sérhæfða greiningu með tækjum, s.s. hágæðavökvaskiljun eða gasgreiningu, ef um er að ræða mínushlaðin, yfirborðsvirk efni sem sýna enga svörun með framangreindri MBAS-aðferð eða ef hún er betri kostur af ástæðum er varða skilvirkni eða samkvæmni. Framleiðandi yfirborðsvirka efnisins skal, að fenginni beiðni, láta lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum í té sýni af viðkomandi, hreinu, virku yfirborðsefni.

B. EFNAGREININGARAÐFERÐIR FYRIR ÓJÓNUÐ, YFIRBORÐSVIRK EFNI

Ójónuðu, yfirborðsvirku efnin eru ákvörðuð í prófunum með BiAS-greiningu (BiAS: bismútvirk efni) samkvæmt greiningaraðferðinni sem kveðið er á um í 3. lið VIII. viðauka.

Nota skal sérhæfða greiningu með tækjum, s.s. hágæðavökvaskiljun eða gasgreiningu, ef um er að ræða ójónuð, yfirborðsvirk efni sem sýna enga svörun með framangreindri BiAS-aðferð eða ef hún er betri kostur af ástæðum er varða skilvirkni eða samkvæmni. Framleiðandi yfirborðsvirka efnisins skal, að fenginni beiðni, láta lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum í té sýni af viðkomandi, hreinu, virku yfirborðsefni.

C. EFNAGREININGARAÐFERÐIR FYRIR PLÚSHLAÐIN, YFIRBORÐSVIRK EFNI

Plúshlöðnu, yfirborðsvirku efnin eru ákvörðuð í prófunum með DBAS-greiningu (DBAS: dísúlfinblátt efni) samkvæmt eftirfarandi DBAS-aðferðum:

Aðferðin sem er notuð í Sambandslýðveldinu Þýskalandi, (1989) DIN 38 409, útgáfa: 1989-07

Nota skal sérhæfða greiningu með tækjum, s.s. hágæðavökvaskiljun eða gasgreiningu, ef um er að ræða plúshlaðin, yfirborðsvirk efni, sem sýna enga svörun með framangreindri prófunaraðferð, eða ef hún er betri kostur af ástæðum er varða skilvirkni eða samkvæmni. Framleiðandi yfirborðsvirka efnisins skal, að fenginni beiðni, láta lögbærum landsyfirvöldum í aðildarríkjunum í té sýni af viðkomandi, hreinu, virku yfirborðsefni.

D. EFNAGREININGARAÐFERÐIR FYRIR TVÍHEGÐA, YFIRBORÐSVIRK EFNI

Efnagreining samkvæmt eftirfarandi aðferðum er notuð til að ákvarða tvíhegða, yfirborðsvirk efni í prófununum:

1. Ef plúshlaðin, yfirborðsvirk efni eru ekki til staðar:

Aðferðin sem er notuð í Sambandslýðveldinu Þýskalandi, (1989) DIN 38 409, 20. hluti.

2. Í öðrum tilvikum:

Aðferðin „Orange II“ (Boiteux, 1984).

Nota skal sérhæfða greiningu með tækjum, s.s. hágæðavökvaskiljun eða gasgreiningu, ef um er að ræða tvíhegða, yfirborðsvirk efni sem sýna enga svörun í framangreindum prófunum eða ef hún er betri kostur af ástæðum er varða skilvirkni eða samkvæmni. Framleiðandi yfirborðsvirka efnisins skal, að fenginni beiðni, láta lögbærum yfirvöldum í aðildarríkjunum sýni af viðkomandi virku yfirborðsefni hreinu.

III. VIÐAUKI

PRÓFUNARAÐFERÐIR TIL AÐ ÁKVARÐA FULLNADARLÍFBRJÓTANLEIKA YFIRBORÐSVIRKRA EFNA (Breyting í Ólífrænt form) í Þvotta- og Hreinsiefnum

- A. Tilvísunaraðferðin í þessari reglugerð fyrir prófun á rannsóknarstofu á fullnaðarlífbrjótanleika yfirborðsvirkra efna byggist á staðlinum ISO 14593: 1999 (kollrúmsgreining (headspace test) koltvísýrings).

Yfirborðsvirk efni í þvotta- og hreinsiefnum teljast lífbrjótanleg ef lífbrjótanleiki (breyting í ólífrænt form), sem er mældur í einni af fimm eftirfarandi prófunum ⁽¹⁾, er a.m.k. 60% á 28 dögum:

1. EN ISO staðall 14593: 1999. Water quality. – Evaluation of ultimate aerobic biodegradability of organic compounds in aqueous medium. – Greining ólífræns kolefnis í lokuðum hylkjum (kollrúmsgreining koltvísýrings): formeðhöndlun skal ekki notuð. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki. (Tilvísunaraðferð).
2. Aðferð C.4-C í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE [Myndun koltvísýrings (CO₂) (breytt Sturm-prófun)]: formeðhöndlun skal ekki notuð. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki.
3. Aðferð C.4-E í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (Prófun í lokaðri flösku): formeðhöndlun skal ekki notuð. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki.
4. Aðferð C.4-D í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (Öndunarprófun með þrýstimælingu): formeðhöndlun skal ekki notuð. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki.
5. Aðferð C.4-F í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (MITI-prófun (Ministry of International Trade and Industry — Japan)): formeðhöndlun skal ekki notuð. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki.

- B. Nota má eina af eftirfarandi aðferðum ef notkunin er studd tilhlýðilegum rökum og ræðst val aðferðar af eðliseiginleikum yfirborðsvirka efnisins ⁽²⁾. Á það skal bent að krafa um minnst 70% lífbrjótanleika með þessum aðferðum telst jafngilda kröfunni um lágmarkið 60% sem um getur í aðferðunum sem taldar eru upp í A-hluta. Ákvörðun um hvort eftirfarandi aðferðir henti skal tekin í hverju tilviki fyrir sig í samræmi við 5. gr. þessarar reglugerðar.

1. Aðferð C.4-A í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (Niðurbrot á uppleystu, lífrænu kolefni (DOC)): formeðhöndlun skal ekki notuð. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki. Lífbrjótanleiki þarf vera a.m.k. 70% á 28 dögum samkvæmt mælingum í prófuninni til að ná viðmiðunum.
2. Aðferð C.4-B í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (Breytt OECD-skimunarprófun — DOC-niðurbrot): formeðhöndlun skal ekki notuð. Meginreglan um 10 daga frest gildir ekki. Lífbrjótanleiki þarf vera a.m.k. 70% á 28 dögum samkvæmt mælingum í prófuninni til að ná viðmiðunum.

Ath.: — Allar framangreindar aðferðir úr tilskipun ráðsins 67/548/EBE er einnig að finna í ritinu *Flokkun, pökkun og merking hættulegra efna í Evrópusambandinu*, 2. hluti: Prófunaraðferðir. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna 1997. ISBN 92-828-0076-8.

⁽¹⁾ Þessar fimm prófanir eru taldar henta best fyrir yfirborðsvirk efni.

⁽²⁾ Aðferðir, sem varða uppleyst, lífrænt kolefni, gætu gefið niðurstöður um fjarlægingu en ekki fullnaðarlífniðurbrot. Öndunarprófun með þrýstimælingu og MITI-prófun eiga ekki við í sumum tilvikum því að mikill prófunarstyrkur í byrjun getur verið hamlandi.

IV. VIÐAUKI

VIÐBÓTARÁHÆTTUMAT FYRIR YFIRBORÐSVIRK EFNÍ Í ÞVOTTA- OG HREINSIEFNUM

Þegar um er að ræða yfirborðsvirk efni, sem hafa verið metin með tilliti til umhverfisáhrattu með skírskotun til tilskipunar 93/67/EBE eða reglugerðar (EBE) nr. 793/93 og reglugerðar (EB) nr. 1488/94 og skjala með tæknilegum leiðbeiningum, skal hafa hliðsjón af þessu áhættumati ásamt viðbótaráhættumatinu sem er unnið í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.

Ef líklegt er að torbrjótanleg umbrotsefni myndist skal gefa gaum að viðbótaráhættumatinu, sem er unnið í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar, í samhengi við mat unnið samkvæmt tilskipun 93/67/EBE eða reglugerð (EBE) 793/93. Þetta skal meta í einstökum tilvikum og einkum með hliðsjón af niðurstöðum úr prófunum sem um getur í 3. hluta.

Rannsóknin skal ná yfir umhverfisþætti í vatni. Nefndin, sem um getur í 2. mgr. 12. gr., kann í einstökum tilvikum að óska eftir frekari upplýsingum um sérstök atriði í áhættumatinu. Frekari upplýsingar gætu tekið til annarra umhverfisþátta eins og skólpeðju og jarðvegs. Nota skal stigskipta aðferð viðvíkjandi upplýsingunum sem krafist er fyrir tækniskjölin sem um getur í 5. og 9. gr. Skjölin skulu a.m.k. innihalda upplýsingarnar sem lýst er í 1., 2. og 3. lið hér á eftir.

Til að halda prófunum í lágmarki og einkum til að komast hjá óþörfum tilraunum á dýrum skal aðeins krefjast viðbótarannsóknna skv. lið 4.2.2 ef þær upplýsingar eru nauðsynlegar og í rökréttu samhengi við aðstæður. Heimilt er að taka ákvörðun í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr., rísi ágreiningur um umfang þeirra viðbótarupplýsinga sem krafist er.

Leiðbeiningarnar í þessum viðauka, er varða ákvarðanir um undanþágu, má laga, eins og fram kemur í 13. gr., að fenginni reynslu eins og við á.

1. *Auðkenni yfirborðsvirka efnisins (í samræmi við ákvæðin sem sett eru A-hluta VII. viðauka við tilskipun 67/548/EBE).*
 - 1.1. Heiti
 - 1.1.1. Heiti samkvæmt IUPAC-nafnakerfinu
 - 1.1.2. Önnur heiti
 - 1.1.3. CAS-númer og CAS-heiti (ef það liggur fyrir)
 - 1.1.4. EINECS-⁽¹⁾ eða ELINCS-númer⁽²⁾ (ef þau liggja fyrir)
 - 1.2. Sameindar- og byggingarformúla
 - 1.3. Samsetning yfirborðsvirka efnisins
2. Upplýsingar um yfirborðsvirka efnið
 - 2.1. Magn yfirborðsvirka efnisins í þvotta- og hreinsiefnum
 - 2.2. Upplýsingar um notkunarmynstur, sem veittar eru í þessum lið, skulu vera nægilega ítarlegar til að unnt sé að gefa áætlað en þó raunsætt mat á virkni yfirborðsvirka efnisins og váhrifum þess á umhverfið í tengslum við notkun þess í þvotta- og hreinsiefnum. Meðal annars skal veita upplýsingar um:
 - mikilvægi notkunar (samfélagslegt gildi),
 - notkunarskilyrði (hugsanleg atburðarás ef efnið slyppi út í umhverfið),
 - magn sem notað er,
 - fyrirliggjandi valkosti og hversu vel þeir henta (þar sem afköst og kostnaður er tekinn með í reikninginn),
 - mat á viðeigandi upplýsingum er varða umhverfið.
3. *Upplýsingar um hugsanleg, torbrjótanleg umbrotsefni*

Veita skal upplýsingar um eiturrhif prófunarvökva. Ef ekki eru til gögn um tegund efnaleifa er hægt að óska eftir upplýsingunum, sem um getur í lið 4.2.1, eftir því hvaða áhætta er hugsanleg og eftir mikilvægi og magni yfirborðsvirka efnisins sem notað er í þvotta- og hreinsiefni. Heimilt er að taka ákvörðun í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr., rísi ágreiningur um þessar upplýsingar.

⁽¹⁾ Evrópuskrá yfir markaðssett iðefni.

⁽²⁾ Evrópuskrá yfir tilkynnt iðefni

4. Viðbótarrannsóknir
- 4.1. Prófanir á lífbrjótanleika
- 4.1.1. Formeðhöndlað æti
- Hægt er að gera allar prófanirnar, sem lýst er í III. viðauka, með formeðhöndluðu æti til að afla gagna um mikilvægi formeðhöndlunar fyrir yfirborðsvirka efnið.
- 4.1.2. Prófanir á eðlislægum lífbrjótanleika
- A.m.k. ein eftirfarandi prófana skal gerð:
- aðferð C.12 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (breytt SCAS-prófun (prófun á hálf-samfelldri, virkri eðlueiningu)),
 - aðferð C.9 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (Zahn-Wellens).
- Standist efnið ekki kröfur í prófuninni á eðlislægum lífbrjótanleika gæti það bent til hugsanlegrar þrávirkni sem að öllu jöfnu má ætla að nægi til að banna markaðssetningu þessa yfirborðsvirka efnis nema þegar viðmiðanir skv. 6. gr. gefa til kynna að ekki sé réttlætandi að synja um undanþágu.
- 4.1.3. Eftirlíkingaprófanir á lífbrjótanleika með virkri eðju
- Eftirfarandi prófanir skulu gerðar:
- aðferð C.10 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE (þ.m.t. með hugsanlegum breytingum á rekstrarskilyrðum eins og lagt er til í EN ISO 11733).
- Standist efnið ekki kröfur í eftirlíkingaprófun á lífbrjótanleika með virkri eðju kann það að benda til þess að umbrotsefni geti losnað við skólphreinsun en að öllu jöfnu má líta á það sem staðfestingu þess að þörf sé á ítarlegri áhættumati.
- 4.2. Prófun á eiturrifum vökva sem eru notaðir við prófun á lífbrjótanleika.
- Veita skal upplýsingar um eiturrif prófunarvökva að því er varðar:
- 4.2.1. Efna- og eðlisfræðilegar upplýsingar um t.d.:
- auðkenni umbrotsefnisins (og hvaða aðferðir voru notaðar við efnagreiningu),
 - helstu eðlisefnafræðilega eiginleika: vatnsleysni, deilistuðull oktanóls og vatns (log Po/w o.s.frv.).
- 4.2.2. Áhrif á lífverur. Prófanirnar skulu gerðar í samræmi við meginreglurnar um góðar starfsvenjur við rannsóknir.
- Fiskur: mælt er með prófun skv. C.1 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE.
- Halafær: mælt er með prófun skv. C.2 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE.
- Þörungur: mælt er með prófun skv. C.3 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE.
- Bakteríur: mælt er með prófun skv. C.11 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE.
- 4.2.3. Niðurbrot
- Lífrænt niðurbrot: mælt er með prófun skv. C.5 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE.
- Ólífrænt niðurbrot: mælt er með prófun skv. C.7 í V. viðauka við tilskipun 67/548/EBE. Veita skal upplýsingar sem fjalla um lífþéttimátt umbrotsefna og um söfnun þeirra í botnsetið.
- Ef grunur leikur á að sum umbrotsefnin hafi truflandi áhrif á starfsemi innkirtla er enn fremur mælt með að úr því verði skorið hvort þau geti haft skaðleg áhrif um leið og fullgiltar prófunaráætlanir til að meta slík skaðleg áhrif liggja fyrir.
- Ath.: Hægt er að kynna sér allar framangreindar prófanir í ritinu *Flokkun, pökkun og merking hættulegra efna í Evrópusambandinu*, 2. hluti: Prófunaraðferðir. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna 1997. ISBN 92-828-0076-8.

V. VIDAUKI

SKRÁ YFIR YFIRBORÐSVIRK EFNI SEM UNÐANÞÁGA HEFUR VERIÐ VEITT FYRIR

Heimilt er að setja á markað eftirfarandi, yfirborðsvirk efni, sem ætluð eru í þvotta- og hreinsiefni og standast kröfur í prófunum skv. II. viðauka en ekki kröfur í prófunum skv. III. viðauka, ef veitt hefur verið undanþága fyrir þau skv. 5. gr. og í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr.

Heiti samkvæmt IUPAC-nafnakerfinu	EINECS- eða ELINCS-númer	CAS-númer og CAS-heiti	Takmarkanir

„EINECS“: Evrópskrá yfir markaðssett íðefni. Í henni er endanleg skrá yfir öll efni sem talið er að hafi verið á markaði Bandalagsins 18. september 1981.

„ELINCS“: skrá yfir ný efni samkvæmt skilgreiningu í tilskipun ráðsins 92/32/EBE frá 30. apríl 1992 um sjöundu breytingu á tilskipun 67/548/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, þökkun og merkingu hættulegra efna ⁽¹⁾.

VI. VIDAUKI

SKRÁ YFIR YFIRBORÐSVIRK EFNI SEM ÆTLUÐ ERU Í ÞVOTTA- OG HREINSIEFNI OG ERU BÖNNUÐ EÐA HÁÐ TAKMÖRKUNUM

Staðfest hefur verið að eftirfarandi, yfirborðsvirk efni, sem ætluð eru í þvotta- og hreinsiefni, samrýmast ekki ákvæðum þessarar reglugerðar:

Heiti samkvæmt IUPAC-nafnakerfinu	EINECS- eða ELINCS-númer	CAS-númer og CAS-heiti	Takmarkanir

„EINECS“: Evrópskrá yfir markaðssett íðefni. Í henni er endanleg skrá yfir öll efni sem talið er að hafi verið á markaði Bandalagsins 18. september 1981.

ELINCS“: skrá yfir ný efni samkvæmt skilgreiningu í tilskipun 92/32/EBE.

⁽¹⁾ Stjútíð. EBL 154, 5.6.1992, bls. 1.

VII. VIÐAUKI

MERKING OG GAGNABLAÐ YFIR INNIHALDSEFNI

A. Merkingar er varða innihaldsefni

Eftirfarandi ákvæði gilda um merkingu á umbúðum þvotta- og hreinsiefna sem eru seld almenningi.

Eftirfarandi þyngdarhlutföll:

- minna en 5%,
- 5% eða meira, þó minna en 15%,
- 15% eða meira, þó minna en 30%,
- 30% og meira,

skulu notuð til að tilgreina magn innihaldsefnanna, sem talin eru upp hér á eftir, ef þeim er bætt við í styrk sem er yfir 0,2% miðað við þyngd:

- fosföt,
- fosfónöt,
- mínushlaðin, yfirborðsvirk efni
- plúshlaðin, yfirborðsvirk efni,
- tvíhlegða, yfirborðsvirk efni,
- ójónuð, yfirborðsvirk efni,
- bleikiefni, að stofni til úr súrefni,
- bleikiefni, að stofni til úr klór,
- EDTA (etýlendíamíntetraasetat) og sölt þess,
- nítíltríedíksýra (NTA) og sölt hennar,
- fenól og halógenuð fenól,
- paradíklórbensen,
- arómatísk vetniskolefni,
- alifatísk vetniskolefni,
- halógenuð vetniskolefni,
- sápa,
- seólít,
- pólýkarboýlöt.

Ef efnum úr eftirfarandi flokkum innihaldsefna er bætt við skal telja þau upp án tillits til styrks þeirra:

- ensím,
- sótthreinsiefni,
- ljósvirk bleikiefni,
- ilmefni.

Ef rotvarnarefnum er bætt við skal telja þau upp, án tillits til styrks þeirra, og nota, eftir því sem kostur er, almenn heiti skv. 8. gr. tilskipunar ráðsins 76/768/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu laga aðildarríkjanna um snyrtivörur ⁽¹⁾.

Ef ofnæmisvaldandi anganefnum er bætt við í styrk sem er umfram 0,01% miðað við þyngd og þau eru á skránni yfir efni í 1. hluta III. viðauka við tilskipun 76/768/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/15/EB ⁽²⁾, til að bæta við ofnæmisvaldandi innihaldsefnum ilmefna af skránni, sem vísindanefndin um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli birti í álitinu sínu SCCNFP/0017/98, skal skrá þessi efni samkvæmt nafnakerfinu í þeirri tilskipun og gildir það jafnframt um öll önnur anganefni sem síðar verður bætt við 1. hluta III. viðauka við tilskipun 76/768/EBE við aðlögun hennar að tækniframförum.

⁽¹⁾ Stjútíð. EB L 262, 27.9.1976, bls. 169. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/83/EB (Stjútíð. ESB L 238, 25.9.2003, bls. 23).

⁽²⁾ Stjútíð. ESB L 66, 11.3.2003, bls. 26.

Ef vísindanefndin um snyrtivörur og aðrar neytendavörur en matvæli setur síðar áhættutengd styrkleikamörk fyrir hvern anganofnæmisvaka um sig skal framkvæmdastjórnin leggja til að þau verði samþykkt, í samræmi við 2. mgr. 12. gr., í staðinn fyrir styrkleikamörkin 0,01% sem um getur hér að framan.

Þegar um er að ræða þvotta- og hreinsiefni, sem nota á í atvinnustarfsemi en almenningur hefur ekki aðgang að, þarf ekki að uppfylla framangreindar kröfur ef jafngildar upplýsingar eru gefnar með tækniupplýsingaskjölum, öryggisleiðbeiningum eða á sambærilegan og viðeigandi hátt.

B. Merkingar er varða skammtastærðir

Eftirfarandi ákvæði gilda um merkingu á umbúðum þvotta- og hreinsiefna sem eru seld almenningi eins og mælt er fyrir um í 4. mgr. 11. gr. Eftirfarandi upplýsingar skulu koma fram á umbúðum þvotta- og hreinsiefna, sem seld eru almenningi og sem nota á sem taupvottaefni:

- Ráðlagt magn og/eða leiðbeiningar um skammta, gefið upp í millilítrum eða grömmum, miðað við staðlaðan þvott í þvottavél, fyrir vatnshörkuflokkana mjúkt vatn, meðalhart vatn og hart vatn og eina eða tvær þvottalotur.
- Þegar um er að ræða þvottaefni fyrir mjög óhreinan þvott skal tilgreina hversu marga staðalþvotta með „miðlungi óhreinum“ þvotti og, þegar um er að ræða þvottaefni fyrir viðkvæman þvott, hversu marga staðalþvotta með „lítið óhreinum“ þvotti er hægt að þvo í þvottavél með innihaldi pakkans í meðalhörðu vatni sem samsvarar 2,5 millímólum CaCO_3/l .
- Tilgreina skal rúmtak skammtamáls, ef það fylgir með, í millilítrum eða grömmum og merkja við þvottaefnis skammtinn sem hefur fyrir staðalþvott í þvottavél fyrir vatnshörkuflokkana mjúkt vatn, meðalhart vatn og hart vatn.

Staðalþvottur í þvottavél er 4,5 kg af þurrum þvotti þegar um er að ræða þvottaefni fyrir mjög óhreinan þvott og 2,5 kg af þurrum þvotti þegar um er að ræða þvottaefni fyrir fínþvott eins og í skilgreiningum skv. ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/476/EB frá 10. júní 1999 um vistfræðilegar viðmiðanir er veita á umhverfismerki Bandalagsins fyrir þvottaefni ⁽³⁾. Líta ber á þvottaefni sem þvottaefni fyrir mjög óhreinan þvott nema framleiðandi staðhæfi að það sé sérstaklega „milt“, þ.e. fyrir þvott við lágt hitastig, viðkvæmar trefjar og viðkvæma líti.

C. Gagnablað yfir innihaldsefni

Eftirfarandi ákvæði skulu gilda um upptalningu innihaldsefna á gagnablaðinu sem um getur í 3. mgr. 9. gr.

Á gagnablaðinu skal tilgreina heiti þvotta- og hreinsiefnisins og framleiðandans.

Öll innihaldsefnin skulu talin upp í röð eftir minnkandi þyngd og í undirflokkum fyrir eftirfarandi þyngdarhlutfallsbil:

- 10% eða meira,
- 1% eða meira, þó minna en 10%,
- 0,1% eða meira, þó minna en 1%,
- minna en 0,1%.

Óhreinindi teljast ekki innihaldsefni.

Gefa skal upp almennt efnaheiti eða IUPAC-heiti ⁽⁴⁾, CAS-númer og, ef það er til, INCI-heiti ⁽⁵⁾ og heiti samkvæmt Evrópsku lyfjaskránni fyrir hvert innihaldsefni.

D. Birting skrár yfir innihaldsefni

Framleiðendur skulu hafa framangreint gagnablað yfir innihaldsefni tiltækt á vefsíðu en sleppa upplýsingum um:

- þyngdarhlutfallsbil,
- efnisþætti ilmefna og ilmkjarnaolía,
- efnisþætti litunarefna.

Þessi kvöð gildir hvorki fyrir þvotta- og hreinsiefni, sem innihalda yfirborðsvirk efni og eru ætluð fyrir atvinnustarfsemi eða stofnanir, né fyrir yfirborðsvirk efni, sem eru ætluð í þvotta- og hreinsiefni fyrir atvinnustarfsemi eða stofnanir, ef tækniupplýsingaskjal eða öryggisleiðbeiningar um þau eru tiltæk.

⁽¹⁾ Stj.útd. EB L 187, 20.7.1999, bls. 52. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/200/EB (Stj.útd. ESB L 76, 22.3.2003, bls. 25).

⁽²⁾ Alþjóðasamtök um hreina og hagnýta efnafræði.

⁽³⁾ Alþjóðlegt nafnakerfi fyrir innihaldsefni snyrtivara.

VIII. VIÐAUKI

PRÓFUNARADFERDIR OG EFNAGREININGARADFERDIR

Eftirfarandi prófunar- og efnagreiningaraðferðir gilda fyrir eftirlit aðildarríkjanna með þvotta- og hreinsiefnum á markaðnum:

1. Tilvísunaraðferð (staðfestingarprófun)

1.1. Skilgreining

Í þessari aðferð er lýst rannsóknarstofulíkani af virku eðjunni + setíláti sem er hannað til að líkja eftir hreinsun húsaskólps. Skilyrðin, sem lýst er, eru samkvæmt þeim tilskipunum sem voru undanfari þessarar reglugerðar. Nota má endurbætt rekstrarskilyrði á núverandi tæknistigi í tengslum við þessa prófunaraðferð eins og lýst er í EN ISO 11733.

1.2. Nauðsynlegur mælibúnaður

Mæliaðferðin byggist á notkun lítillar hreinsunarstöðvar fyrir virka eðju sem sýnd er á mynd 1 og nánar á mynd 2. Búnaðurinn samanstendur af geymsluíláti A fyrir tilbúið skólp, skömmunardælu B, loftblöndunaríláti C, botnfallsíláti D, loftdælu E til að endurvinna virku eðjuna og íláti F til að safna hreinsaða frárennslinu.

Ílát A og F verða að vera úr gleri eða viðeigandi plasti og taka a.m.k. tuttugu og fjóra lítra. Dæla B verður að halda stöðugu rennsli tilbúins skólps til loftblöndunarílátsins. Við eðlilega starfrækslu inniheldur þetta ílát þrjá lítra af vökvablöndu. Loftblöndunarkubbur G, úr hertu gleri, er hengdur í topppunkti keilunnar í íláti C. Fylgst er með loftmagni, sem dælt er í gegnum loftblöndunarkubbinn, með streymismæli H.

1.3. Tilbúið skólp

Tilbúið skólp er notað í prófuninni. Leysið upp í hverjum lítra af kranavatni:

- 160 mg af peptoni,
- 110 mg af kjötkrafti,
- 30 mg af þvagefni, $\text{CO}(\text{NH}_2)_2$,
- 4 mg af natríumklóríði, NaCl ,
- 4 mg af kalsíumklóríði, $\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$,
- 2 mg af magnesíumsúlfati, $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$,
- 28 mg af díkalíumvetnisfosfati, K_2HPO_4 ,
- og 10 ± 1 mg af yfirborðsvirka efninu.

Ný lögun af tilbúna skólpinu er útbúin daglega.

1.4. Undirbúningur sýna

Ósamsett, yfirborðsvirk efni má rannsaka í upprunalegu ástandi. Ákvarða verður innihald yfirborðsvirkra efna í sýnum til þess að hægt sé að útbúa tilbúna skólpið (1.3).

1.5. Notkun búnaðar

Fyrst eru loftblöndunarílát C og botnfallsílát D fyllt með tilbúnu skólpi. Koma skal ílát D fyrir í þeirri hæð að loftblöndunarílát C innihaldi 3 lítra. Bætt er í 3 ml af frárennsli í háum gæðaflokki, sem hefur nýlega verið safnað frá hreinsunarstöð er aðallega fæst við heimilisskólp. Geyma verður frárennslið við loftháð skilyrði þann tíma sem líður frá sýnatöku til notkunar. Síðan skal gangsetja loftblöndunarbúnað G, loftdælu E og skömmunardælu B. Tilbúna skólpið verður að fara í gegnum loftblöndunarílát C með streyminu einn lítri á klst. Það þýðir að rástími er að meðaltali þrjár klukkustundir.

Stjórna á loftblöndunarhraða þannig að sviflausn haldist í ílát C og magn uppleysts súrefnis sé minnst 2 mg/l. Koma ber í veg fyrir froðumyndun með viðeigandi hætti. Ekki má nota efni til að koma í veg fyrir froðumyndun sem hafa hamlandi áhrif á virku eðjuna eða innihalda yfirborðsvirk efni. Loftdælu E verður að stilla þannig að virka eðjan frá botnfallsílatinu fari stöðugt og með jöfnu millibili aftur inn í hringrásina í loftblöndunarílati C. Eðju, sem safnast efst í loftblöndunarílati C, í botni botnfallsíláts D eða í hringrásarleiðslum verður að setja aftur inn í hringrásina a.m.k. einu sinni á dag með burstun eða öðrum viðeigandi hætti. Ef eðjan fellur ekki til botns má auka setjanleika hennar með því að bæta 2 ml skömmtum af 5% járn(III)klóríð-lausn út í, endurtekið eftir þörfum.

Eftir að frárennsli botnfallsíláts D hefur verið safnað saman í ílát F í 24 klukkustundir er hrært rækilega og sýni tekið. Því næst er ílát F hreinsað vandlega.

1.6. *Eftirlit með mælíbúnaði*

Rétt fyrir notkun er innihald yfirborðsvirkra efna í tilbúna skólpinu ákvarðað (í mg/l).

Innihald yfirborðsvirkra efna í frárennslinu (í mg/l), sem safnað hefur verið á tuttugu og fjórum klukkustundum í ílát F, skal greint með sömu aðferð strax að lokinni sýnatöku. Annars verður að geyma sýnin, helst með því að frysta þau. Styrkinn skal ákvarða með nákvæmni upp á 0,1 mg/l yfirborðsvirka efnisins.

Til að hafa eftirlit með skilvirkni ferlisins er frárennsli íláts F síað í gegnum glertrefjar og síðan er efnafræðileg súrefnisþörf (COD) eða uppleyst, lífrænt kolefni (DOC) þess og síaðs tilbúins skólps úr ílát A mælt a.m.k. tvisvar í viku.

Skerðing á COD eða DOC ætti að jafnast út þegar niðurbrot yfirborðsvirka efnisins er orðið nokkum veginn það sama í lok tilkeyrslutímabilsins sem sýnt er á mynd 3.

Þurrefnisinnihald virku eðjunnar, sem er í loftblöndunarílatinu, skal ákvarðað tvisvar í viku í g/l. Ef það er meira en 2,5 g/l verður að henda virku eðjuni sem er afgangss.

Niðurbrotsprófunin skal framkvæmd við stofuhita sem skal vera stöðugur og haldið á bilinu 19–24 °C.

1.7. *Útreikningur á lífbrjótanleika*

Niðurbrotshlutfall yfirborðsvirkra efna skal reiknað daglega út frá innihaldi yfirborðsvirkra efna í mg/l í tilbúna skólpinu og í tilsvarende frárennsli sem safnað er í ílát F.

Tölur um niðurbrotshæfni sem þannig eru fengnar skulu sýndar myndrænt eins og gert er á mynd 3.

Niðurbrotshæfni yfirborðsvirka efnisins skal reiknuð sem meðaltal þeirra talna sem fást á tuttugu og eins dags tímabili í kjölfar tilkeyrslutímabilsins. Á þessu 21 dags tímabili á niðurbrotið að hafa verið reglubundið og notkun stöðvarinnar vandkvæðalaus. Tilkeyrslutímabilið má ekki undir neinum kringumstæðum vara lengur en sex vikur.

Dagleg niðurbrotsgildi eru reiknuð með nákvæmni upp á 0,1% en niðurstaða er námunduð að næstu heilu tölu.

Í sumum tilvikum gæti verið leyfilegt að fækka sýnatökum en við útreikning á meðaltalinu skal nota a.m.k. fjórtán niðurstöður sem safnað hefur verið á 21 dags tímabili í kjölfar tilkeyrslutímabilsins.

2. **Ákvörðun mínushlaðinna, yfirborðsvirkra efna í prófun á lífbrjótanleika**

2.1. *Meginregla*

Aðferðin grundvallast á þeirri staðreynd að plúshlaðna litarefnið metýlenblátt (MBAS) myndar blá sölt með mínushlöðnum, yfirborðsvirkum efnum sem má draga út með klóróformi. Til að koma í veg fyrir truflanir er útdrátturinn fyrst meðhöndlaður með basískri lausn og síðan er hann hristur með súrri, metýlenblárra lausn. Ísog hinna aðskildu, lífrænu fasa er mælt með ljósmæli við bylgjulengdina þar sem ísog er mest, 650 nm

2.2. *Prófefni og búnaður*

2.2.1. Jafnalausn, pH = 10

Leysið 24 g af natríumbíkarbónati (NaHCO_3) (til efnagreiningar) og 27 g af vatnsfríu natríumkarbónati (Na_2CO_3) (til efnagreiningar) eru leyst upp í afjónuðu vatni og þynnt að 1000 ml.

2.2.2. *Hlutlaus, metýlenblá lausn*

0,35 g af greiningarhreinu metýlenbláum lit (til efnagreiningar) eru leyst upp í afjónuðu vatni og þynnt að 1000 ml. Lausnin er útbúin a.m.k. 24 klukkustundum fyrir notkun. Ísog tæra klóróformfasans, þegar hann er mældur á móti klóróformi, má ekki vera meiri en 0,015 á hvert eins sentímetra þykkt lag við 650 nm.

2.2.3. *Súr, metýlenblá lausn*

0,35 g af metýlenbláu eru leyst upp í 500 ml af afjónuðu vatni og blandað með 6,5 ml af H_2SO_4 ($d = 1,84$ g/ml). Þynnt að 1000 ml með afjónuðu vatni. Lausnin er útbúin a.m.k. 24 klukkustundum fyrir notkun. Ísog tæra klóróformfasans, þegar hann er mældur á móti klóróformi, má ekki vera meiri en 0,015 á hvert eins sentímetra þykkt lag við 650 nm.

2.2.4. Klóróform (triklórómetan) (til efnagreiningar), nýeimað.

2.2.5. Dódekýlbensensúlfonsýrumetýlestri.

2.2.6. Kalíumhýdroxíð í etanóllausn, KOH 0,1 M.

2.2.7. Hreint etanól, C_2H_5OH .2.2.8. Brennisteinssýra, H_2SO_4 , 0,5 M.

2.2.9. Fenólfalínlausn

1 g af fenólfalíni er leyst upp í 50 ml af etanóli og 50 ml af afjónuðu vatni er bætt við og hrært stöðugt í. Ef botnfall fæst er það síað frá.

2.2.10. Saltsýra í metanóli: 250 ml af greiningarhreinni saltsýru og 750 ml af metanóli.

2.2.11. Skiltrekt, 250 ml.

2.2.12. Mælikolba, 50 ml.

2.2.13. Mælikolba, 500 ml.

2.2.14. Mælikolba, 1000 ml.

2.2.15. Kolba með kúptum botni og tappa úr slípuðu gleri og baksvali, 250 ml; suðukúlur.

2.2.16. Sýrustigsmælir

2.2.17. Ljósmaelir fyrir mælingar við 650 nm með 1–5 cm kúvettum.

2.2.18. Grófur síupappír

2.3. *Aðferð*

Ekki má taka sýni til greiningar gegnum froðu.

Eftir rækilega hreinsun með vatni er greiningarbúnaðurinn skolaður vandlega með saltsýru í metanóli (2.2.10) og síðan með afjónuðu vatni fyrir notkun.

Að- og frárennsli hreinsunarstöðvarinnar fyrir virku eðjuna er síað og skal rannsakað strax að lokinni sýnatöku. Fyrstu 100 ml af síuvökvunum er hent.

Mælt rúmmál af sýninu er sett í 250 ml skiltrekt (2.2.11) og hlutleyst ef þörf krefur. Rúmmál sýnisins ætti að innihalda milli 20 og 150 μg af MBAS. Ef MBAS-innihald er í lægri kantinum má nota allt að 100 ml af sýni. Ef minna en 100 ml eru notaðir skal þynnt að 100 ml með afjónuðu vatni. Við sýnið er bætt 10 ml af jafnalausn (2.2.1), 5 ml af hlutlausri, metýlenblárrí lausn (2.2.2) og 15 ml af klóróformi (2.2.4). Blandan er hrist reglubundið og ekki of kröftuglega í eina mínútu. Eftir fasaðöskilnað er klóróformlagið látið renna í aðra skiltrekt sem inniheldur 110 ml af afjónuðu vatni og 5 ml af súrri, metýlenblárrí lausn (2.2.3). Blandan er hrist í eina mínútu. Klóróformlagið er látið renna í gegnum baðmullarsíu sem hefur áður verið hreinsuð og vætt með klóróformi í mælikolbu (2.2.12).

Basísku og súru lausnirnar eru dregnar út þrisvar sinnum þar sem 10 ml af klóróformi eru notaðir við annan og þriðja útdrátt. Sameinuðu klóróformútdrættirnir eru síaðir í gegnum sömu baðmullarsíuna og þynntir að marki í 50 ml kolbu (2.2.12) með klóróformi sem notað var til að endurhreinna baðmullina. Ísog klóróformlausnarinnar er mælt í ljósmæli við 650 nm í 1–5 cm kúvettum miðað við klóróform. Framkvæma skal núllprófun á öllum stigum mælinganna.

2.4. *Kvörðunarferill*

Kvörðunarlausn er útbúin úr staðalefninu dódekýlbensensúlfónsýrumetýlestri (tetraprópýlentegund, mólmassi 340) eftir sápun yfir í kalíumsaltið. MBAS er reiknað sem natriumdódekýlbensensúlfónat (mólmassi 348).

Vegin eru 400 til 450 mg af dódekýlbensensúlfónsýrumetýlestra (3.2.5) með 0,1 mg nákvæmni í kolbu með kúptum botni, 50 ml af kalíumhýdroxíðlausn í etanóli (3.2.6) er bætt í og nokkrum suðukúlum. Eftir að baksvalinn hefur verið settur upp er soðið í eina klukkustund. Eftir kólnun er svalinn og slípuðu gler tengin þvegin með 30 ml af etanóli og þessu etanóli er bætt við innihald kolbunnar. Lausnin er títruð með brennisteinssýru með fenólftalíni sem litvísir þar til lausnin verður litlaus. Lausnin er færð í 1000 ml mælikolbu (3.2.14), þynnt að marki með afjönuðu vatni og blandað.

Hluti af þessari stofnlausn er síðan þynntur enn frekar. 25 ml eru teknir, settir í 500 ml mælikolbu (2.2.13), þynnt að marki með afjönuðu vatni og blandað.

Þessi staðallausn inniheldur:

$$\frac{E \times 1,023 \text{ mg MBAS á ml}}{20\,000}$$

þar sem E er þyngd sýnisins í mg.

Til að fastsetja kvörðunarferil eru 1, 2, 4, 6, 8 ml teknir af staðallausn og þeir þynntir að 100 ml með afjönuðu vatni. Því næst er haldið áfram eins og tilgreint er í lið 2.3, núllprófun með talin.

2.5. *Útreikningur niðurstaðna*

Magn mínushlaðinna, yfirborðsvirkra efna (MBAS) í sýninu er lesið út úr kvörðunarferlinum (2.4). MBAS-innihald sýnisins er gefið með:

$$\frac{\text{mg MBAS} \times 1000}{V} = \text{MBAS mg/l}$$

þar sem: V = rúmmál sýnisins, sem er notað, í ml.

Niðurstöðurnar eru settar fram sem natriumdódekýlbensensúlfónat (mólmassi 348).

2.6. *Niðurstöður mælinga*

Niðurstöðurnar eru settar fram sem mg MBAS/l með 0,1 mg nákvæmni.

3. **Ákvörðun á ójónuðum, yfirborðsvirkum efnum í vökvum í prófunum á lífbrjótanleika**3.1. *Meginregla*

Yfirborðsvirku efni eru þétt og einangruð með gasstripun. Í sýninu, sem er notað, skal magn ójónaðra, yfirborðsvirkra efna að vera 250–800 g.

Strípaða, yfirborðsvirka efnið er leyst upp í etýlasetati.

Eftir fasaðskilnað og uppgufun leysisins er ójónaða, yfirborðsvirka efnið látið falla út í vatnslausn með umbreyttu Dragendorff-prófefni ($\text{KBiI}_4 + \text{BaCl}_2 + \text{ísedik}$).

Botnfallið er síað, þvegið með ísediki og leyst upp í ammoníumtartratlausn. Bismútið í lausninni er spennutítrað með pírrólídindíþíókarbamatlusn við pH 4–5, þar sem skínandi platínúvísirafskaut og kvikasílfursklóríðs- eða sílfur/sílfurklóríðsstaðalrafskaut eru notuð. Þessi aðferð er nothæf fyrir ójónuð, yfirborðsvirk efni sem innihalda 6–30 alkýlenoxíðhópa.

Niðurstöður títrunarinnar eru margfaldaðar með reynslustuðlinum 54 fyrir umreikning yfir í tilvísunarefnið: nónýlfenól sem er þétt með 10 mólum af etýlenoxíði (NP 10).

3.2. *Prófefni og búnaður*

Prófefni skulu útbúin í afjönuðu vatni.

3.2.1. *Hreint etýlasetat, nýeimað.*3.2.2. *Natríumbíkarbónat (NaHCO_3), til efnagreiningar.*

- 3.2.3. Þynnt saltsýra [20 ml óþynnt sýra (HCl), þynnt að 1000 ml með vatni].
- 3.2.4. Metanól, til efnagreiningar, nýeimað, geymt í glerflösku.
- 3.2.5. Brómkresólrætt, 0,1 g í 100 ml af metanóli.
- 3.2.6. Felliefni: felliefni er blanda af tveimur hlutum af lausn A og einum hluta af lausn B. Blandan er geymd í brúnni flösku og má nota í allt að eina viku eftir blöndun.

3.2.6.1. Lausn A

Leysið upp 1,7 g af bismútnítrati ($\text{BiONO}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$), til efnagreiningar, í 20 ml af ísediki og fyllið að 100 ml marki með vatni. Síðan eru 65 g af kalíumjodíði, til efnagreiningar, leyst upp í 200 ml af vatni. Þessum tveimur lausnum er blandað saman í 1000 ml mælikolbu, 200 ml af ísediki (3.2.7) er bætt út í og fyllt er að 1000 ml marki með vatni.

3.2.6.2. Lausn B

290 g af baríumklóríði ($\text{BaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$), til efnagreiningar, eru leyst upp í 1000 ml af vatni.

- 3.2.7. Ísedik 99–100% (lægri styrkur er óheppilegur).
- 3.2.8. Ammoníumtartratlausn: 12,4 g af tartarsýru, til efnagreiningar, og 12,4 ml af ammoníaklausn ($d = 0,910 \text{ g/ml}$), til efnagreiningar, er blandað saman og fyllt að 1000 ml marki með vatni (eða samsvarandi magn af ammoníumtartrati, til efnagreiningar, er notað).
- 3.2.9. Þynnt ammoníaklausn: 40 ml af ammoníaklausn ($d = 0,910 \text{ g/ml}$), til efnagreiningar, eru þynntir að 1000 ml með vatni.
- 3.2.10. Staðalasetatjafnalausn: 40 g af natríumhýdroxíði í föstu formi, til efnagreiningar, eru leyst í 500 ml af vatni í bikarglasi og látið kólna. 120 ml af ísediki (3.2.7) er bætt við. Hræra skal vel í, kæla og færa yfir í 1000 ml mælikolbu. Fyllt að marki með vatni.
- 3.2.11. Þýrrólídíndípíókarbamatausn (kölluð „karbatlausn“ hér á eftir): 103 mg af natríumþýrrólídíndípíókarbamati ($\text{C}_5\text{H}_8\text{NNaS}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) eru leyst upp í u.þ.b. 500 ml af vatni, 10 ml af n-amýlalkóhóli, til efnagreiningar, og 0,5 g af NaHCO_3 , til efnagreiningar, er bætt við og fyllt er að 1000 ml marki með vatni.
- 3.2.12. Koparsúlfatlausn (til stöðlunar í 3.2.11).

STOFNLAUSN

1,249 g af koparsúlfati ($\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$), til efnagreiningar, er blandað saman við 50 ml af 0,5 M brennisteinssýru og fyllt að 1000 ml marki með vatni.

STAÐALLAUSN

50 ml af stofnlausn er blandað saman við 10 ml af 0,5 M H_2SO_4 og fyllt að 1000 ml marki með vatni.

- 3.2.13. Natríumklóríð, til efnagreiningar.
- 3.2.14. Gasstrípunartæki (sjá mynd 5).
- Þvermál sindruðu skífunnar verður að vera jafnt innra þvermáli sívalningsins.
- 3.2.15. Skiltrekt, 250 ml.
- 3.2.16. Segulhræpinni ásamt 25–30 mm segli.
- 3.2.17. Gooch-deigla, þvermál götuðu botnplötunnar = 25 mm, tegund G4.
- 3.2.18. Hringlaga síupappír úr glertrefjum, 27 mm að þvermáli og þvermál trefjanna 0,3–1,5 mm..
- 3.2.19. Tvær síukolbur með millistykki og gúmmíhringum, 500 og 250 ml, í þessari röð.
- 3.2.20. Síritandi breytivíðnám sem er útbúið skínandi platínuvísirafskauti og kvikasilfurklóríðs- eða silfur/silfurklóríðsstaðalrafskauti með 250 mV sviði, sjálfvirkri mælípípu sem tekur 20–25 ml, eða tilsvarende handvirkur búnaður.

3.3. Aðferð

3.3.1. Þétting og aðgreining yfirborðsvirkra efna

Vatnsuppleysta sýnið er síað gegnum grófan síupappír. Fyrstu 100 ml af síuvökvunum er hent.

Mældur skammtur af sýninu, sem inniheldur 250–800 g af ójónuðum, yfirborðsvirkum efnum, er settur í strípunartækið sem hefur áður verið skolað með etýlasetati.

Til að auka aðgreiningu er 100 g af natríumklóríði og 5 g af natríumbíkarbónati bætt út í.

Ef rúmmál sýnisins er meira en 500 ml er þessum söltum bætt út í strípunartækið í föstu formi og þau leyst upp með því að láta köfnunarefni eða loft streyma í gegn.

Ef minna sýni er notað eru söltin leyst upp í 400 ml af vatni og þeim síðan bætt út í strípunartækið.

Vatni er bætt við til að hækka yfirborðið að efri loka.

100 ml af etýlasetati er bætt varlega ofan á vatnið.

Þvottaflaskan í gasleiðslunni (köfnunarefni eða loft) er fyllt að tveimur þriðju hlutum með etýlasetati.

Gas er látið streyma með streyminu 30–60 l/klst. í gegnum tækið. Mælt er með notkun straummælis. Loftblöndunarhraði ber að auka smám saman í byrjun. Streymi gassins skal stillt þannig að fasarnir haldist augljóslega aðgreindir til að blöndun fasanna og leysni etýlasetatsins í vatninu verði sem minnst. Gasstreymið er stöðvað eftir fimm mínútur.

Ef rúmmál lífræna fasans hefur minnkað um meira en 20% vegna leysni í vatni skal aðgerðin endurtekin og fylgjast skal sérstaklega vel með gasstreymishraðanum.

Lífræna fasanum er hellt frá í skiltrekt. Öllu vatni úr vatnsfasanum í skiltrektinni, sem ætti einungis að vera nokkrir ml, er skilað í strípunartækið. Etýlasetatfasinn er síður í gegnum þurran, grófan síupappír í 250 ml bikarglas.

100 ml af etýlasetati til viðbótar eru settir í strípunartækið og köfnunarefni eða loft er látið streyma aftur í gegn í fimm mínútur. Lífræna fasanum er hellt frá í skiltrektina, sem var notuð í fyrsta aðskilnaðinum, vatnsfasanum er hent og lífræni fasinn er settur í gegnum sömu síu og fyrsti etýlasetathlutinn. Skiltrekin og sían eru skolaðar með u.þ.b. 20 ml af etýlasetati.

Etýlasetatútdrátturinn er látinn þorna við uppgufun í vatnsbaði (dragskáp). Hægum loftstraumi er haldið yfir yfirborði lausnarinnar til að flýta fyrir uppgufun.

3.3.2. Felling og síun

Þurra botnfallið úr 3.3.1 er leyst upp í 5 ml af metanóli, 40 ml af vatni er bætt við og 0,5 ml af þynntri HCl (3.2.3) og síðan er hrært í blöndunni með segulhræripinna.

30 ml af felliefni (3.2.6) úr mæliglasi er bætt við þessa lausn. Botnfall myndast þegar hrært hefur verið nokkrum sinnum í lausninni. Eftir að hrært hefur verið í 10 mínútur er blandan látin standa í a.m.k. fimm mínútur.

Lausnin er síuð í gegnum Gooch-deiglu sem er þakin síupappír úr glertréfum. Fyrst er sían skoluð undir loftsogi með u.þ.b. 2 ml af ísediki. Síðan er bikarglasið, segullinn og deiglan vandlega þvegin með ísediki (u.þ.b. 40–50 ml). Ekki er nauðsynlegt að flytja botnfallið, sem festist við hliðar bikarglassins, megindlega yfir í síuna vegna þess að útrunarlausn botnfallsins er skilað í bikarglasið þar sem fellingin fór fram og afgangur botnfallsins leysist þá upp.

3.3.3. Upplausn botnfallsins

Botnfallið er leyst upp í síudeiglunni með því að heitri ammoníumtartratlausn (u.þ.b. 80 °C) (3.2.8) er bætt við í þremur 10 ml skömmtum. Hver skammtur er látinn standa í deiglunni í nokkrar mínútur áður en hann er sogaður niður í kolbuna.

Innihald síukolbunnar er sett í bikarglasið sem var notað við fellinguna. Hliðar bikarglassins eru skolaðar með 20 ml af tartratlausn í viðbót til að leysa upp afganginn af botnfallinu.

Deiglan, millistykkið og síukolban eru þvegin varlega með 150–200 ml af vatni og skolvatninu er skilað í bikarglasið þar sem fellingin fór fram.

3.3.4. Títrunin

Hrært er í lausninni með segulhræripinna (3.2.16), nokkrum dropum af brómkresólrauðu (3.2.5) er bætt út í og þynntu ammoníaklausninni (3.2.9) er bætt við þar til lausnin verður fjólublá (lausnin er eilítið súr vegna leifa ediksýrunnar sem var notuð við skolonu).

10 ml af staðalasetatjafnlausninni (3.2.10) er bætt við, rafskautunum er sökkt ofan í lausnina og síðan er spennutítrað með staðlaðri „karbatlausn“ (3.2.11) og er mælipípuoddinum sökkt í lausnina.

Títunarhraði ætti ekki að vera meiri en 2 ml/mín.

Endapunkturinn er skurðpunktur snertla tveggja greina spennuferilsins.

Öðru hverju gerist það að beygjuskil á spennuferlinum fletjast út. Koma má í veg fyrir þetta með því að hreinsa platínurafskautið vandlega (með því að slípa það með slípiappír).

3.3.5. Núllprófun

Samtímis skal framkvæma núllprófun með þessari aðferð með 5 ml af metanóli og 40 ml af vatni, samkvæmt leiðbeiningum í lið 3.3.2. Núlltíturunin skal vera minni en 1 ml, annars er hreinleiki prófefnanna (3.2.3, 3.2.7, 3.2.8, 3.2.9, 3.2.10) dreginn í efa, einkum þungmálmáinnihald þeirra, og skipta verður um þá. Reikna verður með núllprófuninni í útreikningum.

3.3.6. Eftirlit með stuðli „karbatlausnarinnar“

Ákvarða skal stuðul karbatlausnarinnar á notkunardeg. Til þess eru 10 ml af koparsúlfatlausninni (3.2.12) títraðir með karbatlausn eftir að 100 ml af vatni og 10 ml af staðlaðri asetatjafnalausn (3.2.10) hefur verið bætt við. Ef notaðir eru „a“ ml verður stuðullinn f:

$$f = \frac{10}{a}$$

og allar niðurstöður títrana eru margfaldaðar með þessum stuðli.

3.4. Útreikningur niðurstaðna

Hvert ójónað, yfirborðsvirkt efni hefur sinn stuðul sem fer eftir byggingu þess, sérstaklega eftir lengd alkenoxíðkeðjunnar. Styrkleiki ójónuðu, yfirborðsvirkum efnanna er gefinn miðað við staðalefni — nónýlfenól með 10 etýlenoxíðeiningum (NP 10) — sem hefur 0,054.

Með því að nota þennan stuðul má reikna það magn yfirborðsvirkra efna, sem finnst í sýninu, sem mg af NP 10-jafngildum sem hér segir:

$$(b-c) \times f \times 0,054 = \text{mg af ójónuðum, yfirborðsvirkum efnum, reiknað sem NP 10}$$

þar sem:

b = rúmmál „karbatlausnar“ sem notað var fyrir sýnið (ml),

c = rúmmál „karbatlausnar“ sem notað var í núllprófuninni (ml),

f = stuðull „karbatlausnarinnar“.

3.5. Framsetning niðurstaðna

Niðurstöður eru settar fram í mg/l sem NP 10 með nákvæmninni 0,1.

4. Formeðhöndlun mínushlaðinna yfirborðsefna sem á að prófa

4.1. Almennar athugasemdir

4.1.1. Meðhöndlun sýna

Meðhöndlun mínushlaðinna, yfirborðsvirkra efna og samsettra þvotta- og hreinsiefna fyrir ákvörðun á frumlífbrjótanleika með staðfestingarprófun er:

Vörur	Hreinsun
Mínushlaðin, yfirborðsvirk efni	Engin
Samsett þvotta- og hreinsiefni	Útdráttur með alkóhóli og síðan aðskilnaður mínushlaðinna, yfirborðsvirkra efna með jónaskiptum

Tilgangur útdráttar með alkóhóli er að fjarlægja torleystu og ólífrænu innihaldsefnin í verslunarvörðunni, sem í sumum tilvikum gætu truflað prófun á lífbrjótanleika.

4.1.2. Jónaskiptaaðferð

Einangrun og aðskilnaður mínushlaðinna, yfirborðsvirkra efna úr sápu, ójónuðum og plúshlöðnum, yfirborðsvirkum efnum er nauðsynlegur til að tryggja nákvæmni prófana á lífbrjótanleika.

Þetta fæst með því að beita jónaskiptatækni þar sem notuð er stórgropið jónaskiptaresín og viðeigandi skolvökvar fyrir þrepaskolon. Þannig er hægt að einangra sápu, mínushlaðin og ójónuð, yfirborðsvirk efni með einni aðferð.

4.1.3. Eftirlit með efnagreiningu

Eftir að sýni hefur verið gert einsleitt er styrkur mínushlaðinna, yfirborðsvirkra efna í tilbúna þvotta- og hreinsiefninu ákvarðaður með MBAS-greiningaraðferðunum. Sápuinnihald er ákvarðað með viðeigandi efnagreiningaraðferð.

Þessi greining varanna er nauðsynleg til að reikna út það magn sem þarf til að undirbúa sýnin sem þarf fyrir prófun á lífbrjótanleika.

Megindlegur útdráttur er ekki nauðsynlegur en hins vegar á að draga út a.m.k. 80% mínushlaðinna, yfirborðsvirkra efna. Yfirleitt nemur útdrátturinn 90% eða þar yfir.

4.2. Meginregla

Etanólútdráttur, sem inniheldur yfirborðsvirku efnin, sápu og önnur alkóhólleysanleg innihaldsefni tilbúna þvotta- og hreinsiefnasýnisins, er fenginn úr einsleitu sýni (dufti, þurrkuðu mauki og þurrkuðum vökvum).

Etanólútdrátturinn er þurrkaður við uppgufun, leystur upp í blöndu ísóprópanóls og vatns og lausnin, sem þannig fæst, er látin fara í gegnum samsetningu með mjög sírum plúsjónaskipti og stórgropnum mínusjónaskipti sem eru hitaðir í 50 °C. Þetta háa hitastig er nauðsynlegt til að koma í veg fyrir útfellingu fitusýrna sem gætu verið í hinum súra miðli.

Öll ójónuð, yfirborðsvirk efni verða eftir í frárennslinu.

Fitusýrur sápu skiljast frá við útdrátt með etanóli sem inniheldur CO₂. Mínushlöðnu, yfirborðsvirku efnin fást því næst sem ammoníumsölt við skolun með vatnskenndri ísóprópanóllausn af ammoníumbíkarbónati. Þessi ammoníumsölt eru notuð við niðurbrotsprófunina.

Plúshlöðnu, yfirborðsvirku efnin, sem gætu truflað prófun á lífbrjótanleika og greiningaraðferðina, eru fjarlægð með plúsjónaskiptamassanum sem er látinn vera fyrir ofan mínusjónaskiptamassann.

4.3. Íðefni og búnaður

4.3.1. Afjónað vatn

4.3.2. Etanól, 95% (rúmmálshlutfall) C₂H₅OH. (leyfilegur eðlisbreytir: metýletýlketon eða metanól).

4.3.3. Ísóprópanól/vatnsblanda (50/50 rúmmálshlutfall):

— 50 rúmmálshlutar ísóprópanól (CH₃CHOH.CH₃) og

— 50 rúmmálshlutar vatn (4.3.1).

4.3.4.

Lausn af koldíoxíði í etanóli (u.þ.b. 0,1% CO₂):

notað er rör með innbyggðri glersíu þar sem koldíoxíð (CO₂) er látið streyma í gegnum etanólið (4.3.2) í 10 mínútur.

Aðeins skal nota nýlagðar lausnir.

4.3.5. Ammoníumbíkarbónatlausn (60/40 rúmmálshlutfall): 0,3 mól NH₄HCO₃ í 1000 ml blöndu ísóprópanóls og vatns, sem er 60 rúmmálshlutar ísóprópanól og 40 rúmmálshlutar vatn (4.3.1).

4.3.6. Plúsjónaskiptir (KAT), mjög súr, alkóhólþolinn (opstærð 50–100).

4.3.7. Mínusjónaskiptir (AAT), stórgropinn, Merck Lewatit MP 7080 (opstærð 70–150) eða samsvarandi.

4.3.8. Saltsýra, 10% HCl (massahlutfall).

4.3.9. 2000 ml kolba með kúptum botni og tappa úr slípuðu gleri og baksvali.

4.3.10. Sogsía sem er 90 mm í þvermál (hitanleg) og gerð fyrir síupappír.

4.3.11. 2000 ml síukolba.

4.3.12. Skiptasúlur við upphitunarslíðri og krana: innra rör 60 mm í þvermál og 450 mm á hæð (mynd 4).

4.3.13. Vatnsbað

4.3.14. Lofttæmdur þurrskápur

4.3.15. Hitastillir

4.3.16. Hverfieimur

4.4. Undirbúningur útdráttar og aðskilnaður mínushlaðinna, virkra efna

4.4.1. Undirbúningur útdráttar

Nauðsynlegt magn yfirborðsvirkra efna fyrir lífbrotsprófunina er u.þ.b. 50 g MBAS.

Venjulega er magn vörunnar, sem á að draga út, ekki meira en 1000 g en nauðsynlegt getur verið að draga meira magn út úr sýninu. Af hagkvæmnisástæðum ætti magn vörunnar, sem notað er í flestum tilvikum, að takmarkast við 5000 g við undirbúning útdrátta í prófun á lífbrjótanleika.

Reynslan hefur sýnt að betur reynist að nota marga og smáa útdrætti frekar en einn stóran. Uppgefið magn jónaskiptisins er reiknað út frá vinnslugetunni 600–700 mmól af yfirborðsvirkum efnum og sápu.

4.4.2. Einangrun alkóhólleysanlegra innihaldsefna

250 g af tilbúnu þvotta- og hreinsiefni, sem á að efnagreina, er bætt út í 1250 ml af etanóli og blandan er hituð að suðumarki og endurþétt í eina klukkustund og hrært í á meðan. Heit alkóhóllaun er síuð hratt með grófgropinni sogsíu sem er hituð í 50 °C. Kolban og sogsían eru þvegnar með u.þ.b. 200 ml af heitu etanóli. Síuvökvanum og skolvökvanum er safnað í síukolbu.

Sé varan, sem greina á, deig eða vökvi verður að gæta þess að ekki sé meira en 55 g af mínushlöðnum, yfirborðsvirkum efnum og 35 g af sápu í sýninu. Vigtað sýnið er látið þorna við uppgufun. Botnfallið er leyst upp í 2000 ml af etanóli og síðan er haldið áfram eins og lýst er hér að framan. Sé um að ræða duft með lítinn eðlismassa (< 300 g/l) er mælt með því að hlutfall etanóls sé hækkað í 20:1. Etanólsíuvökvinn er látinn þorna við uppgufun, helst með hverfieimi. Aðgerðin er endurtekin ef þörf er á meira magni útdráttar. Botnfallið er leyst upp í 5000 ml blöndu ísóprópanóls og vatns.

Undirbúningur jónaskiptasúlna

4.4.3. PLÚSJÓNASKIPTASÚLA

600 ml af plúsíjónaskiptaresíni (4.3.6) eru settir í 3000 ml bikarglas og 2000 ml af saltsýru (4.3.8) bætt við svo að fljóti yfir. Þetta er látið standa í a.m.k. tvær klukkustundir og hrært í öðru hvoru.

Sýrunni er hellt af og resíninu er komið fyrir í súlunni (4.3.12) með afjónuðu vatni. Í súlunni skal vera tappi úr glerull.

Súlan er skoluð með afjónuðu vatni með streyminu 10–30 ml/mín. Þar til skolvökvinn er laus við klóríð.

Í stað vatns eru settir 2000 ml af blöndu ísóprópanóls og vatns (4.3.3) með streyminu 10–30 ml/mín.

MÍNUSJÓNASKIPTASÚLA

600 ml af mínusíjónaskiptaresíni (4.3.7) eru settir í bikarglas og 2000 ml af afjónuðu vatni bætt í svo að fljóti yfir.

Resínið er látið bólga út í a.m.k. tvær klukkustundir.

Resínið er fært yfir í súluna með afjónuðu vatni. Í súlunni skal vera tappi úr glerull.

Súlan er með 0,3 M ammoníumbíkarbónatlausn (4.3.5) þar til hún er laus við klóríð. Þetta krefst u.þ.b. 5000 ml af lausn. Síðan er skolað aftur með 2000 ml af afjónuðu vatni. Í stað vatns eru settir 2000 ml af blöndu ísóprópanóls og vatns (4.3.3) með streyminu 10–30 ml/mín. Skiptasúlan er nú komin í OH-form og tilbúin til notkunar.

Jónaskiptaaðferð

- 4.4.4. Skiptasúlurnar eru tengdar þannig að plúsjónaskiptasúlan er sett ofan á mínusjónaskiptasúluna.

Skiptasúlurnar eru hitaðar í 50 °C og nota skal hitastilli.

5000 ml af lausninni, sem fékkst í lið 4.4.2, eru hitaðir í 60 °C og lausnin látin fara í gegnum samsetningu jónaskiptanna með streyminu 20 ml/mín. Súlurnar eru skolaðar með 1000 ml heitrar blöndu ísóprópanóls og vatns (4.3.3).

Til að fá mínushlöðnu, yfirborðsvirku efni (MBAS) er KAT-súlan aftengd. Með 5000 ml af etanól/CO₂-lausn við 50 °C (4.3.4) er fitusýrum sápunnar í KAT-súlunni skolað út. Skolvökvanum er hent.

Síðan er MBAS skolað úr AAT-súlunni með 5000 ml af ammoníumbíkarbónatlausn (4.3.5). Skolvökvinn er látinn þorna við uppgufun yfir gufubaði eða í hverfieimi.

Botnfallið inniheldur MBAS (sem ammoníumsalt) og hugsanlega óyfirborðsvirk, mínushlaðin efni sem hafa engin skaðleg áhrif á prófunina á lífbrjótanleikanum. Afjönuðu vatni er bætt við botnfallið þar til tiltekið rúmmál fæst og MBAS-innihaldið ákvarðað í deiliskammti. Lausnin er notuð sem staðallausn fyrir mínushlaðin, tilbúin þvotta- og hreinsiefni til prófunar á lífbrjótanleika. Lausnina á að geyma við hita sem er lægri en 5 °C.

Endurnýjun jónaskiptaresínsins

- 4.4.5. Plúsjónaskiptinum er kastað eftir notkun.

Mínusjónaskiptaresínið er endurnýjað með því að láta viðbótarmagn af ammoníumbíkarbónatlausn (4.3.5) renna niður súluna með streymi sem er u.þ.b. 10 ml/mín. þar til skolvökvinn er laus við mínushlaðin, yfirborðsvirk efni (prófun með metýlenbláum lit).

Til að skola mínusjónaskiptinn eru 2000 ml af blöndu ísóprópanóls og vatns (4.3.3) látnir renna niður eftir honum.

Formeðhöndlun ójónaðra yfirborðsefna sem á að prófa

5. Almennar athugasemdir

5.1. Meðhöndlun sýna

- 5.1.1. Meðhöndlun ójónaðra, yfirborðsvirkra efna og samsettra þvotta- og hreinsiefna fyrir ákvörðun á frumlífbrjótanleika með staðfestingarprófun er:

Vörur	Meðhöndlun
Ójónuð, yfirborðsvirk efni,	Engin
Samsett þvotta- og hreinsiefni	Alkóhólútdráttur og síðan aðskilnaður ójónaðra, yfirborðsvirkra efna með jónaskiptum

Tilgangur alkóhólútdráttar er að fjarlægja torleystu og ólífrænu innihaldsefni í verslunarvörunni, sem í sumum tilvikum gætu truflað prófun á lífbrjótanleika.

Jónaskiptaaðferð

- 5.1.2. Einangrun og aðskilnaður ójónaðra, yfirborðsvirkra efna úr sápu og mínushlöðnum og plúshlöðnum, yfirborðsvirkum efnum er nauðsynlegur til að tryggja nákvæmni prófana á lífbrjótanleika.

Þetta fæst með því að beita jónaskiptatækni þar sem notað er stórgropið jónaskiptaresín og viðeigandi skolvökvar fyrir þrepaskolon. Þannig er hægt að einangra sápu og mínushlaðin og ójónuð, yfirborðsvirk efni með einni aðferð.

Eftirlit með efnagreiningu

- 5.1.3. Eftir að sýni hefur verið gert einsleitt er styrkur mínushlaðinna og ójónaðra, yfirborðsvirkra efna í þvotta- og hreinsiefninu ákvarðaður með MBAS- og BiAS-greiningaraðferðunum. Sápuinnihald er ákvarðað með viðeigandi efnagreiningaraðferð.

Þessi greining varanna er nauðsynleg til að reikna út það magn sem þarf til að undirbúa sýnin sem þarf fyrir prófanir á lífbrjótanleika.

Megindlegur útdráttur er ekki nauðsynlegur en hins vegar á að draga út a.m.k. 80% ójónaðra, yfirborðsvirkra efna. Yfirleitt nemur útdrátturinn 90% eða þar yfir.

Meginregla

- 5.2. Etanólútdráttur, sem inniheldur yfirborðsvirku efnin, sápu og önnur alkóhólleysanleg innihaldsefni þvotta- og hreinsiefnasýnisins, er fenginn úr einsleitu sýni (dufti, þurrkuðu mauki og þurrkuðum vökvum).

Etanólútdrátturinn er þurrkaður við uppgufun, leystur upp í blöndu ísóprópanóls og vatns og lausnin, sem þannig fæst, er látin fara í gegnum samsetningu með mjög súrum plúsjónaskipti og stórgropnum mínusjónaskipti sem eru hitaðir í 50 °C. Svo hár hiti er nauðsynlegur til að koma í veg fyrir útfellingu fitusýrna sem gætu verið í hinum súra miðli. Ójónuðu, yfirborðsvirku efnin eru fengin úr frárennslinu við uppgufun.

Plúshlöðnu, yfirborðsvirku efnin, sem gætu truflað niðurbrotsprófunina og greiningaraðferðina, eru fjarlægð með plúsjónaskiptinum sem er komið fyrir yfir mínusjónaskiptinum.

Íðefni og búnaður

- 5.3. *Afjónað vatn*

- 5.3.1. Etanól, C₂H₅OH, 95% (rúmmálshlutfall). (leyfilegur eðlisbreytir: metýletýlketon eða metanól).

- 5.3.2. Blanda ísóprópanóls og vatns (50/50 rúmmálshlutfall):

- 5.3.3. 50 rúmmálshlutar ísóprópanóls (CH₃CHOH·CH₃) og

— 50 rúmmálshlutar vatns (5.3.1).

Ammoníumbíkarbónatlausn (60/40 rúmmálshlutfall):

- 5.3.4. 0,3 mól NH₄HCO₃ í 1000 ml blöndu ísóprópanóls og vatns, sem er 60 rúmmálshlutar ísóprópanól og 40 rúmmálshlutar vatn (5.3.1).

Plúsjónaskiptir (KAT), mjög súr, alkóhólþolinn (opstærð 50–100).

- 5.3.5. Mínusjónaskiptir (AAT), stórgropinn, Merck Lewatit MP 7080 (möskvastærð 70–150) eða samsvarandi.

- 5.3.6. Saltsýra, 10% HCl, massahlutfall.

- 5.3.7. 2000 ml kolba með kúptum botni og tappa úr slípuðu gleri og baksvali.

- 5.3.8. Sogsía sem er 90 mm í þvermál (hitanleg) og gerð fyrir síupappír.

- 5.3.9. 2000 ml síukolba.

- 5.3.10. Skiptasúlur við upphitunarslíðri og krana: innra rör 60 mm í þvermál og 450 mm á hæð (mynd 4).

- 5.3.11. Vatnsbað

- 5.3.12. Lofttæmdur þurrskápur

- 5.3.13. Hitastillir

- 5.3.14. Hverfieimir

- 5.3.15. Undirbúningur útdráttar og aðskilnaður ójónaðra, virkra efna

- 5.4. *Undirbúningur útdráttar*

- 5.4.1. Nauðsynlegt magn yfirborðsvirkra efna fyrir niðurbrotsprófunina er u.þ.b. 25 g BiAS.

Við undirbúning útdráttar fyrir niðurbrotsprófunina skal hámarksmagn vörunnar vera 2000 g. Því getur reynst nauðsynlegt að framkvæma aðgerðina tvisvar eða oftar til þess að fá nægilegt magn fyrir niðurbrotsprófanirnar.

Reynslan hefur sýnt að betur reynist að nota marga og smáa útdrætti frekar en einn stóran.

Einangrun alkóhólleysanlegra innihaldsefna

- 5.4.2. 250 g af tilbúnu þvotta- og hreinsiefni, sem á að efnagreina, er bætt út í 1250 ml af etanóli og blandan er hituð að suðumarki og endurbétt í eina klukkustund og hrært í á meðan. Heit alkóhóllaun er síuð hratt með grófgropinni sogsíu sem er hituð í 50 °C. Kolban og sogsían eru skolaðar með u.þ.b. 200 ml af heitu etanóli. Síuvökvanum og skolvökvanum er safnað í síukolbu.

Sé varan, sem greina á, deig eða vökvi verður að gæta þess að ekki sé meira en 25 g af mínushlöðnum, yfirborðsvirkum efnum og 35 g af sápu í sýninu. Vigtað sýnið er látið þorna við uppgufun. Botnfallið er leyst upp í 500 ml af etanóli og síðan er haldið áfram eins og lýst er hér að framan.

Sé um að ræða duft með lítinn eðlismassa (< 300 g/l) er mælt með því að hlutfall etanóls sé hækkað í 20:1.

Etanólsíuvökvinn er látinn þorna til fulls við uppgufun, helst með hverfieimi. Aðgerðin er endurtekin ef þörf er á meira magni útdráttar. Botnfallið er leyst upp í 5000 ml af blöndu ísóprópanóls og vatns.

- 5.4.3. Undirbúningur jónaskiptasúlna

PLÚSJÓNASKIPTASÚLA

600 ml af plúsjónaskiptaresíni (5.3.5) eru settir í 3000 ml bikarglas og 2000 ml af saltsýru bætt í svo fljóti yfir (5.3.7). Þetta er látið standa í að minnsta kosti tvær klukkustundir og hrært í öðru hvoru.

Sýrunni er hellt af og resíninu er komið fyrir í súlunni (5.3.11) með afjónuðu vatni. Í súlunni skal vera tappi úr glerull. Súlan er skoluð með afjónuðu vatni með streyminu 10–30 ml/mín. Þar til skolvökvin er laus við klóríð.

Í stað vatns eru settir 2000 ml af blöndu ísóprópanóls og vatns (5.3.3) með streyminu 10–30 ml/mín. Skiptasúlan er nú tilbúin til notkunar.

MÍNUSJÓNASKIPTASÚLA

600 ml af mínusjónaskiptaresíni (5.3.7) eru settir í bikarglas og 2000 ml af saltsýru bætt í svo fljóti yfir. Resínið er látið bólga út í að minnsta kosti tvær klukkustundir. Resínið er fært yfir í súluna með afjónuðu vatni. Í súlunni skal vera tappi úr glerull.

Súlan er skoluð með 0,3 M ammoníumbíkarbónatlausn (5.3.5) þar til hún er laus við klóríð. Þetta krefst um það bil 5000 ml af lausn. Síðan er skolað aftur með 2000 ml af afjónuðu vatni.

Í stað vatns eru settir 2000 ml af blöndu ísóprópanóls og vatns (5.3.3) með streyminu 10–30 ml/mín. Skiptasúlan er nú komin á OH-form og tilbúin til notkunar.

- 5.4.4. Jónaskiptaaðferð

Skiptasúlurnar eru tengdar þannig að plúsjónaskiptasúlan er sett ofan á mínusjónaskiptasúluna. Skiptasúlurnar eru hitaðar í 50 °C og notaður hitastillir. 5000 ml af lausninni, sem fékkst í lið 5.4.2, eru hitaðir í 60 °C og lausnin látin fara í gegnum skiptasamsetninguna með streyminu 20 ml/mín. Súlurnar eru skolaðar með 1000 ml af heitri blöndu ísóprópanóls og vatns (5.3.3).

Til að fá ójónuðu, yfirborðsvirku efni skal safna síu- og skolvökvanum og þurrka við uppgufun, helst með hverfieimi. Botnfallið inniheldur BiAS. Afjónuðu vatni er bætt við þar til skilgreindu rúmmáli er náð og BiAS-innihaldið ákvarðað í deiliskammti. Lausnin er notuð sem staðallausn fyrir ójónuð, yfirborðsvirk efni í niðurbrotsprófuninni. Lausnina á að geyma við hita sem er lægri en 5 °C.

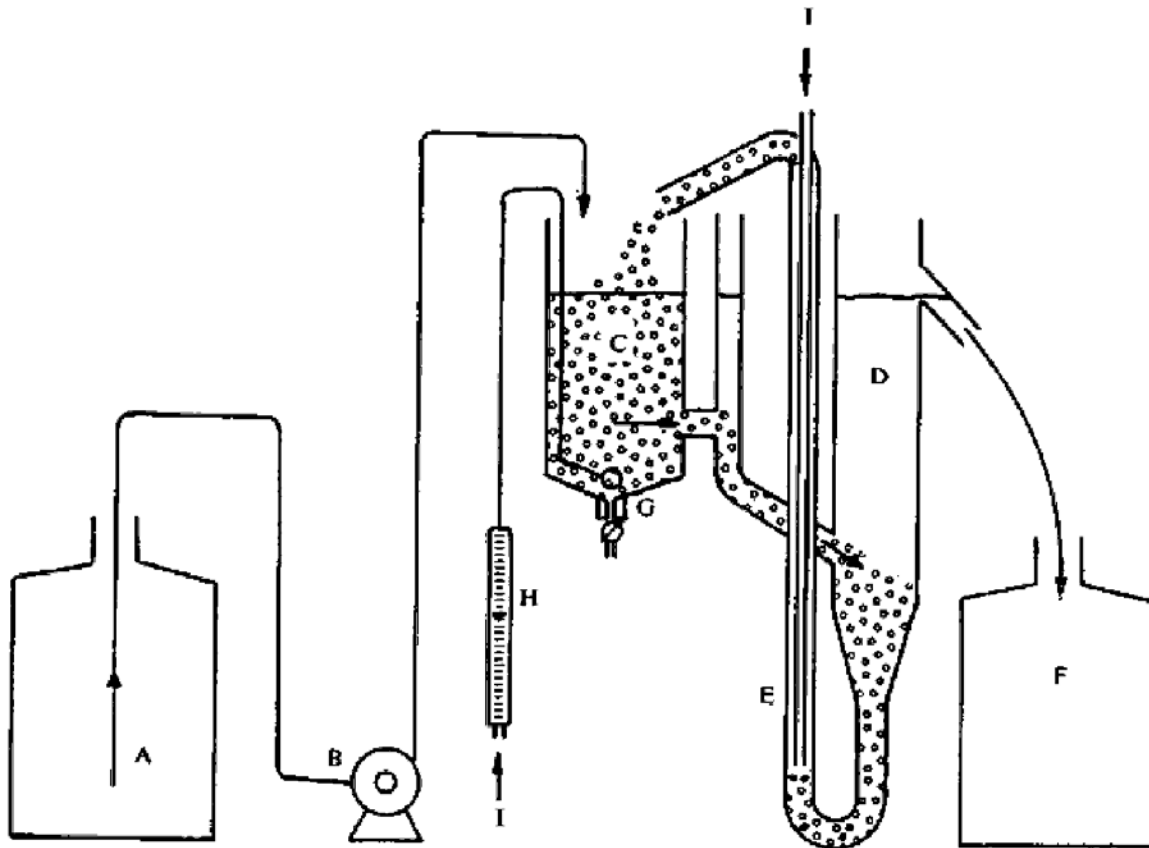
- 5.4.5. Endurnýjun jónaskiptaresínsins

Plúsjónaskiptinum er kastað eftir notkun.

Mínusjónaskiptaresínið er endurnýjað með því að láta 5000–6000 ml af ammoníumbíkarbónatlausn (5.3.5) renna niður súluna með streymi sem er u.þ.b. 10 ml/mín. Þar til skolvökvinn er laus við mínushlaðin, yfirborðsvirk efni (prófun með metýlenbláum lit). Til að skola mínusjónaskiptinn eru 2000 ml af blöndu ísóprópanóls og vatns (5.3.3) látnir renna niður eftir honum.

Mynd 1

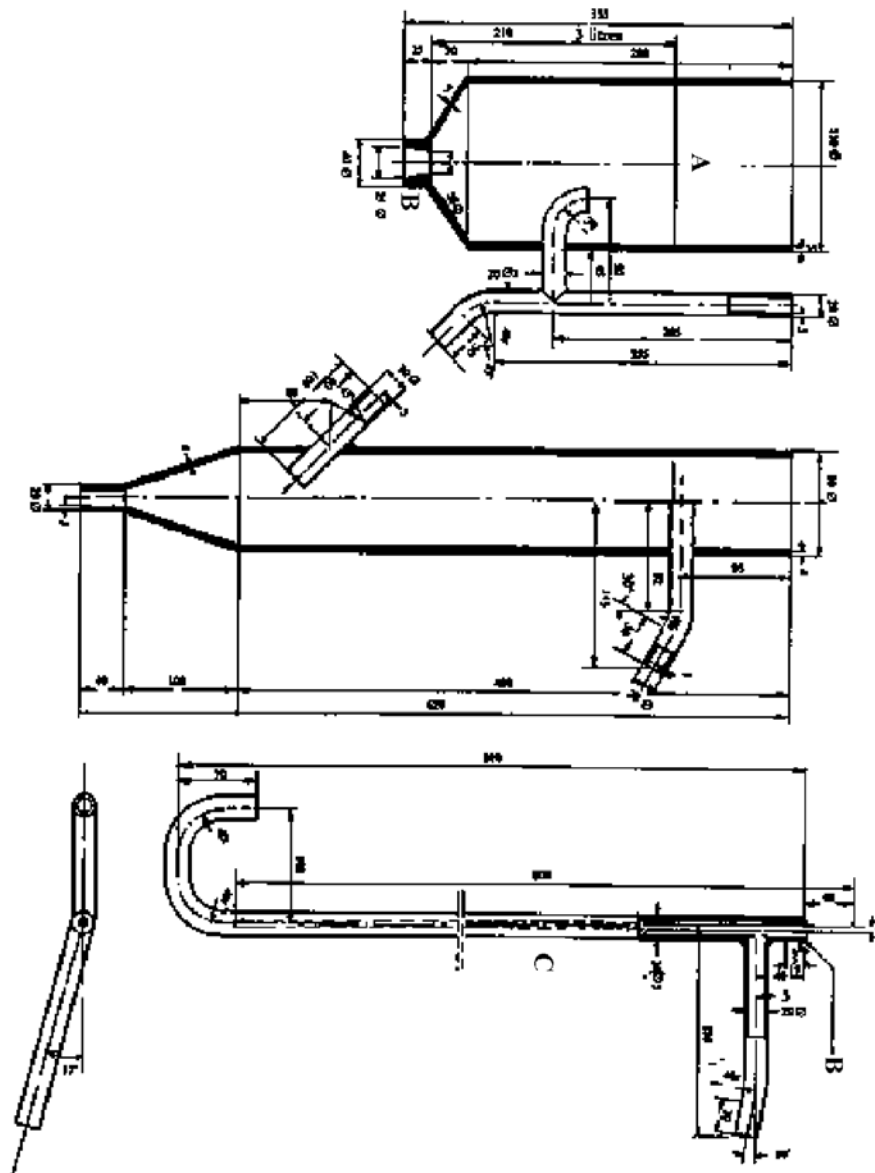
Hreinsunarstöð fyrir virka eðju: yfirlit

- A Geymsluílát
- B Skömmmtunardæla
- C Loftunarílát (þriggja lítra)
- D Botnfallsílát
- E Loftdæla
- F Ílát til að safna frárennsli
- G Loftblöndungur (úr hertu gleri)
- H Loftstreymismælir
- I Loft

Mynd 2

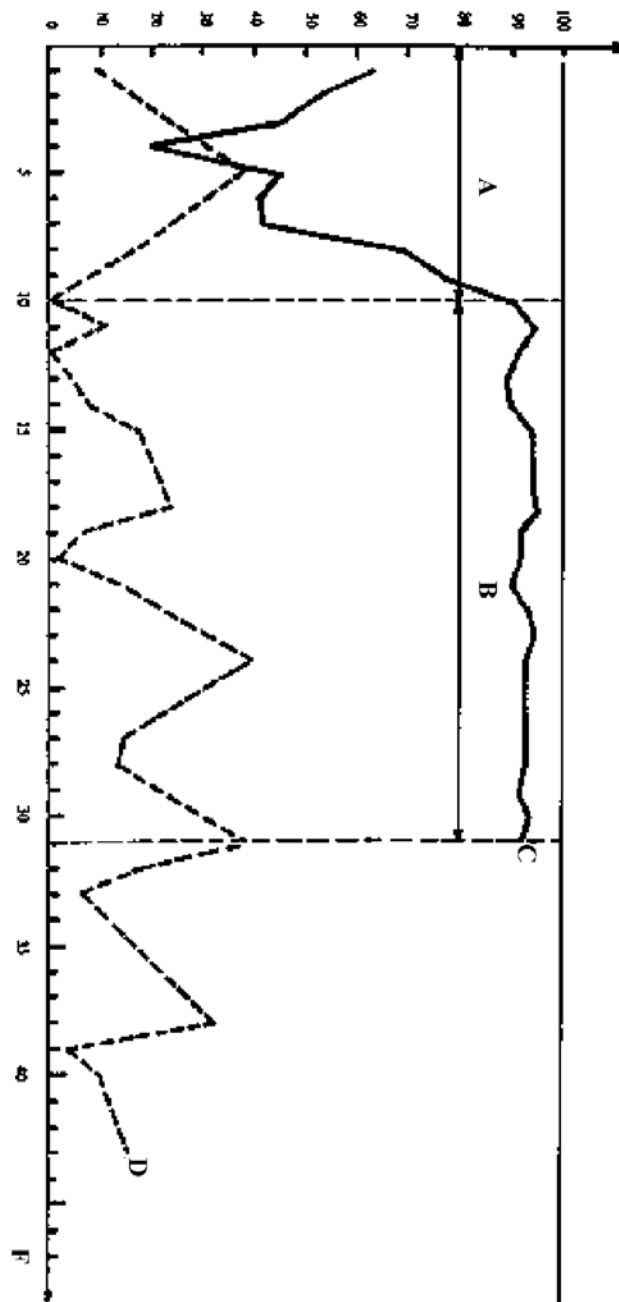
Hreinsunarstöð fyrir virka eðju: nákvæmari mynd (öll mál eru í mm)

- A Vökvayfirborð
- B Hart PVC (pólvínýlklóríð)
- C Gler eða vatnsþétt, plast (hart PVC)

Mynd 3

Útreikningur á lífbrjótanleika – staðfestingarprófun

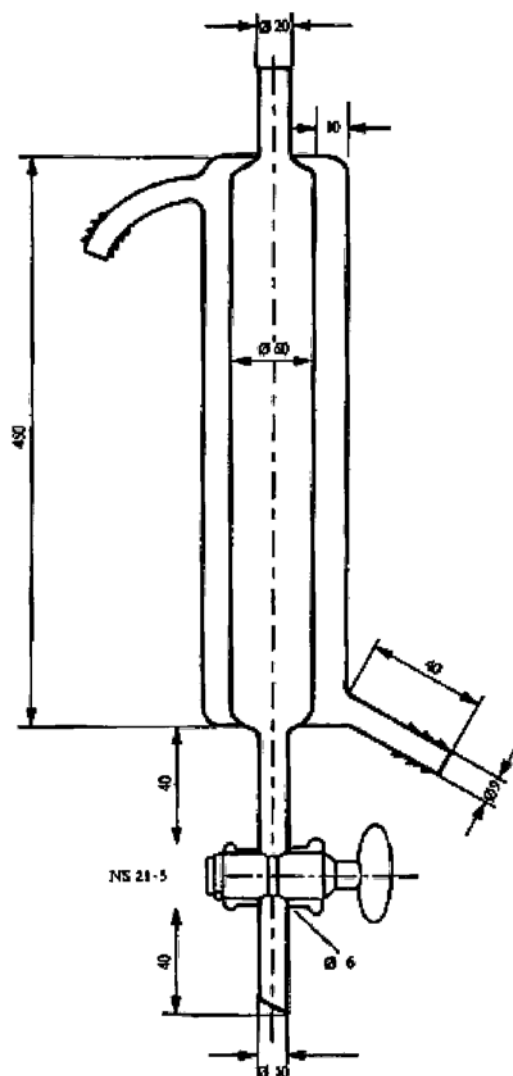

- A Tilkeyrslutímabil
- B Tímabil sem er notað við útreikning (tuttugu og einn dagur)
- C Auðlífbrjótanlegt, yfirborðsvirkt efni
- D Torlífbrjótanlegt, yfirborðsvirkt efni
- E Lífniðurbrot (%)
- F Tími (dagar)

Mynd 4

Jónaskiptasúla með upphitunarslíðri

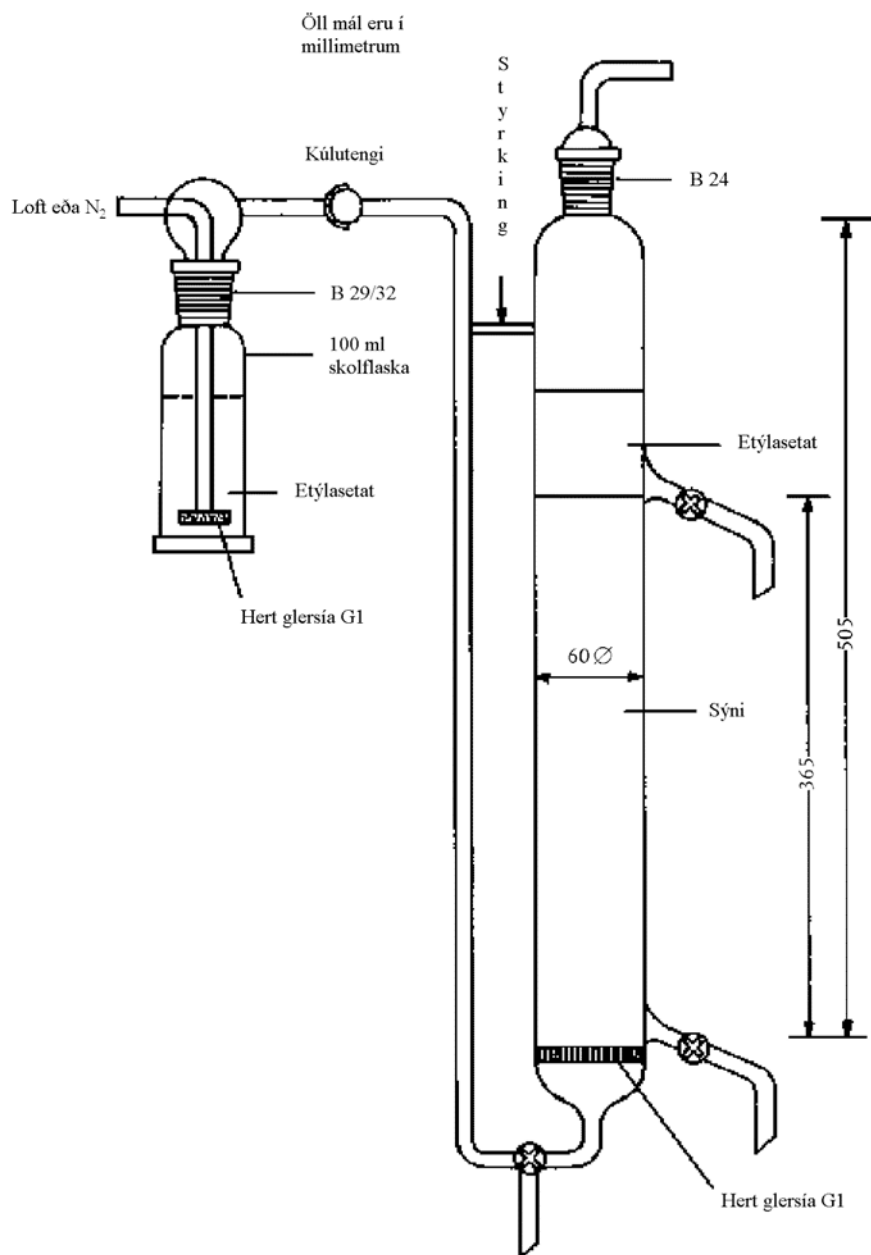
(öll mál eru í mm)

Mynd 5

Gasstrípunartæki

(öllum málum í mm)

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2005/20/EB

2008/EES/38/13

frá 9. mars 2005

um breytingu á tilskipun 94/62/EB um umbúðir og umbúðaúrgang (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANÐSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽¹⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ljósi nýafstaðinnar stækkunar Evrópusambandsins þarf að athuga vandlega sérstakar aðstæður í nýju aðildarríkjunum, einkum með tilliti til þess hvort markmiðum um endurvinnslu og endurnýtingu, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/62/EB ⁽³⁾, hafi verið náð.
- 2) Aðildarríki, sem hafa gerst aðilar að Evrópusambandinu í krafti aðildarsáttmálans frá 16. apríl 2003, þurfa viðbótartíma til að laga endurvinnslu- og endurnýtingarkerfi sín að markmiðum tilskipunar 94/62/EB.
- 3) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. samræmingu innlendra markmiða fyrir endurvinnslu og endurnýtingu umbúðaúrgangs, og vegna þess hve aðgerðin er umfangsmikil, verður því betur náð á vettvangi Bandalagsins og af þeim sökum er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, sem sett er fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.

4) Með tilliti til frekari stækkunar Evrópusambandsins skal einnig athuga vandlega sérstakar aðstæður í löndum sem ráðgert er að fái aðild síðar.

5) Því ber að breyta tilskipun 94/62/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi málsgrein bætist við 6. gr. tilskipunar 94/62/EB:

„11. Aðildarríki sem gerst hafa aðilar að Evrópusambandinu í krafti aðildarsáttmálans frá 16. apríl 2003 geta frestað því til dagsetningar að eigin vali, þó ekki síðar en til 31. desember 2012 fyrir Tékkland, Eistland, Kýpur, Litháen, Ungverjaland, Slóveníu og Slóvakíu, til 31. desember 2013 fyrir Möltu, til 31. desember 2014 fyrir Pólland og til 31. desember 2015 fyrir Lettland, að ná markmiðunum sem vísað er til í b-, d- og e-lið 1. mgr.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 9. september 2006. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ákvæða og samsvöruntöflu milli viðkomandi ákvæða og þessarar tilskipunar.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjóð. ESB L 70, 16.3.2005, bls. 17. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB C 241, 28.9.2004, bls. 20.

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. nóvember 2004 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB), og ákvörðun ráðsins frá 21. febrúar 2005.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 365, 31.12.1994, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2004/12/EB (Stjóð. ESB L 47, 18.2.2004, bls. 26).

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 9. mars 2005

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

J. P. BORRELL FONTELLES

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

N. SCHMIT

forseti.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1228/2003

2008/EES/38/14

frá 26. júní 2003

um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/92/EB frá 19. desember 1996 um sameiginlegar reglur um innri markað á sviði raforku ⁽⁴⁾ var mikilvægt skref í þá átt að koma endanlega á hinum innri markaði á sviði raforku.
- 2) Á fundi sínum í Lissabon 23. og 24. mars 2000 hvatti Evrópuráðið til þess að unnið yrði að því í flýti að koma endanlega á innri markaði bæði á sviði raforku og gass og að frelsi yrði aukið hið fyrsta á þessum sviðum með það fyrir augum að innri markaður verði starfræktur að fullu á þessum sviðum.
- 3) Stuðla skal að sköpun raunverulegs innri markaðar á sviði raforku með því að auka viðskipti með raforku, sem eru sem stendur vanþróuð í samanburði við önnur svið efnahagslífsins.

4) Innleiða skal sanngjarnar, kostnaðartengdar og gagnsæjar reglur um gjaldskrár vegna flutnings yfir landamæri og úthlutunar á tiltækri flutningsgetu samtengilína sem gilda án frekari lögfestingar, hafa hliðsjón af samanburði milli skilvirkra kerfisstjóra neta á svæðum, sem eru sambærileg að uppbyggingu og koma til viðbótar ákvæðum tilskipunar 96/92/EB, í því skyni að tryggja skilvirkan aðgang að flutningskerfum vegna viðskipta yfir landamæri.

5) Í ályktun sinni frá 30. maí 2000 hvatti orkuráðið framkvæmdastjórnina, aðildarríkin og innlend eftirlitsyfirvöld og stjórnvöld til að tryggja að ráðstafanir til að bregðast við kerfisöng komist tímanlega til framkvæmda og í samvinnu við Evrópska flutningskerfisstjóra (ETSO), til skjótvirkar innleiðingar trausts gjaldskrárkerfis til lengri tíma þar sem kveðið er á um viðeigandi merki til markaðsaðila vegna kostnaðarskiptingar.

6) Í ályktun sinni frá 6. júlí 2000 um aðra skýrslu framkvæmdastjórnarinnar um stöðu þeirrar viðleitni að auka frelsi á orkumörkuðunum kallaði Evrópuþingið eftir skilyrðum vegna notkunar neta í aðildarríkjum, sem hindra ekki raforkuviðskipti yfir landamæri, og fór þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún legði fram sértækar tillögur sem miða að því að vinna bug á öllum núverandi hindrunum á viðskiptum innan Bandalagsins.

7) Mikilvægt er að þröðju lönd, sem mynda hluta af evrópska raforkukerfinu, fari að þeim reglum, sem er að finna í þessari reglugerð og viðmiðunarreglunum sem samþykktar eru samkvæmt þessari reglugerð, í því skyni að auka skilvirka starfsemi innri markaðarinnar.

8) Í þessari reglugerð skal mælt fyrir um grundvallarreglur gjaldskrársetningar og úthlutunar flutningsgetu og um leið skal greiða fyrir samþykkt viðmiðunarreglna þar sem er að finna nákvæmari lýsingu á viðeigandi meginreglum og aðferðafræði í því skyni að gera kleift að aðlagast breyttum aðstæðum með skjótum hætti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 240 E, 28.8.2001, bls. 72, og (Stjtið. EB C 227 E, 24.9.2002, bls. 440.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 36, 8.2.2002, bls. 10.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. mars 2002 (Stjtið. ESB C 47 E, 27.2.2003, bls. 379), sameiginleg afstaða ráðsins frá 3. febrúar 2003 (Stjtið. ESB C 50 E, 4.3.2003, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 4. júní 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 27, 30.1.1997, bls. 20.

- 9) Á opnum markaði þar sem samkeppni ríkir skulu flutningskerfisstjórar, þaðan sem flæði yfir landamæri er upprunnið og kerfa þar sem flæðið endar, bæta flutningskerfisstjórum þann kostnað, sem stofnað er til, vegna hýsingar á rafmagnsflæði yfir landamæri á netum þeirra.
- 10) Taka skal tillit til útgjalda og tekna vegna jöfnunargreiðslna milli flutningskerfisstjóra þegar gjaldskrár fyrir innlend net eru ákveðnar.
- 11) Mikill munur getur verið á þeim upphæðum, sem í raun ber að greiða fyrir aðgang að kerfinu yfir landamæri, eftir því hvaða flutningskerfisstjórar eiga hlut að máli og vegna mismunandi uppbyggingar gjaldskrárkerfa sem beitt er í aðildarríkjunum. Því er nokkurrar samræmingar þörf til að komast hjá röskun á viðskiptum.
- 12) Gott kerfi langtíma staðsetningarmarkja er nauðsynlegt, sem byggist á meginreglunni um að gjöld vegna aðgangs að netum skuli endurspegla jafnvægið milli framleiðslu og notkunar á svæðinu, sem um er að ræða, á grundvelli aðgreiningar á gjöldum vegna aðgangs að netum eftir framleiðendum og/eða neytendum.
- 13) Ekki er rétt að beita fjarlægðartengdum gjöldum, eða, að því tilskildu að viðeigandi staðsetningarmarki séu til staðar, sérstöku gjaldi sem einungis útflytjendum eða innflytjendum ber að greiða, til viðbótar við almenna gjaldið fyrir aðgang að innlenda netinu.
- 14) Forsenda skilvirkrar samkeppni á innri markaðinum eru gjöld vegna notkunar neta, sem eru gagnsæ og án mismununar, þ.m.t. samtengilínur í flutningskerfinu. Flutningsgetan, sem er tiltæk á þessum línunum, skal vera hámarksgildið sem er í samræmi við öryggisstaðla um öruggan rekstur neta.
- 15) Mikilvægt er að komast hjá röskun á samkeppni vegna þess að flutningskerfisstjórar í aðildarríkjunum nota mismunandi öryggis-, rekstrar- og skipulagsstaðla. Enn fremur skal ríkja gagnsæi fyrir markaðsaðila, að því er varðar tiltæka flutningsgetu og öryggis-, skipulags- og rekstrarstaðla, sem hafa áhrif á tiltæka flutningsgetu.
- 16) Reglur skulu vera til staðar um ráðstöfun tekna vegna aðgerða til að bregðast við kerfisöng nema sérstakt eðli samtengils, sem hlut á að máli, réttlæti undanþágu frá þessum reglum.
- 17) Mögulegt skal vera að leysa vandamál í tengslum við kerfisöng á ýmsan hátt svo lengi sem aðferðirnar, sem notaðar eru, gefi flutningskerfisstjórum og markaðsaðilum rétt efnahagsleg merki og byggist á markaðsaðferðum.
- 18) Til að tryggja snurðulausa starfsemi innri markaðarins skal kveða á um málsmeðferð, sem gerir framkvæmdastjórninni kleift að samþykkja ákvarðanir og viðmiðunarreglur, m.a. um gjaldskrár og úthlutun flutningsgetu en tryggir um leið þátttöku eftirlits-yfirvalda aðildarríkjanna í þessu ferli, eftir því sem við á, í gegnum evrópusamtök þeirra. Eftirlitsyfirvöld, ásamt öðrum viðeigandi yfirvöldum í aðildarríkjunum, gegna mikilvægu hlutverki við að stuðla að snurðalausri starfsemi innri markaðarins.
- 19) Þess skal krafist að aðildarríkin og lögbær, innlend yfirvöld veiti framkvæmdastjórninni viðeigandi upplýsingar. Framkvæmdastjórnin skal fara með slíkar upplýsingar sem trúnaðarmál. Ef nauðsynlegt er, skal framkvæmdastjórnin hafa tækifæri til að krefjast viðeigandi upplýsinga beint frá hlutaðeigandi fyrirtækjum að því tilskildu að lögbær innlend yfirvöld séu upplýst um það.
- 20) Innlend eftirlitsyfirvöld skulu tryggja að farið sé að reglunum, sem er að finna í þessari reglugerð og viðmiðunarreglunum, sem samþykktar eru á grundvelli þessarar reglugerðar.
- 21) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar og tryggja að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.
- 22) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði fyrirhugaðra aðgerða, þ.e. að kveða á um samræmdan ramma fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri, og þar eð því markmiði verður, af þeim sökum, betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa mikil áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar reglugerðar ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná megi því markmiði.
- 23) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari reglugerð skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdaavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

(¹) Stjtuð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Efni og gildissvið

Markmiðið með þessari reglugerð er að setja samngjarnar reglur um raforkuviðskipti yfir landamæri og auka þannig samkeppni á innri markaðinum með raforku að teknu tilliti til sérkenna innlendra markaða og svæðismarkaða. Þetta felur í sér að komið verði á fyrirkomulagi vegna jöfnunargreiðslna fyrir raforkuflæði yfir landamæri og að settar verði samræmdar meginreglur um gjöld vegna flutnings yfir landamæri og úthlutun tiltækrar flutningsgetu samtengilína milli innlendra flutningskerfa.

2. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð skulu skilgreiningarnar, sem er að finna í 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/54/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku og um niðurfellingu á tilskipun 96/92/EB ⁽¹⁾, gilda að undanskilinni skilgreiningunni á „samtengli“ en í hennar stað komi eftirfarandi:

„samtengill“: flutningslína sem fer yfir eða liggur á landamærum aðildarríkja og sem tengir saman innlend flutningskerfi aðildarríkjanna.

2. Eftirfarandi skilgreiningar skulu jafnframt gilda:

a) „eftirlitsyfirvöld“: eftirlitsyfirvöldin sem um getur í 1. mgr. 23. gr. tilskipunar 2003/54/EB,

b) „flæði yfir landamæri“: raunverulegt raforkuflæði á flutningsneti aðildarríkis sem er til komið vegna áhrifa af aðgerðum framleiðenda og/eða neytenda utan þess aðildarríkis á flutningsneti þess. Ef flutningsnet tveggja eða fleiri aðildarríkja eru hluti, í heild sinni eða að hluta, af einni stýrieiningu, einungis að því er varðar fyrirkomulag jöfnunargreiðslna milli flutningskerfisstjóra, sem um getur í 3. gr., skal stýrieiningin í heild teljast hluti flutningsnets eins af hlutaðeigandi aðildarríkjum til að komast hjá því að flæði innan stýrieininga teljist flæði yfir landamæri og gefi þannig tilefni til jöfnunargreiðslna skv. 3. gr. Eftirlitsyfirvöldum í hlutaðeigandi aðildarríkjum er heimilt að ákveða hvert af hlutaðeigandi aðildarríkjum skuli teljast vera aðildarríkið, sem stýrieiningin í heild telst vera hluti af,

c) „kerfisöng“: aðstæður þar sem samtengilína, sem tengir saman innlend flutningsnet, getur ekki ráðið við allt raunverulegt flæði vegna innlendra viðskipta, sem markaðsaðilar hafa óskað eftir, vegna skorts á flutningsgetu samtenglanna og/eða hlutaðeigandi innlendra flutningskerfa,

d) „uppgefinn útflutningur“: raforku, er sending raforku í einu aðildarríki á grundvelli fyrirbyggjandi samningsákvæða þannig að samsvarandi viðtaka („uppgefinn innflutningur“)

raforku eigi sér stað samtímis í öðru aðildarríki eða þriðja landi,

e) „uppgefinn umflutningur“: raforku eru aðstæður þar sem „uppgefinn útflutningur“ raforku á sér stað og þar sem tilgreind leið viðskiptanna liggur um land þar sem hvorki sending né samsvarandi viðtaka raforkunnar á sér stað,

f) „uppgefinn innflutningur“: raforku er viðtaka raforku í aðildarríki eða þriðja landi um leið og raforkan er send („uppgefinn útflutningur“) í öðru aðildarríki,

g) „nýr samtengill“: samtengill sem ekki er tilbúinn á gildis-tökudegi þessarar reglugerðar.

3. gr.

Fyrirkomulag jöfnunargreiðslna milli flutningskerfisstjóra

1. Flutningskerfisstjórar skulu fá jöfnunargreiðslur vegna kostnaðar sem til fellur sökum hýsingar á raforkuflæði yfir landamæri á netum þeirra.

2. Kerfisstjórar innlendra flutningskerfa, þar sem flæði yfir landamæri á upptök sín og kerfa þar sem flæðið endar, skulu greiða jöfnunargreiðslurnar sem um getur í 1. mgr.

3. Jöfnunargreiðslur skulu greiddar reglulega fyrir tiltekið tímabil sem liðið er. Ef nauðsynlegt er skal gera leiðréttingar á jöfnunargreiðslunum eftir á til að endurspegla þann kostnað sem raunverulega er stofnað til. Ákveða skal fyrsta tímabilið, sem greiða skal jöfnunargreiðslur fyrir, í viðmiðunarreglunum sem um getur í 8. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 13. gr., ákveða fjárhæðir jöfnunargreiðslna sem ber að greiða.

5. Umfang flæðis yfir landamæri, sem hýst er, og umfang flæðis yfir landamæri, sem er tilgreint að eigi upptök og/eða endi í innlendum flutningskerfum, skal ákvarðað á grundvelli raunverulegs flæðis raforku sem mælt er á tilteknu tímabili.

⁽¹⁾ Stjótd. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 37.

6. Kostnaður, sem stofnað er til vegna hýsingar á flæði yfir landamæri, skal ákvarðaður á grundvelli langtímaspár um meðalkostnaðarauka, að teknu tilliti til taps, fjárfestingar í nýjum grunnvirkjum og viðeigandi hlutfalls kostnaðar við grunnvirki, sem fyrir eru, svo fremi sem grunnvirki sé notað til flutnings á raforku yfir landamæri, einkum að teknu tilliti til nauðsynjar þess að tryggja afhendingaröryggi. Við ákvörðun á kostnaði, sem stofnað er til, skal nota viðurkenndar, staðlaðar aðferðir við kostnaðarútreikninga. Taka skal tillit til ávinnings, sem neti hlýst af því að hýsa flæði yfir landamæri, til að draga úr jöfnunargreiðslunum.

4. gr.

Gjaldtaka vegna aðgangs að netum

1. Gjöld, sem kerfisstjórar neta leggja á vegna aðgangs að netum, skulu vera gagnsæ, taka tillit til nauðsynjar á netöryggi og endurspegla raunverulegan kostnað, sem stofnað er til, svo fremi að þau samsvari gjöldum skilvirs og sambærilegs kerfisstjóra nets hvað varðar uppbyggingu og þeim sé beitt án mismununar. Þessi gjöld skulu ekki vera fjarlægðartengd.

2. Heimilt er að leggja gjöld á framleiðendur og neytendur („álag“) fyrir aðgang að netum. Hluti heildarupphæðar netgjalda, sem framleiðendur greiða, skal, með fyrirvara um þörfina að gefa viðeigandi og skilvirk staðsetningarkerki, vera minni en hlutinn sem neytendur greiða. Eftir því sem við á, skal gjaldskráin, sem beitt er á framleiðendur og/eða neytendur, gefa staðsetningarkerki um alla Evrópu og taka tillit til taps og kerfisangar sem og kostnaðar við fjárfestingar í grunnvirki. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin gefi staðsetningarkerki á eigin yfirlýðingum eða beiti aðferðum til að tryggja að gjöld, sem neytendur („álag“) greiða fyrir aðgang að neti þeirra, séu eins á öllu yfirlýðingarsvæði þeirra.

3. Þegar gjöld fyrir netaðgang eru ákveðin skal taka tillit til eftirfarandi:

— greiðslna og tekna vegna fyrirkomulags jöfnunargreiðslna milli flutningskerfisstjóra,

— raunverulegra greiðslna, sem inntar eru af hendi og tekið er við, sem og greiðslna sem búið er við á ókomnum tímabilum, sem áætlaðar eru á grundvelli liðinna tímabila.

4. Að því tilskildu að viðeigandi og skilvirk staðsetningarkerki séu til staðar, í samræmi við 2. mgr., skulu gjöld fyrir aðgang að netum lögð á framleiðendur og neytendur, óháð því hvert ákvörðunar- eða upprunalandið er fyrir raforkuna, eins og tilgreint er í viðskiptalega fyrirkomulaginu sem liggur því til grundvallar. Þetta skal ekki hafa áhrif á gjöld á uppgefinn útflutning og uppgefinn

innflutning, sem eru tilkomin vegna viðbragða við að minnka líkur á kerfisöng, sem um getur í 6. gr.

5. Ekki skal vera sérstakt netgjald fyrir einstök viðskipti vegna uppgefins gegnumflutnings raforku.

5. gr.

Tilhögun upplýsingamiðlunar um flutningsgetu samtengilína

1. Flutningskerfisstjórar skulu koma upp samræmingar- og upplýsingaskiptikerfum til að tryggja öryggi neta með tilliti til viðbragða við kerfisöng.

2. Öryggis-, rekstrar- og skipulagsstaðlar, sem flutningskerfisstjórar í aðildarríkjunum nota, skulu birtir opinberlega. Í upplýsingunum, sem birtar eru, skal vera almennt kerfi til útreikninga á heildarflutningsgetunni og áreiðanleikavikmörkum flutnings sem byggjast á rafmagnseiginleikum og eðlisfræðilegum eiginleikum netsins. Slík kerfi skulu vera háð samþykki eftirlitsyfirvalda.

3. Flutningskerfisstjórar skulu birta áætlanir um tiltæka flutningsgetu fyrir hvern dag, þar sem tilgreind er tiltæk flutningsgeta sem þegar hefur verið tekin frá. Þetta skal birt með tilteknu millibili fyrir flutningsdaginn og þar skulu, í öllum tilvikum, vera áætlanir viku og mánuð fram í tímann ásamt magnbundnum upplýsingum um áætlaðan áreiðanleika tiltækrar flutningsgetu.

6. gr.

Almennar meginreglur varðandi viðbrögð við kerfisöng

1. Leysa skal vandamál í tengslum við kerfisöng með markaðstengdum lausnum án mismununar sem gefa markaðsaðilum og flutningskerfisstjórum, sem hlut eiga að máli, skilvirk efnahagsleg merki. Helst skal leysa vandamál í tengslum við kerfisöng með aðferðum, sem ekki eru viðskiptatengdar, þ.e. aðferðum sem fela ekki í sér val á milli samninga einstakra markaðsaðila.

2. Einungis skal nota aðferðir, sem fela í sér skerðingu á viðskiptum þegar um neyðartilvik er að ræða, þar sem flutningskerfisstjóri verður að bregðast við með skjóttum hætti og endursending eða mótkaup (countertrading) eru ekki möguleg. Allri slíkri málsmeðferð skal beitt án mismununar.

Markaðsaðilum, sem hefur verið úthlutað flutningsgetu, skal bætt hvers kyns skerðing nema ef um óviðráðanlegar aðstæður er að ræða.

3. Hámarksflutningsgeta samtengilína og/eða flutningsneta, sem hafa áhrif á flæði yfir landamæri, skal standa markaðsaðilum, sem uppfylla öryggisstaðla um öruggan rekstur neta, til boða.

4. Markaðsaðilar skulu tilkynna flutningskerfisstjórum, sem hlut eiga að máli, með hæfilegum fyrirvara fyrir viðkomandi rekstrartímabil, hvort þeir hafi í huga að nota flutningsgetuna sem þeim var úthlutað. Öll flutningsgeta, sem hefur verið úthlutað og verður ekki notuð, skal sett aftur á markað með opnum og gagnsæjum hætti án mismununar.

5. Flutningskerfisstjórar skulu, eftir því sem það er tæknilega mögulegt, jafna út kröfum um flutningsgetu á orkuflæði í gagnstæða átt á samtengilínunni, þar sem kerfisöng er til staðar, í því skyni að nota hámarksflutningsgetu þessarar línu. Með fullu tilliti til netöryggis skal aldrei synja um viðskipti sem leysa úr kerfisönginni.

6. Allar tekjur vegna úthlutunar á samtengingu skulu notaðar í eitt eða fleira af eftirfarandi:

- a) sem trygging fyrir því að úthlutað flutningsgeta sé raunverulega tiltæk,
- b) fjárfestingar í netum til að viðhalda eða auka flutningsgetu samtengilína,
- c) sem tekjur, sem eftirlitsyfirvöld skulu taka tillit til, þegar þau samþykkja aðferðafræði við að reikna út gjaldskrár neta og/eða við að meta hvort breyta eigi gjaldskrár.

7. gr.

Nýir samtenglar

1. Heimilt er að undanþiggja nýja jafnstraumssamtengla frá ákvæðum 6. mgr. 6. gr. í þessari reglugerð og 20. gr. og 2., 3., og 4. mgr. 23. gr. í tilskipun 2003/54/EB með eftirfarandi skilyrðum:

- a) fjárfestingin verður að auka samkeppni á sviði afhendingar raforku,
- b) áhættan í tengslum við fjárfestinguna er slík að fjárfestingin mundi ekki eiga sér stað nema undanþága væri veitt,
- c) samtengillinn skal vera í eigu einstaklings eða lögaðila sem er, a.m.k. hvað varðar rekstrarform að lögum, aðskilinn kerfisstjórum sem byggja á samtengilinn inn í,
- d) gjöld eru innheimt af notendum þessa samtengils,

e) frá því að markaðurinn var opnaður að hluta, eins og um getur í 19. gr. í tilskipun 96/92/EB, má enginn hluti fjármagns- eða rekstrarkostnaðar samtengilsins hafa verið endurheimtur með neinum þáttum gjalda sem innheimt eru vegna notkunar á flutnings- eða dreifikerfum sem samtengillinn tengir saman,

f) undanþágan er ekki skaðleg fyrir samkeppni eða skilvirka starfsemi innri markaðarins með raforku eða skilvirka starfsemi kerfisins sem samtengillinn er tengdur við.

2. Í undantekningartilvikum skal 1. mgr. einnig gilda um riðstraumssamtengla að því tilskildu að kostnaðurinn og áhættan vegna viðkomandi fjárfestingar sé sérstaklega mikil í samanburði við kostnaðinn og áhættuna, sem að jafnaði er stofnað til, þegar tvö samliggjandi innlend flutningskerfi eru tengd saman með riðstraumssamtengli.

3. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig gilda um verulega aukningu á flutningsgetu samtengla sem fyrir eru.

4. a) Eftirlitsyfirvaldinu er heimilt, í hverju tilviki fyrir sig, að taka ákvörðun varðandi undanþáguna sem um getur í 1. og 2. mgr. Aðildarríkjunum er hins vegar heimilt að kveða á um að eftirlitsyfirvöldin skuli leggja álit sitt á beiðninni um undanþágu fyrir viðeigandi aðila í aðildarríkinu, til formlegrar ákvarðanatöku. Þetta álit skal birt ásamt ákvörðuninni.

b) i) Undanþágan getur tekið til allrar flutningsgetu eða hluta flutningsgetu nýja samtengilsins eða samtengilsins, sem fyrir er, með verulega aukna flutningsgetu.

ii) Þegar ákveðið er að veita undanþágu skal taka tillit til þess, í hverju tilviki fyrir sig, hvort nauðsynlegt sé að setja skilyrði varðandi tímalengd undanþágunnar og aðgang, án mismununar, að samtenglinum.

iii) Þegar skilyrðin í i- og ii-lið eru ákveðin skal einkum taka tillit til viðbótarflutningsgetunnar, sem á eftir að búa til, væntanlegs tímaramma verkefnisins og innlendra aðstæðna.

c) Þegar undanþága er veitt getur viðkomandi yfirvald samþykkt eða ákveðið reglur og/eða aðferðir varðandi stjórnun og úthlutun flutningsgetu.

d) Ákvörðun um undanþágu, þ.m.t. öll skilyrði sem um getur í b-lið, skal rökstudd og birt á viðeigandi hátt.

e) Allar ákvarðanir um undanþágu skulu teknar að höfðu samráði við önnur aðildarríki eða hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld.

5. Lögbært yfirvald skal tilkynna framkvæmdastjórninni, án tafar, um ákvörðun um undanþágu ásamt öllum upplýsingum sem varða ákvörðunina. Heimilt er að senda framkvæmdastjórninni fyrirnefndar upplýsingar í samanteknu formi til þess að gera henni kleift að komast að vel rökstuddri niðurstöðu. Upplýsingarnar skulu einkum innihalda:

- nákvæmar ástæður, sem eftirlitsyfirvald eða aðildarríki hafði til að veita undanþágu, þ.m.t. fjárhagslegar upplýsingar sem réttlæta nauðsyn undanþágunnar,
- greininguna sem fer fram á áhrifum undanþágunnar á samkeppni og skilvirka starfsemi innri markaðarins með raforku,
- ástæður fyrir því tímabili og þeim hluta af heildarflutningsgetu samtengilsins, sem um ræðir, og undanþágan er veitt fyrir,
- niðurstöður samráðs við hlutaðeigandi aðildarríki eða eftirlitsyfirvöld.

Framkvæmdastjórnin getur, innan tveggja mánaða frá því að henni berst tilkynning, óskað eftir því að hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald eða aðildarríki breyti eða dragi til baka þá ákvörðun að veita undanþágu. Heimilt er að framlengja tveggja mánaða tímabilið um einn mánuð til viðbótar ef framkvæmdastjórnin óskar eftir viðbótarupplýsingum.

Ef eftirlitsyfirvaldið eða hlutaðeigandi aðildarríki fer ekki að fyrirnefndum tilmælum innan fjögurra vikna skal tekin loka-ákvörðun í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr. 13. gr.

Framkvæmdastjórnin skal fara með viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem trúnaðarmál.

8. gr.

Viðmiðunarreglur

1. Ef við á, skal framkvæmdastjórnin í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 13. gr., samþykkja og breyta viðmiðunarreglum um þau atriði, sem tilgreind eru í 2. og 3. mgr., og sem varða fyrirkomulag jöfnunargreiðslna milli flutningskerfisstjóra, í samræmi við meginreglurnar sem eru settar fram í 3. og 4. gr.

Þegar þessar viðmiðunarreglur eru samþykktar í fyrsta sinn skal framkvæmdastjórnin tryggja að þær taki í einum drögum að ráðstöfunum, a.m.k. til þeirra atriða sem um getur í a- og d-lið 2. mgr. og 3. mgr.

2. Í viðmiðunarreglunum skal tilgreina:

a) upplýsingar um málsmæðferðina til að ákvarða hvaða flutningskerfisstjórar eru skyldugir til að borga jöfnunargreiðslur vegna flæðis yfir landamæri, þ.m.t. að því er varðar skiptingu milli kerfisstjóra innlendra flutningskerfa,

sem flæði yfir landamæri á upptök sín í, og kerfin, þar sem flæðið endar, í samræmi við 2. mgr. 3. gr.,

b) upplýsingar um málsmæðferðina sem fylgja skal við greiðslu, þ.m.t. ákvörðun á fyrsta tímabilinu sem greiða skal jöfnunargreiðslur fyrir, í samræmi við aðra undirgrein 3. mgr. 3. gr.,

c) upplýsingar um aðferðafræðina við að ákvarða flæði yfir landamæri, sem hýst er og greiða skal jöfnunargreiðslur fyrir skv. 3. gr., að því er varðar bæði magn og tegund flæðis og tilgreining á umfangi slíks flæðis, hvort það á upptök og/eða endar í flutningskerfum einstakra aðildarríkja, í samræmi við 5. mgr. 3. gr.,

d) upplýsingar um aðferðafræðina við að ákvarða kostnaðinn og ávinninginn, sem hlýst af því að hýsa flæði yfir landamæri, í samræmi við 6. mgr. 3. gr.,

e) upplýsingar um meðhöndlun, í tengslum við fyrirkomulag jöfnunargreiðslna milli flutningskerfisstjóra, á raforkuflæði sem á upptök eða endar í löndum utan Evrópska efnahagssvæðisins,

f) þátttöku innlendra kerfa, sem eru samtengd með jafnstraumslínunum, í samræmi við 3. gr.

3. Í viðmiðunarreglunum skal einnig ákvarða viðeigandi reglur, sem leiða til samræmingar í áföngum á undirliggjandi meginreglum, til að ákveða gjöld, sem lögð eru á framleiðendur og neytendur (álag) samkvæmt innlendum gjaldskrárkerfum, þ.m.t. hvernig fyrirkomulag jöfnunargreiðslna milli flutningskerfisstjóra endurspeglar í gjöldum innlendra neta og að gefin séu viðeigandi og skilvirk staðsetningarmerki, í samræmi við meginreglurnar sem eru settar fram í 4. gr.

Í viðmiðunarreglunum skal kveðið á um viðeigandi, skilvirk og samræmd staðsetningarmerki um alla Evrópu.

Engin samræming í þessu tilliti, skal koma í veg fyrir að aðildarríkin beiti aðferðum til að tryggja að gjöld, sem neytendur (álag) greiða fyrir aðgang að neti þeirra, séu sambærileg á öllu yfirráðasvæði þeirra.

4. Í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 13. gr., skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, breyta viðmiðunarreglunum um stjórnun og úthlutun á tiltækri flutningsgetu samtengilína milli innlendra kerfa, sem sett er fram í viðaukanum í samræmi við meginreglurnar sem settar eru fram í 5. og 6. gr., einkum til að fella inn nákvæmar

viðmiðunarreglur um alla aðferðafræði við úthlutun flutningsgetu, sem beitt er í raun, og að tryggja að aðferðir við að bregðast við kerfisöng þróist á þann hátt sem samrýmist markmiðum innri markaðarins. Þegar þessar breytingar eru gerðar skal, eftir því sem við á, setja sameiginlegar reglur um lágmarksstaðla varðandi öryggi og rekstur vegna notkunar og reksturs netsins, eins og um getur í 2. mgr. 5. gr.

Við samþykkt eða breytingu á viðmiðunarreglum skal framkvæmdastjórnin tryggja að í þeim sé að finna þá lágmarkssamræmingu, sem nauðsynleg er, til að ná fram markmiðum þessarar reglugerðar og gangi ekki lengra en nauðsynlegt er í því skyni.

Við samþykkt eða breytingu á viðmiðunarreglum skal framkvæmdastjórnin tilgreina til hvaða aðgerða hún hefur gripið, með tilliti til samræmis reglna í þriðju löndum sem mynda hluta Evrópska raforkukerfisins, við viðmiðunarreglurnar sem um ræðir.

9. gr.

Eftirlitsyfirvöld

Þegar eftirlitsyfirvöld rækja skyldur sínar skulu þau tryggja samræmi við þessa reglugerð og viðmiðunarreglur, sem samþykktar eru skv. 8. gr. Þau skulu vinna saman og með framkvæmdastjórninni til að uppfylla markmið þessarar reglugerðar, eftir því sem við á.

10. gr.

Tilhögun upplýsingamiðlunar og trúnaðarskylda

1. Aðildarríkin og eftirlitsyfirvöldin skulu, ef þess er óskað, veita framkvæmdastjórninni allar nauðsynlegar upplýsingar að því er varðar 4. mgr. 3. gr. og 8. gr.

Einkum, að því er varðar 4. og 6. mgr. 3. gr., skulu eftirlitsyfirvöld miðla reglulega upplýsingum um kostnað, sem innlendir flutningskerfisstjórar stofna í raun til, sem og gögnum og öllum viðeigandi upplýsingum um raunverulegt flæði í netum flutningskerfisstjóra og kostnaðinn við netin.

Framkvæmdastjórnin skal fastsetja eðlileg tímamörk til að veita upplýsingarnar, að teknu tilliti til þess hversu flóknar upplýsingarnar eru, sem krafist er, og hversu brýn þörfin fyrir upplýsingarnar er.

2. Ef hlutaðeigandi aðildarríki eða eftirlitsyfirvald veitir ekki þessar upplýsingar, innan tímamarkanna skv. 1. mgr., er framkvæmdastjórninni heimilt að krefjast allra upplýsinga, sem nauðsynlegar eru að því er varðar 4. mgr. 3. gr. og 8. gr., beint frá hlutaðeigandi fyrirtækjum.

Þegar framkvæmdastjórnin sendir beiðni um upplýsingar til fyrirtækis ber henni samtímis að senda afrit af beiðninni til eftirlitsyfirvalda aðildarríkisins þar sem fyrirtækið hefur aðsetur.

3. Í beiðni sinni um upplýsingar skal framkvæmdastjórnin tilgreina lagagrundvöll beiðninnar, tímamörkin til að veita upplýsingarnar, tilgang beiðninnar og einnig viðurlögin, sem kveðið er á um í 2. mgr. 12. gr., við að veita rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar. Framkvæmdastjórnin skal fastsetja eðlileg tímamörk, að teknu tilliti til þess hversu flóknar upplýsingarnar eru, sem krafist er, og hversu brýn þörfin fyrir upplýsingarnar er.

4. Eigendur fyrirtækjanna eða fulltrúar þeirra og, ef um lögaðila er að ræða, einstaklingar, sem hafa heimild að lögum eða í stofnsamningi þeirra til að vera fulltrúar þeirra, skulu veita umbeðnar upplýsingar. Lögfræðingar, sem hafa fullt umboð, geta veitt upplýsingarnar fyrir hönd skjólstæðingna sinna en í því tilviki skal skjólstæðingurinn vera að fullu ábyrgur fyrir því ef upplýsingarnar, sem veittar eru, eru ófullnægjandi, rangar eða villandi.

5. Ef fyrirtæki veitir ekki umbeðnar upplýsingar, innan tímamarkanna sem framkvæmdastjórnin fastsetur eða veitir ófullnægjandi upplýsingar, er framkvæmdastjórninni heimilt með ákvörðun að krefjast þess að upplýsingarnar séu veittar. Í ákvörðuninni skal tilgreina hvaða upplýsinga er krafist og fastsetja viðeigandi tímamörk til að veita upplýsingarnar. Í henni skal tilgreina viðurlögin, sem kveðið er á um í 2. mgr. 12. gr. Í henni skal einnig tilgreindur rétturinn til að láta Dómstól Evrópubandalaganna endurskoða ákvörðunina.

Framkvæmdastjórnin skal á sama tíma senda afrit af ákvörðun sinni til eftirlitsyfirvalda aðildarríkisins þar sem einstaklingurinn hefur búsetu eða fyrirtækið aðsetur.

6. Upplýsingarnar, sem safnað er samkvæmt þessari reglugerð, skulu einungis notaðar að því er varðar 4. mgr. 3. gr. og 8. gr.

Framkvæmdastjórnin skal ekki afhenda upplýsingar, sem hún fær í hendur samkvæmt þessari reglugerð, ef þær eru af því tagi að þagnarskylda ríkir um þær.

11. gr.

Réttur aðildarríkja til að kveða á um ítarlegri ráðstafanir

Þessi reglugerð skal vera með fyrirvara um rétt aðildarríkjanna til að viðhalda eða innleiða ráðstafanir, sem fela í sér ítarlegri ákvæði en þau sem sett eru fram í þessari reglugerð og viðmiðunarreglunum sem um getur í 8 gr.

12. gr.

Viðurlög

1. Með fyrirvara um 2. mgr. skulu aðildarríkin setja reglur um viðurlög við brotum gegn ákvæðum þessarar reglugerðar og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði, eigi síðar en 1. júlí 2004, og skulu tilkynna án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

2. Framkvæmdastjórninni er heimilt með ákvörðun að beita fyrirtæki sektum, sem eru ekki hærri en 1% af heildarveltu næstliðins viðskiptaárs, ef þau veita af ráðnum hug eða sökum vanrækslu rangar, ófullnægjandi eða villandi upplýsingar í kjölfar beiðni, sem gerð er skv. 3. mgr. 10. gr., eða veita ekki upplýsingar innan tímamarkanna, sem ákveðin eru með ákvörðun sem samþykkt er samkvæmt fyrstu undirgrein 5. mgr. 10. gr.

Þegar upphæð sektarinnar er ákveðin skal taka tillit til alvarleika þess að kröfurnar í fyrstu undirgrein voru ekki uppfylltar.

3. Viðurlög, sem kveðið er á um skv. 1. mgr. og ákvarðanir sem eru teknar skv. 2. mgr., skulu ekki varða hegningarlög.

13. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.
2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

14. gr.

Skýrsla framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með framkvæmd þessarar reglugerðar. Eigi síðar en þremur árum eftir að reglugerð þessi tekur gildi skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu um fengna reynslu af beitingu hennar fyrir Evrópuþingið og ráðið. Í skýrslunni skal einkum kanna að hvaða marki reglugerðin hafi borið árangur við að tryggja að skilyrði aðgangs að netum fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri séu án mismununar og endurspegli kostnað og stuðli þannig að því að neytendur hafi valkosti á starfhæfum markaði og að afhendingaröryggi sé tryggt til langs tíma en jafnframt skal kanna að hvaða marki skilvirk staðsetningarmarki séu fyrir hendi. Ef þörf krefur skulu skýrslunni fylgja viðeigandi tillögur og/eða tilmæli.

15. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún gildir frá 1. júlí 2004.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. júní 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. TSOCHATZOPOULOS

forseti.

VIÐAUKI

Viðmiðunarreglur um stjórnun og úthlutun á tiltækri flutningsgetu samtengilína milli innlendra kerfa

Almennt

1. Aðferðir við að bregðast við kerfisöng, sem aðildarríkin beita, skulu taka til skammtímakerfisangar á markaðstengdan og efnahagslega skilvirkan hátt en um leið gefa merki eða hvatningu um skilvirka fjárfestingu í netum og framleiðslu, á réttum stöðum.
2. Flutningskerfisstjórar, eða eftir því sem við á, aðildarríkin skulu leggja fram gagnsæja staðla án mismununar, sem lýsa þeim viðbraðgsaðferðum við kerfisöng sem þeir beita við mismunandi aðstæður. Þessum stöðlum, ásamt öryggisstöðlum, skal lýst í skjölum sem eru öllum aðgengileg.
3. Þegar hugað er að sértækum aðferðum við að bregðast við kerfisöng skal leitast við að halda í lágmarki öllum mismun á meðhöndlun mismunandi tegunda viðskipta yfir landamæri, hvort heldur er um að ræða raunverulega, tvíhliða samninga eða tilboð á erlendum, skipulögðum mörkuðum. Aðferðin við að úthluta takmarkaðri flutningsgetu skal vera gagnsæ. Sýna verður fram á að sérhver munur á meðhöndlun viðskipta raski hvorki né hindri þróun á samkeppni.
4. Merkin um verð, sem kerfið til að bregðast við kerfisöng gefur frá sér, skulu vera stefnuvirk.
5. Flutningskerfisstjórar skulu bjóða flutningsgetu sem er eins „áreiðanleg“ og mögulegt er. Heimilt er að bjóða á markaðnum hæfilegan hluta flutningsgetunnar með skilyrðum um minni áreiðanleika, en nákvæm skilyrði vegna flutnings á línunum yfir landamæri skulu ávallt kynnt markaðsaðilum.
6. Að teknu tilliti til þess að netið á meginlandi Evrópu er mjög þéttofið og að notkun samtengilína hefur áhrif á orkuflæði, a.m.k. beggja vegna landamæra ríkja, skulu innlendir eftirlitsaðilar tryggja að engar aðferðir við að bregðast við kerfisöng, sem hafa veruleg áhrif á orkuflæði í öðrum netum, séu ákveðnar einhliða.

Staða langtímasamninga

1. Forgangsrétti að aðgangi að flutningsgetu samtengilínu skal ekki úthlutað til þeirra samninga sem brjóta í bága við 81. og 82. gr. EB-sáttmálans.
2. Langtímasamningar, sem fyrir eru, skulu ekki hafa fyrirfram gefinn rétt þegar þeir koma til endurnýjunar.

Tilhögun upplýsingamiðlunar

1. Flutningskerfisstjórar skulu hrinda í framkvæmd viðeigandi aðferðum til samræmingar og upplýsingaskipta til að tryggja öryggi netsins.
2. Flutningskerfisstjórar skulu birta öll viðeigandi gögn varðandi heildarflutningsgetu yfir landamæri. Auk gilda fyrir tiltæka flutningsgetu á vetuma og á sumrin skulu flutningskerfisstjórar birta áætlanir um flutningsgetu fyrir hvern dag á nokkrum mismunandi tímum áður en flutningsdagurinn hefst. Nákvæmar áætlanir, a.m.k. viku fram í tímann skulu vera tiltækar fyrir markaðinn og flutningskerfisstjórar skulu leitast við að veita upplýsingar mánuð fram í tímann. Lýsing á áreiðanleika gagnanna skal fylgja með.

3. Flutningskerfisstjórar skulu birta almennt kerfi til útreikninga á heildarflutningsgetunni og áreiðanleikavikmörkum flutnings sem byggist á rafmagnseiginleikum og eðlisfræðilegum eiginleikum netsins. Slíkt kerfi skal vera háð samþykki eftirlitsaðila í hlutaðeigandi aðildarríkjum. Öryggisstaðlarnir og rekstrar- og skipulagsstaðlarnir skulu vera óaðskiljanlegur hluti upplýsinganna sem flutningskerfisstjórar skulu birta í skjölum sem eru öllum aðgengileg.

Meginreglur um aðferðir við að bregðast við kerfisöng

1. Helst skal leysa vandamál í tengslum við kerfisöng með aðferðum sem ekki eru viðskiptatengdar, þ.e. aðferðum sem fela ekki í sér val á milli samninga einstakra markaðsaðila.
2. Hlutaðeigandi flutningskerfisstjórar mega notast sameiginlega við samræmdar endursendingar eða mótkaup yfir landamæri. Kostnaðurinn, sem flutningskerfisstjórar stofna til við mótkaup eða endursendingar, verður hins vegar að vera í þeim mæli að hann sé skilvirkur.
3. Hugsanlegir kostir þess að sameina annars vegar að uppskiptingu markaðarins eða aðrar markaðstengdar aðferðir til leysa úr „varanlegri“ kerfisöng og hins vegar mótkaup til að leysa úr tímabundinni kerfisöng skulu kannaðir tafarlaust sem varanlegri leið til að bregðast við kerfisöng.

Viðmiðunarreglur um opið uppboð

1. Uppboðskerfið skal hannað með þeim hætti að öll tiltæk flutningsgeta sé í boði á markaðnum. Þetta er hægt að gera með því að skipuleggja samsett uppboð, þar sem flutningsgetan er boðin upp fyrir mismunandi tímalengd og með mismunandi eiginleikum, (t.d. með tilliti til væntanlegs áreiðanleika tiltækrar flutningsgetu, sem um ræðir).
2. Bjóða skal heildarsamtengigetuna í röð uppboða, sem t.d. er hægt að halda, árlega, mánaðarlega, vikulega, daglega eða oft á dag, í samræmi við þarfir markaðanna, sem um ræðir. Í öllum þessum útboðum skal úthluta föstum hluta tiltækrar flutningsgetu auk allrar flutningsgetu, sem eftir er, og var ekki úthlutað í fyrri uppboðum.
3. Málsmeðferðin vegna opins uppboðs skal undirbúin í náninni samvinnu milli innlendra eftirlitsyfirvalda og hlutaðeigandi flutningskerfisstjóra og hönnuð með þeim hætti að bjóðendur geti einnig tekið þátt í daglegum viðskiptum allra skipulagðra markaða (t.d. orkukauphöll) í hlutaðeigandi löndum.
4. Orkuflæðið í báðar áttir yfir tengilínur, þar sem kerfisöng er til staðar, skal að meginreglu til vera jafnað út til að hámarka flutningsgetuna í þá átt þar sem kerfisöngin er til staðar. Aðferðin við að jafna flæði skal hins vegar vera í samræmi við öruggan rekstur orkukerfisins.
5. Til að bjóða markaðnum eins mikla flutningsgetu og mögulegt er skal ábyrgðin á fjárhagsáhættunni, sem tengist jöfnun flæðisins, borin af þeim aðilum sem valda því að áhætta verður að veruleika.
6. Allar uppboðsaðferðir skulu vera þannig að mögulegt sé að senda stefnuvirk merki um verð til markaðsaðila. Flutningur í gagnstæða átt við ríkjandi orkuflæði léttir á álaginu og leiðir því til viðbótarflutningsgetu á línunni þar sem kerfisöngin er til staðar.
7. Til að hætta ekki á að skapa eða auka vandamál, sem tengjast yfirburðastöðu markaðsaðila, skulu lögbæru eftirlitsyfirvöldin, þegar þau hanna uppboðskerfi, íhuga alvarlega að setja efri mörk að því er varðar það magn flutningsgetu sem markaðsaðili má kaupa/eiga/nota í uppboði.
8. Til að stuðla að því raforkumarkaður, þar sem seljanleiki er til staðar, verði til skal frjálst að versla með flutningsgetu, sem keypt er á uppboði, þar til flutningskerfisstjóra er tilkynnt um að flutningsgetan verði notuð.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/15

frá 11. nóvember 2003

um að koma á fót evrópskum hópi eftirlitsaðila með rafmagni og gasi (*)

(2003/796/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af tillögu stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/54/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku og um niðurfellingu tilskipunar 96/92/EB ⁽¹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/55/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og um niðurfellingu á tilskipun 98/30/EB ⁽²⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1228/2003 frá 26. júní 2003 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri ⁽³⁾ er settur nýr reglurammur um innri markaðinn fyrir rafmagn og gas.
- 2) Í tilskipunum 2003/54/EB og 2003/55/EB er þess krafist að aðildarríkin tilnefni einn eða fleiri þar til bera aðila sem gegna hlutverki eftirlitsfirvalda til að framkvæma eftirlitsverkefnum sem tilgreind eru í þessum tilskipunum. Þessi eftirlitsfyrirvöld þurfa að vera fullkomlega óháð hagsmunum rafmagns- og gasiðnaðarins.
- 3) Líklegt er að sundurliðun á skyldum og verkefnum innlendra stjórnvalda sé mismunandi eftir aðildarríkjum, en öll aðildarríkin verða að tilnefna a.m.k. eina eftirlitsstofnun til að beita reglum nýja reglurammans, þegar þær hafa verið teknar upp í landslög, einkum reglurnar sem varða daglegt eftirlit með markaðnum.
- 4) Í tilskipunum 2003/54/EB og 2003/55/EB eru sett markmið og þar er veittur rammi fyrir aðgerðir á innlendum vettvangi, en þar er jafnframt veittur sveigjanleiki á tilteknum sviðum til að beita reglunum í ljósi innlendra aðstæðna. Samræmd beiting viðkomandi reglna í öllum aðildarríkjunum skiptir sköpum um árangursríka þróun samevrópsks orkumarkaðar.
- 5) Framlag hóps evrópska eftirlitsaðila fyrir rafmagn og hóps evrópskra eftirlitsaðila fyrir gas hefur verið þýðingarmikið að því er varðar sameiginlegar aðferðir í málefnum sem varða viðskipti yfir landamæri. Þar sem báðir hópar verða áfram mikilvægir sem almennur umræðuvettvangur með þátttöku allra aðila, ríkisstjórna, eftirlitsaðila og iðnaðarins, er nú nauðsynlegt að búa eftirlitssamvinnu og samhæfi formlegri stöðu, til að greiða fyrir tilkomu innri orkumarkaðarins og í ljósi væntanlegrar inngöngu nýrra aðildarríkja.

- 6) Við þessar kringumstæður er rétt setja á fót „evrópskan hóp eftirlitsaðila með rafmagni og gasi“ til að auðvelda samráð, samræmingu og samstarf milli eftirlitsstofnana í aðildarríkjunum og milli þessara aðila og framkvæmdastjórnarinnar í þeim tilgangi að styrkja innri markaðinn og tryggja samræmda beitingu í öllum aðildarríkjunum á tilskipunum 2003/54/EB og 2003/55/EB og reglugerð (EB) nr.1228/2003.
- (7) Aðilar að evrópskum hópi eftirlitsaðila með rafmagni og gasi skulu vera forstöðumenn innlendra stjórnvalda, sem eru lögbær á sviði eftirlits með rafmagni og gasi í aðildarríkjunum. Háttsettir embættismenn skulu vera fulltrúar framkvæmdastjórnarinnar.
- 8) Evrópski hópur eftirlitsaðila með rafmagni og gasi skal viðhalda náinni samvinnu við nefndirnar sem var komið á fót í krafti 30 gr. tilskipunar 2003/55/EB og 13. gr. reglugerðar (EB) nr. 1228/2003. Starf hans skal ekki hafa áhrif á störf fyrrgreindra nefnda.
- 9) Rétt er að fella úr gildi ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar 95/539/EB ⁽⁴⁾ og 92/167/EBE ⁽⁵⁾ þar sem þessar ákvarðanir komu á fót nefndum í tengslum við ákvarðanir 91/296/EBE ⁽⁶⁾ og 90/547/EBE ⁽⁷⁾ um gegnumflutning á jarðgasi annars vegar og rafmagni hins vegar, sem felldar voru úr gildi með tilskipunum 2003/54/EB og 2003/55/EB,

ÁKVÆÐIÐ EFTIRFARANDI:

1. gr.

Efni og starfsemi

1. Óháðum ráðgjafahópi um rafmagn og gas, sem er nefndur „evrópskur hópur eftirlitsaðila með rafmagni og gasi“ (hér á eftir nefndur „hópurinn“), er hér með komið á fót af framkvæmdastjórninni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtuð. ESB L 296, 14.11.2003, bls. 34. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 146/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtuð.ESB L 176, 15.7.2003, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtuð.ESB L 176, 15.7.2003, bls. 57.

⁽³⁾ Stjtuð.ESB L 176, 15.7.2003, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtuð. EB L 304, 16.12.1995, bls. 57.

⁽⁵⁾ Stjtuð. EB L 74, 20.3.1992, bls. 43.

⁽⁶⁾ Stjtuð. EB L 147, 12.6.1991, bls. 37.

⁽⁷⁾ Stjtuð. EB L 313, 13.11.1990, bls. 30.

2. Hópurinn skal veita framkvæmdastjórninni aðstoð og ráðgjöf, að eigin frumkvæði eða að beiðni framkvæmdastjórnarinnar, við að styrkja innri orkumarkaðinn, sérstaklega hvað varðar undirbúning á drögum að framkvæmdarráðstöfunum á sviði rafmagns og gass, og um öll málefni sem tengjast innri markaðinum fyrir gas og rafmagn. Hópurinn skal auðvelda samráð, samræmingu og samstarf innlendra stjórnvalda, sem stuðla að samræmdri beitingu, í öllum aðildarríkjunum, á ákvæðunum sem sett eru fram í tilskipun 2003/54/EB, tilskipun 2003/55/EB og reglugerð (EB) nr. 1228/2003 sem og hugsanlegri framtíðarlöggjöf Bandalagsins á sviði rafmagns og gass.

2. gr.

Aðild að hópnum

1. Í hópnum skulu sitja forstöðumenn innlendra stjórnvalda eða fulltrúar þeirra.
2. Í þessari ákvörðun er merking hugtaksins „innlent stjórnvald“ opinbert yfirvald sem komið er á fót í aðildarríki skv. tilskipunum 2003/54/EB og 2003/55/EB, en í samræmi við þær skulu aðildarríkin tilnefna einn eða fleiri þar til bæran aðila sem gegna hlutverki eftirlitsyfirvalda til að tryggja jafnræði, virka samkeppni og skilvirka starfsemi á gas- og rafmagns-markaðnum og einkum daglega beitingu á ákvæðum tilskipana 2003/54/EB og 2003/55/EB og reglugerðar (EB) nr. 1228/2003, hvað það varðar.
3. Fram að 1. júlí 2004, hafi aðildarríkin ekki tilnefnt einn eða fleiri þar til bæra aðila sem gegna hlutverki eftirlitsaðila, skal annað þar til bært opinbert yfirvald vera fulltrúi þess aðildarríkis í hópnum.
4. Nefndaraðilar skulu vera viðstaddir fundi hópsins og skulu tilnefna háttsettan fulltrúa til að taka þátt í öllum umræðum sem þar fara fram.

3. gr.

Skipulagning hópsins

1. Hópurinn kys formann úr sínum röðum.
2. Hópurinn getur skipað starfshópa sérfræðinga til að rannsaka sérstök málefni fáa hann til þess umboð og eftir því sem henta þykir.
3. Framkvæmdastjórninni er heimilt að sitja alla fundi slíkra starfshópa sérfræðinga.
4. Sérfræðingum frá EES-löndum og þeim löndum sem sótt hafa um aðild að Evrópubandalaginu er heimilt að sitja fund hópsins sem áheyrnarfulltrúar. Hópnum er heimilt að bjóða öðrum sérfræðingum og áheyrnarfulltrúum að sitja fundi hópsins.
5. Hópurinn setur sér starfsreglur með samhljóða samþykki eða, ef samhljóða samþykki fæst ekki, með tveimur þriðju hluta atkvæða meirihluta, þar sem hvert aðildarríki hefur eitt atkvæði, með fyrirvara um samþykki framkvæmdastjórnarinnar.

6. Framkvæmdastjórnin skal leggja hópnum til skrifstofu.

7. Ferða- og dvalarkostnað vegna útgjalda meðlima hópsins, áheyrnarfulltrúa og sérfræðinga í tengslum við starfsemi hópsins, skal framkvæmdastjórnin endurgreiða í samræmi við gildandi ákvæði framkvæmdastjórnarinnar.

8. Hópurinn skal leggja ársskýrslu um starfsemi sína fyrir framkvæmdastjórnina. Framkvæmdastjórnin skal senda skýrsluna til Evrópuþingsins og ráðsins með athugasemdum, eftir því sem við á.

4. gr.

Samráð

Hópurinn skal frá upphafi hafa víðtækt samráð við markaðsaðila, neytendur og endanlega notendur á opinn og gagnsæjan hátt.

5. gr.

Trúnaðarkvöð

Ef framkvæmdastjórnin tilkynnir meðlimum hópsins að leynd hvíli yfir ráðgjöf sem óskað er eftir eða spurningu sem borin er upp skal þeim, sem og áheyrnarfulltrúum og öllum öðrum, vera skylt að láta ekki í té neinar upplýsingar sem þeir hafa fengið í gegnum starf hópsins eða starfshópa hans með fyrirvara um ákvæði 287. gr. sáttmálans. Í slíkum tilvikum er framkvæmdastjórninni heimilt að ákveða að einungis meðlimir hópsins megi sitja fundi.

6. gr.

Niðurfelling

Ákvarðanir 95/539/EB og 92/167/EBE eru felldar úr gildi.

7. gr.

Gildistaka

1. Ákvörðun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

2. Hópurinn skal hefja skyldustörf sín á gildistökudegi þessarar ákvörðunar.

Gjört í Brussel 11. nóvember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/54/EB

2008/EES/38/16

frá 26. júní 2003

um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku og um niðurfellingu á tilskipun 96/92/EB (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr., 55. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögum framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/92/EB frá 19. desember 1996 um sameiginlegar reglur um innri markað á sviði raforku ⁽⁴⁾ var mikilvægt framlag til þess að skapa innri markað fyrir raforku.

2) Reynslan, sem fengist hefur við beitingu framangreindrar tilskipunar, sýnir ávinninginn sem getur hlotist af innri markaði á sviði raforku, með tilliti til aukinnar skilvirkni, verðlækkana, betri þjónustu og aukinnar samkeppni. Hins vegar eru enn verulegir annmarkar og möguleikar á að bæta starfsemi markaðarins, nánar tiltekið er þörf á markvissum ákvæðum til að tryggja jöfn samkeppnisstærðir að því er varðar framleiðslu, að draga úr hættunni á markaðsyfirráðum og undirverðlagningu, tryggja gjaldskrár fyrir flutning og dreifingu, sem eru án mismununar með aðgangi að netum á grundvelli gjaldskráa sem eru birtar áður en þær taka gildi, og standa vörð um rétt lítilla og vanmegna viðskiptavina og að upplýsingar um orkugjafa vegna raforkuframleiðslu séu birtar, sem og tilvísun í heimildir, ef þær eru fyrir hendi, þar sem er að finna upplýsingar um umhverfisáhrif þeirra.

3) Á fundi sínum í Lissabon 23. og 24. mars 2000 hvatti Evrópuráðið til þess að unnið yrði að því í flýti að koma endanlega á innri markaði bæði á sviði raforku og gass og að frelsi yrði aukið hið fyrsta á þessum sviðum með það fyrir augum að innri markaður verði starfræktur að fullu. Í ályktun sinni frá 6. júlí 2000 um aðra skýrslu framkvæmdastjórnarinnar um stöðu þeirrar viðleitni að auka frelsi á orkumörkuðum krafðist Evrópuþingið þess að framkvæmdastjórnin samþykkti ítarlega tímaáætlun um að ná fram nákvæmlega skilgreindum markmiðum með það fyrir augum að gefa orkumarkaðinn alveg frjálsan í áföngum.

4) Þau réttindi sem sáttmálinn tryggir evrópskum borgurum – frjálsir vöruflutningar, frelsi til að veita þjónustu og staðfesturéttur – eru einungis möguleg á markaði sem er að fullu opinn þar sem neytendur geta sjálfir valið sér birgi og birgjum er gert kleift að dreifa frjálst til allra viðskiptavina sinna.

5) Helstu hindranir við að koma á markaði, sem er að fullu starfhæfur og þar sem samkeppni ríkir, tengjast m.a. mál-efnum er varða aðgang að netinu, gjaldskrármálum og því að opnun markaðarins er mislangt komin í aðildarríkjum.

6) Til að samkeppni sé virk verður aðgangur að netum að vera án mismununar, gagnsær og verðlagður með sanngjörnum hætti.

7) Aðgangur án mismununar að neti flutnings- eða dreifikerfisstjóra hefur grundvallarþýðingu til að koma að fullu á innri markaði á sviði raforku. Flutnings- eða dreifikerfisstjórar geta verið eitt eða fleiri fyrirtæki.

8) Til að tryggja skilvirkan netaðgang án mismununar er rétt að dreifi- og flutningskerfi séu starfrækt af aðilum, sem eru aðskildir að lögum, ef lóðrétt samþætt fyrirtæki eru til staðar. Framkvæmdastjórnin skal meta ráðstafanir með sambærileg áhrif sem aðildarríkin þróa til að ná fram markmiði þessarar kröfu, og, eftir því sem við á, leggja fram tillögur um að breyta þessari tilskipun. Einnig er rétt að flutnings- og dreifikerfisstjórar hafi virkan ákvörðunarrétt með tilliti til eigna sem nauðsynlegar eru til að viðhalda netum, reka þau og þróa þegar eignirnar, sem um ræðir, er í eigu eða er reknar af lóðrétt samþættum fyrirtækjum. Nauðsynlegt er að sjálfstæði dreifikerfisstjóra og flutningskerfisstjóra sé tryggt einkum með tilliti til hagsmuna er varða framleiðslu og afhendingu. Sjálfstætt stjórnunarfyrirkomulag verður því að vera til staðar milli dreifikerfisstjóra og flutningskerfisstjóra annars vegar og allra framleiðslufélaga og birgja hins vegar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 37. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 17..

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 240 E, 28.8.2001, bls. 60 og Stjtið. EB C 227 E, 24.9.2002, bls. 393.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 36, 8.2.2002, bls. 10.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. mars 2002 (Stjtið. ESB C 47 E, 27.2.2003, bls. 350), Sameiginleg afstaða ráðsins frá 3. febrúar 2003 (Stjtið. ESB C 50 E, 4.3.2003, bls. 15) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 4. júní 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 27, 30.1.1997, bls. 20.

Hins vegar er mikilvægt að greina á milli slíks lagalegs aðskilnaðar og sundurgreiningar á eignarhaldi. Lagalegur aðskilnaður felur ekki í sér breytingu á eignarhaldi eigna og ekkert kemur í veg fyrir að svipuð eða eins starfsskilyrði gildi í öllu lóðrétt samþætta fyrirtækinu. Hins vegar skal tryggja ákvörðunartökuferli án mismununar með skipulagsráðstöfunum er varða sjálfstæði þeirra sem bera ábyrgð á ákvörðunartöku.

- 9) Ef um er að ræða lítil kerfi kann að vera nauðsynlegt að flutningskerfisstjórar, sem eru samtengdir litlum kerfum, tryggi að stoðþjónusta sé veitt.
- 10) Þó að þessi tilskipun taki ekki til málefna er varða eignarhald er minnt á að þegar um er að ræða fyrirtæki, sem annast flutning eða dreifingu og er aðskilið að því er varðar rekstrarform að lögum frá þeim fyrirtækjum sem stunda framleiðslu og/eða afhendingu, getur tilnefndur kerfisstjóri verið sama fyrirtækið og á grunnvirknið.
- 11) Til að komast hjá því að leggja of mikla fjárhagslega og stjórnsýslulega byrði á lítil dreifingarfyrirtæki skulu aðildarríkin geta, ef nauðsynlegt er, veitt slíkum fyrirtækjum undanþágu frá lagalegum kröfum um sundurgreinda dreifingu.
- 12) Málsmeðferð við leyfisveitingu skal ekki leiða til stjórnsýslubyrði sem er óhófleg miðað við stærð og hugsanleg áhrif raforkuframleiðenda.
- 13) Grípa skal til frekari ráðstafana til að tryggja að gjaldskrár séu gagnsæjar og án mismununar að því er varðar aðgang að netum. Þessar gjaldskrár skulu gilda um alla kerfisnotendur án mismununar.
- 14) Til að auðvelda raforkufyrirtæki, sem hefur staðfestu í aðildarríki, gerð samninga vegna afhendingar raforku til óbundinna viðskiptavina í öðru aðildarríki skulu aðildarríki og, eftir því sem við á, innlend eftirlitsyfirvöld vinna að einsleitari skilyrðum og að viðskiptavinir teljist vera óbundnir með sama hætti fyrir allan innri markaðinn.
- 15) Það að skilvirkt eftirlit sé til staðar, sem eitt innlent eftirlitsyfirvald eða fleiri framkvæma, er mikilvægur þáttur í að tryggja aðgang að netinu án mismununar. Aðildarríkin skulu tilgreina hlutverk, valdsvið og stjórnsýsluheimildir eftirlitsyfirvaldanna. Mikilvægt er að eftirlitsyfirvöld í öllum aðildarríkjum hafi sama lágmarksvaldsviðið. Þessi yfirvöld skulu vera bær til að ákveða eða samþykkja gjaldskrár, eða a.m.k. aðferðafræðina sem býr að baki útreikningum á gjaldskrár fyrir flutning og dreifingu. Til að forðast óvissu og kostnaðarsöm og tímafrek deilumál skulu þessar gjaldskrár birtar áður en þær taka gildi.
- 16) Framkvæmdastjórnin hefur gefið til kynna fyrirætlan sína um að koma á fót evrópskum hópi eftirlitsaðila með rafmagni og gasi sem myndi skapa hentugt ráðgjafarfyrirkomulag til að hvetja til samvinnu og samræmingar innlendra eftirlitsyfirvalda í því skyni að stuðla að þróun innri markaðarins á sviði raforku og gass og til að stuðla að samræmdri beitingu í öllum aðildarríkjum á ákvæðunum, sem sett eru í þessari tilskipun og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/55/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas⁽¹⁾ og í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1228/2003 frá 26. júní 2003 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuvíðskipti yfir landamæri⁽²⁾.
- 17) Til að tryggja öllum markaðsaðilum greiðan markaðsaðgang, að meðtöldum nýjum orkusölum, er þörf á jöfnunarfyrirkomulagi sem er kostnaðartengt og án mismununar. Um leið og seljanleiki á raforkumarkaðinum er nægilegur ætti þetta að nást með því að koma á gagnsæju, markaðstengdu fyrirkomulagi við afhendingu og kaup á raforku sem nauðsynlegt er innan rammans um jöfnunarkröfur. Ef markaður, þar sem seljanleiki ríkir, er ekki fyrir hendi ættu innlend eftirlitsyfirvöld að gegna virku hlutverki til að tryggja að gjaldskrár til jöfnunar séu kostnaðartengdar og án mismununar. Á sama tíma skal veita viðeigandi hvatningu til að jafna innmötun (in-put) og úttekt (off-take) raforku og til að stofna kerfinu ekki í hættu.
- 18) Innlend eftirlitsyfirvöld skulu geta ákveðið eða samþykkt gjaldskrár eða aðferðafræðina, sem býr að baki útreikningum á gjaldskrár, á grundvelli tillögu flutnings- eða dreifikerfisstjóra eða á grundvelli tillögu sem þessir stjórar og notendur kerfisins urðu ásáttir um. Þegar þau sinna þessum verkefnum skulu innlend eftirlitsyfirvöld tryggja að gjaldskrár vegna flutnings og dreifingar séu án mismununar og kostnaðartengdar og skulu taka tillit til langtíma frávikskostnaðar við net sem komist er hjá með dreifðri raforkuframleiðslu og stjórnun eftirspurnar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 57.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 1.

- 19) Allur iðnaður og verslun, þ.m.t. lítil og meðalstór fyrirtæki, og allir ríkisborgarar í Bandalaginu, sem njóta efnahagslegs ávinnings af innri markaðinum, skulu einnig geta notið öflugrar neytendaverndar og einkum skulu heimili, og ef aðildarríkin telja það viðeigandi, lítil fyrirtæki njóta tryggingar á opinberri þjónustu einkum með tilliti til afhendingaröryggis og sanngjarnrar gjaldskrár af ástæðum er varða sanngirni, samkeppnishæfni og óbeint vegna atvinnusköpunar.
- 20) Viðskiptavinir skulu hafa frjálst val um birgi sem afhendir þeim raforku. Engu að síður skal notast við áfangaskipta aðferð við að koma að fullu á innri markaði á sviði raforku, til að gera iðnaðinum kleift að aðlagast og tryggja að viðeigandi ráðstafanir og kerfi séu til staðar til að verja hagsmuni viðskiptavina og tryggja að þeir hafi raunverulegt og skilvirkt val um birgi.
- 21) Opnun markaðarins smám saman, þar til hann er að fullu opin, ætti, eins fljótt og auðið er, að fjarlægja mun á milli aðildarríkanna. Tryggja skal gagnsæi og áreiðanleika í framkvæmd þessarar tilskipunar.
- 22) Nánast öll aðildarríki hafa kosið að tryggja samkeppni á markaði á sviði raforkuframleiðslu með gagnsæri málsmæðferð við leysisveitingu. Aðildarríkin hins vegar tryggja möguleikann á að stuðla að afhendingaröryggi með því að taka í notkun útbóðsaðferð eða sambærilega aðferð ef nægileg raforkuframleiðslugeta er ekki tryggð með leysisveitingarmálsmæðferðinni. Aðildarríkin skulu í þágu umhverfisverndar og kynningar á nýrri, óþróaðri tækni hafa möguleika á að bjóða út nýja flutningsgetu á grundvelli birtra viðmiðana. Ný flutningsgeta tekur m.a. til endurnýjanlegrar orku og samþættrar varma- og raforkuvinnslu (CHP).
- 23) Til að tryggja afhendingaröryggi skal fylgjast með jafnvæginu milli framboðs og eftirspurnar í einstökum aðildarríkjunum og eftirlitinu skal fylgt eftir með skýrslu um stöðuna innan Bandalagsins að teknu tilliti til flutningsgetu samtengilína milli svæða. Slíkt eftirlit skal fara fram nægilega snemma til að gera kleift að gripið sé til viðeigandi ráðstafana ef afhendingaröryggi er stefnt í hættu. Smíði og viðhald á nauðsynlegu netgrunnvirki, þ.m.t. flutningsgeta samtengilína, skal stuðla að því að tryggja stöðugt framboð raforku. Smíði og viðhald á nauðsynlegu netgrunnvirki, þ.m.t. flutningsgeta samtengilína og dreifð raforkuframleiðsla, eru mikilvægir þættir til að stuðla að því að tryggja stöðugt framboð raforku.
- 24) Aðildarríkin skulu tryggja að viðskiptavinir sem kaupa til heimilisnota og eftir því sem aðildarríkin telja rétt, lítil fyrirtæki, eigi rétt á að fá afhenta raforku af tilteknum gæðum á verði sem er greinilega samanburðarhæft, gagnsætt og sanngjarnt. Til að tryggja að háu stigi opinberrar þjónustu sé viðhaldið í Bandalaginu skal tilkynna framkvæmdastjórninni reglulega um allar ráðstafanir, sem aðildarríkin grípa til, til að ná settum markmiðum þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin skal birta reglulega skýrslu þar sem greindar eru ráðstafanir, sem gripið er til á innlendum vettvangi, til að ná settum markmiðum um opinbera þjónustu og bera saman skilvirkni þeirra með það í huga að koma með tilmæli, að því er varðar ráðstafanir sem grípa skal til á innlendum vettvangi, til að koma á opinberri þjónustu á háu stigi. Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra ráðstafana til að vernda vanmegna viðskiptavini á innri raforkumarkaðinum. Slíkar ráðstafanir geta verið breytilegar í samræmi við tilteknar kringumstæður í hlutaðeigandi aðildarríkjunum og geta falið í sér sérstakar ráðstafanir varðandi greiðslu raforkureikninga eða almennari ráðstafanir sem gripið er til innan almannatryggingakerfisins. Ef alþjónusta er einnig veitt litlum fyrirtækjum geta ráðstafanir til að tryggja að þessi alþjónusta sé veitt verið mismunandi eftir því hvort um heimili eða lítil fyrirtæki er að ræða.
- 25) Framkvæmdastjórnin hefur gefið til kynna fyrirætlan sína að hafa frumkvæði, einkum að því er varðar gildissvið ákvæða um merkingar og nánar tiltekið með hvaða hætti er hægt að koma upplýsingunum um umhverfisáhrif, a.m.k. með tilliti til losunar koltvísýrings og geislavirks úrgangs sem fellur til við raforkuframleiðslu frá mismunandi orkugjöfum, á framfæri með gagnsæjum hætti sem auðvelt er að nálgast og bera saman í öllu Evrópusambandinu og með hvaða hætti er hægt að einfalda ráðstafanirnar, sem gripið er til í aðildarríkjunum, til að hafa eftirlit með því hversu nákvæmar upplýsingarnar eru sem birgjarnir veita.
- 26) Grundvallarkrafa þessarar tilskipunar er að uppfylla kröfur um opinbera þjónustu og mikilvægt er að sameiginlegir lágmarksstaðlar, sem öll aðildarríkin uppfylla, séu tilgreindir í þessari tilskipun sem taka tillit til markmiðanna um sameiginlega vernd, afhendingaröryggi, umhverfisvernd og sambærilegt samkeppnisstig í öllum aðildarríkjunum. Mikilvægt er að hægt sé að túlka kröfurnar um opinbera þjónustu á innlendum grundvelli að teknu tilliti til innlendra kringumstæðna og með því skilyrði að lög Bandalagsins virt.

27) Aðildarríkjunum er heimilt að tilnefna skyldubirgi. Þessi birgir getur verið söludeild í lóðrétt samþættu fyrirtækis sem einnig sér um dreifingu að því tilskildu að það uppfylli kröfur þessarar tilskipunar um sundurgreiningu.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

28) Ráðstafanir, sem aðildarríkin hrinda í framkvæmd til að ná settum markmiðum um félagslega og efnahagslega samheldni, geta einkum falið í sér efnahagshvata þar sem notuð eru, eftir því sem við á, öll tæki sem fyrir hendi eru, innlend og í Bandalaginu. Þessi tæki geta m.a. verið kerfi um skaðabótaábyrgð til að tryggja nauðsynlega fjárfestingu.

1. gr.

Gildissvið

29) Að því marki sem ráðstafanirnar, sem aðildarríki gera til að uppfylla skyldur um opinbera þjónustu, fela í sér ríkisaðstoð, skv. 1. mgr. 87. gr. sáttmálans, ber að tilkynna framkvæmdastjórninni um þær skv. 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

Í þessari tilskipun eru settar sameiginlegar reglur um framleiðslu, flutning, dreifingu og afhendingu rafmagns. Settar eru reglur um skipulagningu og starfsemi á sviði raforku, markaðsaðgang, viðmiðanir og málsmeðferð við útböð og leyfisveitingu og rekstur kerfa.

2. gr.

30) Krafa um að tilkynna framkvæmdastjórninni um allar synjanir um að veita heimild til að auka framleiðslugetu hefur reynst vera óþarfa stjórnsýsluálag og skal hún því lögð niður.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

31) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði fyrirhugaðra aðgerða, þ.e. að skapa innri markað á sviði raforku sem starfræktur er að fullu og þar sem samkeppni ríkir, og þar eð því markmiði verður, af þeim sökum, betur náð á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa mikil áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, sem sett er fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.

1. „framleiðsla“: framleiðsla rafmagns,
2. „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir rafmagn,
3. „flutningur“: flutningur rafmagns um samtengt hæst- eða háspennukerfi í þeim tilgangi að afgreiða það til kaupenda eða dreifiaðila, en það tekur ekki til afhendingar,

32) Í ljósi fenginnar reynslu af beitingu tilskipunar ráðsins 90/547/EEB frá 29. október 1990 varðandi gegnumflutning á rafmagni um flutningskerfi⁽¹⁾, skal grípa til ráðstafana til að tryggja einsleit aðgangskerfi án mismununar vegna flutnings, þ.m.t. raforkuflæði milli aðildarríkja yfir landamæri. Til að tryggja einsleita meðferð á aðgangi að raforkunetum, einnig að því er varðar gegnumflutning, skal fella þá tilskipun úr gildi.

4. „flutningskerfisstjóri“: einstaklingur eða lögaðili sem ber ábyrgð á rekstri, viðhaldi og, ef með þarf, þróun flutningskerfis á tilteknu svæði og, eftir því sem við á, samtengilínunum þess við önnur kerfi svo og ábyrgð á að tryggja getu kerfisins til lengri tíma til að uppfylla eðlilegar kröfur um flutning á rafmagni,

33) Sökum þess hversu umfangsmiklar breytingarnar, sem gerðar eru á tilskipun 96/92/EEB, eru er æskilegt, til glöggvunar og hagræðingar, að lagfæra viðkomandi ákvæði.

5. „dreifing“: flutningur rafmagns um háspennu-, millispennu- eða lágspennudreifikerfi í þeim tilgangi að afgreiða það til viðskiptavina, en hún tekur ekki til afhendingar,

34) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.

6. „dreifikerfisstjóri“: einstaklingur eða lögaðili sem ber ábyrgð á rekstri, viðhaldi og, ef með þarf, þróun dreifikerfis á tilteknu svæði og, eftir því sem við á, samtengilínunum þess við önnur kerfi svo og ábyrgð á að tryggja getu kerfisins til lengri tíma til að uppfylla eðlilegar kröfur um dreifingu á rafmagni,

7. „viðskiptavinir“: heildsalar og kaupendur rafmagns,

8. „heildsalar“: einstaklingar eða lögaðilar sem kaupa rafmagn til endursölu innan eða utan kerfisins sem þeir hafa staðfestu í,

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 313, 13.11.1990, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórninnar 98/75/EB (Stjótd. EB L 276, 13.10.1998, bls. 9).

9. „kaupendur“: viðskiptavinir sem kaupa rafmagn til eigin nota,
10. „viðskiptavinir sem kaupa til heimilisnota“: viðskiptavinir sem kaupa rafmagn til eigin nota á heimili, að undanskilinni viðskipta- eða atvinnustarfsemi,
11. „viðskiptavinir sem kaupa ekki til heimilisnota“: allir einstaklingar eða lögaðilar sem kaupa rafmagn sem ekki er ætlað til eigin notkunar á heimili og til þeirra skulu teljast framleiðendur og heildsalar,
12. „óbundnir viðskiptavinir“: viðskiptavinir sem mega kaupa rafmagn af birgi að eigin vali í skilningi 21. gr. þessarar tilskipunar,
13. „samtenglar“: búnaður sem notaður er til að tengja saman raforkukerfi,
14. „samtengt kerfi“: fjöldi flutnings- og dreifikerfa sem tengd eru innbyrðis með einum eða fleiri samtenglum,
15. „bein lína“: annaðhvort rafmagnslína sem tengir einangraðan framleiðslustað við einangraðan viðskiptavin eða rafmagnslína sem tengir rafmagnsframleiðanda og fyrirtæki, sem afhendir rafmagn, til eigin athafnasvæðis, dótturfyrirtækja og óbundinna viðskiptavina,
16. „efnahagsleg forgangsöröðun“: röðun orkugjafa fyrir afhendingu rafmagns út frá efnahagslegum forsendum,
17. „stoðþjónusta“: öll þjónusta sem er nauðsynleg fyrir rekstur flutnings- eða dreifikerfa,
18. „kerfisnotendur“: einstaklingar eða lögaðilar sem afhenda rafmagn eða fá rafmagn afhent gegnum flutnings- eða dreifikerfi,
19. „afhending“: sala, þ.m.t. endursala rafmagns til viðskiptavina,
20. „samþætt raforkufyrirtæki“: lóðrétt eða lárétt samþætt fyrirtæki,
21. „lóðrétt samþætt fyrirtæki“: fyrirtæki eða hópur fyrirtækja með gagnkvæm tengsl sem skilgreind eru í 3. mgr. 3. gr. í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 frá 21. desember 1989 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja⁽¹⁾ og ef hlutaðeigandi fyrirtæki/fyrirtækjahópur starfar a.m.k. á einu eftirfarandi sviða flutnings eða dreifingar og annaðhvort framleiðslu eða afhendingar rafmagns,
22. „tengt fyrirtæki“: eignatengd fyrirtæki í skilningi 41. gr. sjöundu tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983, sem byggð er á g-lið 2. gr. 44. gr.⁽²⁾ sáttmálans um samstæðureikninga⁽³⁾, og/eða hlutdeildarfyrirtæki, í skilningi 1. mgr. 33. gr. og/eða fyrirtæki í eigu sömu hluthafa,
23. „lárétt samþætt fyrirtæki“: fyrirtæki sem sér um a.m.k. eitt af eftirfarandi: framleiðslu til sölu eða flutning eða dreifingu eða afhendingu rafmagns og aðra starfsemi sem ekki tengist rafmagni,
24. „útboðsaðferð“: sú aðferð að sinna áætluðum viðbótarþörfum og endurnýjunargetu með því að nýta nýja framleiðslugetu eða framleiðslugetu sem þegar er fyrir hendi,
25. „gerð langtímaáætlana“: áætlanir um fjárfestingarþörf í framleiðslu- og flutningsgetu til lengri tíma, með það fyrir augum að mæta eftirspurn kerfisins eftir rafmagni og að tryggja framboð til viðskiptavina,
26. „lítið, einangrað kerfi“: kerfi þar sem notkun er innan við 3000 GWh á árinu 1996, og þar sem innan við 5% ársnotkunar eru fengin með samtengingu við önnur kerfi,
27. „einangrað örkerfi“: kerfi þar sem notkun er innan við 500 GWh á árinu 1996, og sem er ekki samtengt við önnur kerfi,
28. „öryggi“: bæði öryggi með tilliti til afhendingar og framboðs á raforku og tæknilegt öryggi,
29. „stjórnun með tilliti til orkunýtni/eftirspurnar“: víðtæk eða samþætt stefna sem miðar að því að hafa áhrif á magn og tímasetningu raforkunotkunar til að draga úr frumorkunotkun og álagstoppum með því að veita fjárfestingum í orkunýtniráðstöfunum eða öðrum ráðstöfunum, s.s. riftanlegum afhendingarsamningum, forgang fram yfir fjárfestingu til að auka framleiðslugetu, ef fyrri kostirnir eru skilvirkari og hagkvæmari, að teknu tilliti til jákvæðra umhverfisáhrifa af völdum minni orkunotkunar og í tengslum við þætti er varða afhendingaröryggi og lægri dreifingarkostnað,

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 395, 30.12.1989, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97 (Stjóð. EB L 180, 9.7.1997, bls. 1).

⁽²⁾ Titli tilskipunar 83/349/EBE hefur verið breytt til að taka tillit til númerabreytinga á greinum í stofnsáttmála Evrópubandalagsins í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans, en upphaflega tilvísunin var í g-lið 3. mgr. 54. gr.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjóð. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).

30. „endurnýjanlegir orkugjafar“: endurnýjanlegir orkugjafar sem eru ekki jarðefnaeldsneyti (vindorka, sólarorka, jarðvarmaorka, öldu- og sjávarfallaorka, vatnsorka og orka úr lífmassa, hauggasi, gasi frá skólphreinsunarstöðvum og lífgasi),

31. „dreifð raforkuframleiðsla“: orkuver sem eru tengd við dreifikerfið.

II. KAFLI

ALMENNAR REGLUR UM SKIPULAGNINGU ATVINNUGREINARINNAR

3. gr.

Skyldur um opinbera þjónustu og neytendavernd

1. Aðildarríkjunum ber að tryggja, á grunni skipulags stofnana sinna og með viðeigandi tilliti til dreifðisreglunnar, að raforkufyrirtæki séu rekin í samræmi við meginreglur þessarar tilskipunar, með fyrirvara um 2. mgr., til að koma á samkeppnismarkaði á sviði raforku, og að fyrrnefndum fyrirtækjum sé ekki mismunað að því er varðar réttindi eða skyldur.

2. Aðildarríkjunum er heimilt, að teknu fullu tilliti til viðeigandi ákvæða sáttmálans, einkum 86. gr., að skylda fyrirtæki sem starfa á sviði raforku að sinna opinberri þjónustu, í þágu almennra efnahagslegra hagsmuna, sem getur varðað öryggi, þ.m.t. afhendingaröryggi, reglufesta, gæði og verð afhendingar og umhverfisvernd, þ.m.t. orkunýtni og loftslagsvernd. Slíkar skyldur skulu vera vel skilgreindar, gagnsæjar, án mismununar, sannprófanlegar og tryggja jafnan aðgang raforkufyrirtækja í Evrópusambandinu að innlendum neytendum. Í tengslum við afhendingaröryggi, stjórnun með tilliti til orkunýtni/eftirspurnar og að uppfylla umhverfismarkmið, eins og um getur í þessari málsgrein er aðildarríkjunum heimilt að koma á langtímaáætlunum um leið og gert er ráð fyrir að þriðju aðilar kunni að leita eftir aðgangi að kerfinu.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að á yfirráðasvæði þeirra eigi allir viðskiptavinir sem kaupa til heimilisnota og, eftir því sem aðildarríkin telja rétt, lítill fyrirtæki (nánar tiltekið fyrirtæki með færri en 50 starfandi einstaklinga og ársveltu eða efnahagsreikning sem er ekki meiri en 10 milljónir evra), rétt á alþjónustu, þ.e. að fá afhenta raforku af tilteknum gæðum á sanngjörnu verði sem er auðveldlega og greinilega samanburðarhæft og gagnsætt. Til að tryggja að alþjónusta sé veitt er aðildarríkjunum heimilt að tilnefna skyldubirgi. Aðildarríkin skulu leggja þá skyldu á dreifingarfyrirtæki að tengja viðskiptavinum við dreifikerfi þeirra með skilmálum, skilyrðum og samkvæmt gjaldskrá sem ákveðin er í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr. Ekkert í þessari tilskipun skal koma í veg fyrir að aðildarríkin styrki markaðsstöðu neytenda, sem kaupa til einkanota, og lítilla og meðalstórra neytenda með því að stuðla að

möguleikanum á valfrjálstri sameiningu um fyrirvar fyrir þennan flokk neytenda.

Fyrsta undirgreinin skal koma til framkvæmda á gagnsæjan hátt og án mismununar og skal ekki hindra að markaðurinn sem kveðið er á um í 21. gr verði opnaður.

4. Ef fébætur eða annarskonar bætur og einkaréttur, sem aðildarríki veitir til uppfyllingar á skyldunum sem settar eru fram í 2. og 3. mgr., eru veittar, skal það gert án mismununar og á gagnsæjan hátt.

5. Aðildarríkin skulu grípa til viðeigandi ráðstafana til að vernda kaupendur og skulu einkum tryggja að fyrir hendi séu fullnægjandi verndarráðstafanir til að vernda vanmegna viðskiptavinum, þ.m.t. ráðstafanir til að hjálpa þeim til að komast hjá aftengingu. Í þessu tilliti er aðildarríkjunum heimilt að grípa til ráðstafana til að vernda kaupendur á afskekktum svæðum. Þau skulu tryggja öfluga neytendavernd, einkum með tilliti til gagnsæis, að því er varðar samningsskilmála og skilyrði, almennar upplýsingar og tilhögun á lausn deilumála. Aðildarríkin skulu tryggja að óbundnir viðskiptavinir geti í raun skipt um birgi. Þessar ráðstafanir skulu, a.m.k. að því er varðar viðskiptavinum sem kaupa til heimilisnota, einnig fela í sér þær sem settar eru fram í viðauka A.

6. Aðildarríkin skulu tryggja að raforkubirgjar tilgreini í reikningum eða láti fylgja með þeim og í kynningarefni sem kaupendum er gert tiltækt:

- framlag hvers orkugjafa til heildareldsneytissamsetningar birgisins ársins á undan,
- a.m.k. tilvísun í þær heimildir sem til staðar eru, s.s. vefsíður, þar sem upplýsingar um umhverfisáhrif, a.m.k. með tilliti til losunar koltvísýrings og geislavirks úrgangs sem fellur til vegna raforkunnar sem er framleidd með heildareldsneytissamsetningu birgisins á árinu á undan, eru gerðar aðgengilegar öllum.

Með tilliti til rafmagns, sem aflað er í raforkukauphöll eða sem er flutt inn frá fyrirtæki sem er staðsett utan Bandalagsins, er heimilt að nota samtölur fyrir árið á undan sem kauphöllin eða hlutaðeigandi fyrirtæki veita.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að upplýsingar, sem birgjar veita viðskiptavinum sínum samkvæmt þessari grein, séu áreiðanlegar.

7. Aðildarríkin skulu hrinda viðeigandi ráðstöfunum í framkvæmd til að ná settum markmiðum um félagslega og efnahagslega samheldni, umhverfisvernd, sem getur falið í sér ráðstafanir að því er varðar stjórnun, með tilliti til orkunýtni/eftirspurnar, og úrræði til berjast gegn loftslagsbreytingum og afhendingaröryggi. Slíkar ráðstafanir geta einkum falið í sér efnahagshvata, þar sem notuð eru, eftir því sem við á, öll innlend tæki og tæki í Bandalaginu, til

viðhalds og smíði á nauðsynlegu netgrunnvirki, þ.m.t. flutningsgeta samtengilína.

og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu ⁽¹⁾.

III. KAFLI

FRAMLEIÐSLA

6. gr.

Málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukinni framleiðslugetu

8. Aðildarríkjnum er heimilt að ákveða að beita ekki ákvæðum 6., 7., 20. og 22. gr. að því leyti sem beiting þeirra hindrar, að lögum eða í reynd, að raforkufyrirtækin gætu sinnt þeim skyldum sem á þau eru lagðar í þágu almennra, efnahagslegra hagsmuna og svo framarlega sem það kæmi ekki niður á þróun viðskipta þannig að það gengi þvert á hagsmunum Bandalagsins. Samkvæmt þessari tilskipun og 86. gr. sáttmálans liggja hagsmunir Bandalagsins m.a. í samkeppni með tilliti til óbundinna viðskiptavina.

9. Þegar aðildarríkin hrinda þessari tilskipun í framkvæmd skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ráðstafanir, sem samþykktar eru til að uppfylla skyldur um alþjónustu og opinbera þjónustu, þ.m.t. neytenda- og umhverfisvernd og hugsanleg áhrif þeirra á innlenda og alþjóðlega samkeppni, hvort sem slíkar ráðstafanir krefjast undanþágu frá þessari tilskipun eða ekki. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni á tveggja ára fresti eftir það um allar breytingar á slíkum ráðstöfunum, hvort sem þær krefjast undanþágu frá þessari tilskipun eða ekki.

4. gr.

Eftirlit með afhendingaröryggi

Aðildarríkin skulu tryggja eftirlit með málefnum er varða afhendingaröryggi. Ef aðildarríki telja það rétt geta þau falið eftirlitsyfirvöldunum, sem um getur í 1. mgr. 23. gr., þetta verkefni. Þetta eftirlit skal einkum taka til jafnvægis milli framboðs og eftirspurnar á innlenda markaðnum, þess hversu mikil væntanleg framtíðareftirspurn verður og fyrirhugaðrar viðbótarframleiðslugetu, sem er verið að skipuleggja eða byggja upp, og gæða og viðhaldsstigs neta, sem og ráðstafana til að anna eftirspurn á álagstoppum og bregðast við skorti hjá einum eða fleiri birgjum. Lögbær yfirvöld skulu á tveggja ára fresti, eigi síðar en 31. júlí, birta skýrslu þar sem gerð er grein fyrir niðurstöðum eftirlits með þessum atriðum, sem og öllum ráðstöfunum, sem gripið er til eða fyrirhugaðar eru, til að fjalla um þau og þau skulu senda framkvæmdastjórninni þessa skýrslu þegar í stað.

5. gr.

Tæknilegar reglur

Aðildarríkin skulu tryggja að tæknilegar öryggisviðmiðanir séu skilgreindar og að þróaðar séu og birtar opinberlega tæknireglur um lágmarkskröfur um tæknihönnun og rekstur vegna tengingar framleiðslubúnaðar, dreifikerfa, beintengds notendabúnaðar, samtenglarása og beinna lína við kerfið. Þessar tæknireglur skulu tryggja rekstrarsamhæfi kerfa og vera hlutlægar og án mismununar. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um þær í samræmi við 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta á sviði tæknistaðla

1. Aðildarríkin skulu samþykkja málsmeðferð við leyfisveitingu til aukinnar framleiðslugetu, sem skal fara fram í samræmi við viðmiðanir sem eru hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar.

2. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um viðmiðanir um veitingu leyfa til að auka framleiðslugetu á yfirráðasvæðum þeirra. Fyrirnefndar viðmiðanir kunna að varða:

- a) öryggi og áreiðanleika raforkukerfisins, stöðva og tengds búnaðar,
- b) vernd lýðheilsu og almannaoðryggis,
- c) umhverfisvernd,
- d) landnýtingu og staðsetningu,
- e) nýtingu lands í almannaeign,
- f) orkunýtni,
- g) eðli frumorkugjafans,
- h) sérstök einkenni umsækjanda, s.s. tæknilega, efnahagslega og fjárhagslega getu,
- i) samræmi við ráðstafanir sem samþykktar eru skv. 3. gr.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir litla og/eða dreifða framleiðslu taki tillit til takmarkaðrar stærðar þeirra og hugsanlegra áhrifa.

4. Birta skal opinberlega málsmeðferð við leyfisveitingu og viðmiðanir. Umsækjendum skal tilkynnt um allar ástæður þess að þeim var synjað um leyfi. Ástæðurnar þurfa að vera hlutlægar, án mismununar, gildar og rökstuddar á tilhlýðilegan hátt. Umsækjandinn skal hafa möguleika á að áfrýja synjuninni.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjótið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

7. gr.

Útboð vegna nýrrar framleiðslugetu

1. Aðildarríkin skulu tryggja að sá möguleiki sé fyrir hendi, vegna afhendingaröryggis, að kveða á um nýja framleiðslugetu eða nýjar stjórnunarráðstafanir að því er varðar orkunýtni/eftirspurn með útboðsaðferð eða annarri sambærilegri aðferð án mismununar og sem er gagnsæ, á grundvelli viðmiðana sem birtar hafa verið. Þessa málsmeðferð er hinsvegar einungis hægt að hefja ef framleiðslugetan, sem verið er að auka, eða stjórnunarráðstafanir, að því er varðar orkunýtni/eftirspurn sem gripið er til á grundvelli málsmeðferðar vegna leyfisveitingar, eru ekki fullnægjandi til að tryggja afhendingaröryggi.

2. Aðildarríkin geta í þágu umhverfisverndar og kynningar á nýrri, óþróaðri tækni tryggt að sá möguleiki sé fyrir hendi að bjóða út nýja flutningsgetu á grundvelli birtra viðmiðana. Þetta útboð getur tekið til aukinnar framleiðslugetu eða stjórnunarráðstafana að því er varðar orkunýtni/eftirspurn. Málsmeðferð vegna útboðs er hinsvegar einungis hægt að hefja ef framleiðsluáðstaðan, sem verið er að byggja upp, eða ráðstafanir, sem gripið er til, eru, á grundvelli málsmeðferðarinnar vegna leyfisveitingar, ekki fullnægjandi til að ná fram þessum markmiðum.

3. Birta skal einstök atriði útboðsaðferðarinnar vegna aukinnar framleiðslugetu og stjórnunarráðstafanir, að því er varðar orkunýtni/eftirspurn, í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* í síðasta lagi sex mánuðum áður en tilboðsfrestur rennur út.

Gera skal útboðsgögn aðgengileg öllum fyrirtækjum, sem áhuga hafa og sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði aðildarríkisins, svo að þau hafi nægan tíma til að skila inn tilboði.

Með það í huga að tryggja gagnsæi og jafnræði skal í útboðsgögnum vera nákvæm lýsing á samningsatriðum og þeirri aðferð sem allir bjóðendur verða að nota og tæmandi listi yfir skilyrði sem ráða vali bjóðanda og úthlutun verks. Þessi atriði geta einnig tengst þeim sviðum sem um getur í 2. mgr. 6. gr.

4. Við útboð nauðsynlegrar framleiðslugetu þarf einnig að taka til greina tilboð um afhendingu rafmagns með langtímaábyrgð frá framleiðslueiningum, sem fyrir eru, ef fullnægja má viðbótarkröfunum á þann hátt.

5. Aðildarríkin skulu tilnefna yfirvald eða opinberan aðila eða einkaaðila, sem er óháður starfsemi á sviði framleiðslu, flutnings og dreifingar rafmagns og getur verið eftirlitsyfirvaldið sem um getur í 1. mgr. 23. gr., til að bera ábyrgð á skipulagningu, eftirliti og stjórnun útboðsaðferðarinnar sem um getur í 1. til 4. mgr. Ef flutningskerfisstjóri er að fullu óháður annarri starfsemi, sem tengist ekki flutningskerfinu með tilliti til eignarhalds, er heimilt að tilnefna flutningskerfisstjóra til að bera ábyrgð á að

skipuleggja, hafa eftirlit með og stjórna útboðsaðferðinni. Þessi aðili gerir allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að farið sé með þær upplýsingar, sem fram koma í tilboðum, sem trúnaðarmál.

IV. KAFLI

REKSTUR FLUTNINGSKERFA

8. gr.

Tilnefning flutningskerfisstjóra

Aðildarríkin skulu tilnefna eða krefjast þess að fyrirtæki, sem eiga flutningskerfi, tilnefni, í tiltekinn tíma sem aðildarríkin ákveða, með tilliti til skilvirkni og efnahagslegs jafnvægis, einn eða fleiri flutningskerfisstjóra. Aðildarríkin skulu tryggja að flutningskerfisstjórar fari að ákvæðum 9. til 12. gr.

9. gr.

Verkefni flutningskerfisstjóra

Allir flutningskerfisstjórar skulu bera ábyrgð á:

- að tryggja langtímagetu kerfisins til að uppfylla sanngjarnar kröfur um raforkuflutninga,
- að stuðla að afhendingaröryggi með fullnægjandi flutningsgetu og áreiðanleika kerfisins,
- að stjórna orkuflæði um kerfið með tilliti til skipta við önnur samtengd kerfi. Í þeim tilgangi skal flutningskerfisstjóri tryggja öruggt, áreiðanlegt og skilvirkt raforkukerfi og í því sambandi sjá til þess að öll nauðsynleg stöðþjónusta sé til reiðu, að því marki að hún sé tiltæk óháð öðrum flutningskerfum sem kerfið er samtengt.
- að veita kerfisstjórum allra annarra kerfa, sem kerfi hans er tengt við, nægar upplýsingar til að tryggja öruggan og skilvirkan rekstur samtengda kerfisins, svo og samræmda þróun þess og rekstrarsamhæfi,
- að tryggja að kerfisnotendum eða flokkum kerfisnotenda, sé ekki mismunað, einkum í því skyni að draga taum fyrirtækja sem eru í eignatengslum við þá,

- f) að veita kerfisnotendum upplýsingarnar, sem þeir þurfa, til að fá fullnægjandi aðgang að kerfinu.

11. gr.

Álagsdreifing og -jöfnun

10. gr.

Sundurgreining flutningskerfisstjóra

1. Ef flutningskerfisstjóri er hluti af lóðrétt samþættu fyrirtæki skal hann vera óháður annarri starfsemi sem tengist ekki flutningskerfinu, a.m.k. að því er varðar lögakveðið rekstrarform, skipulag og ákvarðanatöku. Þessar reglur skulu ekki skapa skyldu um að aðskilja eignarhald á eignum flutningskerfisins frá lóðrétt samþætta fyrirtækinu.

2. Til að tryggja sjálfstæði flutningskerfisstjóra, sem um getur í 1. mgr., skulu eftirfarandi lágmarksviðmiðanir gilda:

a) þeim einstaklingum sem bera ábyrgð á stjórnun flutningskerfisstjóra er ekki heimilt að tilheyra fyrirtækjaskipulagi samþætta raforkufyrirtækisins sem ber, beint eða óbeint, ábyrgð á daglegum rekstri vegna framleiðslu, dreifingar og afhendingar rafmagns,

b) grípa skal til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að tekið sé tillit til faglegra hagsmuna þeirra einstaklinga, sem bera ábyrgð á stjórnun flutningskerfisstjóra, með þeim hætti að tryggt sé að þeir geti starfað sjálfstætt,

c) flutningskerfisstjóri skal hafa virkan ákvörðunarrétt, óháðan samþætta raforkufyrirtækinu, með tilliti til eigna sem eru nauðsynlegar til að reka, viðhalda eða þróa netið. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að til staðar séu viðeigandi samræmingaraðferðir til að tryggja að staðinn sé vörður um rétt móðurfélagsins til að hafa efnahagslega og stjórnumarlega yfirumsjón, með tilliti til tekna af eignum, í dótturfyrirtækjum, sem óbeint er haft eftirlit með í samræmi við 2. mgr. 23. gr. Þetta skal einkum gera móðurfélaginu kleift að samþykkja árlega fjárhagsáætlun, eða annan sambærilegan gerning, flutningskerfisstjóra, og að setja heildartakmarkanir á því hversu skuldbætt dótturfyrirtæki þess sé. Það skal hvorki veita móðurfélaginu heimild til að gefa fyrirmæli um daglegan rekstur né að taka einstakar ákvarðanir varðandi lagningu eða endurnýjun flutningslína, sem fara ekki fram úr árlegu fjárhagsáætluninni, eða öðrum sambærilegum gerningi,

d) flutningskerfisstjóri skal koma á eftirlitsáætlun, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, til að tryggja að mismunur sé útilokuð og að fylgst sé með viðunandi hætti með því að henni sé fylgt. Í áætluninni skulu settar fram sérstakar skyldur starfsmanna til að uppfylla þetta markmið. Einstaklingurinn eða aðilinn, sem ber ábyrgð á að fylgjast með eftirlitsáætluninni, skal senda eftirlitsyfirlitinu, sem um getur í 1. mgr. 23. gr., ársskýrslu, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, og birta hana.

1. Án þess að það hafi áhrif á afhendingu rafmagns á grundvelli samningsskuldbindinga, þ.m.t. þær sem felast í útboðsgögnum, skal flutningskerfisstjóri, ef hann hefur það hlutverk, bera ábyrgð á að dreifa álaga á framleiðslubúnað á svæði sínu og ákvarða notkun samtengla við önnur kerfi.

2. Ákvarða skal dreifingu álags á framleiðslubúnað og notkun samtengla á grundvelli viðmiðana, sem aðildarríkið getur samþykkt og sem verða að vera hlutlægar, birtar opinberlega og beitt án mismununar, til að tryggja að innri markaðurinn á sviði raforku starfi eðlilega. Viðmiðanirnar skulu taka tillit til efnahagslegs forgangs rafmagns frá framleiðslubúnaði, sem fyrir hendi er eða sem er flutt um samtengla, og taka tillit til tæknilegra takmarkana kerfisins.

3. Aðildarríki er heimilt að krefjast þess að kerfisstjóri láti framleiðslubúnað, sem notar endurnýjanlegar orkulindir eða úrgang eða sem framleiðir bæði varma og raforku, hafa forgang þegar álaga er dreift.

4. Af ástæðum er varða afhendingaröryggi er aðildarríki heimilt að ákveða að við dreifingu álags skuli framleiðslubúnaður, sem notar innlenda frumorkugjafa, hafa forgang, þó ekki meira en sem nemur 15% á hverju almanaksári af allri frumorku sem þarf til að framleiða það rafmagn sem notað er í viðkomandi aðildarríki.

5. Aðildarríkjunum er heimilt að krefjast þess að flutningskerfisstjórar uppfylli lágmarksstaðla, að því er varðar viðhald og þróun flutningskerfisins, þ.m.t. flutningsgeta samtengilína.

6. Flutningskerfisstjórar skulu, ef þeir gegna því hlutverki, útvega orkuna, sem þeir nota til að mæta orkutapi og þörfinni fyrir varaflutningsgetu í kerfum sínum, í samræmi við aðferðir sem eru gagnsæjar, án mismununar og markaðstengdar.

7. Reglurnar, sem flutningskerfisstjórar samþykkja til að skapa jafnvægi á raforkukerfinu, skulu vera hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar, þ.m.t. reglur um gjaldtöku af kerfisnotendum á netum þeirra, vegna ójafnvægis í orkuflutningum. Ákvarða skal og birta skilmála og skilyrði, sem gilda um veitingu flutningskerfisstjóra á slíkri þjónustu, þ.m.t. reglur og gjaldskrár, samkvæmt aðferðafræði, sem samrýmist 2. mgr. 23. gr., og er án mismununar og kostnaðartengd.

12. gr.

Þagnarskylda flutningskerfisstjóra

Flutningskerfisstjóri skal, með fyrirvara um ákvæði 18. gr. eða aðra lagaskyldu þess efnis að afhenda upplýsingar, gæta trúnaðar um viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem hann aflar sér með starfsemi sinni. Upplýsingar, sem hann birtir varðandi eigin starfsemi og sem geta falið í sér viðskiptalegan ávinning, skulu gerðar tiltækar án mismununar.

V. KAFLI

REKSTUR DREIFIKERFA

13. gr.

Tilnefning dreifikerfisstjóra

Aðildarríkin skulu tilnefna eða skulu krefjast þess að fyrirtæki, sem eiga eða bera ábyrgð á dreifikerfum, tilnefni, til tiltekins tíma sem aðildarríkin ákveða með tilliti til skilvirkni og efnahagslegs jafnvægis, einn eða fleiri dreifikerfisstjóra. Aðildarríkin skulu tryggja að dreifikerfisstjórar fari að ákvæðum 14. til 16. gr.

14. gr.

Verkefni dreifikerfisstjóra

1. Dreifikerfisstjóri skal halda starfandi öruggu, áreiðanlegu og skilvirku raforkudreifikerfi á sínu svæði, með tilhlýðilegu tilliti til umhverfisins.

2. Hann má ekki undir neinum kringumstæðum mismuna kerfisnotendum eða hópum kerfisnotenda, einkum í þágu fyrirtækja sem eru í eignartengslum við hann.

3. Dreifikerfisstjóri skal veita kerfisnotendum upplýsingarnar sem þeir þurfa til að fá fullnægjandi aðgang að kerfinu.

4. Aðildarríki er heimilt að krefjast þess að dreifikerfisstjóri láti framleiðslubúnað, sem notar endurnýjanlegar orkulindir eða úrgang eða sem framleiðir bæði hita og rafmagn, hafa forgang þegar álagi er dreift.

5. Dreifikerfisstjórar skulu, ef þeir gegna því hlutverki, útvega orkuna sem þeir nota til að mæta orkutapi og þörfinni fyrir varaflutningsgetu í kerfum sínum í samræmi við aðferðir sem eru gagnsæjar, án mismununar og markaðstengdar. Þessi krafa skal ekki hafa áhrif á notkun raforku sem aflað er með samningum sem gerðir eru fyrir 1. janúar 2002.

6. Ef dreifikerfisstjórar bera ábyrgð á að skapa jafnvægi á raforkudreifikerfinu skulu reglur, sem þeir samþykkja, vera hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar, þ.m.t. reglur um gjaldtöku af kerfisnotendum á netum þeirra vegna ójafnvægis í

orkuflutningum. Ákvarða skal og birta skilmála og skilyrði, þ.m.t. reglur og gjaldskrár sem gilda um veitingu dreifikerfisstjóra á slíkri þjónustu, í samræmi við 2. mgr. 23. gr. án mismununar og á kostnaðartengdan hátt.

7. Við skipulagningu þróunar dreifikerfisins skal dreifikerfisstjórinn taka tillit til stjórnunarráðstafana, að því er varðar orkunýtni/eftirspurn og/eða dreifða framleiðslu, sem gætu komið í stað þess að þurfa að endurnýja kerfið eða auka flutningsgetuna.

15. gr.

Sundurgreining dreifikerfisstjóra

1. Ef dreifikerfisstjóri er hluti af lóðrétt samþætta fyrirtæki skal hann vera óháður annarri starfsemi, sem tengist ekki dreifikerfinu, a.m.k. að því er varðar lögákveðið rekstrarform, skipulag og ákvarðanatöku. Þessar reglur skulu ekki skapa skyldu um að aðskilja eignarhald á eignum dreifikerfisstjóra frá lóðrétt samþætta fyrirtækinu.

2. Auk krafanna í 1. mgr. skal dreifikerfisstjóri ef hann er hluti af lóðrétt samþætta fyrirtæki vera óháður annarri starfsemi, sem tengist ekki dreifikerfinu, að því er varðar skipulag og ákvarðanatöku. Til að ná þessu fram skulu eftirfarandi lágmarksviðmiðanir gilda:

a) einstaklingum, sem bera ábyrgð á stjórnun dreifikerfisstjóra, er ekki heimilt að tilheyra fyrirtækjaskipulagi samþætta raforkufyrirtækisins sem ber, beint eða óbeint, ábyrgð á daglegum rekstri vegna framleiðslu, flutnings og afhendingar rafmagns,

b) grípa skal til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að tekið sé tillit til faglegra hagsmuna þeirra einstaklinga, sem bera ábyrgð á stjórnun dreifikerfisstjóra, með þeim hætti að tryggt sé að þeir geti starfað sjálfstætt,

c) dreifikerfisstjóri skal hafa virkan ákvörðunarrétt, óháðan samþætta raforkufyrirtækinu, með tilliti til eigna, sem nauðsynlegar eru, til að reka, viðhalda eða þróa netið. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að til staðar séu viðeigandi samræmingaraðferðir til að tryggja að staðinn sé vörður um rétt móðurfélagsins til að hafa efnahagslega og stjórnunarlega yfirumsjón, með tilliti til tekna af eignum, í dótturfyrirtækjum, sem er stýrt óbeint í samræmi við 2. mgr. 23. gr. Þetta skal einkum gera móðurfélaginu kleift að samþykkja árlega fjárhagsáætlun, eða annan sambærilegan geming, dreifikerfisstjóra og að setja heildartakmarkanir varðandi það hversu skuldsett dótturfyrirtæki þess sé. Það skal hvorki veita móðurfélaginu heimild til að gefa fyrirmæli um daglegan rekstur né að taka einstakar ákvarðanir varðandi lagningu eða endurnýjun dreifilína, sem fara ekki fram úr árlegu fjárhagsáætluninni eða öðrum sambærilegum gemingi,

d) dreifikerfisstjóri skal koma á eftirlitsáætlun, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, til að tryggja að mismunur sé útilokuð og að fylgst sé með viðunandi hætti með því að henni sé fylgt. Í áætluninni skulu settar fram

sérstakar skyldur starfsmanna til að uppfylla þetta markmið. Einstaklingurinn eða aðilinn, sem ber ábyrgð á að fylgjast með eftirlitsáætluninni, skal senda eftirlitsyfirvaldinu, sem um getur í 1. mgr. 23. gr., ársskýrslu, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, og birta hana.

Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða að beita ekki 1. og 2. mgr. gagnvart samþettum raforkufyrirtækjum, sem þjóna færri en 100 000 tengdum viðskiptavinum, eða þjóna litlum, einangruðum kerfum.

16. gr.

Þagnarskylda dreifikerfisstjóra

Dreifikerfisstjóri skal, með fyrirvara um ákvæði 18. gr. eða aðra lagaskyldu þess efnis að afhenda upplýsingar, gæta trúnaðar um viðkvæmar viðskiptaupplýsingar, sem hann aflar sér með starfsemi sinni, og skal koma í veg fyrir að upplýsingar varðandi eigin starfsemi, sem geta falið í sér viðskiptalegan ávinning, séu birtar á þann hátt að það feli í sér mismunun.

17. gr.

Kerfisstjóri samsettra kerfa

Reglurnar í 1. mgr. 10. gr. og 1. mgr. 15. gr. koma ekki í veg fyrir að einn kerfisstjóri reki samsett flutnings- og dreifikerfi, sem eru óháð annarri starfsemi sem ekki tengist rekstri flutnings- og dreifikerfis, að því er varðar lögákvæðið rekstrarform, skipulag og ákvarðanatöku og sem uppfyllir kröfur sem eru settar fram í a til d-lið. Þessar reglur skulu ekki skapa skyldu um að aðskilja eignarhald á eignum samsetta kerfisins frá lóðrétt samþætta fyrirtækinu:

a) einstaklingum, sem bera ábyrgð á stjórnun kerfisstjóra samsetta kerfisins, er ekki heimilt að tilheyra fyrirtækjaskipulagi samþætta raforkufyrirtækisins sem ber, beint eða óbeint, ábyrgð á daglegum rekstri vegna framleiðslu eða afhendingar rafmagns,

b) grípa skal til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að tekið sé tillit til faglegra hagsmuna þeirra einstaklinga, sem bera ábyrgð á stjórnun kerfisstjóra samsetta kerfisins, með þeim hætti að tryggt sé að þeir geti starfað sjálfstætt,

c) kerfisstjóri samsetts kerfis skal hafa virkan ákvörðunarrétt, óháðan samþætta raforkufyrirtækinu, með tilliti til eigna sem nauðsynlegar eru til að reka, viðhalda og þróa netið. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að til staðar séu viðeigandi samræmingaraðferðir til að tryggja að staðinn sé vörður um rétt móðurfélagsins til að hafa efnahagslega og stjórnumarlega yfirumsjón með tilliti til tekna af eignum, í dótturfyrirtækjum, sem óbeint er haft eftirlit með í samræmi við 2. mgr. 23. gr. Þetta skal einkum gera móðurfélaginu kleift að samþykkja árlega fjárhagsáætlun, eða annan sambærilegan gerning, kerfisstjóra samsetts kerfis og að setja heildartakmarkanir á því hversu skuldettt dótturfyrirtæki þess sé. Það skal hvorki veita móðurfélaginu heimild til að gefa fyrirmæli um daglegan rekstur né að taka einstakar ákvarðanir varðandi lagningu eða endurnýjun flutnings- og dreifilína, sem fara ekki fram úr árlegu fjárhagsáætluninni eða öðrum sambærilegum gerningi.

d) kerfisstjóri samsetts kerfis skal koma á eftirlitsáætlun þar sem settar eru fram ráðstafanir, sem gripið er til, til að tryggja að mismunun sé útilokuð og að fylgst sé með viðunandi hætti með því að henni sé fylgt. Í áætluninni skulu settar fram sérstakar skyldur starfsmanna til að uppfylla þetta markmið. Einstaklingurinn eða aðilinn, sem ber ábyrgð á að fylgjast með eftirlitsáætluninni, skal senda eftirlitsyfirvaldinu, sem um getur í 1. mgr. 23. gr., ársskýrslu, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, og birta hana.

VI. KAFLI

SUNDURGREINING OG GAGNSÆI REIKNINGA

18. gr.

Réttur til aðgangs að reikningum

1. Aðildarríkin eða hvert það lögbæra yfirvald, sem þau tilnefna, að meðtöldum eftirlitsyfirvöldunum, sem um getur í 23. gr., skulu, að því marki sem nauðsynlegt er til að starfrækja hlutverk þeirra, hafa aðgang að reikningum raforkufyrirtækja, eins og segir í 19. gr.

2. Aðildarríkin og öll lögbær yfirvöld, sem þau tilnefna auk eftirlitsyfirvaldanna, skulu gæta trúnaðar um viðkvæmar viðskiptaupplýsingar. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um birtingu slíkra upplýsinga ef slíkt er nauðsynlegt til þess að gera lögbærum yfirvöldum kleift að sinna störfum sínum.

VII. KAFLI

SKIPULAG AÐGANGS AÐ KERFINU

19. gr.

20. gr.

Sundurgreining reikninga

1. Aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að reikningar raforkufyrirtækja séu haldnir í samræmi við 2. til 3. mgr.

2. Raforkufyrirtæki, hvernig sem eignarhaldi þeirra eða rekstrarformi að lögum er háttað, skulu ganga frá ársreikningum sínum og leggja þá fram til endurskoðunar og birta í samræmi við ákvæði landslaga um ársreikninga félaga með takmarkaða ábyrgð sem samþykkt eru á grundvelli tilskipunar ráðsins 78/660/EB frá 25. júlí 1978 sem byggist á g-lið 2. mgr. 44. gr. (*) sáttmálans um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð (¹).

Fyrirtæki, sem ekki er skylt samkvæmt lögum að birta ársreikninga sína, skulu hafa afrit þeirra aðgengileg almenningi á aðalskrifstofu sinni.

3. Raforkufyrirtæki skulu halda í innra bókhaldi sínu aðskilda reikninga fyrir flutnings- og dreifingarstarfsemi sína eins og krafist væri af þeim ef aðskilin fyrirtæki sæju um fyrirnefnda starfsemi, í þeim tilgangi að forðast mismun, víxlniðurgreiðslur og röskun á samkeppni. Þau skulu einnig halda reikninga sem hægt er að steypa saman fyrir aðra raforkustarfsemi sem tengist ekki flutningi eða dreifingu. Til 1. júlí 2007 skulu þau halda aðskilda reikninga vegna afhendingarstarfsemi að því er varðar óbundna viðskiptavinum og afhendingarstarfsemi að því er varðar bundna viðskiptavinum. Tekjur vegna eignarhalds á flutnings-/dreifikerfi skulu tilgreindar í reikningunum. Þau skulu halda samsteyptra reikninga, eftir því sem við á, fyrir aðra starfsemi sem ekki tengist rafmagni. Innra bókhaldinu skal fylgja efnahagsreikningur og rekstrarreikningur fyrir hverja tegund starfsemi.

4. Með úttektinni, sem um getur í 2. mgr., skal einkum ganga úr skugga um að skyldan um að forðast mismun og víxlniðurgreiðslur, sem um getur í 3. mgr., sé virt.

(*) Titli tilskipunar 78/660/EB hefur verið breytt til að taka tillit til númerabreytinga á greinum í stofnsáttmála Evrópubandalagsins í samræmi við 12. gr. Amsterdamsáttmálans, en upphaflega tilvísunin var í g-lið 3. mgr. 54. gr.

(¹) Stjóð. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjóð. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).

Aðgangur þriðju aðila

1. Aðildarríkin skulu tryggja að kerfi sem komið er á fyrir aðgang þriðju aðila að flutnings- og dreifikerfum, sem byggist á birtum gjaldskrá, gildi um alla óbundna viðskiptavinum og því sé beitt hlutlægt og án þess að kerfisnotendum sé mismunað. Aðildarríkin skulu tryggja að þessar gjaldskrár eða aðferðafræðin, sem liggur að baki útreikningi þeirra, séu samþykktar áður en þær taka gildi í samræmi við 23. gr. og að þessar gjaldskrár og aðferðafræði – ef einungis aðferðafræðin er samþykkt – séu birtar áður en þær taka gildi.

2. Kerfisstjóri flutnings- eða dreifikerfis má synja um aðgang ef nauðsynleg flutningsgeta er ekki fyrir hendi. Gefa þarf rökstuddar ástæður fyrir slíkri synjun, einkum með tilliti til 3. gr. Aðildarríkin skulu tryggja, eftir því sem við á og þegar synjað er um aðgang, að kerfisstjóri flutnings- eða dreifikerfis veiti viðeigandi upplýsingar um ráðstafanir sem væru nauðsynlegar til að styrkja netið. Heimilt er að krefja aðila, sem óskar eftir slíkum upplýsingum, um sanngjarnt gjald sem endurspeglar kostnaðinn við að veita slíkar upplýsingar.

21. gr.

Markaðsöppun og gagnkvæmni

1. Aðildarríkin skulu tryggja að óbundnir viðskiptavinir séu:

- a) til 1. júlí 2004, óbundnir viðskiptavinir eins og tilgreint er í 1. til 3. mgr. 19. gr. í tilskipun 96/92/EB. Aðildarríki skulu, eigi síðar en 31. janúar ár hvert, birta viðmiðanirnar fyrir skilgreiningu á þessum óbundnu viðskiptavinum,
- b) frá 1. júlí 2004 í síðasta lagi, allir viðskiptavinir sem kaupa ekki til heimilisnota,
- c) frá 1. júlí 2007, allir viðskiptavinir.

2. Til að forðast ójafnvægi við öppun raforkumarkaða:

- a) má ekki banna samninga um afhendingu raforku við óbundna viðskiptavinum í kerfi annars aðildarríkis ef viðskiptavinurinn telst óbundinn viðskiptavinur í báðum kerfunum,

b) er framkvæmdastjórninni heimilt, í tilvikum þar sem viðskiptunum, sem lýst er í a-lið, er synjað af því að viðskiptavinurinn er aðeins óbundinn viðskiptavinur í öðru kerfinu, og að teknu tilliti til ástandsins á markaðinum og sameiginlegra hagsmuna, að skylda þann aðila sem synjar um viðskiptin til að sjá um afhendingu sem farið var fram á að beiðni aðildarríkisins þar sem óbundni viðskiptavinurinn hefur aðsetur.

22. gr.

Beinar línur

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja :

- a) að allir raforkuframleiðendur og fyrirtæki, sem afhenda rafmagn og hafa staðfestu á yfirráðasvæði þeirra, geti þjónað eigin athafnasvæði, dótturfyrirtækjum og óbundnum viðskiptavinum um beina línu,
- b) að unnt sé að þjóna öllum óbundnum viðskiptavinum innan yfirráðasvæðis þeirra um beina línu frá framleiðanda og fyrirtækjum sem afhenda rafmagn.

2. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um viðmiðanir um veitingu leyfa til að leggja beinar línur á yfirráðasvæði þeirra. Þessar viðmiðanir skulu vera hlutlægar og án mismununar.

3. Það að heimilt er að afhenda rafmagn um beina línu, eins og um getur í 1. mgr., hefur ekki áhrif á það að unnt sé að semja um afhendingu í samræmi við ákvæði 20. gr.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að binda leyfi til að leggja beina línu því skilyrði að annaðhvort hafi verið synjað um aðgang að kerfi á grundvelli 20. gr. eða að hafin sé málsmeðferð til lausnar deilumáli í samræmi við 23. gr.

5. Aðildarríkjunum er heimilt að synja um leyfi fyrir beinni línu ef slík leyfisveiting bryti í bága við ákvæði 3. gr. Gefa þarf rökstuddar ástæður fyrir slíkri synjun.

23. gr.

Eftirlitsyfirvöld

1. Aðildarríkin skulu tilnefna einn eða fleiri þar til bera aðila sem gegna hlutverki eftirlitsyfirvalda. Þessi yfirvöld skulu vera fullkomlega óháð hagsmunum raforkuiðnaðarins. Með beitingu þessarar greinar skulu þau a.m.k. bera ábyrgð á að tryggja jafnræði, virka samkeppni og skilvirka starfsemi markaðarins og einkum fylgjast með:

- a) reglum um stjórnun og úthlutun flutningsgetu samtengilína, í samvinnu við eftirlitsyfirvald eða –völd þeirra aðildarríkja þar sem samtenging er fyrir hendi,
- b) öllum aðferðum til að bregðast við skertri flutningsgetu vegna kerfisangar í innlenda rafkerfinu,
- c) tímanum sem það tekur flutnings- og dreifingarfyrirtæki að koma á tengingum og gera við,
- d) birtingu kerfisstjóra flutnings- og dreifikerfa á viðeigandi upplýsingum varðandi samtengla, notkun dreifikerfis og úthlutun flutningsgetu til hagsmunaaðila að teknu tilliti til nauðsynjar þess að fara þannig með upplýsingar, sem ekki er safnað saman, eins og viðskiptaleynd gildi um þær,
- e) skilvirkri sundurgreiningu reikninga, eins og um getur í 19. gr., til að tryggja að engar víxlniðurgreiðslur séu milli framleiðslu-, flutnings- og dreifingarstarfsemi,
- f) skilmálum, skilyrðum og gjaldskrár vegna tengingar nýrra framleiðenda rafmagns til að tryggja að þau séu hlutlæg, gagnsæ og án mismununar, einkum að teknu fullu tilliti til kostnaðar og ávinnings af ýmis konar tækni að því er varðar endurnýjanlega orkugjafa, dreifða framleiðslu og samþætta varma- og raforkuvinnslu,
- g) að hvaða marki kerfisstjórar flutnings- og dreifikerfa uppfylla hlutverk sín í samræmi við 9. og 14. gr.,
- h) að hve miklu leyti gagnsæi og samkeppni ríkir.

Yfirvöldin, sem komið var á fót samkvæmt þessari grein, skulu birta ársskýrslu um niðurstöður eftirlitsaðgerða þeirra sem um getur í a til h-lið.

2. Eftirlitsyfirvöldin skulu bera ábyrgð á að ákveða eða samþykkja a.m.k. aðferðafræðina, sem notuð er til að reikna út eða setja skilmála og skilyrði fyrir eftirfarandi, áður en þau taka gildi:

- a) tengingu og aðgangi að innlendum netum, þ.m.t. gjaldskrár fyrir flutning og dreifingu. Þessar gjaldskrár eða aðferðafræði skulu gera kleift að nauðsynleg fjárfesting í netum geti átt sér stað með þeim hætti að þessar fjárfestingar tryggi virkni netsins,
- b) veitingu þjónustu í tengslum við jöfnun.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um að eftirlitsyfirvöldin skuli leggja fyrir viðkomandi aðila í aðildarríkinu, gjaldskrár eða a.m.k. aðferðafræðina, sem um getur í þeirri grein, sem og breytingarnar, sem um getur í 4. mgr, til formlegrar ákvarðanatöku. Viðkomandi aðili skal, í slíku tilviki, annaðhvort hafa vald til að samþykkja eða hafna drögum að ákvörðun sem eftirlitsyfirvaldið leggur fyrir. Þessar gjaldskrár eða aðferðafræðin eða breytingarnar á þeim skulu birtar ásamt ákvörðuninni um formlega samþykkt. Einnig skal birta allar formlegar synjanir á drögum að ákvörðunum ásamt rökstuðningi þar að lútandi.

4. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa heimild til að krefjast þess að kerfisstjórar flutnings- og dreifikerfa, ef nauðsyn ber til, breyti þeim skilmálum og skilyrðum, gjaldskrá, reglum, aðferðum og aðferðafræði, sem um getur í 1., 2., og 3. mgr., til að tryggja að þær séu hlutfallslegar og þeim beitt án mismununar.

5. Allir aðilar, sem vilja leggja fram kæru á hendur kerfisstjóra flutnings- eða dreifikerfis með tilliti til málefna sem um getur í 1., 2. og 4. mgr., geta kært til eftirlitsyfirvaldsins, sem skal gegna hlutverki yfirvalds, sem sér um lausn deilumála, og gefa út ákvörðun innan tveggja mánaða frá því kærán berst. Heimilt er að framlengja þetta tímabil um tvo mánuði ef eftirlitsyfirvaldið óskar eftir viðbótarupplýsingum. Heimilt er framlengja þetta tímabil enn frekar með samþykki kærandans. Slík ákvörðun skal vera bindandi nema og þangað til henni er hnekt með áfrýjun.

Ef kærán varðar gjaldskrár vegna tengingar á stórum, nýjum framleiðslubúnaði er eftirlitsyfirvaldinu heimilt að framlengja tveggja mánaða tímabilið.

6. Öllum aðilum, sem verða fyrir áhrifum og hafa rétt á að kæra vegna ákvörðunar um aðferðafræði sem tekin er skv. 2., 3. eða 4. mgr., eða, ef eftirlitsyfirvaldinu ber skylda til að hafa samráð að því er varðar fyrirhugaða aðferðafræði, er heimilt í síðasta lagi innan tveggja mánaða, eða skemmra tímabils eins og aðildarríkin kveða á um, í kjölfar birtingar ákvörðunar eða tillögu að ákvörðun, að leggja inn kæru til umfjöllunar. Slík kæra skal ekki hafa áhrif til frestunar.

7. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að eftirlitsyfirvöld geti sinnt skyldum sínum, sem um getur í 1. til 5. mgr., á skilvirkan og skjótan hátt.

8. Aðildarríkin skulu koma á viðeigandi og skilvirku fyrirkomulagi stýringar, stjórnunar og gagnsæis til að forðast misnotkun á yfirburðastöðu einkum þegar hún kemur niður á neytendum og undirverðlagningu. Í þessu fyrirkomulagi skal tekið tillit til ákvæða sáttmálans, einkum 82. gr.

Til ársins 2010 skulu viðkomandi yfirvöld aðildarríkjanna, eigi síðar en 31. júlí ár hvert, í samræmi við samkeppnislög, gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um markaðsyfirráð, undirboð og samkeppnishamlandi starfshætti. Í þessari skýrslu skal auk þess vera að finna úttekt á breytilegu eignarhaldsmynstri og öllum raunverulegum ráðstöfunum, sem gripið er til á innlendum

vettvangi, til að tryggja nægilega fjölbreytni aðila á markaðinum eða raunverulegar ráðstafanir, sem gripið er til, til að bæta samtengingar og auka samkeppni. Frá og með árinu 2010 skulu viðkomandi yfirvöld gefa slíka skýrslu á tveggja ára fresti.

9. Aðildarríkin skulu tryggja að gripið sé til viðeigandi ráðstafana, þ.m.t. stjórnsýsluáðgerðir, eða að höfðað sé sakamál í samræmi við innlend lög, gegn einstaklingum eða lögaðilum, sem bera ábyrgð, ef reglur um þagnarskyldu, sem settar eru með þessari tilskipun, hafa ekki verið virtar.

10. Nái deilumál yfir landamæri skal eftirlitsyfirvaldið, sem tekur ákvörðun, vera eftirlitsyfirvaldið, sem hefur lögsögu að því er varðar kerfisstjóran, sem synjar um notkun á kerfinu eða aðgang að því.

11. Kæurnar, sem um getur í 5. og 6. mgr., koma ekki í veg fyrir að málskotsréttur sé nýttur samkvæmt lögum Bandalagsins og innlendum lögum.

12. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu stuðla að þróun innri markaðarins og jöfnum samkeppnisskilyrðum með því að vinna saman og með framkvæmdastjórninni á gagnsæjan hátt.

VIII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

24. gr.

Verndarráðstafanir

Komi skyndilega til kreppu á orkumarkaðinum og sé öryggi fólks, tækja eða búnaðar eða heildstæði kerfisins stefnt í hættu, er aðildarríki heimilt að grípa tímabundið til nauðsynlegra verndarráðstafana.

Slíkar ráðstafanir þurfa að vera með því móti að þær valdi sem minnstum truflunum á starfsemi innri markaðarins og mega ekki vera víðtækari en nauðsynlegt er til að bregðast við vandanum sem komið hefur upp.

Viðkomandi aðildarríki skal tafarlaust tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir og þeim er heimilt að ákveða að aðildarríkinu beri að breyta ráðstöfununum eða afnema þær, að því marki sem þær raska samkeppni og hafa neikvæð áhrif á viðskipti á einhvern þann hátt sem stríðir gegn sameiginlegum hagsmunum.

25. gr.

Eftirlit með innflutningi á raforku

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni á þriggja mánaða fresti um innflutning á raforku með tilliti til raunverulegs flæðis síðustu þrjá mánuði á undan frá þriðju löndum.

26. gr.

Undanþágur

1. Aðildarríki, sem geta sýnt fram á, eftir að þessi tilskipun hefur öðlast gildi, að umtalsverð vandkvæði séu á rekstri lítilla, einangraðra kerfa þeirra, geta sótt um undanþágur frá þeim ákvæðum IV., V., VI. og VII. kafla sem máli skipta, auk III. kafla þegar um er ræða einangruð örkerfi, að því er varðar endurnýjun, uppfærslu og aukningu flutningsgetu, sem fyrir hendi er, og er framkvæmdastjórninni heimilt að veita þeim þessar undanþágur. Framkvæmdastjórnin tilkynnir aðildarríkjunum um þessar umsóknir áður en hún tekur ákvörðun, að teknu tilliti til trúnaðarkröfunnar. Ákvörðunin skal birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*. Þessi grein gildir einnig um Lúxemborg.

2. Aðildarríki, sem, eftir að þessi tilskipun hefur tekið gildi, af ástæðum sem eru tæknilegs eðlis, á í umtalsverðum vandræðum með að opna markað sinn fyrir tilteknum afmörkuðum hópi viðskiptavina, sem ekki kaupa til heimilisnota og um getur í b-lið 1. mgr. 21. gr., má sækja um undanþágu frá þessu ákvæði, sem framkvæmdastjórnin getur veitt því í tímabil sem varir ekki lengur en í 18 mánuði eftir dagsetninguna sem um getur í 1. mgr. 30. gr. Í öllum tilvikum skal slík undanþága fellur úr gildi á þeim degi sem um getur í c-lið 1. mgr. 21. gr.

27. gr.

Endurskoðun

Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu í skýrslunni, sem um getur í 3. mgr. 28. gr., í ljósi þess á hversu skilvirkan hátt netaðgangur hefur verið framkvæmdur í aðildarríki sem hefur í för með sér netaðgang sem er að fullu virkur, án mismununar og án hindrana að tiltekna skyldur, sem þessi tilskipun leggur á fyrirtæki (þ.m.t. þær sem fjalla um lagalega sundurgreiningu kerfisstjóra dreifikerfa) séu ekki í réttu hlutfalli við markmiðið, sem stefnt er að, er aðildarríkinu heimilt að leggja fram beiðni til framkvæmdastjórnarinnar um undanþágu frá kröfunni sem um ræðir.

Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um beiðnina ásamt öllum viðkomandi upplýsingum, sem nauðsynlegar eru, til að sýna fram á að niðurstaðan, sem komist var að í skýrslunni um að skilvirkur aðgangur að netinu verði tryggður, muni gilda áfram.

Innan þriggja mánaða frá því að framkvæmdastjórninni berst tilkynning skal hún samþykkja álit með tilliti til beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis og, eftir því sem við á, leggja tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið um að breyta viðkomandi ákvæðum tilskipunarinnar. Framkvæmdastjórninni er heimilt að leggja til í tillögunum að tilskipuninni, verði breytt að hlutaðeigandi aðildarríki verði undanþegið tilteknum kröfum,

háð því að aðildarríkið grípi til jafn áhrifaríkra ráðstafana, eftir því sem við á.

28. gr.

Skýrslugjöf

1. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með og endurskoða beitingu þessarar tilskipunar og leggja heildarskýrslu um árangur fyrir Evrópuþingið og ráðið í lok fyrsta ársins eftir gildistöku þessarar tilskipunar og árlega eftir það. Þessi skýrsla skal a.m.k. taka til:

- a) fenginnar reynslu og árangurs, sem næst við að koma endanlega á innri markað á sviði raforku sem verður starfræktur að fullu, og hindrana, sem eftir eru í þessu tilliti, þ.m.t. þættir varðandi markaðsýfirráð, samþjöppun á markaði, undirboð eða samkeppnishamlandi starfshættir og áhrif þessa með tilliti til markaðsröskunar,
- b) þess að hvaða marki kröfur um sundurgreiningu og setningu gjaldskrár, sem er að finna í þessari tilskipun, hafa verið árangursríkar við að tryggja sanngjarnan aðgang án mismununar að raforkukerfi Bandalagsins og sambærilegt samkeppnisstig, sem og efnahagslegra, umhverfislegra og félagslegra afleiðinga af opnun raforkumarkaðar fyrir viðskiptavinum,
- c) rannsóknar á málefnum er tengjast flutningsgetu kerfis og afhendingaröryggi raforku í Bandalaginu og einkum núverandi og áætluðu jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar að teknu tilliti til raunverulegrar flutningsgetu fyrir skipti milli svæða,
- d) þess að sérstakur gaumur verður gefinn ráðstöfunum, sem gripið er til í aðildarríkjunum, til að anna eftirspurn á álagstoppum og bregðast við skorti hjá einum eða fleiri birgjum,
- e) framkvæmdar á undanþágunni, sem kveðið er á um skv. 2. mgr. 15. gr., með tilliti til hugsanlegrar endurskoðunar viðmiðunarmarkanna,
- f) almenns mats á árangrinum, sem næst með tilliti til tvíhliða samskipta við þriðju lönd sem framleiða og flytja út eða flytja raforku, þ.m.t. árangur í markaðssambættingu, félagslegar afleiðingar og afleiðingar fyrir umhverfið, sem viðskiptin með rafmagn og aðgangur að netum í slíkum þriðju löndum, hefur,
- g) þarfarinnar á hugsanlegum samræmingarkröfum sem ekki tengjast ákvæðum þessarar tilskipunar,

h) þess með hvaða hætti aðildarríkin hafa í raun hrint kröfunum varðandi orkumerkingar, sem er að finna í 6. mgr. 3. gr., í framkvæmd og með hvaða hætti tekið hefur verið tillit til sérhverra tilmæla framkvæmdastjórnarinnar um þetta málefni.

Eftir því sem við á, geta í skýrslunni verið tilmæli, sérstaklega að því er varðar gildissvið og fyrirkomulag ákvæða um merkingar, t.d. með hvaða hætti er vísað til þeirra heimilda sem fyrir hendi eru og efni þessara heimilda og nánar tiltekið með hvaða hætti hægt sé að gera upplýsingarnar um umhverfisáhrif, a.m.k. með tilliti til koltvísýringslosunar og geislavirks úrgangs sem til fellur við raforkuframleiðslu með mismunandi orkugjöfum, tiltækar á gagnsæjan og sambærilegan hátt þar sem auðvelt er að nálgast þær í öllu Evrópubandalaginu og um það með hvaða hætti sé hægt að einfalda ráðstafanirnar, sem aðildarríkin grípa til, til að hafa eftirlit með áreiðanleika upplýsinganna, sem birgjar veita, og ráðstafanir til að vega upp á móti neikvæðum áhrifum markaðsyfirræða og samþjöppunar á markaði.

2. Á tveggja ára fresti skal í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., einnig fjallað um greiningu á mismunandi ráðstöfunum, sem aðildarríkin gera til að uppfylla skyldur um opinbera þjónustu, ásamt könnun á skilvirkni þessara ráðstafana, einkum áhrifa þeirra á samkeppni á raforkumarkaðinum. Eftir því sem við á, geta í þessari skýrslu verið tilmæli, að því er varðar ráðstafanir sem gera skal á innlendum vettvangi til að koma á opinberri þjónustu á háu stigi, eða ráðstafanir, sem ætlað er að koma í veg fyrir hindranir á markaðsaðgangi.

3. Framkvæmdastjórnin, skal eigi síðar en 1. janúar 2006, senda Evrópuþinginu og ráðinu nákvæma skýrslu þar sem rakinn er árangur af því að skapa innri markað á sviði raforku. Skýrslan skal fyrst og fremst fjalla um:

- hvort netaðgangur án mismununar sé til staðar,
- skilvirka reglusetningu,
- þróun á grunnvirki til samtengingar og öryggi afhendingar í Bandalaginu,
- að hvaða marki fullur ávinningur af opnun markaða kemur litlum fyrirtækjum og heimilum til góðs, nánar tiltekið með tilliti til gæða opinberrar þjónustu og alþjónustu,
- að hvaða marki markaðir eru í raun opnir fyrir virkri samkeppni, þ.m.t. þættir varðandi markaðsyfirræð, samþjöppun á markaði, undirboð eða samkeppnishamlandi starfshættir,
- að hvaða marki viðskiptavinir eru í raun að skipta um birgi og semja um gjaldskrár,

— verðþróun, þ.m.t. afhendingarverð, með tilliti til þess hversu opnir markaðir eru,

— reynsluna, sem fengist hefur við beitingu tilskipunarinnar að því er varðar raunverulegt sjálfstæði kerfisstjóra í lóðrétt samþættum fyrirtækjum, og hvort aðrar ráðstafanir til viðbótar við sjálfstæði, að því er varðar starfsemi og aðskilið bókhald, hafa verið þróaðar sem hafa sambærileg áhrif og lagaleg sundurgreining.

Eftir því sem við á, skal framkvæmdastjórnin senda tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, einkum til að tryggja opinbera þjónustu á háu stigi.

Eftir því sem við á, skal framkvæmdastjórnin senda tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, einkum til að tryggja fullt og skilvirkt sjálfstæði kerfisstjóra dreifikerfa eigi síðar en 1. júlí 2007. Ef nauðsynlegt er skulu þessar tillögur, í samræmi við samkeppnislög, einnig varða ráðstafanir um málefni er varða markaðsyfirræð, samþjöppun á markaði, undirboð eða samkeppnishamlandi starfshætti.

29. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 90/547/EBE skal felld úr gildi frá og með 1. júlí 2004. Tilskipun 96/92/EB falli hér með úr gildi frá og með 1. júlí 2004, með fyrirvara um skyldur aðildarríkja varðandi frest til lögleiðingar og beitingar fyrrnefndrar tilskipunar. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartölunni í viðauka B.

30. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórmsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar á stað.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að fresta framkvæmd 1. mgr. 15. gr. til 1. júlí 2007. Þetta skal vera með fyrirvara um kröfurnar sem er að finna í 2. mgr. 15. gr.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

31. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

32. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. júní 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. TSOCHATZOPOULOS

forseti.

VIÐAUKI A

Ráðstafanir er varða neytendavernd

Með fyrirvara um reglur Bandalagsins um neytendavernd, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB ⁽¹⁾ og tilskipun ráðsins 93/13/EB ⁽²⁾, eiga ráðstafanirnar, sem um getur í 3. gr., að tryggja að viðskiptavinir:

- a) eigi rétt á samningi við þann sem veitir þeim raforkuþjónustu, sem tilgreinir:
- heiti og heimilisfang birgisins,
 - þjónustuna, sem veitt er, gæði þeirrar þjónustu sem boðin er svo og hvenær upphafleg tenging mun eiga sér stað,
 - tegundir viðhaldsþjónustu ef hún er í boði,
 - með hvaða hætti hægt er að nálgast uppfærðar upplýsingar um allar viðeigandi gjaldskrár og viðhaldsgjöld,
 - gildistíma samningsins, skilyrði fyrir endurnýjun og uppsögn þjónustunnar og samningsins, hvort réttur til afturköllunar sé fyrir hendi,
 - hvers kyns bóta- og endurgreiðslufyrirkomulag sem gildir ef þjónustugæðin, sem samið var um, eru ekki uppfyllt og
 - hvernig hefja skal málsmeðferð til að leysa deilumál í samræmi við f-lið.
- Skilyrðin skulu vera sanngjörn og vel þekkt fyrirfram. Í öllum tilvikum skulu þessar upplýsingar veittar áður en samningur er gerður eða staðfestur. Ef samningar eru gerðir í gegnum milliliði skulu framangreindar upplýsingar einnig veittar áður en samningurinn er gerður.
- b) fái tilkynningu með nægilegum fyrirvara um allar fyrirtælanir um að breyta samningsskilyrðum og fái upplýsingar um uppsagnarrétt sinn þegar þeir fá þessa tilkynningu. Þjónustuveitendur skulu tilkynna áskrifendum sínum beint um allar hækkanir á gjöldum á viðeigandi tíma, eigi síðar en einu reikningstímabili eftir að hækkunin tekur gildi. Aðildarríkin skulu tryggja að viðskiptavinum sé frjálst að segja upp samningum ef þeir samþykkja ekki nýju skilyrðin sem sá sem veitir þeim raforkuþjónustu tilkynnir þeim um.
- c) fái upplýsingar um viðeigandi verð og gjaldskrár, og um staðlaða skilmála og skilyrði með tilliti til aðgangs að og notkunar á raforkuþjónustu,
- d) hafi viðtækt val um greiðsluaðferðir. Allur munur á skilmálum og skilyrðum skal endurspegla kostnað birgisins við mismunandi greiðslukerfi. Almennir skilmálar og skilyrði skulu vera sanngjörn og gagnsæ. Þau skulu sett fram á skýru og auðskiljanlegu máli. Viðskiptavinir skulu verndaðir gagnvart ósanngjörnum og villandi söluaðferðum.
- e) þurfi ekki að borga fyrir að skipta um birgi,
- f) njóti góðs af gagnsærri, einfaldri og ódýrri málsmeðferð við að fjalla um kvartanir þeirra. Slík málsmeðferð skal gera kleift að leysa deilumál á sanngjarnan og skjótvirkan hátt þannig að gert sé ráð fyrir endurgreiðslu- og/eða bótakerfi þar sem réttmæt ástæða er til slíks. Hún skal, eftir því sem kostur er, fylgja meginreglunum sem settar eru fram í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB ⁽³⁾.
- g) sem hafa aðgang að alþjónustu samkvæmt ákvæðunum sem aðildarríkin samþykkja skv. 3. mgr. 3. gr., fái upplýsingar varðandi rétt sinn til alþjónustu.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 144, 4.6.1997, bls. 19.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 95, 21.4.1993, bls. 29.

⁽³⁾ Stjóð. EB L 115, 17.4.1998, bls. 31.

VIÐAUKI B

Samsvörunartafli

Tilskipun 96/92/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr. Gildissvið
2. gr.	2. gr. Skilgreiningar
3. gr. og 1. mgr. 10. gr.	3. gr. Skyldur um opinbera þjónustu og neytendavernd
—	4. gr. Eftirlit með afhendingaröryggi
2. mgr. 7. gr.	5. gr. Tæknilegar reglur
4. og 5. gr.	6. gr. Málsmeðferð við leyfisveitingu fyrir aukinni framleiðslugetu
4. og 6. gr.	7. gr. Útboð vegna nýrrar framleiðslugetu
1. mgr. 7. gr.	8. gr. Tilnefning flutningskerfisstjóra
3.-5. mgr. 7. gr.	9. gr. Verkefni flutningskerfisstjóra
6. mgr. 7. gr.	10. gr. Sundurgreining flutningskerfisstjóra
8. gr.	11. gr. Álagsdreifing og -jöfnun
9. gr.	12. gr. Þagnarskylda flutningskerfisstjóra
2. og 3 mgr. 10. gr.	13. gr. Tilnefning dreifikerfisstjóra
11. gr.	14. gr. Verkefni dreifikerfisstjóra
—	15. gr. Sundurgreining dreifikerfisstjóra
12. gr.	16. gr. Þagnarskylda dreifikerfisstjóra
—	17. gr. Kerfisstjóri samsettra kerfa
13. gr.	18. gr. Réttur til aðgangs að reikningum
14. gr.	19. gr. Sundurgreining reikninga
15. – 18. gr.	20. gr. Aðgangur þriðju aðila
19. gr.	21. gr. Markaðsopnun og gagnkvæmni
21. gr.	22. gr. Beinar línur
3. - 4. mgr. 20. og 22. gr.	23. gr. Eftirlitsyfirvöld
23. gr.	24. gr. Verndarráðstafanir
—	25. gr. Eftirlit með innflutningi raforku
24. gr.	26. gr. Undanþágur
—	27. gr. Endurskoðun
25. og 26. gr.	28. gr. Skýrslugjöf
—	29. gr. Niðurfelling
27. gr.	30. gr. Framkvæmd
28. gr.	31. gr. Gildistaka
29. gr.	32. gr. Viðtakendur
	Viðauki A Ráðstafanir er varða neytendavernd

LEIÐRÉTTINGAR

Leiðrétting á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/55/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og um niðurfellingu á tilskipun 98/30/EB*(Stjórnartíðindi Evrópusambandsins L 176 frá 15. júlí 2003)***TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/55/EB****2008/EES/38/17****frá 26. júní 2003****um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og um niðurfellingu á tilskipun 98/30/EB**

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDBSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr., 55. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögum framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/30/EB frá 22. júní 1998 um sameiginlegar reglur um innri markað fyrir jarðgas ⁽⁴⁾ var mikilvægt framlag til þess að skapa innri markað fyrir jarðgas.

2) Reynslan, sem fengist hefur við beitingu framangreindrar tilskipunar, sýnir ávinninginn sem getur hlotist af innri markaði fyrir gas, með tilliti til aukinnar skilvirkni, verðlækkana, betri þjónustu og aukinnar samkeppni. Hins vegar eru enn verulegir annmarkar og möguleikar á að bæta starfsemi markaðarins, nánar tiltekið er þörf á markvissum ákvæðum til að tryggja jöfn samkeppniskeyrði, að draga úr hættunni á markaðs-yfirráðum og undirverðlagningu, tryggja gjaldskrár fyrir flutning og dreifingu, sem eru án mismununar með aðgangi að netum á grundvelli gjaldskráa sem eru birtar áður en þær taka gildi, og standa vörð um rétt lítilla og vanmegna viðskiptavina.

3) Á fundi sínum í Lissabon 23. og 24. mars 2000 hvatti Evrópuráðið til þess að unnið yrði að því í flýti að koma endanlega á innri markaði bæði á sviði raforku og gass og að frelsi yrði aukið hið fyrsta á þessum sviðum með það fyrir augum að innri markaður verði starfræktur að fullu. Í ályktun sinni frá 6. júlí 2000 um aðra skýrslu framkvæmdastjórnarinnar um stöðu þeirrar viðleitni að auka frelsi á orkumörkuðum krafðist Evrópuþingið þess að framkvæmdastjórnin samþykkti ítarlega tímaáætlun um að ná fram nákvæmlega skilgreindum markmiðum með það fyrir augum að gefa orkumarkaðinn alveg frjálsan í áföngum.

4) Þau réttindi sem sáttmálinn tryggir evrópskum borgurum – frjálsir vöruflutningar, frelsi til að veita þjónustu og staðfesturéttur – eru einungis möguleg á markaði sem er að fullu opinn þar sem neytendur geta sjálfir valið sér birgi og birgjum er gert kleift að dreifa frjálst til allra viðskiptavina sinna.

5) Með hliðsjón af því að búist er við að neytendur verði sífellt háðari jarðgasi skal taka tillit til framtaksværfna og ráðstafana til að stuðla að gagnkvæmu fyrirkomulagi vegna aðgangs að netum þriðju landa og markaðs-samþættingu.

6) Helstu hindranir við að koma á markaði, sem er að fullu starfhæfur og þar sem samkeppni ríkir, tengjast m.a. málefnum er varða aðgang að netinu, aðgang að geymslu, gjaldskrármálum, rekstrarsamhæfi milli kerfa og því að opnun markaðarins er mislangt komin í aðildarríkjunum.

7) Til að samkeppni sé virk verður aðgangur að netum að vera án mismununar, gagnsær og verðlagður með sanngjörnum hætti.

8) Aðgangur án mismununar að neti flutnings- og dreifikerfisstjóra hefur grundvallarþýðingu til að koma að fullu á innri markaði fyrir gas. Flutnings- eða dreifikerfisstjórar geta verið eitt eða fleiri fyrirtæki.

9) Þegar um er að ræða fyrirtæki, sem annast flutning, dreifingu, geymslu eða starfsemi á sviði fljótandi jarðgass og er aðskilið að lögum frá þeim fyrirtækjum

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 57. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 146/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á IV. viðauka (Orka) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 17.

(1) Stjtið. EB C 240 E, 28.8.2001, bls. 60 og (Stjtið. EB C 227 E, 24.9.2002, bls. 393).

(2) Stjtið. EB C 36, 8.2.2002, bls. 10.

(3) Álit Evrópuþingsins frá 13. mars 2002 (Stjtið. ESB C 47 E, 27.2.2003, bls. 367), sameiginleg afstaða ráðsins frá 3. febrúar 2003 (Stjtið. ESB C 50 E, 4.3.2003, bls. 36) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 4. júní 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(4) Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 1.

sem stunda framleiðslu og/eða afhendingu, getur tilnefndur kerfisstjóri verið sama fyrirtækið og á grunnvirkið.

- 10) Til að tryggja skilvirkan netaðgang án mismununar er rétt að flutnings- og dreifikerfi séu starfrækt af aðilum, sem eru aðskildir að lögum, ef lóðrétt samþætt fyrirtæki eru til staðar. Framkvæmdastjórnin skal meta ráðstafanir með sambærileg áhrif sem aðildarríkin þróa til að ná fram markmiði þessarar kröfu og, eftir því sem við á, leggja fram tillögur um að breyta þessari tilskipun.

Einnig er rétt að flutnings- og dreifikerfisstjórar hafi virkan ákvörðunarrétt með tilliti til eigna sem nauðsynlegar eru til að viðhalda netum og reka þau og þróa þegar eignirnar, sem um ræðir, eru í eigu eða eru reknar af lóðrétt samþættum fyrirtækjum.

Hins vegar er mikilvægt að greina á milli slíks lagalegs aðskilnaðar og sundurgreiningar á eignarhaldi. Lagalegur aðskilnaður felur ekki heldur í sér breytingu á eignarhaldi eigna og ekkert kemur í veg fyrir að svipuð eða eins starfsskilyrði gildi í öllu lóðrétt samþætta fyrirtækinu. Hins vegar skal tryggja ákvörðunartökufirli án mismununar með skipulagsráðstöfunum er varða sjálfstæði þeirra sem bera ábyrgð á ákvörðunartöku.

- 11) Til að komast hjá því að leggja of mikla fjárhagslega og stjórnsýslulega byrði á lítill dreifingarfyrirtæki skulu aðildarríkin geta, ef nauðsynlegt er, veitt slíkum fyrirtækjum undanþágu frá lagalegum kröfum um sundurgreinda dreifingu.

- 12) Til að auðvelda gasfyrirtæki, sem hefur staðfestu í aðildarríki, gerð samninga vegna afhendingar á gasi til óbundinna viðskiptavina í öðru aðildarríki skulu aðildarríki og, eftir því sem við á, innlend eftirlitsyfirvöld vinna að einsleitari skilyrðum og að viðskiptavinir teljist vera óbundnir með sama hætti fyrir allan innri markaðinn.

- 13) Það að skilvirkt eftirlit sé til staðar, sem eitt innlent eftirlitsyfirvald eða fleiri framkvæma, er mikilvægur þáttur í að tryggja aðgang að netinu án mismununar. Aðildarríkin skulu tilgreina hlutverk, valdsvið og stjórnsýsluheimildir eftirlitsyfirvaldanna. Mikilvægt er að eftirlitsyfirvöld í öllum aðildarríkjum hafi sama

lágmarksvaldsviðið. Þessi yfirvöld skulu vera bær til að ákveða eða samþykkja gjaldskrár, eða a.m.k. aðferðafræðina sem býr að baki útreikningum á gjaldskrár fyrir flutning og dreifingu og gjaldskrár fyrir aðgang að aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas. Til að forðast óvissu og kostnaðarsöm og tímafrek deilumál skulu þessar gjaldskrár birtar áður en þær taka gildi.

- 14) Framkvæmdastjórnin hefur gefið til kynna fyrirætlan sína um að koma á fót evrópskum hópi eftirlitsaðila með rafmagni og gasi sem myndi skapa hentugt ráðgjafar-fyrirkomulag til að hvetja til samvinnu og samræmingar innlendra eftirlitsyfirvalda í því skyni að stuðla að þróun innri markaðarins á sviði raforku og gass og til að stuðla að samræmdri beitingu í öllum aðildarríkjum á ákvæðunum, sem sett eru í þessari tilskipun og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/54/EB frá 26. júní 2003 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir raforku⁽¹⁾ og í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1228/2003 frá 26. júní 2003 um skilyrði fyrir aðgangi að neti fyrir raforkuviðskipti yfir landamæri⁽²⁾.

- 15) Til að tryggja öllum markaðsaðilum greiðan markaðsaðgang, að meðtöldum nýjum orkusölum, er þörf á jöfnunarfyrirkomulagi sem er kostnaðarþengt og án mismununar. Um leið og seljanleiki á gasmarkaðinum er nægilegur ætti þetta að nást með því að koma á gagnsæju, markaðstengdu fyrirkomulagi við afhendingu og kaup á gasi sem nauðsynlegt er innan rammans um jöfnunarkröfur. Ef markaður, þar sem seljanleiki ríkir, er ekki fyrir hendi ættu innlend eftirlitsyfirvöld að gegna virku hlutverki til að tryggja að gjaldskrár til jöfnunar séu kostnaðarþengdar og án mismununar. Á sama tíma skal veita viðeigandi hvatningu til að jafna innmötun (input) og úttekt (off-take) gass og til að stofna kerfinu ekki í hættu.

- 16) Innlend eftirlitsyfirvöld skulu geta ákveðið eða samþykkt gjaldskrár eða aðferðafræðina, sem býr að baki útreikningum á gjaldskrár, á grundvelli tillögu kerfisstjóra flutningskerfis, dreifikerfis eða kerfis fyrir fljótandi jarðgas eða á grundvelli tillögu sem þessir kerfisstjórar og notendur kerfisins urðu ásáttir um. Þegar þau sinna þessum verkefnum skulu innlend eftirlitsyfirvöld tryggja að gjaldskrár vegna flutnings og dreifingar séu án mismununar og kostnaðarþengdar og skulu taka tillit til langtíma frávikskostnaðar við net sem komist er hjá með stjórnun eftirspurnar.

- 17) Allur iðnaður og verslun, þ.m.t. lítill og meðalstór fyrirtæki, og allir ríkisborgarar í Bandalaginu skulu njóta ávinnings, sem innri markaðurinn leiðir af sér, eins fljótt og auðið er af ástæðum er varða sanngirni, samkeppni og óbeint til að skapa atvinnu sem leiðir af aukinni skilvirkni sem fyrirtækin njóta.

⁽¹⁾ Stjótið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 37.

⁽²⁾ Stjótið. ESB L 176, 15.7.2003, bls. 1.

- 18) Viðskiptavinir skulu hafa frjálst val um birgi sem afhendir þeim gas. Engu að síður skal notast við áfangaskipta aðferð við að koma að fullu á innri markaði fyrir gas, sem er tengd tilteknum tímamörkum, til að gera iðnaðinum kleift að aðlagast og tryggja að viðeigandi ráðstafanir og kerfi séu til staðar til að verja hagsmuni viðskiptavina og tryggja að þeir hafi raunverulegt og skilvirkt val um birgi.
- 19) Opnun markaðarins smám saman, þar til hann er að fullu opin, ætti, eins fljótt og auðið er, að fjarlægja mun á milli aðildarríkjanna. Tryggja skal gagnsæi og áreiðanleika í framkvæmd þessarar tilskipunar.
- 20) Í tilskipun 98/30/EB er kveðið á um að aðgangur að geymslu verði hluti gaskerfisins. Í ljósi fenginnar reynslu af því að koma á innri markaðinum skal grípa til viðbótarráðstafana til að skýra ákvæðin um aðgang að geymslu og stöðþjónustu.
- 21) Geymsluaðstaða er grundvallarúrræði, m.a. til að uppfylla skyldur um opinbera þjónustu, s.s. að tryggja afhendingaröryggi. Þetta skal ekki leiða til röskunar á samkeppni eða mismununar á aðgangi að geymslum.
- 22) Grípa skal til frekari ráðstafana til að tryggja að gjaldskrár séu gagnsæjar og án mismununar að því er varðar aðgang að flutningi þessarar gjaldskrár skulu gilda um alla notendur án mismununar. Ef geymsluaðstaða, leiðslurými eða stöðþjónusta er starfrækt á markaði, þar sem nægileg samkeppni ríkir, er hægt að leyfa aðgang á grundvelli markaðsaðferða sem eru gagnsæjar og án mismununar.
- 23) Til að tryggja afhendingaröryggi skal fylgjast með jafnvæginu milli framboðs og eftirspurnar í einstökum aðildarríkjum og eftirlitinu skal fylgt eftir með skýrslu um stöðuna innan Bandalagsins að teknu tilliti til flutningsgetu samtengileiðslna milli svæða. Slíkt eftirlit skal fara fram nægilega snemma til að gera kleift að gripið sé til viðeigandi ráðstafana ef afhendingaröryggi er stefnt í hættu. Smíði og viðhald á nauðsynlegu netgrunnvirki, þ.m.t. flutningsgeta samtengileiðslna, skal stuðla að því að tryggja stöðugt framboð gass.
- 24) Aðildarríkjunum ber að tryggja, að teknu tilliti til gæðakrafna, að lífgasi og gasi úr lífmassa eða öðrum tegundum af gasi sé veittur aðgangur án mismununar að gaskerfinu, að því tilskildu að slíkur aðgangur sé til frambúðar í samræmi við viðkomandi tæknilegar reglur og öryggisstaðla. Þessar reglur og staðlar skulu tryggja að tæknilega mögulegt og öruggt sé að dæla þessum gastegundum inn í jarðgaskerfið og flytja þær um það og þær skulu einnig fjalla um efnafræðilega eiginleika slíkra gastegunda.
- 25) Langtímasamningar halda áfram að vera mikilvægur hluti af afhendingu gass til aðildarríkjanna og þeim skal viðhaldið sem möguleika fyrir gasafhendingarfyrirtæki, svo fremi sem þeir grafi ekki undan markmiðum þessarar tilskipunar og séu í samræmi við sáttmálann, þ.m.t. samkeppnisreglur. Því er mikilvægt að taka tillit til þeirra þegar verið er að skipuleggja afhendingar- og flutningsgetu gasfyrirtækja.
- 26) Til að tryggja að háu stigi opinberrar þjónustu sé viðhaldið í Bandalaginu skal tilkynna framkvæmdastjórninni reglulega um allar ráðstafanir, sem aðildarríkin grípa til, til að ná settum markmiðum þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin skal birta reglulega skýrslu þar sem greindar eru ráðstafanir, sem gripið er til, á innlendum vettvangi til að ná settum markmiðum um opinbera þjónustu og bera saman skilvirkni þeirra með það í huga að koma með tilmæli, að því er varðar ráðstafanirnar sem grípa skal til á innlendum vettvangi, til að koma á opinberri þjónustu á háu stigi.
- Aðildarríkin skulu tryggja að þegar viðskiptavinir eru tengdir við gaskerfið séu þeir upplýstir um rétt sinn til að fá afhent jarðgas af tilteknum gæðum á sanngjörnu verði. Ráðstafanir, sem aðildarríkin gera til að vernda kaupendur, geta verið mismunandi eftir því hvort um heimili eða lítil og meðalstór fyrirtæki er að ræða.
- 27) Grundvallarkrafa þessarar tilskipunar er að uppfylla kröfur um opinbera þjónustu og mikilvægt er að sameiginlegir lágmarksstaðlar, sem öll aðildarríkin uppfylla, séu tilgreindir í þessari tilskipun sem taka tillit til markmiðanna um neytendavernd, afhendingaröryggi, umhverfisvernd og sambærilegt samkeppnisstig í öllum aðildarríkjunum. Mikilvægt er að hægt sé að túlka kröfurnar um opinbera þjónustu á innlendum grundvelli að teknu tilliti til innlendra kringumstæðna og með því skilyrði að lög Bandalagsins séu virt.
- 28) Ráðstafanir, sem aðildarríkin hrinda í framkvæmd til að ná settum markmiðum um félagslega og efnahagslega samheldni, geta einkum falið í sér efnahagshvata, þar sem notuð eru, eftir því sem við á, öll innlend tæki og tæki í Bandalaginu. Þessi tæki geta m.a. verið kerfi um skaðabótaábyrgð til að tryggja nauðsynlega fjárfestingu.
- 29) Að því marki sem ráðstafanirnar, sem aðildarríki grípa til til að uppfylla skyldur um opinbera þjónustu, fela í sér ríkisaðstoð, skv. 1. mgr. 87. gr. sáttmálans, ber skylda til að tilkynna framkvæmdastjórninni um hana skv. 3. mgr. 88. gr. sáttmálans.

30) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði fyrirhugaðra aðgerða, þ.e. að skapa innri markað fyrir gas sem starfræktur er að fullu og þar sem samkeppni ríkir, og þar eð því markmiði verður, af þeim sökum, betur náð á vettvangi Bandalagsins, vegna þess hve aðgerðirnar eru umfangsmiklar og hafa mikil áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, sem sett er fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.

31) Í ljósi fenginnar reynslu af beitingu tilskipunar ráðsins 91/296/EBE frá 31. maí 1991 varðandi gegnumflutning á jarðgasi um flutningskerfi⁽¹⁾, skal grípa til ráðstafana til að tryggja einsleit aðgangskerfi án mismununar vegna flutnings, þ.m.t. gasflæði milli aðildarríkja yfir landamæri. Til að tryggja einsleita meðferð á aðgangi að gasnetum, einnig að því er varðar gegnumflutning, skal fella þá tilskipun úr gildi, án þess að það hafi áhrif á samninga sem voru gerðir samkvæmt fyrrnefndri tilskipun. Niðurfelling tilskipunar 91/296/EBE skal ekki koma í veg fyrir að langtímasamningar séu gerðir í framtíðinni.

32) Sökum þess hversu umfangsmiklar breytingarnar, sem gerðar eru á tilskipun 98/30/EB, eru er æskilegt, til glöggvunar og hagræðingar, að lagfæra viðkomandi ákvæði.

33) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.

34) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽²⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

GILDISSVIÐ OG SKILGREININGAR

1. gr.

Gildissvið

1. Í þessari tilskipun eru settar sameiginlegar reglur um flutning, dreifingu, afhendingu og geymslu jarðgass. Settar eru reglur um skipulagningu og starfsemi á sviði jarðgass,

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 147, 12.6.1991, bls. 37. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 95/49/EB (Stjóð. EB L 233, 30.9.1995, bls. 86).

⁽²⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

markaðsaðgang, viðmiðanir og málsmeðferð við veitingu leyfa fyrir flutningi, dreifingu, afhendingu og geymslu jarðgass og rekstur kerfa.

2. Reglurnar, sem eru settar með þessari tilskipun að því er varðar jarðgass, þ.m.t. fljótandi jarðgass, skulu einnig gilda um lífgas og gas úr lífmassa eða aðrar tegundir gass, svo fremi að það sé tæknilega mögulegt og öruggt að dæla þessum gösum inn í jarðgaskerfið og flytja þau í gegnum það.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „jarðgasfyrirtæki“: einstaklingur eða lögpersóna sem starfar á a.m.k. einu eftirtalinna sviða: framleiðslu, flutningi, dreifingu, afhendingu, kaupum á eða geymslu jarðgass, m.a. fljótandi jarðgass, og er ábyrgur fyrir verkefnum sem lúta að viðskiptum, tækni og/eða viðhaldi, sem aftur tengjast fyrrnefndum störfum, en er ekki kaupandi,

2. „leiðslukerfi fyrir óunnið jarðgas“: leiðslur eða leiðslukerfi sem eru starfrækt og/eða lögð sem hluti af olíu- eða gasframleiðsluframkvæmd eða eru notuð til þess að miðla jarðgasi frá einni eða fleiri slíkum starfstöðvum til vinnslustöðvar eða birgðastöðvar eða endastöðvar við strönd,

3. „flutningur“: flutningur jarðgass um annars konar háþrýstleiðslukerfi en leiðslukerfi fyrir óunnið jarðgas í þeim tilgangi að afgreiða það til viðskiptavina, að undanskilinni afhendingu,

4. „flutningskerfisstjóri“: einstaklingur eða lögaðili sem starfar á sviði flutnings og ber ábyrgð á rekstri, viðhaldi og, ef með þarf, þróun flutningskerfis á tilteknu svæði og, eftir því sem við á, samtenglum þess við önnur kerfi svo og ábyrgð á að tryggja getu kerfisins til lengri tíma til að uppfylla eðlilegar kröfur um flutning á gasi,

5. „dreifing“: flutningur jarðgass um leiðslukerfi innan sveitarfélaga eða héraða í þeim tilgangi að afgreiða það til viðskiptavina, en hún tekur ekki til afhendingar,

6. „dreifikerfisstjóri“: einstaklingur eða lögaðili sem starfar á sviði dreifingar og ber ábyrgð á rekstri, viðhaldi og, ef með þarf, þróun dreifikerfis á tilteknu svæði og, eftir því sem við á, samtenglum þess við önnur kerfi svo og ábyrgð á að tryggja getu kerfisins til lengri tíma til að uppfylla eðlilegar kröfur um dreifingu á gasi,

7. „afhending“: sala, þ.m.t. endursala á jarðgasi, þ.m.t. fljótandi jarðgas, til viðskiptavina,
8. „afhendingarfyrirtæki“: einstaklingur eða lögaðili sem annast afhendingu,
9. „geymsluaðstaða“: aðstaða til þess að geyma jarðgas, sem er í eigu jarðgasfyrirtækis eða er starfrækt af slíku fyrirtæki, að meðtöldri aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas, sem er notuð til geymslu, en að þeim hluta undanskildum, sem er notaður til framleiðslu, og að undanskilinni aðstöðu sem eingöngu er ætluð flutningskerfisstjórum til að sinna starfsemi sinni,
10. „geymslukerfisstjóri“: einstaklingur eða lögaðili sem annast geymslu og ber ábyrgð á því að reka geymsluaðstöðu,
11. „aðstaða fyrir fljótandi jarðgas“: birgðastöð þar sem jarðgasi er breytt í vökva eða þar sem innflutningur, afferming, geymsla og endurgösun fljótandi jarðgass fer fram og skal hún einnig ná til stoðþjónustu og bráðabirgðageymslu fyrir endurgösunarferlið og síðari afhendingu í flutningskerfið, en ekki til hluta birgðastöðva fyrir fljótandi jarðgas sem eru notaðar til geymslu,
12. „kerfisstjóri fyrir fljótandi jarðgas“: einstaklingur eða lögaðili sem sér um að breyta jarðgasi í vökva eða innflutning, affermingu og endurgösun fljótandi jarðgass og ber ábyrgð á rekstri aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas,
13. „kerfi“: öll flutningskerfi, dreifikerfi, aðstaða fyrir fljótandi jarðgas og/eða geymsluaðstaða, sem jarðgasfyrirtæki á og/eða starfrækir, þ.m.t. leiðslurými og aðstaða þess og tengdra fyrirtækja, þar sem veitt er nauðsynleg viðbótarþjónusta til þess að veita aðgang að flutningi, dreifingu og fljótandi jarðgasi,
14. „stoðþjónusta“: öll þjónusta sem er nauðsynleg vegna aðgangs að og reksturs flutnings- og/eða dreifineta og/eða aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas og/eða geymsluaðstöðu, þ.m.t. álagsjöfnun og blöndun, en að undanskilinni aðstöðu sem eingöngu er ætluð flutningskerfisstjórum fyrir starfsemi þeirra,
15. „leiðslurými“: geymsla á gasi með þjöppun í gasflutnings- og dreifikerfum, að undanskilinni aðstöðu sem eingöngu er ætluð flutningskerfisstjórum fyrir starfsemi þeirra,
16. „samtengt kerfi“: fjöldi kerfa sem eru tengd innbyrðis,
17. „samtengill“: flutningsleiðsla sem fer yfir eða liggur á landamærum aðildarríkja í þeim eina tilgangi að tengja saman innlend flutningskerfi þessara aðildarríkja,
18. „bein leiðsla“: jarðgasleiðsla sem er til viðbótar samtengda kerfinu,
19. „samþætt jarðgasfyrirtæki“: lóðrétt eða lárétt samþætt fyrirtæki,
20. „lóðrétt samþætt fyrirtæki“: jarðgasfyrirtæki eða hópur fyrirtækja með gagnkvæm tengsl sem skilgreind eru í 3. mgr. 3. gr. í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 4064/89 frá 21. desember 1989 um eftirlit með samfylkingum fyrirtækja () og ef hlutaðeigandi fyrirtæki/fyrirtækjahópur starfar a.m.k. á einu eftirfarandi sviða flutnings eða dreifingar, fljótandi jarðgass eða geymslu og a.m.k. annaðhvort á einu sviði framleiðslu eða afhendingar jarðgass,
21. „lárétt samþætt fyrirtæki“: fyrirtæki sem starfar á a.m.k. einu eftirtalinna sviða: framleiðslu, flutningi, dreifingu, afhendingu eða geymslu jarðgass og stundar aðra starfsemi sem ekki tengist gasi,
22. „tengd fyrirtæki“: eignatengd fyrirtæki í skilningi 41. gr. sjöundu tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 sem byggð er á g-lið 2. gr. 44. gr. (*) sáttmálans um samstæðureikninga (⁽²⁾), og/eða hlutdeildarfyrirtæki, í skilningi 1. mgr. 33. gr. og/eða fyrirtæki í eigu sömu hluthafa,
23. „kerfisnotendur“: einstaklingur eða lögaðili sem afhendir jarðgas eða fær jarðgas afhent gegnum kerfið,
24. „viðskiptavinir“: heildsalar og kaupendur jarðgass og jarðgasfyrirtæki sem kaupa jarðgas,
25. „viðskiptavinir sem kaupa til heimilisnota“: viðskiptavinir sem kaupa jarðgas til eigin heimilisnota,
26. „viðskiptavinir sem kaupa ekki til heimilisnota“: viðskiptavinir sem kaupa jarðgas sem er ekki til þeirra eigin heimilisnota,
27. „kaupendur“: viðskiptavinir sem kaupa jarðgas til eigin nota,
28. „óbundnir viðskiptavinir“: viðskiptavinir sem mega kaupa gas af birgi að eigin valin í skilningi 23. gr. þessarar tilskipunar,

(*) Titli tilskipunar 83/349/EBE hefur verið breytt til að taka tillit til númerabreytinga á greinum í stofnsáttmála Evrópubandalagsins í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans, en upphaflega tilvísunin var í g-lið 3. mgr. 54. gr.

(⁽¹⁾) Stjótd. EB L 395, 30.12.1989, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1310/97 (Stjótd. EB L 180, 9.7.1997, bls. 1).

(⁽²⁾) Stjótd. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjótd. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).

29. „heildsalar“: einstaklingar eða lögaðilar, aðrir en kerfisstjórar flutningskerfa og dreifikerfa sem kaupa jarðgas til endursölu innan eða utan kerfisins sem þeir starfa í,
30. „gerð langtímaáætlana“: áætlanir jarðgasfyrirtækja um afhendingu og flutningsgetu til langs tíma með það fyrir augum að mæta þörfum kerfisins fyrir jarðgas, auka fjölbreytni linda og tryggja framboð til viðskiptavina,
31. „nývaxtarmarkaður“: aðildarríki þar sem fyrsta vöruafhending samkvæmt fyrsta jarðgaskaupasamningi til langs tíma fór fram fyrir tíu árum eða síðar,
32. „öryggi“: bæði öryggi með tilliti til afhendingar jarðgass og tæknilegt öryggi,
33. „nýtt grunnvirki“: grunnvirki sem ekki er tilbúið á gildistökudegi þessarar reglugerðar.

II. KAFLI

ALMENNAR REGLUR UM SKIPULAGNINGU ATVINNUGREINARINNAR

3. gr.

Skyldur um opinbera þjónustu og neytendavernd

1. Aðildarríkjunum ber að tryggja, á grunni skipulags stofnana sinna og með viðeigandi tilliti til dreifraðisreglunnar, að jarðgasfyrirtæki séu rekin í samræmi við meginreglur þessarar tilskipunar, með fyrirvara um 2. mgr., til að koma á samkeppnismarkaði fyrir jarðgas, og að fyrrnefndum fyrirtækjum sé ekki mismunað að því er varðar réttindi eða skyldur.
2. Aðildarríkjunum er heimilt, að teknu fullu tilliti til viðeigandi ákvæða sáttmálans, einkum 86. gr., að skylda fyrirtæki sem starfa á sviði jarðgass að sinna opinberri þjónustu, í þágu almennra efnahagslegra hagsmuna, sem getur varðað öryggi, þ.m.t. afhendingaröryggi, reglufesta, gæði og verð afhendingar og umhverfisvernd, þ.m.t. orkunýtni og loftslagsvernd. Slíkar skyldur skulu vera vel skilgreindar, gagnsæjar, án mismununar, sannprófanlegar og tryggja jafnan aðgang gasfyrirtækja í Evrópusambandinu að innlendum neytendum. Í tengslum við afhendingaröryggi, stjórnun með tilliti til orkunýtni/eftirspurnar og að uppfylla umhverfis-markmið, eins og um getur í þessari málsgrein, er aðildarríkjunum heimilt að gera langtímaáætlanir um leið og gert er ráð fyrir að þriðju aðilar kunni að leita eftir aðgangi að kerfinu.

3. Aðildarríkin skulu grípa til viðeigandi ráðstafana til að vernda kaupendur og til að tryggja öfluga neytendavernd og skulu einkum tryggja að fyrir hendi séu fullnægjandi verndarráðstafanir til að vernda vanmegna viðskiptavini, þ.m.t. viðeigandi ráðstafanir til að hjálpa þeim til að komast hjá aftengingu. Í þessu tilliti er þeim heimilt að grípa til ráðstafana til að vernda viðskiptavini á afskekktum svæðum sem tengdir eru við gaskerfið. Aðildarríkjunum er heimilt að tilnefna skyldubirgi fyrir viðskiptavini sem eru tengdir við gasnetið. Þau skulu tryggja öfluga neytendavernd, einkum með tilliti til gagnsæis, að því er varðar almenna samningsskilmála og skilyrði, almennar upplýsingar og tilhögun á lausn deilumála. Aðildarríkin skulu tryggja að óbundnir viðskiptavinir geti í raun skipt um birgi. A.m.k. að því er varðar viðskiptavini sem kaupa til heimilisnota, skulu þessar ráðstafanir einnig fela í sér þær sem settar eru fram í viðauka A.

4. Aðildarríkin skulu hrinda viðeigandi ráðstöfunum í framkvæmd til að ná settum markmiðum um félagslega og efnahagslega samheldni, umhverfisvernd, sem geta falið í sér úrræði til að berjast gegn loftlagsbreytingum og um afhendingaröryggi. Slíkar ráðstafanir geta einkum falið í sér efnahagshvata þar sem notuð eru, eftir því sem við á, öll tæki, sem fyrir hendi eru, innlend og í Bandalaginu til viðhalds og smíði á nauðsynlegu netgrunnvirki, þ.m.t. flutningsgeta samtengileiðslna.

5. Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða að beita ekki ákvæðum 4. gr. með tilliti til dreifingar að svo miklu leyti sem beiting þessara ákvæða myndi hindra, að lögum eða í reynd, að jarðgasfyrirtækin gætu sinnt þeim skyldum sem þeim ber í þágu almennra efnahagslegra hagsmuna og svo framarlega sem það kæmi ekki niður á þróun viðskipta þannig að það gengi þvert á hagsmuni Bandalagsins Samkvæmt þessari tilskipun og 86. gr. sáttmálans liggja hagsmunir Bandalagsins m.a. í samkeppni með tilliti til óbundinna viðskiptavina.

6. Þegar aðildarríkin hrinda þessari tilskipun í framkvæmd skulu þau tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ráðstafanir, sem samþykktar eru til að uppfylla skyldur um opinbera þjónustu, þ.m.t. neytenda- og umhverfisvernd og hugsanleg áhrif þeirra á innlenda og alþjóðlega samkeppni hvort sem slíkar ráðstafanir krefjast undanþágu frá þessari tilskipun eða ekki. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni á tveggja ára fresti eftir það um allar breytingar á slíkum ráðstöfunum, hvort sem þær krefjast undanþágu frá þessari tilskipun eða ekki.

4. gr.

Málsmeðferð við leyfisveitingu

1. Ef um það er að ræða að leyfi (t.d. nytjaleyfi, heimild, sérleyfi, samþykki eða viðurkenningu) þurfi til þess að reisa eða starfrækja virki fyrir jarðgas skulu aðildarríkin eða lögbær yfirvöld, sem þau tilnefna, veita leyfi til þess að reisa og/eða

starfrækja slík virki, leiðslur og tilheyrandi tækjabúnað á yfirráðasvæði sínu í samræmi við 2. til 4. mgr. Aðildarríkin eða lögbær yfirvöld, sem þau tilnefna, geta einnig veitt heimild, á sama grundvelli, til afhendingar jarðgass og til heildsala.

2. Styðjist aðildarríkin við fyrirkomulag leyfisveitinga skulu þau mæla fyrir um markmið og viðmiðanir án mismununar sem fyrirtæki, sem sækir um leyfi til þess að reisa og/eða starfrækja jarðgasvirki eða sækir um leyfi til þess að afhenda jarðgas, skal uppfylla. Birta skal opinberlega viðmiðanir án mismununar og aðferðir við leyfisveitingar.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að ástæður fyrir synjun um leyfi séu hlutlægar og án mismununar og að umsækjanda sé tilkynnt um þær. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um ástæður slíkrar synjunar til upplýsingar. Aðildarríkin skulu samþykkja málsmeðferð sem gerir hlutaðeigandi umsækjanda kleift að áfrýja slíkri synjun.

4. Aðildarríkjunum er heimilt, með tilliti til þróunar svæða, þangað sem gasi hefur nýlega verið veitt, og skilvirkis rekstrar almennt og með fyrirvara um ákvæði 24. gr., að synja um frekari leyfi til þess að reisa og starfrækja dreifikerfi á tilteknu svæði hafi slík dreifikerfi þegar verið reist eða fyrir liggja áætlanir um slíkt á því svæði og að því gefnu að sú aðstaða, sem fyrir er eða er fyrirhuguð, sé ekki fullnýtt.

5. gr.

Eftirlit með afhendingaröryggi

Aðildarríkin skulu tryggja eftirlit með málefnum er varða afhendingaröryggi. Ef aðildarríki telja það rétt geta þau falið eftirlitsyfirlögunum, sem um getur í 1. mgr. 25. gr., þetta verkefni. Þetta eftirlit skal einkum taka til jafnvægis milli framboðs og eftirspurnar á innlenda markaðnum, þess hversu mikil væntanleg framtíðareftirspurnin og fyrirliggjandi birgðir eru, fyrirhugaðar viðbótarframleiðslugetu, sem er verið að skipuleggja eða er í smíðum, og gæða og viðhaldsstigs neta, sem og ráðstafana til að anna eftirspurn á álagstoppum og bregðast við skorti hjá einum eða fleiri birgjum. Lögbær yfirvöld skulu, eigi síðar en 31. júlí á hverju ári, birta skýrslu þar sem gerð er grein fyrir niðurstöðum eftirlits með þessum atriðum, sem og öllum ráðstöfunum sem gripið er til eða fyrirhugaðar eru, til að fjalla um þau og þau skulu senda framkvæmdastjórninni þessa skýrslu þegar í stað.

6. gr.

Tæknilegar reglur

Aðildarríkin skulu tryggja að tæknilegar öryggisviðmiðanir séu skilgreindar og að þróaðar séu og birtar tæknireglur um lágmarkskröfur um tæknihönnun og rekstur vegna tengingar virkja fyrir fljótandi jarðgas, geymsluaðstöðu, annarra

flutningsneta eða dreifikerfa og beinna lína við kerfið. Þessar tæknireglur skulu tryggja rekstrarsamhæfi kerfa og vera hlutlægar og án mismununar. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um þær í samræmi við 8. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB frá 22. júní 1998 sem setur reglur um tilhögun upplýsingaskipta á sviði tæknistaðla og reglugerða sem og reglna um þjónustu í upplýsingasamfélaginu⁽¹⁾.

III. KAFLI

FLUTNINGUR, GEYMSLA OG FLJÓTANDI JARÐGAS

7. gr.

Tilnefning kerfisstjóra

Aðildarríkin skulu tilnefna eða krefjast þess að jarðgasfyrirtæki, sem eiga flutnings- eða geymsluaðstöðu eða aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas, tilnefni, í tiltekinn tíma sem aðildarríkin ákveða, með tilliti til skilvirkni og efnahagslegs jafnvægis, einn eða fleiri kerfisstjóra. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að kerfisstjórar flutnings- og geymslukerfa og kerfa fyrir fljótandi jarðgas fari að ákvæðum 8. til 10. gr.

8. gr.

Verkefni kerfisstjóra

1. Allir kerfisstjórar flutningskerfa, geymslukerfa og/eða kerfa fyrir fljótandi jarðgas skulu:

- reka, viðhalda og þróa, við skilyrði sem eru hagkvæm í efnahagslegu tilliti, traust, áreiðanleg og skilvirk flutningskerfi, geymsluaðstöðu og/eða aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas, þar sem tilhlýðilegt tillit er tekið til umhverfisins,
- ekki mismuna kerfisnotendum eða flokkum kerfisnotenda, einkum í því skyni að draga taum fyrirtækja sem eru í eignatengslum við þá,
- veita öðrum flutningskerfisstjórum, öðrum kerfisstjórum geymslukerfa, öðrum kerfisstjórum kerfa fyrir fljótandi jarðgas og/eða öðrum dreifikerfisstjórum fullnægjandi upplýsingar til þess að tryggt sé að flutningur geti farið fram og geymsla verið með þeim hætti sem er í samræmi við öruggan og skilvirkan rekstur samtengda kerfisins,
- veita kerfisnotendum upplýsingarnar, sem þeir þurfa, til að fá fullnægjandi aðgang að kerfinu.

2. Reglurnar, sem flutningskerfisstjórar samþykkja til að skapa jafnvægi á gasflutningskerfinu, skulu vera hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar, þ.m.t. reglur um gjaldtöku af kerfisnotendum á netum þeirra vegna ójafnvægis í orkuflutningum. Ákvarða skal og birta skilmála og skilyrði, þ.m.t. reglur og gjaldskrár sem gilda um veitingu flutningskerfisstjóra

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/48/EB (Stjótið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18).

á slíkri þjónustu, samkvæmt aðferðafræði sem samrýmist 2. mgr. 25. gr. og er án mismununar og kostnaðartengd.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að krefjast þess að flutningskerfisstjórar uppfylli lágmarkskröfur, að því er varðar viðhald og þróun flutningskerfisins, þ.m.t. flutningsgeta samtengileiðslna.

4. Flutningskerfisstjórar skulu útvega orkuna, sem þeir nota til að gegna hlutverki sínu, í samræmi við aðferðir sem eru gagnsæjar, án mismununar og markaðstengdar.

9. gr.

Sundurgreining flutningskerfisstjóra

1. Ef flutningskerfisstjóri er hluti af lóðrétt samþættu fyrirtæki skal hann vera óháður annarri starfsemi, sem tengist ekki flutningskerfinu, a.m.k. að því er varðar lögákveðið rekstrarform, skipulag og ákvarðanatöku. Þessar reglur skulu ekki skapa skyldu um að aðskilja eignarhald eigna flutningskerfisins frá lóðrétt samþætta fyrirtækinu.

2. Til að tryggja sjálfstæði flutningskerfisstjórans, sem um getur í 1. mgr., skulu eftirfarandi lágmarksviðmiðanir gilda:

a) einstaklingum, sem bera ábyrgð á stjórnun flutningskerfisstjóra, er ekki heimilt að tilheyra fyrirtækjaskipulagi samþætta jarðgasfyrirtækisins sem ber, beint eða óbeint, ábyrgð á daglegum rekstri vegna framleiðslu, dreifingar og afhendingar jarðgass.

b) grípa skal til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að tekið sé tillit til faglegra hagsmuna þeirra einstaklinga, sem bera ábyrgð á stjórnun flutningskerfisstjórans, með þeim hætti að tryggt sé að þeir geti starfað sjálfstætt,

c) flutningskerfisstjórinn skal hafa virkan ákvörðunarrétt, óháðan samþætta gasfyrirtækinu, með tilliti til eigna sem nauðsynlegar eru, til að reka, viðhalda eða þróa netið. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að til staðar séu viðeigandi samræmingaraðferðir til að tryggja að staðinn sé vörður um rétt móðurfélagsins til að hafa efnahagslega og stjórnmunarlega yfirumsjón, með tilliti til tekna af eignum, í dótturfyrirtækjum, sem óbeint er haft eftirlit með í samræmi við 2. mgr. 25. gr. Þetta skal einkum gera móðurfélaginu kleift að samþykkja árlega fjárhagsáætlun, eða annan sambærilegan gerning, flutningskerfisstjóra, og að setja heildartakmarkanir á því hversu skuldbett dótturfyrirtæki þess sé. Það skal hvorki veita

móðurfélaginu heimild til að gefa fyrirmæli um daglegan rekstur né að taka einstakar ákvarðanir varðandi lagningu eða endurnýjun flutningsleiðslna, sem fara ekki fram úr árlegu fjárhagsáætluninni, eða öðrum sambærilegum gerningi.

d) flutningskerfisstjóri skal koma á eftirlitsáætlun, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, til að tryggja að mismunun sé útilokuð og að fylgst sé með viðunandi hætti með því að henni sé fylgt. Í áætluninni skulu settar fram sérstakar skyldur starfsmanna til að uppfylla þetta markmið. Einstaklingurinn eða aðilinn, sem ber ábyrgð á að fylgjast með eftirlitsáætluninni, skal senda eftirlitsyfirlaldu, sem um getur í 1. mgr. 25. gr., ársskýrslu, þar sem settar eru fram ráðstafanirnar sem gripið er til, og birta hana.

10. gr.

Þagnarskylda flutningskerfisstjóra

1. Kerfisstjóri flutningskerfis, geymslakerfis og/eða kerfis fyrir fljótandi jarðgas skal, með fyrirvara um ákvæði 16. gr. eða aðra lagaskyldu þess efnis að afhenda upplýsingar, gæta trúnaðar um viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem hann aflar sér með starfsemi sinni og skal koma í veg fyrir að upplýsingar varðandi eigin starfsemi, sem geta falið í sér viðskiptalegan ávinning, séu birtar á þann hátt að það feli í sér mismunun.

2. Flutningskerfisstjórar, skulu ekki, í tengslum við sölu eða kaup tengdra fyrirtækja á jarðgasi, misnota viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem þau fá þriðju aðilum í tengslum við það að veita eða semja um aðgang að kerfinu.

IV. KAFLI

DREIFING OG AFHENDING

11. gr.

Tilnefning dreifikerfisstjóra

Aðildarríkin skulu tilnefna eða skulu krefjast þess að fyrirtæki, sem eiga eða bera ábyrgð á dreifikerfum, tilnefni, í tiltekinn tíma sem aðildarríkin ákveða með tilliti til skilvirkni og efnahagslegs jafnvægis, einn eða fleiri dreifikerfisstjóra og skulu tryggja að þeir kerfisstjórar starfi í samræmi við 12. til 14. gr.

12. gr.

beint eða óbeint, ábyrgð á daglegum rekstri vegna framleiðslu, flutnings og afhendingar jarðgass,

Verkefni dreifikerfisstjóra

1. Allir dreifikerfisstjórar skulu starfrækja, viðhalda og þróa, við skilyrði sem eru hagkvæm í efnahagslegu tilliti, traust, áreiðanlegt og skilvirkt kerfi þar sem tilhlýðilegt tillit er tekið til umhverfisins.

2. Dreifikerfisstjóri skal þó aldrei mismuna kerfisnotendum eða flokkum kerfisnotenda, einkum í því skyni að draga taum fyrirtækja sem eru í eignatengslum við hann.

3. Dreifikerfisstjórar skulu veita öðrum kerfisstjórum dreifikerfa og/eða flutningskerfa og/eða kerfisstjórum kerfa fyrir fljótandi jarðgas og/eða kerfisstjórum geymslakerfa fullnægjandi upplýsingar til þess að tryggt sé að flutningur og geymsla jarðgass geti farið fram með þeim hætti sem er í samræmi við öruggan og skilvirkan rekstur samtengda kerfisins.

4. Dreifikerfisstjórar skulu veita kerfisnotendum upplýsingarnar sem þeir þurfa til að fá fullnægjandi aðgang að kerfinu.

5. Ef dreifikerfisstjórar bera ábyrgð á að skapa jafnvægi á gasdreifikerfinu skulu reglur, sem þeir samþykkja, vera hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar, þ.m.t. reglur um gjaldtöku af kerfisnotendum vegna ójafnvægis í orkuflutningum. Ákvarða skal og birta skilmála og skilyrði, þ.m.t. reglur og gjaldskrár, sem gilda um veitingu kerfisstjóra á slíkri þjónustu, samkvæmt aðferðafræði sem samrýmist 2. mgr. 25. gr. og er án mismununar og kostnaðartengd.

13. gr.

Sundurgreining dreifikerfisstjóra

1. Ef dreifikerfisstjóri er hluti af lóðrétt samþættu fyrirtæki skal hann vera óháður annarri starfsemi, sem tengist ekki dreifikerfinu, a.m.k. að því er varðar lögákveðið rekstrarform, skipulag og ákvarðanatöku. Þessar reglur skulu ekki skapa skyldu um að aðskilja eignarhald á eignum dreifikerfisins frá lóðrétt samþætta fyrirtækinu.

2. Auk krafna í 1. mgr. skal dreifikerfisstjóri ef hann er hluti af lóðrétt samþættu fyrirtæki vera óháður annarri starfsemi, sem tengist ekki dreifikerfinu, að því er varðar skipulag og ákvarðanatöku. Til að ná þessu fram skulu eftirfarandi lágmarksviðmiðanir gilda:

a) einstaklingum, sem bera ábyrgð á stjórnun dreifikerfisstjóra, er ekki heimilt að tilheyra fyrirtækjaskipulagi samþætta jarðgasfyrirtækisins sem ber,

b) grípa skal til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að tekið sé tillit til faglegra hagsmuna þeirra einstaklinga, sem bera ábyrgð á stjórnun dreifikerfisstjóra, með þeim hætti að tryggt sé að þeir geti starfað sjálfstætt,

c) dreifikerfisstjóri skal hafa virkan ákvörðunarrétt, óháðan samþætta gasfyrirtækinu, með tilliti til eigna sem nauðsynlegar eru til að reka, viðhalda eða þróa netið. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að til staðar séu viðeigandi samræmingaraðferðir til að tryggja að staðinn sé vörður um rétt móðurfélagsins til að hafa efnahagslega og stjórnmunarlega yfirumsjón, með tilliti til tekna af eigna, í dótturfyrirtækjum, sem óbeint er haft eftirlit með í samræmi við 2. mgr. 25. gr. Þetta skal einkum gera móðurfélaginu kleift að samþykkja árlega fjárhagsáætlun, eða annan sambærilegan gerning, dreifikerfisstjóra og að setja heildartakmarkanir varðandi það hversu skuldbætt dótturfyrirtæki þess sé. Það skal hvorki veita móðurfélaginu heimild til að gefa fyrirmæli um daglegan rekstur, né að taka einstakar ákvarðanir varðandi lagningu eða endurnýjun dreifileiðslna, sem fara ekki fram úr árlegu fjárhagsáætluninni, eða öðrum sambærilegum gerningi,

d) dreifikerfisstjóri skal koma á eftirlitsáætlun, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, til að tryggja mismunur sé útilokuð og að fylgst sé með viðunandi hætti með því að henni sé fylgt. Í áætluninni skulu settar fram sérstakar skyldur starfsmanna til að uppfylla þetta markmið. Einstaklingurinn eða aðilinn, sem ber ábyrgð á að fylgjast með eftirlitsáætluninni, skal senda eftirlitsyfirvaldinu, sem um getur í 1. mgr. 25. gr., ársskýrslu, þar sem settar eru fram ráðstafanirnar sem gripið er til, og birta hana.

Aðildarríkjnum er heimilt að ákveða að beita ekki 1. og 2. mgr. gagnvart samþætta jarðgasfyrirtækjum sem þjóna færri en 100 000 tengdum viðskiptavinum.

14. gr.

Þagnarskylda dreifikerfisstjóra

1. Sérhver dreifikerfisstjóri skal, með fyrirvara um ákvæði 16. gr. eða aðra lagaskyldu þess efnis að afhenda upplýsingar, gæta trúnaðar um viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem hann aflar sér með starfsemi sinni.

2. Dreifikerfisstjórar skulu ekki, í tengslum við sölu eða kaup tengdra fyrirtækja á jarðgas, misnota viðkvæmar viðskiptaupplýsingar, sem þeir fá frá þriðju aðilum, í tengslum við það að veita eða semja um aðgang að kerfinu.

ber ábyrgð á að fylgjast með eftirlitsáætluninni, skal senda eftirlitsyfirvaldinu, sem um getur í 1. mgr. 25. gr., ársskýrslu, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, og birta hana.

15. gr.

V. KAFLI

Kerfisstjóri samsetts kerfis

SUNDURGREINING OG GAGNSÆI REIKNINGA

Reglurnar í 1. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 13. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að einn kerfisstjóri reki samsett kerfi fyrir flutning, fljótandi jarðgas, geymslu- og dreifingu, sem eru óháð annarri starfsemi sem ekki tengist rekstri flutningskerfis, kerfis fyrir fljótandi jarðgas, geymslukerfis og dreifikerfis, að því er varðar lögákveðið rekstrarform, skipulag og ákvarðanatöku og sem uppfyllir kröfur sem eru settar fram í a- til d-lið. Þessar reglur skulu ekki skapa skyldu um að aðskilja eignarhald á eignum samsetta kerfisins frá lóðrétt samþætta fyrirtækinu.

16. gr.

Réttur til aðgangs að reikningum

a) einstaklingum sem bera ábyrgð á stjórnun kerfisstjóra samsetta kerfisins er ekki heimilt að tilheyra fyrirtækjaskipulagi samþætta jarðgasfyrirtækisins sem ber, beint eða óbeint, ábyrgð á daglegum rekstri vegna framleiðslu og afhendingar jarðgass,

1. Aðildarríkin eða hvert það lögbæra yfirvald, sem þau tilnefna, auk eftirlitsyfirvaldanna, sem um getur í 1. mgr. 25. gr. og yfirvaldanna, sem sjá um lausn deilumála og um getur í 3. mgr. 20. gr., skulu, að því marki sem nauðsynlegt er til að starfrækja hlutverk þeirra, hafa aðgang að reikningum gasfyrirtækja, eins og segir í 17. gr.

b) grípa skal til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að tekið sé tillit til faglegra hagsmuna einstaklinga, sem bera ábyrgð á stjórnun kerfisstjóra samsetta kerfisins, með þeim hætti að tryggt sé að þeir geti starfað sjálfstætt,

2. Aðildarríkin og öll lögbær yfirvöld, sem þau tilnefna, auk eftirlitsyfirvaldanna, sem um getur í 1. mgr. 25. gr., og yfirvaldanna, sem sjá um lausn deilumála, skulu gæta trúnaðar um viðkvæmar viðskiptaupplýsingar. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um birtingu slíkra upplýsinga ef slíkt er nauðsynlegt til þess að gera lögbærum yfirvöldum kleift að sinna störfum sínum.

c) kerfisstjóri samsetta kerfisins skal hafa virkan ákvörðunarrétt, óháðan samþætta gasfyrirtækinu, með tilliti til eigna sem nauðsynlegar eru til að reka, viðhalda eða þróa netið. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að til staðar séu viðeigandi samræmingaraðferðir til að tryggja að staðinn sé vörður um rétt móðurfélagsins til að hafa efnahagslega og stjórnumarlega yfirumsjón með tilliti til tekna af eignum, í dótturfyrirtækjum, sem óbeint er haft eftirlit með í samræmi við 2. mgr. 25. gr. Þetta skal einkum gera móðurfélaginu kleift að samþykkja árlega fjárhagsáætlun, eða annan sambærilegan gerning, kerfisstjóra samsetts kerfis og að setja heildartakmarkanir á því hversu skuldsett dótturfyrirtæki þess sé. Það skal hvorki veita móðurfélaginu heimild til að gefa fyrirmæli um daglegan rekstur né að taka einstakar ákvarðanir varðandi lagningu eða endurnýjun flutnings- og dreifileiðslna, sem fara ekki fram úr árlegu fjárhagsáætluninni, eða öðrum sambærilegum gerningi,

17. gr.

Sundurgreining reikninga

1. Aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að reikningar jarðgasfyrirtækja séu haldnir í samræmi við 2. til 5. mgr.

Ef fyrirtæki nýta sér undanþágu frá þessum ákvæðum á grundvelli 2. og 4. mgr. 28. gr. skulu þau halda innra bókhald sitt í samræmi við þessa grein.

d) kerfisstjóri samsetts kerfis skal koma á eftirlitsáætlun, þar sem settar eru fram ráðstafanir sem gripið er til, til að tryggja að mismunun sé útilokuð og að fylgst sé með viðunandi hætti með því að henni sé fylgt. Í áætluninni skulu settar fram sérstakar skyldur starfsmanna til að uppfylla þetta markmið. Einstaklingurinn eða aðilinn, sem

2. Jarðgasfyrirtæki, hvernig sem eignarhaldi þeirra og rekstrarformi að lögum er háttað, skulu ganga frá ársreikningum sínum og leggja þá fram til endurskoðunar og

birta í samræmi við ákvæði landslaga um ársreikninga félaga með takmarkaða ábyrgð sem samþykkt eru á grundvelli tilskipunar ráðsins 78/660/EB frá 25. júlí 1978 sem byggist á g-lið 2. mgr. 44. gr. (*) sáttmálans um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð⁽¹⁾. Fyrirtæki, sem er ekki skylt samkvæmt lögum að birta ársreikninga sína, skulu hafa afrit þeirra aðgengileg almenningi á aðalskrifstofu sinni.

3. Jarðgasfyrirtæki skulu halda í innra bókhaldi sínu aðskilda reikninga fyrir starfsemi sína, sem tengist flutningi, dreifingu, fljótandi jarðgasi og geymslu, eins og krafist væri af þeim ef aðskilin fyrirtæki sæju um fyrrnefnda starfsemi, í þeim tilgangi að forðast mismunun, víxlنيðurgreiðslur og röskun á samkeppni. Þau skulu einnig halda reikninga sem hægt er að steypa saman fyrir aðra gasstarfsemi sem tengist ekki flutningi, dreifingu, fljótandi jarðgasi og geymslu. Til 1. júlí 2007 skulu þau halda aðskilda reikninga vegna afhendingarstarfsemi að því er varðar óbundna viðskiptavinum og afhendingarstarfsemi að því er varðar viðskiptavinum sem eru bundnir Tekjur vegna eignarhalds á flutnings-/dreifineti skulu tilgreindar í reikningunum. Þau skulu halda samsteypta reikninga, eftir því sem við á, fyrir aðra starfsemi sem ekki tengist gasi. Innra bókhaldinu skal fylgja efnahagsreikningur og rekstrarreikningur fyrir hverja tegund starfsemi.

4. Með úttektinni, sem um getur í 2. mgr., skal einkum ganga úr skugga um að skyldan um að forðast mismunun og víxlنيðurgreiðslur, sem um getur í 3. mgr., sé virt.

5. Fyrirtæki skulu tilgreina, í innra bókhaldi sínu, þær reglur um skiptingu eigna og skulda, útgjalda og tekna og um afskriftir, með fyrirvara um innlendar bókhaldsreglur, sem farið er eftir við gerð aðskildu reikninganna sem um getur í 3. mgr. Þessum reglum má aðeins breyta í undantekningartilvikum. Geta skal um slíkar breytingar og rökstyðja á tilhlýðilegan hátt.

6. Í athugasemdum við ársreikningana skal getið um öll umfangsmikil viðskipti við tengd fyrirtæki.

VI. KAFLI

SKIPULAG AÐGANGS AÐ KERFINU

18. gr.

Aðgangur þriðju aðila

1. Aðildarríkin skulu tryggja að kerfi sem komið er á fyrir aðgang þriðju aðila að flutnings- og dreifikerfum og virkjum fyrir fljótandi jarðgas, sem byggist á birtum gjaldskrá, gildi um alla óbundna viðskiptavinum og því sé beitt hlutlægt og án þess að kerfisnotendum sé mismunað.

(*) Titill tilskipunar 78/660/EB hefur verið breytt til að taka tillit til númerabreytinga á greinum í stofnsáttmála Evrópubandalagsins í samræmi við 12. gr. Amsterdam-sáttmálans, en upphaflega tilvísunin var í g-lið 3. mgr. 54. gr.

(1) Stjóð. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjóð. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).

Aðildarríkin skulu tryggja að eftirlitsyfirvaldið, sem um getur í 1. mgr. 25. gr., samþykki þessar gjaldskrár eða aðferðafræðina, sem liggur að baki útreikningum þeirra, áður en þær taka gildi og að þessar gjaldskrár – og aðferðafræðin ef einungis aðferðafræðin er samþykkt – séu birtar áður en þær taka gildi.

2. Kerfisstjórar flutningskerfa skulu, ef það er nauðsynlegt til að þeir geti sinnt hlutverki sínu, þ.m.t. í tengslum við flutning yfir landamæri, hafa aðgang að neti annarra flutningskerfisstjóra.

3. Ákvæði þessarar tilskipunar skulu ekki koma í veg fyrir að gerðir séu langtímasamningar svo fremi sem þeir uppfylli samkeppnisreglur Bandalagsins.

19. gr.

Aðgangur að geymslum

1. Þegar skipuleggja á aðgang að geymsluaðstöðu og leiðslurými (linepack), ef það er tæknilega og/eða efnahagslega nauðsynlegt, til að veita fullnægjandi aðgang að kerfinu til að afhenda til viðskiptavina, sem og vegna skipulagningar á aðgangi að stoðþjónustu, geta aðildarríkin valið milli málsmeðferðanna, sem um getur í 3. og 4. mgr., eða valið þær báðar. Þessar málsmeðferðir skulu vera í samræmi við viðmiðanir sem eru hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um stoðþjónustu og bráðabirgðageymslu í tengslum við aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas sem er nauðsynleg fyrir endurgösunarferli og síðari afhendingu í flutningskerfið.

3. Þegar samið er um aðgang skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að jarðgasfyrirtæki og óbundnir viðskiptavinir, hvort sem er innan eða utan svæðisins sem samtengda kerfið þjónar, geti samið um aðgang að geymsluaðstöðu og leiðslurými, þegar það er tæknilega og/eða efnahagslega nauðsynlegt, til að veita fullnægjandi aðgang að kerfinu sem og að skipuleggja aðgang að annarri stoðþjónustu. Aðilum ber að semja um aðgang að geymsluaðstöðu, leiðslurými og annarri stoðþjónustu í góðri trú.

Gera skal samninga um aðgang að geymsluaðstöðu, leiðslurými og annarri stoðþjónustu við hlutaðeigandi kerfisstjóra geymslakerfis eða jarðgasfyrirtæki. Aðildarríkin skulu skylda kerfisstjóra geymslakerfa og jarðgasfyrirtæki til þess að birta helstu viðskiptakjör, sem þau bjóða vegna notkunar á geymsluaðstöðu, leiðslurými og annarri stoðþjónustu, fyrstu sex mánuðina eftir að þessi tilskipun kemur til framkvæmda og einu sinni á ári eftir það.

4. Þegar um stýrðan aðgang er að ræða skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að veita jarðgasfyrirtækjum og óbundnum viðskiptavinum, hvort sem er innan eða utan svæðisins sem samtengda kerfið þjónar, aðgangsrétt að geymsluaðstöðu, leiðslurými og annarri stoðþjónustu á grundvelli útgefina gjaldskráa og/eða annarra skilmála og skuldbindinga, sem tengjast notkun þessarar geymsluaðstöðu og leiðslurými, þegar það er tæknilega og/eða efnahagslega nauðsynlegt til að veita fullnægjandi aðgang að kerfinu sem og að skipuleggja aðgang að annarri stoðþjónustu. Unnt er að veita óbundnum viðskiptavinum fyrirnefndan aðgangsrétt með því að gera þeim kleift að gera vörukaupasamninga við önnur jarðgasfyrirtæki, sem eru í samkeppni, önnur en eiganda og/eða kerfisstjóra kerfisins eða tengt fyrirtæki.

20. gr.

Aðgangur að leiðslukerfum fyrir óunnið jarðgas

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að jarðgasfyrirtæki og óbundnir viðskiptavinir geti, óháð staðsetningu, fengið aðgang að leiðslukerfum fyrir óunnið jarðgas, m.a. að virkjum, sem veita tæknipjónustu sem fylgt getur slíkum aðgangi í samræmi við þessa grein, að undanskildum þeim hlutum slíkra kerfa og virkja sem eru notaðir við staðbundna framleiðslu á því svæði þar sem gasið er framleitt. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir í samræmi við ákvæði 33. gr.

2. Veita ber aðganginn, sem um getur í 1. mgr., með þeim hætti sem aðildarríkin ákveða í samræmi við viðeigandi löggjörninga. Aðildarríkin skulu hafa það að markmiði að aðgangur sé með sanngjörnum hætti og frjáls, að til verði samkeppnismarkaður fyrir jarðgas og sneitt sé hjá misnotkun yfirburðastöðu, að teknu tilliti til þess að afhending sé örugg og fari reglulega fram, til flutningsgetu, sem er fyrir hendi eða telja má raunhæft að ná, svo og til umhverfisverndar. Taka má tillit til eftirfarandi:

- a) að nauðsynlegt er að synja um aðgang ef tækniforskriftir eru ósamrýmanlegar og erfitt um vik að bæta úr því,
- b) að nauðsynlegt er að sneiða hjá erfiðleikum, sem ekki er unnt að yfirstíga með eðlilegum hætti og sem kynnu að skaða skilvirka, yfirstandandi framleiðslu og fyrirhugaða framleiðslu vetniskolefna í framtíðinni, m.a. frá vinnslusvæðum sem eru á mörkum þess að vera lífvænleg.
- c) að nauðsynlegt er að taka tillit til rökstuddra og eðlilegra þarfa eiganda eða kerfisstjóra viðkomandi leiðslukerfis fyrir óunnið jarðgas fyrir flutning og vinnslu gass og hagsmuna allra annarra notenda leiðslukerfisins fyrir óunnið jarðgas eða viðkomandi virkja, þar sem vinnsla og meðhöndlun fer fram og sem kunna að verða fyrir áhrifum og

- d) að nauðsynlegt er að þau beiti lögum sínum og viðhafi stjórnsýslumeðferð í samræmi við lög Bandalagsins þegar veita á leyfi til framleiðslu eða þróunar í tengslum við óunnið jarðgas.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að til sé fyrirkomulag til lausnar deilumálum, m.a. yfirvald, sem er óháð málsaðilum og hefur aðgang að öllum viðkomandi upplýsingum, til þess að unnt sé að leysa deilumál, sem tengjast aðgangi að leiðslukerfum fyrir óunnið jarðgas, með fljótverkum hætti, að teknu tilliti til þeirra viðmiðana, sem um getur í 2. mgr., og fjölda þeirra aðila sem kunna að vera þátttakendur í samningum um aðgang að slíkum leiðslukerfum.

4. Nái deilumál yfir landamæri skal styðjast við það fyrirkomulag til lausnar deilumálum sem gildir í því aðildarríki sem hefur lögsögu yfir leiðslukerfinu fyrir óunnið jarðgas sem synjað er um aðgang að. Ef viðkomandi leiðslukerfi fellur undir fleiri en eitt aðildarríki í deilumáli, sem nær yfir landamæri, skulu hlutaðeigandi aðildarríki eiga samráð sín á milli til þess að samræmi sé tryggt þegar ákvæðum þessarar tilskipunar er beitt.

21. gr.

Synjað um aðgang

1. Jarðgasfyrirtækjunum er heimilt að synja um aðgang að kerfinu sé nauðsynleg flutningsgeta ekki fyrir hendi eða ef aðgangur að kerfinu myndi koma í veg fyrir að þau geti sinnt þeirri opinberu þjónustu, sem um getur í 2. mgr. 3. gr. og þeim er ætlað, eða sakir mikilla efnahagslegra og fjárhagslegra erfiðleika vegna samninga, þar sem kaupandi skuldbindur sig til að greiða tiltekna fjárhæð jafnvel þótt varan sé ekki afhent, með hliðsjón af þeim viðmiðunum og því verklagi, sem eru sett fram í 27. gr., og þeim kosti sem aðildarríkið velur í samræmi við 1. mgr. þeirrar greinar. Gefa þarf rökstuddar ástæður fyrir slíkri synjun.

2. Aðildarríkin geta gert nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að jarðgasfyrirtæki, sem synjar um aðgang að kerfinu sakir þess að nauðsynleg flutningsgeta eða tenging er ekki fyrir hendi, skuli gera nauðsynlegar úrbætur að því marki sem það er arðsamt eða þegar hugsanlegur viðskiptavinur er reiðubúinn til þess að greiða fyrir þær. Beiti aðildarríkin ákvæðum 4. mgr. 4. gr. skulu þau gera fyrirnefndar ráðstafanir.

22. gr.

Ný grunnvirki

1. Heimilt er að undanþiggja stór, ný gasvirki, t.d. samtengla milli aðildarríkja, aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas og geymsluaðstöðu, frá ákvæðum 18., 19. og 20. gr. og 2., 3. og 4. mgr. 25. gr. með eftirfarandi skilyrðum:

- a) fjárfestingin verður að auka samkeppni á sviði gasframboðs og auka öryggi gasframboðs,

b) áhættan í tengslum við fjárfestinguna sé slík að fjárfestingin ætti sér ekki stað nema undanþága hafi verið veitt,

c) grunnvirkið skal vera í eigu einstaklings eða lögaðila sem er, a.m.k. hvað varðar rekstrarform að lögum, aðskilinn frá kerfisstjórum kerfisins sem byggja á grunnvirkið inn í,

d) gjöld séu innheimt af notendum þessa grunnvirkis,

e) undanþágan sé ekki skaðleg fyrir samkeppni eða skilvirka starfsemi innri markaðarins með gas eða skilvirka starfsemi stýrða kerfisins sem grunnvirkið er tengt við.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu einnig gilda um verulega aukningu á flutningsgetu grunnvirkja, sem fyrir eru, og um breytingar á slíkum grunnvirkjum sem gera kleift að þróa nýjar leiðir til að afhenda gas.

3. a) Eftirlitsyfirvaldinu, sem um getur í 25. gr., er heimilt, í hverju tilviki fyrir sig, að taka ákvörðun varðandi undanþáguna sem um getur í 1. og 2. mgr. Aðildarríkjunum er hins vegar heimilt að kveða á um að eftirlitsyfirvöldin skuli leggja álit sitt á beiðninni um undanþágu fyrir viðkomandi aðila í aðildarríkinu til formlegrar ákvarðanatöku. Þetta álit skal birt ásamt ákvörðuninni.

b) i) Undanþágan getur tekið til alls eða hluta nýja grunnvirkisins, grunnvirkisins, sem fyrir er, með verulega aukna flutningsgetu eða breytinganna á grunnvirkinu sem fyrir er.

ii) Þegar ákveðið er að veita undanþágu skal taka tillit til, í hverju tilviki fyrir sig, nauðsynjar þess að setja skilyrði varðandi tímallengd undanþágunnar og aðgangs án mismununar að samtenglinum.

iii) Þegar skilyrðin í þessari undirgrein eru ákveðin skal einkum taka tillit til gildistíma samninga, viðbótarflutningsgetunnar, sem á eftir að búa til, eða breytinga á flutningsgetunni, sem fyrir er, tímaramma verkefnisins og innlendra aðstæðna.

c) Þegar undanþága er veitt er viðkomandi yfirvaldi heimilt að ákveða reglur og aðferðir við stjórnun og úthlutun flutningsgetu svo fremi að það komi ekki í veg fyrir framkvæmd langtímasamninga.

d) Ákvörðunin um undanþágu, þ.m.t. öll skilyrði sem um getur í b-lið, skal rökstudd og birt á viðeigandi hátt.

e) Ef um er að ræða samtengil skulu allar ákvarðanir um undanþágu teknar að höfðu samráði við önnur aðildarríki eða hlutaðeigandi eftirlitsyfirvöld.

4. Lögbært yfirvald skal tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um ákvörðun um undanþágu, ásamt öllum viðeigandi upplýsingum með tilliti til ákvörðunarinnar. Heimilt er að senda framkvæmdastjórninni fyrirnefndar upplýsingar í samanteknu formi til þess að gera henni kleift að komast að vel rökstuddri niðurstöðu.

Upplýsingarnar skulu einkum innihalda:

a) nákvæmar ástæður sem eftirlitsyfirvald eða aðildarríki hafði til grundvallar til að veita undanþágu, þ.m.t. fjárhagslegar upplýsingar sem réttlæta nauðsyn undanþágunnar,

b) greininguna sem fer fram á áhrifunum sem veiting undanþágunnar hefur á samkeppni og skilvirka starfsemi innri markaðarins með gas,

c) ástæður fyrir því tímabili og þeim hluta af heildarflutningsgetu gasgrunnvirkisins, sem um ræðir, sem undanþágan er veitt fyrir,

d) niðurstöður samráðs við hlutaðeigandi aðildarríki eða eftirlitsyfirvöld, ef undanþágan tengist samtengli,

e) framlag grunnvirkisins til fjölbreytileika á gasframboði.

Framkvæmdastjórnin getur, innan tveggja mánaða frá því að henni berst tilkynning, óskað eftir því að hlutaðeigandi eftirlitsyfirvald eða aðildarríki breyti eða dragi til baka þá ákvörðun að veita undanþágu. Heimilt er að framlengja tveggja mánaða tímabilið um einn mánuð til viðbótar ef framkvæmdastjórnin óskar eftir viðbótarupplýsingum.

Ef eftirlitsyfirvaldið eða hlutaðeigandi aðildarríki fer ekki að fyrirnefndum tilmælum innan fjögurra vikna skal tekin lokaákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 30. gr.

Framkvæmdastjórnin skal fara með viðkvæmar viðskiptaupplýsingar sem trúnaðarmál.

23. gr.

Markaðsopnun og gagnkvæmni

1. Aðildarríkin skulu tryggja að óbundnir viðskiptavinir séu:

a) til 1. júlí 2004, óbundnir viðskiptavinir eins og tilgreint er í 18. gr. í tilskipun 98/30/EB. Aðildarríki skulu, eigi síðar en 31. janúar ár hvert, birta viðmiðanirar fyrir skilgreiningu á þessum óbundnu viðskiptavinum,

b) frá 1. júlí 2004 í síðasta lagi, allir viðskiptavinir sem kaupa ekki til heimilisnota,

c) frá 1. júlí 2007, allir viðskiptavinir.

2. Til að forðast ójafnvægi við opnun gasmarkaða:

a) má ekki banna afhendingarsamninga við óbundna viðskiptavininn í kerfi annars aðildarríkis ef viðskiptavinurinn telst óbundinn viðskiptavinur í báðum kerfunum,

b) er framkvæmdastjórninni heimilt, í tilvikum þar sem viðskiptunum, sem lýst er í a-lið, er synjað af því að viðskiptavinurinn er aðeins óbundinn viðskiptavinur í öðru kerfinu, og, að teknu tilliti til ástandsins á markaðinum og sameiginlegra hagsmuna, að skylda þann aðila, sem synjar um viðskiptin, til að sjá um afhendinguna, sem farið var fram á, að beiðni annars aðildarríkisins þar sem kerfið er staðsett.

24. gr.

Beinar leiðslur

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja :

a) að jarðgasfyrirtæki, sem hafa staðfestu á yfirræðasvæði þeirra, geti veitt óbundnum viðskiptavinum þjónustu um beina leiðslu,

b) að allir óbundnir viðskiptavinir á yfirræðasvæði þeirra fái þjónustu frá jarðgasfyrirtækjum um beina leiðslu.

2. Ef um það er að ræða að leyfi (t.d. nýttaleyfi, heimild, sérleyfi, samþykki eða viðurkenningu) þurfi til þess að leggja eða starfrækja beinar leiðslur skulu aðildarríkin, eða lögbær yfirvöld, sem þau tilnefna, ákvarða viðmiðanir, sem gilda um veitingu leyfa, til þess að leggja eða starfrækja slíkar leiðslur á yfirræðasvæði þeirra. Þessar viðmiðanir skulu vera hlutlægar, gagnsæjar og án mismununar.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að binda leyfi til að leggja beina leiðslu því skilyrði að annaðhvort hafi verið synjað um aðgang að kerfi á grundvelli 21. gr. eða að hafin sé málsmeðferð til lausnar deilumáli í samræmi við 25. gr.

25. gr.

Eftirlitsyfirvöld

1. Aðildarríkin skulu tilnefna einn eða fleiri þar til bera aðila sem gegna hlutverki eftirlitsyfirvalda. Þessi yfirvöld skulu vera fullkomlega óháð hagsmunum gasiðnaðarins. Með beitingu þessarar greinar skulu þau a.m.k. bera ábyrgð á að tryggja jafnræði, virka samkeppni og skilvirka starfsemi markaðarins og einkum fylgjast með:

a) reglum um stjórnun og úthlutun flutningsgetu samtengileiðslna, í samvinnu við eftirlitsyfirvald eða –völd þeirra aðildarríkja þar sem samtenging er fyrir hendi,

b) öllum aðferðum til að bregðast við skertri flutningsgetu vegna kerfisangar í innlenda gaskerfinu,

c) tímanum sem það tekur flutnings- og dreifikerfisstjóra að koma á tengingum og gera við,

d) birtingu flutnings- og dreifikerfisstjóra á viðeigandi upplýsingum varðandi samtengla, notkun dreifikerfis og úthlutun flutningsgetu til hagsmunaaðila að teknu tilliti til nauðsynjar þess að fara þannig með upplýsingar, sem ekki er safnað saman, eins og viðskiptaleynd gildi um þær,

e) skilvirkri sundurgreiningu reikninga, eins og um getur í 17. gr., til að tryggja að engar víxlniðurgreiðslur séu milli flutnings-, dreifingar- og geymslustarfsemi, starfsemi í tengslum við fljótandi jarðgas og afhendingarstarfsemi,

f) aðgangsskilyrðunum fyrir geymslu, leiðslurými og annarri stoðþjónustu, eins og kveðið er á um í 19. gr.,

g) að hvaða marki flutnings- og dreifikerfisstjórar uppfylla hlutverk sín í samræmi við 8. og 12. gr.,

h) að hve miklu leyti gagnsæi og samkeppni ríkir.

Yfirvöldin, sem komið var á fót samkvæmt þessari grein, skulu birta ársskýrslu um niðurstöður eftirlitsaðgerða þeirra sem um getur í a- til h-lið.

2. Eftirlitsyfirvöldin skulu bera ábyrgð á að ákveða eða samþykkja, a.m.k. aðferðafræðina, sem notuð er til að reikna út eða setja skilmála og skilyrði fyrir eftirfarandi, áður en þau taka gildi:

a) tengingu og aðgangi að innlendum netum, þ.m.t. gjaldskrár fyrir flutning og dreifingu ásamt skilmálum, skilyrðum og gjaldskrár fyrir aðgang að stöðvum fyrir fljótandi jarðgas. Þessar gjaldskrár, eða aðferðafræðin við þær, skulu gera kleift að fjárfesta eftir þörfum í netum og aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas geti átt sér stað þannig að fjárfestingarnar tryggi virkni netsins og aðstöðu fyrir fljótandi jarðgas,

b) veitingu þjónustu í tengslum við jöfnun.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um að eftirlitsyfirvöldin skuli leggja fyrir viðkomandi aðila í aðildarríkinu gjaldskrárnar eða a.m.k. aðferðafræðina, sem um getur í þeirri grein, sem og breytingarnar, sem um getur í 4. mgr., til formlegrar ákvarðanatöku. Viðkomandi aðili skal, í slíku tilviki annaðhvort hafa vald til að samþykkja eða hafna drögum að ákvörðun sem eftirlitsyfirvaldið leggur fyrir.

Þessar gjaldskrár eða aðferðafræðin eða breytingarnar á þeim skulu birtar ásamt ákvörðuninni um formlega samþykkt. Einnig skal birta allar formlegar synjar á drögum að ákvörðunum ásamt rökstuðningi þar að lútandi.

4. Eftirlitsyfirvöld skulu hafa heimild til að krefjast þess að kerfisstjórar flutningskerfa, kerfa fyrir fljótandi jarðgas og dreifikerfa, ef nauðsyn ber til, breyti þeim skilmálum og skilyrðum, gjaldskrár og aðferðafræði, sem um getur í 1., 2., og 3. mgr., til að tryggja að þær séu hlutfallslegar og þeim beitt án mismununar.

5. Allir aðilar, sem vilja leggja fram kæru á hendur kerfisstjóra flutningskerfis, kerfis fyrir fljótandi jarðgas eða dreifikerfis, með tilliti til málefna sem um getur í 1., 2. og 4. mgr. og 19. gr., geta kært til eftirlitsyfirvaldsins, sem skal gegna hlutverki yfirvalds, sem sér um lausn deilumála, og gefa út ákvörðun innan tveggja mánaða frá því berst kærán. Heimilt er að framlengja þetta tímabil um tvo mánuði ef eftirlitsyfirvöld óska eftir viðbótarupplýsingum. Heimilt er framlengja þetta tímabil með samþykki kærandans. Slík ákvörðun skal vera bindandi nema og þangað til henni er hnekkð með áfrýjun.

6. Öllum aðilum, sem málið varðar og hafa rétt á að kæra vegna ákvörðunar um aðferðir sem tekin er skv. 2., 3. eða 4. mgr., eða hafa rétt á, ef eftirlitsyfirvaldinu er skylt að hafa samráð, að kæra vegna fyrirhugaðra aðferða, er heimilt, í síðasta lagi innan tveggja mánaða eða fyrr ef aðildarríkin kveða á um það, að leggja inn kæru í kjölfar birtingar á ákvörðun eða tillögu að ákvörðun. Slík kæra skal ekki hafa áhrif til frestunar.

7. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að tryggja að eftirlitsyfirvöld geti sinnt skyldum sínum, sem um getur í 1. til 5. mgr., á skilvirknan og skjóttan hátt.

8. Aðildarríkin skulu koma á viðeigandi og skilvirku fyrirkomulagi stýringar, stjórnunar og gagnsæis til að forðast misnotkun á yfirburðastöðu einkum þegar hún kemur niður á neytendum og undirverðlagningu. Í þessu fyrirkomulag skal tekið tillit til ákvæða sáttmálans, einkum 82. gr.

9. Aðildarríkin skulu tryggja að gripið sé til viðeigandi ráðstafana, þ.m.t. stjórnsýsluáðgerðir, eða að höfðað sé sakamáli í samræmi við innlend lög gegn einstaklingum eða lögaðilum, sem bera ábyrgð, ef reglur um þagnarskyldu, sem settar eru með þessari tilskipun, hafa ekki verið virtar.

10. Nái deilumál yfir landamæri skal eftirlitsyfirvaldið, sem tekur ákvörðun, vera eftirlitsyfirvaldið, sem hefur lögsögu að því er varðar kerfisstjórnann, sem synjar um notkun á kerfinu eða aðgang að því.

11. Kæurnar, sem um getur í 5. og 6. mgr., koma ekki í veg fyrir að málskotsréttur sé nýttur samkvæmt lögum Bandalagsins og innlendum lögum.

12. Innlend eftirlitsyfirvöld skulu stuðla að þróun innri markaðarins og jöfnum samkeppnisskilyrðum með því að vinna saman og með framkvæmdastjórninni á gagnsæjan hátt.

VII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

26. gr.

Verndarráðstafanir

1. Komi skyndilega til kreppu á orkumarkaðinum og sé öryggi fólks, tækja eða búnaðar eða heildstæði kerfisins stofnað í hættu, er aðildarríki heimilt að grípa tímabundið til nauðsynlegra verndarráðstafana.

2. Slíkar ráðstafanir þurfa að vera með því móti að þær valdi sem minnstum truflunum á starfsemi innri markaðarins og mega ekki vera viðtækari en nauðsynlegt er til að bregðast við vandanum sem komið hefur upp.

3. Viðkomandi aðildarríki skal tafarlaust tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um þessar ráðstafanir og þeim er heimilt að ákveða að aðildarríkinu beri að breyta ráðstöfununum eða afnema þær, að því marki sem þær raska samkeppni og hafa neikvæð áhrif á viðskipti á einhvern þann hátt sem stríðir gegn sameiginlegum hagsmunum.

27. gr.

Undanþágur frá skuldbindingum, þess efnis að greiða tiltekna fjárhæð þótt varan sé ekki afhent

1. Standi jarðgasfyrirtæki frammi fyrir alvarlegum efnahags- og fjárhagsvanda eða telur að svo muni verða vegna skuldbindinga, sem það gengst undir með einum eða fleiri gaskaupasamningum þess efnis að greiða tiltekna fjárhæð þótt varan sé ekki afhent, getur það sent hlutaðeigandi aðildarríki eða tilnefndu lögbæru yfirvaldi umsókn um bráðabirgðaundanþágu frá ákvæðum 18. gr. Aðildarríkin geta valið, í hverju tilviki um sig, hvort umsóknnum skuli skilað áður en eða eftir að synjað er um aðgang að kerfinu. Aðildarríkin geta einnig gefið hlutaðeigandi jarðgasfyrirtæki kost á því að velja hvort það skilar umsókn áður en eða eftir að synjað er um aðgang að kerfinu. Hafi jarðgasfyrirtæki synjað um aðgang skal skila umsókninni án tafar. Með umsókninni skulu fylgja allar viðkomandi upplýsingar um eðli og umfang þess vanda, sem við er að etja, og viðleitni jarðgasfyrirtækisins til þess að leysa hann.

Séu aðrar lausnir ekki tiltækar þannig að eðlilegt megi teljast, og að teknu tilliti til ákvæða 3. mgr., getur hlutaðeigandi aðildarríki eða tilnefnt lögbært yfirvald ákveðið að veita undanþágu.

2. Aðildarríkið eða tilnefnda lögbæra yfirvaldið skal tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um ákvörðun sína þess efnis að veita undanþágu og leggja fram allar viðkomandi upplýsingar sem varða undanþáguna. Heimilt er að senda framkvæmdastjórninni samsafn fyrrnefndra upplýsinga til þess að gera henni kleift að komast að vel rökstuddri niðurstöðu. Framkvæmdastjórnin getur, innan átta vikna frá því að henni berst fyrrnefnd tilkynning, óskað eftir því að hlutaðeigandi aðildarríki eða tilnefnt lögbært yfirvald breyti eða dragi til baka þá ákvörðun að veita undanþágu.

Ef aðildarríkið eða hlutaðeigandi lögbært yfirvald, sem hefur verið tilnefnt, fer ekki að fyrrnefndum tilmælum innan fjögurra vikna skal tekin lokaákvörðun með skjótum hætti í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 30. gr.

Framkvæmdastjórnin skal fara með viðkvæmar viðskipta-upplýsingar sem trúnaðarmál.

3. Þegar teknar eru ákvarðanir um undanþágurnar, sem um getur í 1. mgr., skal hlutaðeigandi aðildarríki eða tilnefnt lögbært yfirvald og framkvæmdastjórnin einkum taka mið af eftirtöldum viðmiðunum:

- a) því markmiði að koma á samkeppnismarkaði fyrir gas,
- b) nauðsyn þess að rækja skyldur um opinbera þjónustu og tryggja afhendingaröryggi,
- c) stöðu jarðgasfyrirtækisins á gasmarkaðinum og raunverulegri samkeppnisstöðu á þessum markaði,
- d) því hversu alvarlegum efnahags- og fjárhagslegum erfiðleikum jarðgasfyrirtæki og fyrirtæki, sem annast flutning, eða óbundnir viðskiptavinir standa frammi fyrir,
- e) dagsetningum undirskriftar og skilmálum viðkomandi samning eða samninga, m.a. að hve miklu leyti þeir gera ráð fyrir markaðsbreytingum,
- f) viðleitni til þess að finna lausn á þeim vanda sem við er að etja,
- g) að hve miklu leyti hlutaðeigandi fyrirtæki hefði átt að sjá fyrir, að teknu tilliti til ákvæða þessarar tilskipunar, líkur á að alvarlegir erfiðleikar myndu fylgja því að gangast undir skuldbindingar þess efnis að greiða tiltekna fjárhæð þótt vara sé ekki afhent,
- h) í hve ríkum mæli kerfið er tengt öðrum kerfum og að hve miklu leyti er um rekstrarsamhæfi kerfanna að ræða og
- i) þeim áhrifum, sem veiting undanþágu myndi hafa á rétta beitingu þessarar tilskipunar, með tilliti til snurðulausrar starfsemi innri jarðgasmarkaðarins.

Ákvörðun viðvíkjandi beiðni um undanþágu vegna samninga, þar sem kaupandi skuldbindur sig til að greiða tiltekna fjárhæð þótt varan sé ekki afhent, sem gerðir eru áður en tilskipun þessi öðlast gildi, ætti ekki að leiða til aðstæðna sem gera að verkum að ókleift er að finna aðra og fjárhagslega hagkvæmari afgreiðslukosti. A.m.k. skal líta svo á að ekki sé um alvarlega erfiðleika að ræða þegar sala jarðgass er ekki undir því lágmarki fyrir afgreiddan skammt, sem er tryggt í gaskaupasamningum, þar sem kaupandi skuldbindur sig til að greiða tiltekna fjárhæð þótt varan sé ekki afhent, eða svo fremi að unnt sé að gera breytingar á viðkomandi gaskaupasamningi, þar sem kaupandi skuldbindur sig til að greiða tiltekna fjárhæð þótt varan sé ekki afhent, eða að hlutaðeigandi jarðgasfyrirtæki geti fundið annars konar afgreiðslukosti.

4. Jarðgasfyrirtæki, sem hefur ekki verið veitt undanþága, eins og um getur í 1. mgr., skulu ekki eða skulu ekki framar synja um aðgang að kerfinu, af ástæðum sem varða skuldbindingar, þess efnis að greiða tiltekna fjárhæð þótt varan sé ekki afhent, sem gengist hefur verið undir í gaskaupasamningi. Aðildarríkin skulu tryggja að viðeigandi ákvæðum VI. kafla, nánar tiltekið ákvæðum 18. til 25. gr., sé hlítt.

5. Færa ber gild rök fyrir öllum undanþágum sem eru veittar samkvæmt ákvæðunum hér að framan. Framkvæmdastjórnin skal birta ákvörðunina í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. Framkvæmdastjórnin skal, áður en fimm ár eru liðin frá því að tilskipun þessi öðlast gildi, leggja fram endurmatsskýrslu um þá reynslu sem fengist hefur af því að beita ákvæðum þessarar greinar til að gera Evrópuþinginu og ráðinu kleift, þegar þar að kemur, að fjalla um þörfina á að breyta henni.

28. gr.

Nývaxtarmarkaðir og einangraðir markaðir

1. Aðildarríkjum, sem eru ekki beintengd samtengdu kerfi annars aðildarríkis og hafa einungis einn erlendan birgi, er heimilt að víkja frá ákvæðum 4., 9., 23. og/ eða 24. gr. þessarar tilskipunar. Birgir, sem hefur yfir 75% markaðshlutdeild, telst vera aðalbirgir. Undanþága þessi fellur sjálfkrafa úr gildi um leið og a.m.k. eitt þessara skilyrða á ekki lengur við. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um allar slíkar undanþágur.

2. Aðildarríki, sem uppfyllir skilyrði fyrir því að geta talist nývaxtarmarkaður og sem vegna beitingar ákvæða þessarar tilskipunar myndi lenda í verulegum vandræðum, er heimilt að víkja frá ákvæðum 4. og 7. gr., 1. og 2. mgr. 8. gr., 9. og 11. gr., 5. mgr. 12. gr., 13., 17. og 18. gr. og 1. mgr. 23. og/ eða 24. gr. þessarar tilskipunar. Þessi undanþága fellur sjálfkrafa úr gildi um leið og aðildarríkið uppfyllir ekki lengur skilyrði fyrir því að geta talist nývaxtarmarkaður. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um allar slíkar undanþágur.

3. Á þeim degi sem undanþágan, sem um getur í 2. mgr., fellur úr gildi skal skilgreiningin á óbundnum viðskiptavinum leiða til markaðsopnunar sem jafngildir a.m.k. 33% af heildarársnotkun á gasi á innlendum gasmarkaði. Ákvæði

b-liðar 1. mgr. 23. gr. skulu gilda í tvö ár eftir það og ákvæði c-liðar 1. mgr. 23. gr. í þrjú ár eftir það. Þar til ákvæði b-liðar 1. mgr. 23. gr. taka gildi er aðildarríkinu, sem um getur í 2. mgr., heimilt að ákveða að beita ekki 18. gr., að því er varðar stoðþjónustu og bráðabirgðageymslu fyrir endurgösunarferlið og síðari afhendingu í flutningskerfið.

4. Þegar um það er að ræða að framkvæmd þessarar tilskipunar myndi valda verulegum vandræðum á landfræðilega takmörkuðu svæði í aðildarríki, einkum með tilliti til þróunar flutningsgrunnvirkja og stórra dreifigrunnvirkja og í því augnamiði að örva fjárfestingar, getur viðkomandi aðildarríki sótt um bráðabirgðaundanþágu til framkvæmdastjórnarinnar frá ákvæðum 4. og 7. gr., 1. og 2. mgr. 8. gr., 9. og 11. gr., 5. mgr. 12. gr., 13., 17. og 18. gr. og 1. mgr. 23. og/eða 24. gr. vegna þróunar innan fyrrnefnds svæðis.

5. Framkvæmdastjórninni er heimilt að veita undanþáguna, sem um getur í 4. mgr., að teknu tilliti til eftirfarandi skilyrða sérstaklega:

— þarfarinnar fyrir fjárfestingar í grunnvirkjum sem ekki yrðu hagkvæmar á samkeppnismarkaði,

— hve mikilla fjárfestinga er þörf og ábatahorfa af þeim,

— stærðar gaskerfisins og þróunarstigs á viðkomandi svæði,

— framtíðarhorfa á viðkomandi gasmarkaði,

— landfræðilegrar stærðar og einkenna viðkomandi svæðis eða landshluta, og félagshagsfræðilegra og lýðfræðilegra þátta,

a) Einungis er heimilt að veita undanþágu fyrir gasgrunnvirki önnur en dreifigrunnvirki ef engin gasgrunnvirki hafa verið reist á fyrrnefndu svæði eða slík grunnvirki hafa verið þar skemur en 10 ár. Óheimilt er að veita bráðabirgðaundanþágu lengur en í 10 ár frá því að gas er fyrst afhent á svæðinu,

b) Ekki er heimilt að veita undanþágu fyrir grunnvirki til dreifingar lengur en í 20 ár fyrir dreifigrunnvirkið frá því að gas er fyrst afhent með fyrrnefndu kerfi á svæðinu.

6. Lúxemborg getur nýtt sér undanþágu frá 3. mgr. 8. gr. og 9. gr. í fimm ár frá 1. júlí 2004. Slík undanþága skal endurskoðuð fyrir lok fimm ára tímabilsins og allar ákvarðanir um að endurnýja undanþáguna í önnur fimm ár skulu teknar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 30. gr. Tilkynna ber framkvæmdastjórninni um allar slíkar undanþágur.

7. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum um umsóknir, sem eru lagðar fram skv. 4. mgr., áður en hún tekur ákvörðun í samræmi við ákvæði 5. mgr., að teknu tilliti til trúnaðarkröfunnar. Birta skal þessa ákvörðun sem og undanþágurnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

8. Grikklandi er heimilt að víkja frá 4., 11., 12., 13., 18., 23. og/eða 24. gr. þessarar tilskipunar, að því er varðar landsvæðin og tímabilin sem tilgreind eru í leyfunum sem það gaf út fyrir 15. mars 2002, og í samræmi við tilskipun 98/30/EB, að því er varðar þróun og einkanýtingu á dreifikerfum á tilteknum landsvæðum.

29. gr.

Endurskoðun

Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu í skýrslunni, sem um getur í 3. mgr. 31. gr., í ljósi þess á hversu skilvirkan hátt netaðgangur hefur verið framkvæmdur í aðildarríki, – sem hefur í för með sér netaðgang sem er að fullu virkur, án mismununar og án hindrana – að tilteknar skyldur, sem þessi tilskipun leggur á fyrirtæki (þ.m.t. þær sem fjalla um lagalega sundurgreiningu dreifikerfisstjóra) séu ekki í réttu hlutfalli við markmiðið, sem stefnt er að, er aðildarríkinu heimilt að leggja fram beiðni til framkvæmdastjórnarinnar um undanþágu frá kröfunni sem um ræðir.

Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni án tafar um beiðnina ásamt öllum viðkomandi upplýsingum, sem nauðsynlegar eru, til að sýna fram á að niðurstaðan, sem komist var að í skýrslunni um að skilvirkur aðgangur að netinu verði tryggður, muni gilda áfram.

Innan þriggja mánaða frá því að framkvæmdastjórninni berst tilkynning skal hún samþykkja álit með tilliti til beiðni hlutaðeigandi aðildarríkis og, eftir því sem við á, leggja tillögur fyrir Evrópuþingið og ráðið um að breyta viðkomandi ákvæðum tilskipunarinnar. Framkvæmdastjórninni er heimilt að leggja til í tillögunum að tilskipuninni verði breytt, að hlutaðeigandi aðildarríki verði undanþegið tilteknum kröfum, háð því að aðildarríkið grípi til jafn áhrifaríkra ráðstafana, eftir því sem við á.

30. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

31. gr.

Skýrslugjöf

1. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með og endurskoða beitingu þessarar tilskipunar og leggja heildarskýrslu um árangur fyrir Evrópuþingið og ráðið í lok fyrsta ársins eftir gildistöku þessarar tilskipunar og árlega eftir það. Þessi skýrsla skal a.m.k. taka til:

- a) fenginnar reynslu og árangurs, sem næst við að koma endanlega á innri markaði á sviði jarðgass sem verður starfræktur að fullu, og þeirra hindrana sem eftir eru í þessu tilliti, þ.m.t. þættir varðandi markaðsyfirráð, samþjöppun á markaði, undirboð eða samkeppnishamlandi starfshættir,
- b) undanþágna sem eru veittar samkvæmt þessari tilskipun, þ.m.t. framkvæmd á undanþágunni, sem kveðið er á um í 2. mgr. 13. gr., með tilliti til hugsanlegrar endurskoðunar viðmiðunarmarkanna,
- c) að hvaða marki kröfur um sundurgreiningu og setningu gjaldskrár, sem er að finna í þessari tilskipun, hafa verið árangursríkar við að tryggja sanngjarnan aðgang án mismununar að gaskerfi Bandalagsins og sambærilegt samkeppnisstig, sem og efnahagslegar, umhverfislegar og félagslegar afleiðingar af opnun gasmarkaðar fyrir viðskiptavini,
- d) rannsóknar á málefnum er tengjast flutningsgetu kerfis og afhendingaröryggi gass í Bandalaginu og einkum núverandi og áætluðu jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar að teknu tilliti til raunverulegrar flutningsgetu fyrir skipti milli svæða og þróunar á geymslu (þ.m.t. hvort markaðsstýringin á þessu sviði sé í réttu hlutfalli),
- e) þess að sérstakur gaumur verður gefinn ráðstöfunum, sem gripið er til í aðildarríkjunum, til að anna eftirspurn á álagstoppum og bregðast við skorti hjá einum eða fleiri birgjum,
- f) almenns mats á árangrinum, sem næst með tilliti til tvíhliða samskipta við þriðju lönd sem framleiða og flytja út jarðgas, þ.m.t. árangur í markaðssamþættingu, viðskiptum og netaðgangi í slíkum þriðju löndum,
- g) þarfarinnar á hugsanlegum samræmingarkröfum sem ekki tengjast ákvæðum þessarar tilskipunar.

Eftir því sem við á, geta í skýrslunni verið tilmæli og ráðstafanir til að vega upp á móti neikvæðum áhrifum markaðsyfirráða og samþjöppunar á markaði.

2. Á tveggja ára fresti skal í skýrslunni, sem um getur í 1. mgr., einnig fjallað um greiningu á mismunandi ráðstöfunum, sem aðildarríkin gera til að uppfylla skyldur um opinbera þjónustu, ásamt könnun á skilvirkni þessara ráðstafana, einkum áhrifa þeirra á samkeppni á gasmarkaðinum. Eftir því sem við á, geta í þessari skýrslu verið tilmæli, að því er varðar ráðstafanir sem gera skal á innlendum vettvangi til að koma á opinberri þjónustu á háu stigi, eða ráðstafanir sem ætlað er að koma í veg fyrir hindranir á markaðsaðgangi.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2006, senda Evrópuþinginu og ráðinu nákvæma skýrslu þar sem rakinn er árangur af því að skapa innri markað á sviði gass. Skýrslan skal fyrst og fremst fjalla um:

- hvort netaðgangur án mismununar sé til staðar,
- skilvirka reglusetningu,
- þróun á grunnvirki til samtengingar, skilyrði vegna umflutnings og öryggi afhendingar í Bandalaginu,
- að hvaða marki fullur ávinningur af opnun markaðarins kemur litlum fyrirtækjum og heimilum til góða, nánar tiltekið með tilliti til gæða opinberrar þjónustu,
- að hvaða marki markaðir eru í raun opnir fyrir virkri samkeppni, þ.m.t. þættir varðandi markaðsyfirráð, samþjöppun á markaði, undirboð eða samkeppnishamlandi starfshættir,
- að hvaða marki viðskiptavinir eru í raun að skipta um birgi og semja um gjaldskrár,
- verðþróun, þ.m.t. afhendingarverð, með tilliti til þess hversu opnir markaðir eru,
- hvort skilvirkur aðgangur án mismununar er fyrir hendi fyrir þriðju aðila þegar það er tæknilega og/eða efnahagslega nauðsynlegt til að veita fullnægjandi aðgang að kerfinu,
- reynsluna, sem fengist hefur við beitingu tilskipunarinnar að því er varðar raunverulegt sjálfstæði kerfisstjóra í lóðrétt samþættum fyrirtækjum, og hvort aðrar ráðstafanir til viðbótar við sjálfstæði, að því er varðar starfsemi og aðskilið bókhald, hafa verið þróaðar sem hafa sambærileg áhrif og lagaleg sundurgreiningu.

Eftir því sem við á, skal framkvæmdastjórnin senda tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, einkum til að tryggja opinbera þjónustu á háu stigi.

Eftir því sem við á, skal framkvæmdastjórnin senda tillögur til Evrópuþingsins og ráðsins, einkum til að tryggja fullt og skilvirkt sjálfstæði dreifikerfisstjóra eigi síðar en 1. júlí 2007. Ef nauðsynlegt er, skulu þessar tillögur, í samræmi við samkeppnislög, einnig varða ráðstafanir um málefni er varða markaðsyfirráð, samþjöppun á markaði, undirboð eða samkeppnishamlandi starfshætti.

32. gr.

Niðurfelling

1. Tilskipun 91/296/EBE skal felld úr gildi frá og með 1. júlí 2004, með fyrirvara um samninga sem eru gerðir skv. 1. mgr. 3. gr. í tilskipun 91/296/EBE, sem skulu gilda áfram og skulu koma til framkvæmdar samkvæmt skilmálum fyrrnefndrar tilskipunar.

2. Tilskipun 98/30/EB skal felld úr gildi frá og með 1. júlí 2004, með fyrirvara um skyldur aðildarríkja varðandi frest til lögleiðingar og beitingar fyrrnefndrar tilskipunar. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í viðauka B.

33. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. júlí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að fresta framkvæmd 1. mgr. 13. gr. til 1. júlí 2007. Þetta skal vera með fyrirvara um kröfurnar sem er að finna í 2. mgr. 13. gr.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

34. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

35. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. júní 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. TSOCHATZOPOULOS

forseti.

VIÐAUKI A

Ráðstafanir er varða neytendavernd

Með fyrirvara um reglur Bandalagsins um neytendavernd, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB ⁽¹⁾ og tilskipun ráðsins 93/13/EB ⁽²⁾, eiga ráðstafanirnar, sem um getur í 3. gr., að tryggja að viðskiptavinir:

- a) eigi rétt á samningi við þann sem veitir þeim gasþjónustu, sem tilgreinir:
- heiti og heimilisfang birgisins,
 - þjónustuna, sem veitt er, gæði þeirrar þjónustu sem boðin er svo og hvenær upphafleg tenging mun eiga sér stað,
 - tegundir viðhaldsþjónustu ef hún er í boði,
 - með hvaða hætti hægt er að nálgast uppfærðar upplýsingar um allar viðeigandi gjaldskrár og viðhaldsgjöld,
 - gildistíma samningsins, skilyrði fyrir endurnýjun og uppsögn þjónustunnar og samningsins, hvort réttur til afturköllunar sé fyrir hendi,
 - hvers kyns bóta- og endurgreiðslufyrirkomulag sem gildir ef þjónustugæðin, sem samið var um, eru ekki uppfyllt og
 - hvernig hefja skal málsmeðferð til að leysa deilumál í samræmi við f-lið.
- Skilyrðin skulu vera sanngjörn og vel þekkt fyrirfram. Í öllum tilvikum skulu þessar upplýsingar veittar áður en samningur er gerður eða staðfestur. Ef samningar eru gerðir í gegnum milliliði skulu framangreindar upplýsingar einnig veittar áður en samningurinn er gerður.
- b) fái tilkynningu með nægilegum fyrirvara um allar fyrirætlanir um að breyta samningsskilyrðum og fái upplýsingar um uppsagnarrétt sinn þegar þeir fá þessa tilkynningu. Þjónustuveitendur skulu tilkynna áskrifendum sínum beint um allar hækkanir á gjöldum á viðeigandi tíma, eigi síðar en einu reikningstímabili eftir að hækkunin tekur gildi. Aðildarríkin skulu tryggja að viðskiptavinum sé frjálst að segja upp samningum ef þeir samþykkja ekki nýju skilyrðin sem sá sem veitir þeim gasþjónustu tilkynnir þeim um.
- c) fái upplýsingar um viðeigandi verð og gjaldskrár og um staðlaða skilmála og skilyrði með tilliti til aðgangs að og notkunar á gasþjónustu,
- d) hafi viðtækt val um greiðsluaðferðir. Allur munur á skilmálum og skilyrðum skal endurspegla kostnað birgisins við mismunandi greiðslukerfi. Almennir skilmálar og skilyrði skulu vera sanngjörn og gagnsæ. Þau skulu sett fram á skýru og auðskiljanlegu máli. Viðskiptavinir skulu verndaðir gagnvart ósanngjörnum og villandi söluaðferðum.
- e) þurfi ekki að borga fyrir að skipta um birgi,
- f) njóti góðs af gagnsærri, einfaldri og ódýrri málsmeðferð við að fjalla um kvartanir þeirra. Slík málsmeðferð skal gera kleift að leysa deilumál á sanngjarnan og skjótvirkan hátt þannig að gert sé ráð fyrir endurgreiðslu- og/eða bótakerfi þar sem réttmæt ástæða er til slíks. Hún skal, eftir því sem kostur er, fylgja meginreglunum sem settar eru fram í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 98/257/EB ⁽³⁾.
- g) sem eru tengdir við gaskerfið, séu upplýstir um rétt sinn til að fá afhent, samkvæmt viðeigandi innlendri löggjöf, jarðgas af tilteknum gæðum á sanngjörnu verði.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 144, 4.6.1997, bls. 19.

⁽²⁾ Stjótd. EB L 95, 21.4.1993, bls. 29.

⁽³⁾ Stjótd. EB L 115, 17.4.1998, bls. 31.

VIÐAUKI B

Samsvörunartafli

Tilskipun 98/30/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr. Gildissvið
2. gr.	2. gr. Skilgreiningar
3. gr.	3. gr. Skyldur um opinbera þjónustu og neytendavernd
4. gr.	4. gr. Málsmeðferð við leyfisveitingu
—	5. gr. Eftirlit með afhendingaröryggi
5. gr.	6. gr. Tæknilegar reglur
6. gr.	7. gr. Tilnefning kerfisstjóra
7. gr.	8. gr. Verkefni kerfisstjóra
—	9. gr. Sundurgreining flutningskerfisstjóra
8. gr.	10. gr. Þagnarskylda flutningskerfisstjóra
1. mgr. 9. gr.	11. gr. Tilnefning dreifikerfisstjóra
10. gr.	12. gr. Verkefni dreifikerfisstjóra
—	13. gr. Sundurgreining dreifikerfisstjóra
11. gr.	14. gr. Þagnarskylda dreifikerfisstjóra
—	15. gr. Kerfisstjóri samsettra kerfa
12. gr.	16. gr. Réttur til aðgangs að reikningum
13. gr.	17. gr. Sundurgreining reikninga
14. -16. gr.	18. gr. Aðgangur þriðju aðila
—	19. gr. Aðgangur að geymslum
23. gr.	20. gr. Aðgangur að leiðslukerfum fyrir óunnið jarðgas
17. gr.	21. gr. Synjað um aðgang
—	22. gr. Ný grunnvirki
18. og 19. gr.	23. gr. Markaðsopnun og gagnkvæmni
20. gr.	24. gr. Beinar leiðslur
2. og 3. mgr. 21. gr. og 22. gr.	25. gr. Eftirlitsfyrirvöld
24. gr.	26. gr. Verndarráðstafanir
25. gr.	27. gr. Undanþágur frá skuldbindingum þess efnis að greiða tiltekna fjárhæð þótt varan sé ekki afhent
26. gr.	28. gr. Nývaxtarmarkaðir og einangraðir markaðir
—	29. gr. Endurskoðun
—	30. gr. Nefnd

Tilskipun 98/30/EB	Þessi tilskipun	
27. og 28. gr.	31. gr.	Skýrslugjöf
—	32. gr.	Niðurfelling
29. gr.	33. gr.	Framkvæmd
30. gr.	34. gr.	Gildistaka
31. gr.	35. gr.	Viðtakendur
	Viðauki A	Ráðstafanir er varða neytendavernd

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/18

frá 8. júlí 2004

um samhfæingu tíðnirófsins fyrir þráðlausar sendingar á tíðnisviðinu 79 Ghz til notkunar fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum í Bandalaginu (*)

(tilkynnt með númeri C/2004) 2591)

(2004/545/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

skapa tiltrú hjá iðnaðinum til að ráðast í nauðsynlegar fjárfestingar.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 3) Með tilliti til slíkrar samhfæingar gaf nefnd Samtaka póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu (CEPT) út umboð⁽⁴⁾ 5. ágúst 2003, skv. 2. mgr. 4. gr. ákvörðunar 676/2002/EB, til þess að samhfæfa tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar til að auðvelda samræmda innleiðingu skammdrægs ratsjárnúnaðar (SSR) í vélknúnum ökutækjum.

með hliðsjón af ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 676/2002/EB frá 7. mars 2002 um regluramma um stefnu Evrópubandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar (ákvörðun um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar)⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í orðsendingu sinni til ráðsins og Evrópuþingsins frá 15. september 2003, sem ber yfirskriftina „Upplýsinga- og fjarskiptatækni fyrir örugg og skynvædd ökutæki“⁽²⁾, tilkynnti framkvæmdastjórnin um þá ætlun sína að bæta umferðaröryggi í Evrópu sem bera mun heitið Framtaksverkefni um rafrænan öryggisbúnað (eSafety). Slíkar úrbætur er einkum hægt að gera með því að nota nýja upplýsinga- og fjarskiptatækni og skynvædd umferðaröryggiskerfi eins og skammdrægan ratsjárnúnað (SRR) í vélknúnum ökutækjum. Í ályktunum sínum um umferðaröryggi⁽³⁾ frá 5. desember 2003 kallaði ráðið einnig eftir bættu öryggi ökutækja með því að stuðla að nýrri tækni á borð við rafrænan öryggisbúnað.
- 2) Hin hraða og samræmda þróun og nýting á skammdrægum ratsjárnúnaði innan Bandalagsins krefst þess að samhfæft tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar sé tiltækt án tafar á traustum og varanlegum grunni, til að

- 4) Umboð þetta hefur leitt til þess að 79 GHz tíðnisviðið hefur verið tilgreint af Samtökum póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu (CEPT), fyrir tilstilli nefndar hennar um rafræn fjarskipti (ECC), sem hentugast til langtímaþróunar eða varanlegrar þróunar og nýtingar á skammdrægum ratsjárnúnaði. Nefndin um rafræn fjarskipti (ECC) hefur komist að þeirri niðurstöðu að tíðnisviðið skuli vera notað án truflana og varna, í samræmi við alþjóðafjarskiptareglur sem Alþjóða-fjarskiptasambandið hefur samþykkt, og samkvæmt tækniforskriftum sem nefndin um rafræn fjarskipti setur fram í ákvörðun sinni frá 19. mars 2004.

- 5) Árangurinn af þeirri vinnu, sem fram hefur farið samkvæmt umboði Samtaka póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu að því er varðar að tilgreina langtímatíðnisvið eða varanlegt tíðnisvið fyrir skammdrægan ratsjárnúnað, er viðunandi og skal nýttur í Bandalaginu til að tryggja aðgengi og skilvirka notkun á tíðnirófi fyrir þráðlausar sendingar en það er nauðsynlegt fyrir myndun og starfsemi innri markaðarins. Því skal leyfa notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar á 79 GHz tíðnisviðinu eins fljótt og unnt er og eigi síðar en 1. janúar 2005 til að hvetja iðnaðinn til að þróa, framleiða og setja skammdrægan ratsjárnúnað á þessu tíðnisviði á markað.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjórnartíð. ESB L 241, 13.7.2004, bls. 66. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 148/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptahjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 20.

(1) Stjórnartíð. EB L 108, 24.4.2002, bls. 1.

(2) COM(2003) 542.

(3) 15058/03 TRANS 307.

(4) Umboð til Samtaka póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu (CEPT) til þess að samhfæfa tíðnirófið fyrir þráðlausar sendingar til að auðvelda samræmda innleiðingu skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum.

- 6) Taka skal tilhlýðilegt tillit til heilsu og öryggis notanda og allra annarra einstaklinga við notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar og taka einkum tillit til tilmæla ráðsins 1999/519/EB frá 12. júlí 1999 um takmörkun á váhrifum sem almenningur verður fyrir af völdum rafsegulsviðs 0 Hz til 300 GHz ⁽¹⁾ og a-liðar greinar 3.1 í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽²⁾.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið þessarar ákvörðunar er að samhæfa skilyrði fyrir aðgengi að og skilvirkri notkun á 79 GHz tíðnisviðinu fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum.

2. gr.

Í þessari ákvörðun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „79 GHz tíðnisvið“: tíðnisviðið milli 77 og 81 GHz,
- b) „skammdrægur ratsjárnúnaður í vélknúnum ökutækjum“: búnaður með ratsjárnvirkni fyrir ökutæki á vegum til að draga úr áhrifum árekstra og til notkunar í umferðaröryggisbúnað,

- c) „án truflana og varna“: að aðrir notendur tíðnisviðsins megi ekki verða fyrir skaðlegum truflunum og að enga kröfu sé hægt að gera um varnir gegn skaðlegum truflunum af völdum annarra kerfa eða rekstraraðila sem starfa á þessu tíðnisviði.

3. gr.

Tíðnisviðið 79 GHz skal tilnefnt og gert aðgengilegt, án truflana og varna, fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum eins fljótt og unnt er og eigi síðar en 1. janúar 2005. Hámarksmeðalafþéttni skal vera – 3 dBm/MHz skilvirk einsátta útgeislun (e.i.r.p.) í tengslum við hámarks 55 dBm e.i.r.p. Hámarksmeðalafþéttni af völdum skammdrægs ratsjárnúnaðar utan við ökutæki skal ekki fara yfir – 9 dBm/MHz e.i.r.p.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. júlí 2004.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótd. EB L 199, 30.7.1999, bls. 59.

⁽²⁾ Stjótd. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjótd. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 10).

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2008/EES/38/19

frá 17. janúar 2005

um samhæfingu á tíðnisviðinu 24 GHz fyrir þráðlausar sendingar til tímabundinnar notkunar fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum í Bandalaginu (*)

(tilkynnt með númeri C(2005) 34)

(2005/50/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 2) Hin hraða og samræmda þróun og nýting á skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum innan Bandalagsins krefst þess að samhæft tíðnisvið fyrir þráðlausar sendingar sé tiltækt án tafar á traustum grunni í Bandalaginu, til að skapa tiltrú hjá iðnaðinum til að ráðast í nauðsynlegar fjárfestingar.

með hliðsjón af ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 676/2002/EB frá 7. mars 2002 um regluramma um stefnu Evrópubandalagsins varðandi tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar (ákvörðun um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar) ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 4. gr.,

- 3) Með tilliti til slíkrar samhæfingar gaf framkvæmdastjórnin Samtökum póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu (CEPT) umboð 5. ágúst 2003, skv. 2. mgr. 4. gr. ákvörðunar nr. 676/2002/EB, til þess að samhæfa tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar og auðvelda samræmda innleiðingu skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til ráðsins og Evrópuþingsins frá 2. júní 2003 um „evrópsku aðgerðaáætlunina um umferðaröryggi – helmingsfækkun fórnarlamba umferðarslysa í Evrópusambandinu fyrir 2010: sameiginleg ábyrgð“ ⁽²⁾ er sett fram samræmd áætlun um umferðaröryggi í Evrópusambandinu. Í orðsendingu sinni til ráðsins og Evrópuþingsins frá 15. september 2003, sem ber yfirskriftina „Upplýsinga- og fjarskiptatækni fyrir örugg og skynvædd ökutæki“ ⁽³⁾, tilkynnti framkvæmdastjórnin enn fremur um þá ætlun sína að bæta umferðaröryggi í Evrópu sem bera mun heitið Framtaksverkefni um rafrænan öryggisbúnað (eSafety) með því að nota nýja upplýsinga- og fjarskiptatækni og skynvædd umferðaröryggiskerfi eins og skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum. Í ályktunum sínum um umferðaröryggi ⁽⁴⁾ frá 5. desember 2003 kallaði ráðið einnig eftir bættu öryggi ökutækja með því að stuðla að nýrri tækni á borð við rafrænan öryggisbúnað.

- 4) Umboð þetta hefur leitt til þess að Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu hefur tilgreint 79 GHz tíðnisviðið, sem hentugast til langtímaþróunar og nýtingar á skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum og að ráðstöfun þess efnis skuli innleidd eigi síðar en í janúar 2005. Framkvæmdastjórnin samþykkti því ákvörðun 2004/545/EB frá 8. júlí 2004 um samhæfingu tíðnirófsins fyrir þráðlausar sendingar á tíðnisviðinu 79 GHz til notkunar fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum í Bandalaginu ⁽⁵⁾.
- 5) Hins vegar er tæknin í tengslum við skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum á tíðnisviðinu 79 GHz enn í þróun og er ekki enn orðin kostnaðarhagkvæm en lítið er svo á að iðnaðurinn muni stuðla að þróun slíkrar tækni svo hún verði áánleg eins fljótt og auðið er.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 21, 25.1.2005, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 148/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á XI. viðauka (Fjarskiptaþjónusta) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 108, 24.4.2002, bls. 1.

⁽²⁾ COM(2003) 311.

⁽³⁾ COM(2003) 542.

⁽⁴⁾ Ályktun ráðs Evrópusambandsins um öryggi á vegum, 15058/03 TRANS 307.

⁽⁵⁾ Stjtið. ESB L 241, 13.7.2004, bls. 66.

- 6) Í skýrslu sinni til framkvæmdastjórnar Evrópu-bandalaganna þann 9. júlí 2004 samkvæmt umboðinu frá 5. ágúst 2003 bentu Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu á 24 GHz tíðnisviðið til þráðlausra sendinga sem bráðabirgðalausn sem gæti gert kleift að taka í notkun skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum í Bandalaginu fyrr en ætlað var til að uppfylla markmið framtaksverkefnisins um rafrænan öryggisbúnað þar sem tæknin er talin nægilega þróuð til að starfa á því tíðnisviði. Því skulu aðildarríkin grípa til viðeigandi ráðstafana á grundvelli innlendrar stöðu tíðnirófsins til að tryggja að nægilegt tíðniróf sé tiltækt á samræmdum grundvelli á 24 GHz tíðnisviðinu (21,65 til 26,65 GHz) en vernda um leið þjónustu sem fyrir er á því tíðnisviði fyrir skaðlegum truflunum.
- 7) Samkvæmt neðanmálsgrein 5.340 við fjarskiptareglur Alþjóðafjarskiptasambandsins er öll útgeislun bönnuð á sviðinu 23,6 til 24,0 GHz til að vernda það svið til aðalnotkunar fyrir óbeina þjónustu við útvarpsstjórnufræði, jarðarathugunargervihnetti og geimrannsóknir. Þetta bann má réttlæta með því að skaðlegar truflanir útgeislunar á þessa þjónustu eru óásættanlegar.
- 8) Neðanmálsgrein 5.340 er háð innlendri framkvæmd og kann að vera beitt ásamt grein 4.4 í alþjóðafjarskiptareglunum en samkvæmt henni má ekki úthluta stöð neinni tíðni á grundvelli undanþágu frá fjarskiptareglunum nema með því skýlausa skilyrði að sú stöð, þegar hún notar tíðni sem henni er úthlutað, muni ekki valda skaðlegum truflunum fyrir stöð sem starfrækt er í samræmi við ákvæði reglna Alþjóða-fjarskiptasambandsins. Í skýrslu sinni til framkvæmdastjórnarinnar bentu Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu á að neðanmálsgrein 5.340 komi ekki beinlínis í veg fyrir að yfirvöld noti tíðnisvið sem falla undir neðanmálsgreinina að því tilskildu að þau hafi ekki áhrif á þjónustu annarra yfirvalda né reyni að fá Alþjóðafjarskiptasambandið til að viðurkenna slíka notkun á alþjóðlegum vettvangi.
- 9) Það eru einkum vísindamenn og veðurfræðingar sem hafa áhuga á tíðnisviðinu 23,6 til 24,0 GHz til mælinga á vatnsgufuinnihaldi sem nauðsynlegar eru til hitamælinga fyrir þjónustu við jarðarathugunargervihnetti. Þessi tíðni hefur einkum mikilvægu hlutverki að gegna fyrir hnattræna umhverfis- og öryggisefirlitsvettvanginn (GMES) en markmiðið með honum er starfhæft evrópskt viðvörðunarkerfi. Tíðnisviðið 22,21 til 24,00 GHz er einnig nauðsynlegt til að mæla litrófslínur ammoníaks og vatns og til athugana á litrófssamfellum fyrir þjónustu við útvarpsstjórnufræði.
- 10) Tíðnisviðunum 21,2 til 23,6 GHz og 24,5 til 26,5 GHz er forgangsúthlutað til fastrar þjónustu í fjarskiptareglum Alþjóðafjarskiptasambandsins og eru mikið notuð af föstum tengingum til að uppfylla kröfur um grunnvirki fyrir annarrar og þriðju kynslóðar farsímanet sem fyrir eru og til að þróa föst þráðlaus breiðbandsnet.
- 11) Byggt á samhæfisprófunum á milli skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum og fastrar þjónustu, þjónustu við jarðarathugunargervihnetti og þjónustu við útvarpsstjórnufræði, hafa Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu komist að þeirri niðurstöðu að ótakmörkuð notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum á 24 GHz tíðnisviðinu muni valda óásættanlegum skaðlegum truflunum á þráðlausum búnaði sem starfræktur er fyrir á sviðinu. Að teknu tilliti til fjarskiptareglna Alþjóðafjarskiptasambandsins, og þess hve mikilvæg þessi þjónusta er, skal skammdrægur ratsjárnúnaður í vélknúnum ökutækjum á 24 GHz tíðnisviðinu aðeins tekinn í notkun með því skilyrði að öll þjónusta á tíðnisviðinu njóti fullnægjandi verndar. Þó að merkið sem berst frá skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum sé afar dauft á stærstum hluta 24 GHz tíðnisviðsins er mikilvægt að taka tillit til uppsafnaðra áhrifa sem notkun margra tækja hefur í för með sér þótt þau kunni ekki að valda skaðlegum truflunum hvert fyrir sig.
- 12) Samkvæmt Samtökum póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu myndi búnaður sem fyrir er og starfar á eða í kringum 24 GHz tíðnisviðið í auknum mæli verða fyrir umtalsverðum skaðlegum truflunum ef fjöldi ökutækja sem notaði 24 GHz tíðnisviðið fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum færi yfir ákveðin mörk. Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu komust einkum að því að samnýting þjónustu við jarðarathugunargervihnetti og skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum á tíðnisviðinu væri aðeins gerleg til bráðabirgða ef hlutfall ökutækja sem útbúin eru með 24 GHz skammdrægum ratsjárnúnaði væri takmarkað við 7,0% á hverjum innlendum markaði. Þó að þetta hlutfall hafi verið reiknað á grundvelli myndeinda jarðarathugunargervihnatta eru innlendir markaðir notaðir til viðmiðunar til að reikna út viðmiðunarmörkin þar sem það er skilvirkasta leiðin til að framkvæma þetta eftirlit.
- 13) Enn fremur komust Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu að því í skýrslu sinni að til að viðhalda verndarkröfum fastrar þjónustu væri aðeins gerlegt að samnýta tíðnisviðið með skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum til bráðabirgða ef hlutfall ökutækja sem útbúin eru með skammdrægum ratsjárnúnaði í sjónmáli við móttökubúnað fastrar þjónustu væri takmarkað við innan við 10%.
- 14) Því er gengið út frá því á grundvelli vinnu Samtaka póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu að þar sem heildarfjöldi ökutækja sem eru skráð, sett á markað eða tekin í notkun og búin eru 24 GHz skammdrægum ratsjárnúnaði fer ekki yfir 7% heildarfjölda ökutækja sem eru í umferð í hverju aðildarríki muni það ekki valda öðrum notendum tíðnisviðsins skaðlegum truflunum.
- 15) Ekki er gert ráð fyrir því sem stendur að þessum viðmiðunarmörkum verði náð fyrir viðmiðunardagsetninguna 30. júní 2013.

- 16) Nokkur aðildarríki nota líka 24 GHz tíðnisviðið til ratsjárefirlits með hraðabrotum sem stuðlar að umferðaröryggi. Í kjölfar samhæfisprófana milli skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum og nokkurra þeirra tækja sem notuð eru til ratsjárefirlits með hraðabrotum í Evrópu, hafa Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu komist að því að samhæfi sé mögulegt við ákveðin skilyrði, einkum með því að skilja miðtíðni kerfanna tveggja að um a.m.k. 25 MHz og að hætta á skaðlegum truflunum sé lítil og muni ekki skekkja hraðamælingar. Framleiðendur vélknúinna ökutækja sem nota skammdræg ratsjárkerfi hafa einnig skuldbundið sig til að halda áfram að gera allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að hætta á truflunum á ratsjárnúnaði til hraðamælinga sé í lágmarki. Áreiðanleiki ratsjárnúnaðar til hraðamælinga mun því ekki verða fyrir áhrifum af notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum.
- 17) Sum aðildarríki munu í framtíðinni nota tíðnisviðið 21,4 til 22,0 GHz til útsendinga fyrir gervihnattapjónustu úr geimnum og til jarðar. Í kjölfar samhæfisprófana hafa viðeigandi innlend stjórnvöld komist að því að engin samhæfisvandamál séu til staðar ef útgeislun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum er takmörkuð við – 61,3 dBm/MHz á tíðnisviðum fyrir neðan 22 GHz.
- 18) Framangreindar forsendur og varúðarráðstafanir verða að vera háðar stöðugu hlutlægu endurmati í réttu hlutfalli af hálfu framkvæmdastjórnarinnar með aðstoð aðildarríkjanna til þess að meta á grundvelli öruggra vísbendinga hvort farið verði yfir 7% viðmiðunarmörkin á einhverjum innlendum markaði fyrir viðmiðunardagsetninguna, hvort líklegt sé að aðrir notendur tíðnisviðsins hafi orðið eða muni verða fyrir skaðlegum truflunum innan skamms tíma frá því að farið er yfir 7% viðmiðunarmörkin á einhverjum innlendum markaði, eða hvort aðrir notendur tíðnisviðsins hafi orðið fyrir skaðlegum truflunum jafnvel þótt ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin.
- 19) Eftir því sem upplýsingar bæstast við í endurmatsferlinu kann því að verða nauðsynlegt að gera breytingar á þessari ákvörðun einkum til að tryggja að aðrir notendur tíðnisviðsins verði ekki fyrir skaðlegum truflunum.
- 20) Til samræmis við það er ekki hægt að búast við því að 24GHz tíðnisviðið verði áfram tiltækt fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum fram að viðmiðunardagsetningunni ef viðmiðin hér að framan reynast ekki standast á einhverjum tíma.
- 21) Til að auðvelda eftirlit með notkun 24 GHz tíðnisviðsins, og gera það og endurmatsferlið skilvirkara, er aðildarríkjunum heimilt að leita í auknum mæli beint til framleiðenda og innflytjenda eftir upplýsingum sem krafist er í tengslum við endurmatsferlið.
- 22) Eins og Samtök póst- og fjarskiptastjórna í Evrópu hafa tilgreint getur það leitt til skaðlegra truflana fyrir þjónustu við útvarpsstjórnufræði ef hún deilir tíðnisviðinu 22,21 til 24,00 GHz með skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum og ökutækjum búnum skammdrægum ratsjárnúnaði er heimilt að aka óhindrað innan tiltekinnar vegalengdar frá sérhverri útvarpsstjórnufræðistöð. Þar af leiðandi, og með hliðsjón af því að í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽¹⁾, er þess krafist að þráðlaus búnaður sé þannig gerður að komið sé í veg fyrir skaðlegar truflanir, skal slökkt á skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum sem starfar á tíðnisviðinu 22,21 til 24,00 GHz sé það notað fyrir útvarpsstjórnufræði þegar þau fara um þau svæði. Viðeigandi útvarpsstjórnufræðistöðvar og bannsvæði tengd þeim skulu skilgreind og rökstudd af innlendum stjórnvöldum.
- 23) Best er að það slokkni sjálfkrafa á búnaðinum til að tryggja megi skilvirkni og áreiðanleika. Til að gera kleift að taka í notkun skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum sem fyrst á 24 GHz tíðnisviðinu er heimilt að leyfa takmarkaðan fjölda senda, sem slökkt er á handvirkt, vegna þess að með svo takmarkaðri nýtingu má búast við því að möguleikarnir á því að valda skaðlegum truflunum fyrir þjónustu við útvarpsstjórnufræði verði litlir.
- 24) Tímabundin notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum á 24 GHz tíðnisviðinu er sérstakt tilfelli og ekki ber að líta á það sem fordæmi fyrir því að taka í notkun annan búnað á tíðnisviðum þar sem neðanmálgrein 5.340 í fjarskiptareglum Alþjóðafjarskiptasambandsins gildir hvort sem er til tímabundinnar eða varanlegrar notkunar. Auk þess ber ekki að líta á skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum sem þjónustu sem miðar að öryggi mannlífa í skilningi fjarskiptareglna Alþjóðafjarskiptasambandsins og verður að starfa án truflana og varna. Enn fremur skal skammdrægur ratsjárnúnaður í vélknúnum ökutækjum ekki hindra þróun 24 GHz tíðnisviðsins í framtíðinni til notkunar sem nýtur verndar samkvæmt neðanmálgrein 5.340.
- 25) Þegar 24 GHz skammdrægur ratsjárnúnaður er settur á markað og notaður í vélknúnum ökutækjum sem sjálfstæð eining, eða þegar honum er komið fyrir í vélknúnum ökutækjum, sem þegar eru á markaði, samræmist það ekki því markmiði að forðast skaðlegar truflanir fyrir þráðlausan búnað sem starfræktur er fyrir á tíðnisviðinu þar sem það gæti leitt til eftirlitslausrar útbreiðslu á slíkum búnaði. Á hinn bóginn ætti að vera auðveldara að stjórna notkun skammdrægra ratsjárkerfa í vélknúnum ökutækjum á 24 GHz tíðnisviðinu ef þau eru aðeins hluti af flókinni samþættingu rafleiðslu-knippis, hönnunar ökutækis og hugbúnaðarpakka ökutækis sem komið er fyrir í nýju ökutæki eða sem kemur í stað skammdrægs ratsjárnúnaðar sem upphaflega var innbyggður í ökutækið.

(¹) Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

26) Þessi ákvörðun gildir með hliðsjón af og með fyrirvara um tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾ og tilskipun 1999/5/EB.

27) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið þessarar ákvörðunar er að samhæfa skilyrði fyrir aðgengi að og skilvirkri notkun á 24 GHz tíðnisviðinu fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum.

2. gr.

Í þessari ákvörðun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „24 GHz tíðnisvið“: tíðnisviðið 24,15 +/- 2,50 GHz,
2. „skammdrægur ratsjárnúnaður í vélknúnum ökutækjum“: búnaður með ratsjárnvirkni í vélknúnum ökutækjum á vegum til að draga úr áhrifum af árekstrum og til notkunar í umferðaröryggisbúnaði,
3. „skammdrægur ratsjárnúnaður í vélknúnum ökutækjum sem tekinn er í notkun í Bandalaginu“: skammdrægur ratsjárnúnaður sem upphaflega er komið fyrir, eða hann settur í stað búnaðar, í ökutæki sem verður eða hefur verið skráð, sett á markað eða tekið í notkun í Bandalaginu,
4. „án truflana og óvarið“: að aðrir notendur tíðnisviðsins megi ekki verða fyrir skaðlegum truflunum og að enga kröfu sé hægt að gera um vörn gegn skaðlegum truflunum af völdum annarra kerfa eða þjónustuaðila sem starfa á þessu tíðnisviði,
5. „viðmiðunardagsetning“: 30. júní 2013,
6. „aðlögunardagsetning“: 30. júní 2007,
7. „ökutæki“: ökutæki samkvæmt skilgreiningu í 2. gr. tilskipunar 70/156/EBE,
8. „að slökkva“: að slökkva á útgeislun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum,
9. „bannsvæði“: svæðið í kringum útvarpsstjórnufræðistöð sem afmarkast af geisla sem jafngildir tiltekinni fjarlægð frá stöðinni,

10. „vinnuferli“: það hlutfall tíma á hverri klukkustund sem búnaður sendir út virkt.

3. gr.

Tíðnisviðið 24 GHz skal tilnefnt og gert tiltækt, án truflana og óvarið, fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum sem tekinn er í notkun í Bandalaginu og uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í 4. og 6. gr. eins fljótt og unnt er og eigi síðar en 1. júlí 2005.

Tíðnisviðið 24 GHz skal vera tiltækt fram að viðmiðunardagsetningunni með fyrirvara um ákvæði 5. gr. Eftir þá dagsetningu skal 24 GHz tíðnisviðið ekki lengur vera tiltækt fyrir skammdrægan ratsjárnúnað sem komið er fyrir í vélknúnum ökutækjum nema að búnaðinum hafi upphaflega verið komið fyrir, eða sé komið fyrir í staðinn fyrir slíkan búnað, í ökutæki sem er skráð, sett á markað eða tekið í notkun fyrir þann dag í Bandalaginu.

4. gr.

Tíðnisviðið 24 GHz skal vera tiltækt breiðsviðshluta tíðnisviðs skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum með hámarksmeðalafþéttni sem er – 41,3 dBm/MHz skilvirk einsátta útgeislun (e.i.r.p.) og hámarksafþéttni sem er 0 dBm/50MHz e.i.r.p., nema fyrir tíðni undir 22GHz, þar sem hámarksmeðalafþéttni skal takmörkuð við – 61,3 dBm/MHz e.i.r.p.

Tíðnisviðið frá 24,05 til 24,25 GHz er ætlað mjóbandsútgeislunarham/íhlut sem getur samanstðið af ómótuðum rafbera með hámarksafli sem er 20 dBm e.i.r.p. og vinnuferli sem takmarkast við 10% fyrir hámarksútgeislun sem er hærri en – 10 dBm e.i.r.p.

Útgeislun á 23,6-24,0 GHz tíðnisviðinu sem birtist 30° eða meira yfir láréttu plani skal deyfð um a.m.k. 25 dB í skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum sem er settur á markað fyrir 2010 og eftir það um að a.m.k. 30 dB.

5. gr.

1. Til að 24 GHz tíðnisviðið fyrir skammdrægan ratsjárnúnað í vélknúnum ökutækjum verði áfram tiltækt skal virkt eftirlit haft með því að helstu forsendur þess að opna þetta tíðnisvið fyrir slíkum kerfum gildi áfram, þ.e. að valda öðrum notendum tíðnisviðsins engum skaðlegum truflunum, einkum með því að staðfesta tímanlega:

⁽¹⁾ Stjúd. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/104/EB (Stjúd. ESB L 337, 13.11.2004, bls. 13).

- a) heildarfjöldi ökutækja sem eru búin 24 GHz skammdrægum ratsjárnúnaði og eru skráð, sett á markað eða tekið í notkun í hverju aðildarríki, og að þessi fjöldi fari ekki yfir 7% af heildarfjölda ökutækja í umferð í hverju aðildarríki,
- b) hvort að aðildarríkin eða framleiðendur og innflytjendur hafi veitt fullnægjandi upplýsingar varðandi fjölda ökutækja með 24 GHz skammdrægum ratsjárnúnaði í þeim tilgangi að vakta með skilvirkum hætti notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum á 24 GHz tíðnisviðinu,
- c) hvort notkun 24 GHz skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum, ýmist stakra eininga eða uppsöfnuð notkun þeirra, valdi eða sé líkleg til að valda innan skamms tíma, skaðlegum truflunum fyrir aðra notendur 24 GHz tíðnisviðsins eða aðliggjandi tíðnisviða í a.m.k. einu aðildarríki hvort sem mörkunum sem getið er í a-lið hefur verið náð eða ekki,
- d) að viðmiðunardagsetningin sé enn viðeigandi.

2. Til viðbótar við endurskoðunarferlið, sem getið er í 1. mgr., skal grundvallarendurskoðun fara fram eigi síðar en 31. desember 2009 til að staðfesta hvort upphaflegu ályktanirnar eigi enn við varðandi starfrækslu skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum á 24 GHz tíðnisviðinu og til að staðfesta hvort tæknilegri þróun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum á 79 GHz tíðnisviðinu miði þannig að tryggt sé að skammdrægur ratsjárnúnaður í vélknúnum ökutækjum á því tíðnisviði verði auðfáanlegur eigi síðar en 1. júlí 2013.

3. Grundvallarendurskoðunin getur farið fram að rökstuddri beiðni aðila að nefndinni um tíðniróf fyrir þráðlausar sendingar eða að frumkvæði framkvæmdastjórnarinnar.

4. Aðildarríkin skulu aðstoða framkvæmdastjórnina við að framkvæma endurskoðanirnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., með því að tryggja að nauðsynlegum upplýsingum sé safnað tímanlega og þeim komið til framkvæmdastjórnarinnar, einkum upplýsingunum sem koma fram í viðaukanum.

6. gr.

1. Skammdrægur ratsjárnúnaður sem komið er fyrir í vélknúnum ökutækjum skal aðeins starfa þegar ökutækið er virkt.

2. Skammdrægur ratsjárnúnaður í vélknúnum ökutækjum sem tekinn er í notkun í Bandalaginu skal tryggja vernd útvarpsstjórnufræðistöðva sem starfa á tíðnisviðinu 22,21 til 24,00 GHz og skilgreindar eru í 7. gr. með sjálfvirkri stöðvun á skilgreindu bannsvæði eða með annarri aðferð sem veitir stöðvunum sambærilega vernd án þess að til aðgerða ökumanns þurfi að koma.

3. Þrátt fyrir ákvæði 2. mgr. skal handvirkur stöðvunarbúnaður viðurkenndur í skammdrægum ratsjárnúnaði í vélknúnum ökutækjum sem tekinn er í notkun í Bandalaginu og starfar á 24 GHz tíðnisviðinu fyrir aðlögunardagsetninguna.

7. gr.

Hvert aðildarríki um sig skal ákvarða hverjar viðkomandi innlendar útvarpsstjórnufræðistöðvar eru sem skulu njóta verndar skv. 2. mgr. 6. gr. á yfirráðasvæði þess og eiginleika bannsvæðanna sem eiga við hverja stöð. Þessar upplýsingar skulu ásamt viðeigandi rökstuðningi tilkynntar framkvæmdastjórninni innan sex mánaða frá því að þessi ákvörðun er samþykkt og birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

8. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. janúar 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Viviane REDING

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Upplýsingar sem krafist er til að hafa eftirlit með notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum á 24 GHz tíðnisviðinu

Í þessum viðauka er kveðið á um þau gögn sem krafist er til að staðfesta útbreiðsluhlutfall vélknúinna ökutækja sem búin eru skammdrægum ratsjárnúnaði í hverju aðildarríki Evrópusambandsins í samræmi við 5. gr. Þessi gögn skulu notuð til að reikna út hlutfall ökutækja sem búin eru skammdrægum ratsjárnúnaði sem notar 24 GHz tíðnisviðið af heildarfjölda ökutækja í umferð í hverju aðildarríki.

Safna skal eftirfarandi gögnum árlega:

- 1) fjölda ökutækja sem búin eru skammdrægum ratsjárnúnaði sem notar 24 GHz tíðnisviðið og eru framleidd og/eða sett á markað og/eða skráð í fyrsta skipti á viðmiðunarárinu í Bandalaginu,
- 2) fjölda ökutækja sem búin eru skammdrægum ratsjárnúnaði sem notar 24 GHz tíðnisviðið og eru flutt inn frá löndum utan Bandalagsins á viðmiðunarárinu,
- 3) heildarfjölda ökutækja í umferð á viðmiðunarárinu.

Öllum gögnum skal fylgja mat á mælióvissu upplýsinganna.

Til viðbótar við framangreindar upplýsingar skulu aðrar viðeigandi upplýsingar, sem gætu aðstoðað framkvæmdastjórnina við að viðhalda fullnægjandi yfirsýn yfir áframhaldandi notkun skammdrægs ratsjárnúnaðar á 24 GHz tíðnisviðinu í vélknúnum ökutækjum, gerðar tiltækar tímanlega, þ.m.t. upplýsingar um:

- núverandi og væntanlega markaðsþróun, bæði innan og utan Bandalagsins,
- sölu á eftirmarkaði og ísetningu endurbótabúnaðar,
- stöðu í þróun annarrar tækni og búnaðar, einkum skammdrægs ratsjárnúnaðar í vélknúnum ökutækjum sem starfar á 79 GHz tíðnisviðinu í samræmi við ákvörðun 2004/545/EB.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 13/2004

2008/EES/38/20

frá 8. desember 2003

um samsetningu skrár yfir skipgengar vatnaleiðir sem liggja að sjó sem kveðið er á um í d-lið 3.
gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1108/70 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1108/70 frá 4. júní 1970 um að koma á bókhaldsyfirliti yfir útgjöld vegna samgöngumannvirkja til flutninga á járnbrautum, vegum og skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum d- lið 3. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 281/71 frá 9. febrúar 1971 um samsetningu skrár yfir skipgengar vatnaleiðir sem liggja að sjó eins og kveðið er á um í e-lið 3. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 1108/70 frá 4. júní 1970 ⁽²⁾ hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum ⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar ber því að kerfisbinda reglugerðina.
- 2) Reglugerð (EBE) nr. 1108/70 kveður á um að bókhald yfir útgjöld til samgöngumannvirkja sé ekki krafist fyrir ýmsa flokka samgöngumannvirkja. Þetta ákvæði tekur m.a. til tiltekinna skipgengra vatnaleiða sem liggja að sjó en framkvæmdastjórnin tekur saman skrá yfir þær.
- 3) Við samantekt skrárinnar skal höfð hliðsjón af því hversu stór hluti umferðar skipa á skipgengum vatnaleiðum fer um skipgengar vatnaleiðir sem liggja að

sjó og hvort æskilegt sé að koma á bókhaldsyfirliti yfir útgjöld vegna samgöngumannvirkja á slíkum vatnaleiðum með það í huga að koma á gjaldtöku fyrir notkun samgöngumannvirkja.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Skráin yfir skipgengar vatnaleiðir sem liggja að sjó, sem kveðið er á um í d-lið 3. gr. reglugerðar (EBE) nr 1108/70, er gerð í samræmi við I. viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð (EBE) nr. 281/71 er felld úr gildi. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í III. viðauka.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 8. desember 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 3, 7.1.2004, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 149/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 130, 15.6.1970, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 33, 10.2.1971, bls. 11.

⁽³⁾ Sjá II. viðauka.

*I. VIÐAUKI***Skrá yfir skipgengar vatnaleiðir sem liggja að sjó****Konungsríkið Belgía**

- Escaut maritime inférieur/Beneden Zeeschelde
- Canal maritime Gand-Terneuzen/Zeekanaal Gent-Terneuzen, neðan norðurkvíslar Ringvaart

Sambandslýðveldið Þýskaland

- Nord-Ostsee-Kanal
- Neðri hluti Ems
- Neðri hluti Weser
- Neðri hluti Elbe

Lýðveldið Frakkland

- Seine, neðan Jeanne-d'Arc-brúarinnar í Rouen
- Loire, neðan Nantes (ármót við Erdre)
- Garonne, neðan Pierre-brúarinnar í Bordeaux, ásamt Gironde

Konungsríkið Holland

- Nordzeekanaal
- Rotterdamse Waterweg og Nieuwe Maas
- Westerschelde
- Kanaal Ghent-Terneuzen

Lýðveldið Portúgal

- Douro, a jusante da ponte D. Luís, da cidade do Porto
- Tejo, a jusante do Carregado
- Sado, a jusante do esteiro da Marateca
- Guadiana, a jusante do Pomarão

Lýðveldið Finnland

- Saimaan kanava/Saima kanal
- Saimaan vesistö/Saimens vattendrag

Konungsríkið Svíþjóð

- Trollhätte kanal og Göta älv
- Väner
- Södertälje kanal
- Mälaren

Hið sameinaða konungsríki Stóra-Bretlands og Norður-Írlands

- Weaver Navigation (frá Northwich að mótunum við Manchester-skipaskurðinn)
- Gloucester- og Sharpness-skipaskurðurinn.

*II. VIÐAUKI***Niðurfelld reglugerð og síðari breytingar á henni sem hafa ekki verið felldar úr gildi**

Reglugerð (EBE) nr. 281/71 (Stjtið. EB L 33, 10.2.1971, bls. 11)

- Lög um aðild Konungsríkisins Danmerkur, Írlands og Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands (Stjtið. EB L 73, 27.3.1972, bls. 92)
- Lög um aðild Konungsríkisins Spáanar og Lýðveldisins Portúgals (Stjtið. EB L 302, 15.11.1985, bls. 162)
- Lög um aðild Lýðveldisins Austurríkis, Lýðveldisins Finnlands og Konungsríkisins Svíþjóðar (Stjtið. EB C 241, 29.8.1994, bls. 165)

*III. VIÐAUKI***SAMSVÖRUNARTAFLA**

Reglugerð (EBE) nr. 281/71	Þessi reglugerð
Stök grein	1. gr.
—	2. gr.
—	3. gr.
Viðauki	I. viðauki
—	II. viðauki
—	III. viðauki

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2005/23/EB

2008/EES/38/21

frá 8. mars 2005

um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/25/EB um
lágmarkspjálfun sjómanna (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/25/EB frá 4. apríl 2001 um lágmarkspjálfun sjómanna⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 22. gr.,

Í I. viðauka við tilskipun 2001/25/EB er V. kafla breytt sem hér segir:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. Eftirfarandi bætist við 3. mgr. reglu V/2:

1) Í tilskipun 2001/25/EB eru skilgreindar kröfur um lágmarkspjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna sem starfa um borð í skipum Bandalagsins. Þessar kröfur byggjast á stöðlum sem mælt er fyrir um í alþjóðasamningi um menntun og pjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna (STCW-samþykktin) og reglur um menntun og pjálfun, skírteini og vaktstöður sjómanna (STCW-kóðinn).

„... eða færa sönnur á að þeir hafi tileinkað sér tilskilda hæfni á næstliðnum fimm árum.“

2. Eftirfarandi bætist við í lok kaflans:

„Regla V/3

**Lögboðnar lágmarkskröfur vegna menntunar og
pjálfunar og réttinda skipstjóra, annarra yfirmanna,
undirmanna og annarra starfsmanna á öðrum
farþegaskipum en ekjufarþegaskipum**

2) STCW-samþykktinni og STCW-kóðanum hefur verið breytt með ályktunum siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC.66(68) og MSC.67(68), sem öðluðust gildi 1. janúar 1999, ályktun MSC.78(70), sem öðlaðist gildi 1. janúar 2003, og umburðarbréfunum STCW.6/Circ.3 og STCW.6/Circ.5 sem tóku gildi 20. maí 1998 og 26. maí 2000.

1. Þessi regla gildir um skipstjóra, aðra yfirmenn, undirmenn og aðra starfsmenn sem eru ráðnir til starfa á öðrum farþegaskipum en ekjufarþegaskipum í millilandasiglingum. Yfirvöld skulu ákveða hvort þessar kröfur skulu gilda um skipverja á farþegaskipum í siglingum innanlands.

3) Með nýrri reglu V/3 í SCTW-samþykktinni, sem var bætt við með ályktun MSC.66(68), er mælt fyrir um lögboðnar lágmarkskröfur um pjálfun, menntun og réttindi skipstjóra, annarra yfirmanna, undirmanna og annarra starfsmanna á öðrum farþegaskipum en ekjufarþegaskipum.

2. Áður en sjómönnum eru falin skyldustörf um borð í farþegaskipum skulu þeir hafa lokið þeirri pjálfun, sem er krafist í 4. til 8. mgr. hér á eftir, í samræmi við stöðu sína, skyldustörf og ábyrgð.

4) Því ber að breyta tilskipun 2001/25/EB til samræmis við þetta.

3. Þeir sjómenn, sem krafist er pjálfunar af í samræmi við 4., 7. og 8. lið hér á eftir, skulu afla sér viðeigandi upprifunarpjálfunar eigi sjaldnar en á fimm ára fresti eða færa sönnur á að þeir hafi tileinkað sér tilskilda hæfni á næstliðnum fimm árum.

5) Ráðstafanir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002⁽²⁾.

4. Starfsmenn, sem hafa það verkefni samkvæmt neyðar-áætlun að aðstoða farþega um borð í farþegaskipum í neyðartilvikum, skulu hafa lokið pjálfun í stjórn stórra hópa fólks eins og tilgreint er í 1. mgr. þáttar A-V/3 í STCW-kóðanum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 62, 9.3.2005, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 150/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 136, 18.5.2001, bls. 17. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/103/EB (Stjtið. ESB L 326, 13.12.2003, bls. 28).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 415/2004 (Stjtið. ESB L 68, 6.3.2004, bls. 10).

5. Skipstjórar, aðrir yfirmenn og aðrir starfsmenn, sem eru settir til ákveðinna skyldustarfa og ábyrgðarstarfa um borð í farþegaskipum, skulu hafa lokið kynningarþjálfun þeirri sem er tilgreind í 2. mgr. þáttar A-V/3 í STCW-kóðanum.
6. Starfsmenn, sem veita farþegum í farþegarými um borð í farþegaskipum beina þjónustu, skulu hafa lokið þjálfunarnámskeiði um öryggismál sem er tilgreint í 3. mgr. þáttar A-V/3 í STCW-kóðanum.
7. Skipstjórar, aðrir yfirmenn og allir aðrir, sem hafa með höndum bein ábyrgðarstörf vegna ferða farþega um borð og frá borði, skulu hafa lokið viðurkenndri þjálfun vegna öryggis farþega eins og tilgreint er í 4. mgr. þáttar A-V/3 í STCW-kóðanum.
8. Skipstjórar, yfirstýrimenn, yfirvélstjórar, vélstjórar og allir aðrir, sem hafa með höndum bein ábyrgðarstörf vegna öryggis farþega í neyðartilvikum um borð í farþegaskipum, skulu hafa lokið viðurkenndri þjálfun í að takast á við hættuástand og mannlegu atferli eins og tilgreint er í 5. mgr. þáttar A-V/3 í STCW-kóðanum.
9. Yfirvöld skulu sjá til þess að allir, sem ávinna sér réttindi í samræmi við ákvæði þessarar reglu, fái afhent skriflegt sönnunargagn um þá menntun og þjálfun sem þeir hafa hlotið.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 29. september 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi frá því að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 8. mars 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 781/2005

2008/EES/38/22

frá 24. maí 2005

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni ber, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2320/2002, að samþykkja ráðstafanir til framkvæmdar sameiginlegum grunnreglum um flugvernd í öllu Evrópubandalaginu. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 frá 4. apríl 2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd ⁽²⁾ var fyrsta gerðin um slíkar ráðstafanir.
- 2) Þörf er á ráðstöfunum til að gera sameiginlegar grunnreglur nákvæmari.
- 3) Í samræmi við reglugerð (EB) nr. 2320/2002 og til að koma í veg fyrir ólöglegt athæfi er rétt að ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003, séu leynilegar og ekki birtar opinberlega. Það sama gildir óhjákvæmilega um allar gerðir sem breyta henni.

4) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 622/2003 til samræmis við það.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglu, eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

Ákvæði 3. gr. þeirrar reglugerðar gilda varðandi leynd yfir viðaukanum.

2. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. maí 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 131, 25.5.2005, bls. 24. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 23..

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 355, 30.12.2002, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 89, 5.4.2003, bls. 9. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 68/2004 (Stjtið. ESB L 10, 16.1.2004, bls. 14).

VIÐAUKI

Í samræmi við 1. gr. er viðaukinn leynilegur og skal ekki birtur í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 857/2005

2008/EES/38/23

frá 6. júní 2005

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 622/2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2320/2002 frá 16. desember 2002 um sameiginlegar reglur um flugvernd í almenningssflugi ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Framkvæmdastjórninni ber, samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2320/2002, að samþykkja ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd í öllu Evrópubandalaginu. Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 622/2003 frá 4. apríl 2003 um ráðstafanir til að framfylgja sameiginlegum grunnreglum um flugvernd ⁽²⁾ var fyrsta gerðin um slíkar ráðstafanir.
- 2) Þörf er á ráðstöfunum til að gera sameiginlegar grunnreglur nákvæmari.
- 3) Í samræmi við reglugerð (EB) nr. 2320/2002 og til að koma í veg fyrir ólöglegt athæfi er rétt að ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 622/2003, séu leynilegar og ekki birtar opinberlega.

Það sama gildir óhákvæmilega um allar gerðir sem breyta henni.

- 4) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 622/2003 til samræmis við það.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglu eru í samræmi við álit nefndarinnar um flugvernd í almenningssflugi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Viðaukanum við reglugerð (EBE) nr. 622/2003 er breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

Ákvæði 3. gr. þeirrar reglugerðar gilda varðandi leynd yfir viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 6. júní 2005.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jacques BARROT

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtuð. ESB L 143, 7.6.2005, bls. 9. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 151/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtuð. ESB L 355, 30.12.2002, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 849/2004 (Stjtuð. ESB L 158, 30.4.2004, bls. 1).

⁽²⁾ Stjtuð. ESB L 89, 5.4.2003, bls. 9. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 68/2004 (Stjtuð. ESB L 10, 16.1.2004, bls. 14).

VIÐAUKI

Í samræmi við 1. gr. er viðaukinn leynilegur og skal ekki birtur í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2004/36/EB

2008/EES/38/24

frá 21. apríl 2004

um öryggi loftfara frá þriðju löndum sem nota flugvelli Bandalagsins (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

samþykktina um alþjóðflugmál sem undirrituð var í Chicago 7. desember 1944 („Chicago-samþykktin“).

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 26. febrúar 2004,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ályktun um flugslys undan strönd Dóminíska lýðveldisins, sem Evrópuþingið samþykkti 15. febrúar 1996 ⁽⁴⁾, er lögð áhersla á nauðsyn þess að Bandalagið taki virkari afstöðu og móti áætlun til að auka öryggi borgara sem ferðast með flugi eða búa nálægt flugvöllum.
- 2) Framkvæmdastjórnin hefur sent orðsendingu til Evrópuþingsins og ráðsins sem ber yfirskriftina „Skilgreining á áætlun Bandalagsins til að auka flugöryggi“.
- 3) Í þessari orðsendingu kemur skýrt fram að auka meg öryggi til muna með því að tryggja að loftfar uppfylli að fullu alþjóðlega öryggisstaðla í viðaukunum við

- 4) Til að ákvarða og viðhalda samræmdu öryggi á háu stigi í almenningsflugi í Evrópu skal innleiða samhæfða nálgun á skilvirkri framkvæmd alþjóðlegra öryggisstaðla innan Bandalagsins. Í því skyni er nauðsynlegt að samræma reglur og aðferðir við skoðun á hlaði á loftförum frá þriðja landi sem lenda á flugvöllum í aðildarríkjunum.

- 5) Samræmd nálgun aðildarríkjanna við skilvirka framkvæmd alþjóðlegra öryggisstaðla kemur í veg fyrir röskun á samkeppni. Sameiginleg afstaða gagnvart loftförum frá þriðja landi, sem uppfylla ekki alþjóðlega öryggisstaðla, kemur aðildarríkjunum í hagstæðari stöðu.

- 6) Loftför, sem lenda á flugvöllum í aðildarríkjunum, skulu tekin í skoðun ef grunur leikur á um að þau uppfylli ekki alþjóðlega öryggisstaðla.

- 7) Einnig geta þessar skoðanir farið fram í samræmi við verklagsreglur um skyndiskoðun án þess að fyrir liggir einhverjar grunsemdir, að því tilskildu að farið sé að lögum Bandalagsins og alþjóðalögum. Mikilvægt er að skoðanirnar fari fram án mismununar.

- 8) Herða skal reglur um skoðanir ef um er að ræða loftför þar sem gallar hafa oft greinst áður eða loftför sem tilheyra flugrekendum með loftför sem athygli hefur oft beinst að.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtuð. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 76. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 152/2005 frá 2. desember 2005 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 10, 23.2.2006, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB C 103 E, 30.4.2002, bls. 351.

⁽²⁾ Stjtuð. EB C 241, 7.10.2002, bls. 33.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. september 2002 (Stjtuð. ESB C 272 E, 13.11.2003, bls. 343), sameiginleg afstaða ráðsins frá 13. júní 2003 (Stjtuð. ESB C 233 E, 30.09.2003, bls. 12) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 9. október 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Lagaályktun Evrópuþingsins frá 1. apríl 2004 og ákvörðun ráðsins frá 30. mars 2004.

⁽⁴⁾ Stjtuð. EB C 65, 4.3.1996, bls. 172.

- 9) Upplýsingar, sem safnað er í hverju aðildarríki, skulu gerðar aðgengilegar öllum öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni til að tryggja öflugt eftirlit með því að loftför frá þriðja landi uppfylli alþjóðlega öryggisstaðla.

- 10) Af þeim sökum er nauðsynlegt að fastsetja á vettvangi Bandalagsins málsmeðferð til að meta loftför frá þriðja landi og tengt samstarfsfyrirkomulag á milli lögbærra yfirvalda aðildarríkanna við að skiptast á upplýsingum.
- 11) Öryggistengdar upplýsingar eru viðkvæmar og því þurfa aðildarríkin að grípa til nauðsynlegra ráðstafana í samræmi við alþjóðalög til að tryggja viðeigandi leynd upplýsinganna sem þeim berast.
- 12) Með fyrirvara um rétt almennings til aðgangs að skjölum framkvæmdastjórnarinnar, eins og mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1049/2001 frá 30. maí 2001 um almennan aðgang að skjölum Evrópuþingsins, ráðsins og framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾, skal framkvæmdastjórnin samþykkja ráðstafanir og tengd skilyrði um miðlun slíkra upplýsinga til hagsmunaaðila.
- 13) Setja skal flugbann á loftför, ef þörf er á ráðstöfunum til úrbóta og ljóst er að annmarkar, sem koma í ljós, stofna öryggi í hættu, þar til alþjóðlegir öryggisstaðlar hafa verið uppfylltir.
- 14) Aðstaða á flugvelli, þar sem skoðun fer fram, kann að vera þannig að lögbær yfirvöld verða að heimila loftfari að fljúga áfram til viðeigandi flugvallar, að því tilskildu að skilyrði fyrir áframhaldandi flugi séu uppfyllt.
- 15) Til að geta annast verkefni sín samkvæmt þessari tilskipun skal framkvæmdastjórnin njóta aðstoðar nefndar sem komið var á fót með 12. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 3922/91 frá 16. desember 1991 um samræmingu á tækniröfum og stjórnsýslumeðferð á sviði flugmála⁽²⁾.
- 16) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽³⁾.
- 17) Framkvæmdastjórnin skal láta nefndinni, sem komið var á fót skv. 12. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3922/91, í té tölfraðilegar upplýsingar og gögn sem safnað er í samræmi við aðrar ráðstafanir Bandalagsins um tiltekin flugatvik sem geta skipt máli við að greina annmarka sem stofna öryggi í almenningsflugi í hættu.
- 18) Nauðsynlegt er að hafa hliðsjón af samstarfsfyrirkomulagi og upplýsingaskiptum sem eiga sér stað innan ramma Flugöryggissamtaka Evrópu (JAA) og Evrópusambands flugmálastjórna (ECAC). Enn fremur skal nýta til hins ýtrasta fyrirliggjandi sérfræðikunnáttu í tengslum við verklagsreglur við öryggisskoðanir erlendra loftfara (SAFA).
- 19) Taka skal tillit til hlutverks Flugöryggisstofnunar Evrópu (EASA) við mótun stefnu í öryggismálum í almenningsflugi, þ.m.t. ákvörðun málsmeðferðar sem miðar að því að koma á og viðhalda samræmdu öryggi á háu stigi í almenningsflugi í Evrópu.
- 20) Tilhögun aukins samstarfs um notkun flugvallarins á Gíbraltar var samþykkt í Lundúnum 2. desember 1987 af Konungsríkinu Spáni og Breska konungsríkinu í sameiginlegri yfirlýsingu utanríkisráðherra beggja landanna en þessi tilhögun er ekki enn komin til framkvæmda.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið og markmið

1. Innan ramma heildaráætlunar Bandalagsins um að koma á og viðhalda samræmdu öryggi á háu stigi í almenningsflugi í Evrópu er með þessari tilskipun innleidd samhæfð nálgun á skilvirkri framkvæmd alþjóðlegra staðla innan Bandalagsins með því að samræma reglur og verklagsreglur við skoðun á hlaði á loftförum frá þriðja landi sem lenda á flugvöllum í aðildarríkjunum.

2. Þessi tilskipun er með fyrirvara um rétt aðildarríkanna til að láta fara fram skoðanir, sem ekki er fjallað um í þessari tilskipun, og setja flugbann á, meina eða setja skilyrði fyrir landingu allra loftfara á flugvöllum þeirra í samræmi við lög Bandalagsins og alþjóðalög.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 145, 31.5.2001, bls. 43.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 373, 31.12.1991, bls. 4. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1592/2002 Evrópuþingsins og ráðsins (Stjóð. EB L 240, 7.9.2002, bls. 1).

⁽³⁾ Stjóð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

3. Ríkisloftför, eins og þau eru skilgreind í Chicago-samþykktinni, með hámarksflugtaksþyngd undir 5 700 kg og sem eru ekki notuð í flutningaflugi, eru undanskilin gildissviði þessarar tilskipunar.

4. Beiting þessarar tilskipunar gagnvart flugvælinum á Gíbraltar telst hvorki hafa áhrif á lagalega stöðu Konungsríkisins Spánar né Breska konungsríkisins að því er varðar ágreining um yfirráðarétt yfir landsvæðinu þar sem flugvöllurinn er.

5. Beitingu þessarar tilskipunar gagnvart flugvælinum á Gíbraltar er frestað þar til tilhögunin, sem kemur fram í sameiginlegri yfirlýsingu utanríkisráðherra Konungsríkisins Spánar og Breska konungsríkisins frá 2. desember 1987, er komin til framkvæmda. Ríkisstjórnir Spánar og Breska konungsríkisins munu tilkynna ráðinu um dagsetningu þeirrar framkvæmdar.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „flugbann“: formlegt bann við því að loftfar yfirgefi flugvöll og nauðsynlegar ráðstafanir til að kyrrsetja það,
- b) „alþjóðlegir öryggisstaðlar“: öryggisstaðlar í Chicago-samþykktinni og viðaukum hennar sem eru í gildi þegar skoðunin fer fram,
- c) „skoðun á hlaði“: rannsókn á loftfari frá þriðja landi í samræmi við ákvæði II. viðauka,
- d) „loftfar frá þriðja landi“: loftfar sem er ekki notað eða starfrækt undir eftirliti lögbærs yfirvalds aðildarríkis.

3. gr.

Söfnun upplýsinga

Aðildarríkin skulu koma á kerfi til að safna hvers kyns upplýsingum sem teljast gagnlegar til að ná markmiðinu sem greint er frá í 1. gr., þ.m.t.:

- a) mikilvægar öryggisupplýsingar sem eru aðgengilegar í:

— flugmannsskýrslum,

— skýrslum frá viðhaldsfyrirtækjum,

— skýrslum um flugatvik,

— öðrum fyrirtækjum sem eru óháð lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna,

— kvörtunum,

- b) upplýsingar um aðgerðir sem gripið er til að lokinni skoðun á hlaði, eins og þegar:

— loftfar er sett í flugbann,

— loftfari eða flugrekanda er bannað að koma til viðkomandi aðildarríkis,

— krafist er úrbóta,

— komið er á sambandi við lögbært yfirvald flugrekanda,

- c) framhaldsupplýsingar um flugrekanda, eins og

— hvaða úrbætur eru gerðar,

— endurtekið ósamræmi.

Þessum upplýsingum skal haldið til haga með því að nota staðlað skýrslueyðublað sem inniheldur þau atriði sem fram koma á eyðublaðinu í I. viðauka.

4. gr.

Skoðun á hlaði

1. Hvert aðildarríki skal koma á viðeigandi úrræðum til að tryggja að þegar loftfar frá þriðja landi, sem grunur leikur á um að samræmist ekki alþjóðlegum öryggisstöðlum, lendir á einhverjum af flugvöllum þess sem annast alþjóðlega flugumferð, skuli fara fram skoðanir á hlaði. Þegar slík málsmeðferð er framkvæmd skal lögbært yfirvald veita loftfari sérstaka athygli.

— ef upplýsingar hafa borist um lélegt viðhald eða augljósar skemmdir eða galla,

— ef tilkynnt hefur verið að það sýni óeðlileg flugbrögð eftir að það kom inn í loftrými aðildarríkis sem hefur í för með sér alvarlegan öryggisvanda,

- ef annmarkar koma í ljós við skoðun á hlaði sem benda sterklega til þess að loftfarið uppfylli ekki alþjóðlega öryggisstaðla og aðildarríkið hefur efasemdir um að annmarkarnir hafi verið lagfærðir,
- ef vísbendingar eru um að lögbær yfirvöld skráningarlandsins annist ekki viðeigandi öryggiseftirlit eða
- ef upplýsingar, sem safnað er skv. 3. gr., gefa tilefni til áhyggna af flugrekanda eða ef við fyrri skoðun loftfars á hlaði, sem sami flugrekandi notar, hafa komið í ljós annmarkar.

2. Aðildarríkin mega setja reglur um framfylgd skoðana á hlaði í samræmi við verklagsreglur um skyndiskoðun án þess að fyrir liggja einhverjar grunsemdir, að því tilskildu að slíkur reglur séu í samræmi við lög Bandalagsins og alþjóðalög. Þessar skoðanir skulu þó fara fram án mismununar.

3. Aðildarríkin skulu tryggja að viðeigandi skoðanir á hlaði og aðrar eftirlitsráðstafanir, eins og ákveðið hefur verið innan ramma 3. mgr. 8. gr., fari fram.

4. Skoðun á hlaði skal fara fram í samræmi við verklagsreglur, sem lýst er í II. viðauka, og með því að nota skýrslueyðublað fyrir skoðun á hlaði sem inniheldur a.m.k. þau atriði sem tilgreind eru á eyðublaðinu í II. viðauka. Þegar skoðun á hlaði er lokið skal flugstjóra loftfarsins eða fulltrúa flugrekanda loftfarsins tilkynnt um niðurstöður skoðunarinnar og ef umtalsverðir annmarkar koma í ljós skal senda skýrsluna til flugrekanda loftfarsins og til hlutaðeigandi lögbærra yfirvalda.

5. Þegar skoðun á hlaði fer fram samkvæmt þessari tilskipun skal hlutaðeigandi lögbært yfirvald gera allt sem í þess valdi stendur til að komast hjá því að loftfar, sem er til skoðunar, verði fyrir óeðlilegum tífum.

5. gr.

Upplýsingaskipti

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkjanna skulu taka þátt í gagnkvæmum skiptum á upplýsingum. Slíkar upplýsingar skulu, að beiðni lögbærs yfirvalds, fela í sér skrá yfir flugvelli í viðkomandi aðildarríki sem annast alþjóðlega flugumferð þar sem tilgreindur er fyrir hvert almanaksár fjöldi skoðana sem fara fram á hlaði og fjöldi flugtaka og lendingu loftfara frá þriðja landi á hverjum flugvelli í þessari skrá.

2. Allar staðlaðar skýrslur, sem um getur í 3. gr. og skýrslur um skoðanir á hlaði, sem um getur í 4. mgr. 4. gr., skulu tafarlaust látnar framkvæmdastjórninni í té og lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna og Flugöryggisstofnun Evrópu að beiðni þeirra.

3. Ef fram kemur í staðlaðri skýrslu að mögulega sé um að ræða ógnun við öryggi eða skoðun á hlaði sýnir að loftfar uppfylli ekki alþjóðlega öryggisstaðla og kunni mögulega að ógna öryggi skal senda skýrsluna án tafar til lögbærra yfirvalda í hverju aðildarríki og til framkvæmdastjórnarinnar.

6. gr.

Vernd og miðlun upplýsinga

1. Aðildarríki skulu, í samræmi við innlenda löggjöf, gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja viðeigandi leynd upplýsinga sem þau fá skv. 5. gr. Þau skulu eingöngu nota þessar upplýsingar með hliðsjón af markmiði þessarar tilskipunar.

2. Framkvæmdastjórnin skal birta árlega heildarupplýsinga-skýrslu sem er gerð aðgengileg almenningi og hagsmunaaðilum atvinnulífsins, og sem inniheldur greiningu á öllum upplýsingum sem berast í samræmi við 5. gr. Greiningin skal vera einföld og auðskiljanleg og skal hún upplýsa hvort öryggi flugfarþega sé stofnað í aukna hættu. Heimildir upplýsinganna í greiningunni skulu vera órekjanlegar.

3. Með fyrirvara um rétt almennings til aðgangs að skjölum framkvæmdastjórnarinnar, eins og mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 1049/2001, skal framkvæmdastjórnin samþykkja ráðstafanir um að miðla upplýsingunum, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og skilyrðum sem tengjast þeim, til hagsmunaaðila, að eigin frumkvæði og í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr. Þessar ráðstafanir, sem geta verið almennar eða sértækar, skulu byggjast á nauðsyn þess:

— að veita aðilum og fyrirtækjum nauðsynlegar upplýsingar til að þau geti aukið öryggi í almenningsflugi,

— að takmarka miðlun upplýsinga við það sem er alveg nauðsynlegt fyrir notendur þeirra með það fyrir augum að tryggja viðeigandi leynd þessara upplýsinga.

4. Þegar upplýsingar um annmarka á loftförum eru gefnar af frjálsum vilja skulu skýrslur um skoðanir á hlaði, sem um getur í 4. mgr. 4. gr. vera órekjanlegar að því er varðar heimildir upplýsinganna.

7. gr.

Flugbann á loftfar

1. Þegar alþjóðlegir öryggisstaðlar eru ekki uppfylltir, sem ljóst er að stofnar öryggi í hættu, skal flugrekandi loftfarsins gera ráðstafanir til að lagfæra annmarkana fyrir brottför þess. Ef lögbært yfirvald, sem annast skoðun á hlaði, hefur ekki fulla vissu um að úrbætur hafi verið gerðar fyrir brottför loftfarsins skal það setja loftfarið í flugbann þar til hættan er yfirstaðin og skal án tafar tilkynna lögbærum yfirvöldum um viðkomandi flugrekanda og skráningaraðildarríki loftfarsins.

2. Lögbært yfirvald aðildarríkis, sem annast skoðun á hlaði, má, í samvinnu við aðildarríkið, sem er ábyrgt fyrir starfsrækslu viðkomandi loftfars, eða skráningaraðildarríki loftfarsins, mæla fyrir um með hvaða nauðsynlegum skilyrðum loftfarinu er leyft að fljúga til flugvallar þar sem unnt er að lagfæra annmarkana. Ef annmarkinn hefur áhrif á gildistíma lofthæfisvottorðs loftfarsins má einungis aflétta flugbanninu ef flugrekandinn fær til þess heimild frá aðildarríkinu eða aðildarríkjunum sem flogið verður yfir í því flugi.

8. gr.

Ráðstafanir til að bæta öryggi og framkvæmdarráðstafanir

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ráðstafanir, sem gerðar eru til að hrinda kröfum 3., 4. og 5. gr. í framkvæmd.

2. Framkvæmdastjórnin má, á grundvelli upplýsinga sem safnað er skv. 1. mgr. og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr., gera allar viðeigandi ráðstafanir til að auðvelda framkvæmd 3., 4. og 5. gr., t.d. með því að:

— setja saman skrá yfir upplýsingar sem á að safna,

— greina nákvæmlega frá inntaki skoðana á hlaði og verklagsreglum um þær,

— skilgreina með hvaða sniði gögn eru geymd og þeim miðlað,

— koma á fót eða styðja viðeigandi aðila til að stýra eða nota nauðsynlegan búnað til að safna og skiptast á upplýsingum.

3. Á grundvelli upplýsinga sem eru tekið er við skv. 3., 4. og 5. gr. og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr. má taka ákvörðun um viðeigandi skoðun á hlaði og aðrar eftirlitsráðstafanir, einkum þegar um er að ræða flugrekanda eða flugrekendur frá tilteknu þriðja landi, þar til lögbært yfirvald þess þriðja lands hefur samþykkt fullnægjandi ráðstafanir til að lagfæra annmarka.

4. Framkvæmdastjórnin má grípa til hvers kyns viðeigandi ráðstafana til að vinna með og aðstoða þriðju lönd til að auka möguleika sína á að hafa eftirlit með öryggismálum í almenningssflugi.

9. gr.

Bann við eða skilyrði fyrir starfrækslu

Ef aðildarríki ákveður að banna tileknum flugrekanda eða flugrekendum frá þriðja landa að starfa á flugvelli þess eða setja skilyrði fyrir starfrækslu þeirra þar til tiltekið þriðja land hefur samþykkt fullnægjandi ráðstafanir til að lagfæra annmarka:

a) skal það aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um þær ráðstafanir sem gerðar eru og framkvæmdastjórnin skal senda upplýsingarnar til hinna aðildarríkjanna,

b) má framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 10. gr., koma með tilmæli og grípa til þeirra aðgerða sem hún telur nauðsynlegar. Hún má enn fremur útvíkka ráðstafanirnar, sem tilkynnt er um í a-lið, þannig að þær nái til Bandalagsins í heild eftir að lögð hafa verið fram drög að ráðstöfunum, sem gera á, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr.

10. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót með 12. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3922/91.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 3. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

5. Framkvæmdastjórnin getur enn fremur haft samráð við nefndina um sérhvert málefni sem varðar beitingu þessarar tilskipunar.

11. gr.

Framkvæmd

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. apríl 2006. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

12. gr.

Breyting á viðaukum

Heimilt er að breyta viðaukunum við þessa tilskipun í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr.,

13. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal senda Evrópuþinginu og ráðinu, eigi síðar en 30. apríl 2008, skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar, einkum 9. gr. hennar, þar sem m.a. er tekið tillit til þróunar í Bandalaginu og á alþjóðavettvangi. Skýrslunni geta fylgt tillögur um breytingu á tilskipuninni.

14. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

15. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 21. apríl 2004.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. Cox

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

D. Roche

forseti.

I. VIÐAUKI

Innlend flugmálayfirvöld (heiti)

(Ríki)

Öryggisskoðun erlendra loftfara (SAFA)

Stöðluð skýrsla

¹Nr: _____²Heimild: Stöðluð skýrsla³Dagsetning: ⁴Staður:⁵(Ekki notað)⁶Flugrekandi: ⁷Númer flugrekandaskírteinis:⁸Ríki:⁹Flugleið frá ¹⁰Flugnúmer:¹¹Flugleið til ¹²Flugnúmer:¹³Leigt af flugrekanda*: ¹⁴Ríki leigutaka:

*(þar sem við á)

¹⁵Tegund loftfars ¹⁶Skrásetningarmarki:¹⁷Smíðanúmer¹⁸Flugáhöfn: Ríki sem gefur út skírteini:¹⁹Athugasemdir:

.....

.....

.....

.....

²⁰Ráðstafanir sem gerðar eru:

.....

.....

.....

.....

²¹(Ekki notað)²²Nafn samræmingaraðila²³Undirritun

II. VIÐAUKI

- I. Skoðun á hlaði skal taka til allra eftirfarandi þátta eða hluta þeirra, allt eftir því hve mikill tími er til umráða.
1. Eftirlit með því hvort tiltekin skjöl, sem eru nauðsynleg fyrir alþjóðlegt flug, eru fyrirbyggjandi og hvort þau eru gild, t.d. skráningarskírteini, leiðarflugbók, lofthæfivottorð, skírteini flugliða, talstöðvarskírteini, skrá yfir farþega og farm.
 2. Eftirlit með samsetningu flugáhafnar og að menntun og hæfi sé í samræmi við kröfur í 1. og 6. viðauka við Chicago-samþykktina (ICAO-viðaukana).
 3. Eftirlit með rekstrargögnum (fluggögnum, leiðarflugáætlun, tækniflugbók) og flugundirbúningi sem er nauðsynlegur til að flugið sé undirbúið í samræmi við ICAO-viðauka 6.
 4. Eftirlit með því að eftirfarandi þættir, sem krafist er fyrir alþjóðlega flugleiðsögu í samræmi við ICAO-viðauka 6, séu fyrir hendi og hver staða þeirra er:
 - flugrekandaskírteini,
 - hljóðstígs- og losunarvottorð,
 - rekstrarhandbók (þ.m.t. listi yfir lágmarksbúnað) og flughandbók,
 - öryggisbúnaður,
 - öryggisbúnaður í farþegarými,
 - búnaður sem er nauðsynlegur fyrir tiltekið flug, þ.m.t. fjarskiptabúnaður og fjarleiðsögubúnaður,
 - Flugriti.
 5. Eftirlit með ástandi loftfars og búnaði þess (þ.m.t. skemmdir og viðgerðir) tryggir að stöðlunum í ICAO-viðauka 8 sé fylgt að staðaldri.
- II. Gera skal skoðunarskýrslu að lokinni skoðun á hlaði og skal hún fela í sér staðlaðar, almennar upplýsingar, sem lýst er að framan, og skrá yfir atriði, sem hafa verið skoðuð, ásamt vísbendingu um annmarka sem staðfestir hafa verið fyrir hvert þessara atriða og/eða hvers kyns sérstökum athugasemdum sem kunna að vera nauðsynlegar.

Innlend flugmálayfirvöld (heiti)

(Ríki)

Öryggisskoðun erlendra loftfara (SAFA)

Skýrsla um skoðun á hlaði

¹Nr: _____²Heimild: _____ Skoðun á hlaði³Dagsetning: _____⁴Staður _____⁵Staðartími: _____⁶Flugrekandi: _____⁷Númer flugrekandaskírteinis: _____⁸Ríki: _____⁹Flugleið frá _____¹⁰Flugnúmer: _____¹¹Flugleið til _____¹²Flugnúmer: _____¹³Leigt af flugrekanda*: _____¹⁴Ríki leigutaka: _____

*(þar sem við á)

¹⁵Tegund loftfars _____¹⁶Skrásetningarmerki: _____¹⁷Smíðanúmer _____¹⁸Flugáhöfn: Ríki sem gefur út skírteini: _____¹⁹Athugasemdir:

Kóði/staðlað/athugasemdir

²⁰Ráðstafanir sem gerðar eru:

²¹Nafn skoðunarmanns: _____

Í þessari skýrslu er tilgreint það sem í ljós kom við skoðunina og skal það ekki túlkað sem staðfesting á því að loftfarið sé hæft fyrir fyrirhugað flug.

²²Nafn samræmingaraðila _____²³Undirritun _____

Innlend flugmálayfirvöld (heiti)

(Ríki)

Atriði		Skoðað	Athugasemd
A. Stjórnklefi			
Almennt			
1.	Almennt ástand	1	1
2.	Neyðarútgangur	2	2
3.	Búnaður	3	3
Skjöl			
4.	Handbækur	4	4
5.	Gátlistar	5	5
6.	Kort yfir fjarleiðsögu	6	6
7.	Listi yfir lágmarksbúnað	7	7
8.	Skráningarvottorð	8	8
9.	Hljóðstigsvottorð (ef við á)	9	9
10.	Flugrekandaskírteini eða sambærilegt	10	10
11.	Talstöðvarskírteini	11	11
12.	Lofthæfivottorð	12	12
Fluggögn			
13.	Leiðarflugáætlun	13	13
14.	Dreifing hleðslu	14	14
Öryggisbúnaður			
15.	Handslökkvitæki	15	15
16.	Björgunarvesti/flotbúnaður	16	16
17.	Tygi	17	17
18.	Súrefnistæki	18	18
19.	Vasaljós	19	19
Flugáhöfn			
20.	Flugáhöfn	20	20
Leiðarflugbók/tækniflugbók eða sambærilegt			
21.	Leiðarflugbók	21	21
22.	Viðhaldsvottorð	22	22
23.	Frestun á viðgerð bilana	23	23
24.	Fyrirflugsskoðun	24	24

Liður	Skoðað	Athugasemd
B. Öryggi/farþegarými		
1. Almennt innra ástand	1	1
2. Sæti þjónustuliða:	2	2
3. Sjúkrakassi/læknataska	3	3
4. Handslökkvitæki	4	4
5. Björgunarvesti/lotbúnaður	5	5
6. Öryggisbelti	6	6
7. Neyðarútgangur, ljósabúnaður og merkingar, handluktir.	7	7
8. Rennibrautir/björgunarbátar (eftir þörfum)	8	8
9. Súrefnisbirgðir (áhöfn og farþegar)	9	9
10. Öryggisleiðbeiningar	10	10
11. Nægur fjöldi þjónustuliða	11	11
12. Aðgangur að neyðarútgöngum	12	12
13. Öryggi farangurs farþega	13	13
14. Nóg sætaframboð	14	14
C. Ástand loftfars		
1. Almennt ytra ástand	1	1
2. Hurðir og lúgur	2	2
3. Stýri	3	3
4. Hjól og hjólbarðar	4	4
5. Undirvagn	5	5
6. Hjólahólf	6	6
7. Loftinntak og útblástursstútar	7	7
8. Blásarablöð	8	8
9. Loftskrúfur	9	9
10. Augljósar viðgerðir	10	10
11. Augljósar óviðgerðar skemmdir	11	11
12. Leki	12	12
D. Farmur		
1. Almennt ástand fragtrýmis	1	1
2. Hættulegur varningur	2	2
3. Öryggi farms um borð	3	3